

Archiv Falešného společenstva

Verze: 12. 2. 2023

Seznam autorů

John Ronald Reuel Tolkien

AK — Alžběta Kadlecová
BS — Blanka Salmonová (Fallon)
DB — Daniela Binderová
L — David Beneš (Lokýt)
E — Eliška (Elsa)
FA — Františka Andršová (Aredhel)
FB — Filip Burian (Laeg)
FD — Filoména Dominová
HK — Hana Soukupová
JP — Jana Pažoutová
JaS — Jana Syrovátková (Jixipen)
JDK — Jakub „Drak“ Kočí
JiS — Jindřich Soukup
JŽ — Jitka Žídková
JoP — Josef Plch (Timbo)
KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
MaK — Markéta Kárová
MK — Michal Kára (Lemming)
MO — Michal Odarčenko
PB — Petr Bohdan (Bóža)
PŽ — Petr Žídek
SS — Slávka Stehlíková (Lia)
TB — Tereza Billichová (Tani)
VH — Viola Handlová
VM — Vilém Maršík
ZO — Zuzana Ottová (Polly)

Athan Galadwen

Ianto

Kateřina García

Alain Le Meur

Andrew Lloyd Webber

Bedřich Smetana

Giuseppe Verdi

Harry Williams

Jack Judge

Petr Iljič Čajkovskij

Turlough O'Carolan

Wolfgang Amadeus Mozart

Andúně

A Dmi C Dmi C Dmi Ami Dmi C Dmi

U-pro-střed mořs-kých plá-ní E-dain co Va-lar se kla-ní, da-ro-vá - na by-la zem.

flétna

B Dmi C Dmi C Dmi Ami Dmi C Dmi

O-strov hvězd-né-ho tva-ru, ten nej - cen-něj - ší z da-rů, nád-her-ná ze-mě tří jmen.

Ami C G Ami C G

Ref: An-dú - ně, Da-ro - va-ná, Nú - me - nor! Ze - le - né lou - - ky

Ami G Ami C G Ami C

pod ští - ty hor. An-dú - ně, Da-ro - va-ná, Nú - me - nor! A či - ré

G Ami G **C** C G Ami

řič - ky, kde šu - mí - vá bor. Do - šli jsme mi - los - ti vše - mu zlu vzdor.

(A) Uprostřed mořských plání
Edain co Valar se klaní,
darována byla zem.

(B) Ostrov hvězdného tvaru,
ten nejcennější z darů,
nádherná země tří jmen.

Ref: Andúně, Darovaná, Númenor!
Zelené louky pod štítý hor.
Andúně, Darovaná, Númenor!
A čiré říčky, kde šumívá bor.

(B) Krušné jsme časy zažili,
rány sotva se zhojily,
radosti nadešel čas.

(B) Věž Meneltarmy k nebi ční,
moře i zemi rozezní,
tisíců děkovný hlas.

Ref: Andúně, Darovaná, Númenor!
Máme svůj domov, kde zpívá vln chór.
Andúně, Darovaná, Númenor!
Došli jsme milosti všemu zlu vzdor.

(C) Došli jsme milosti všemu zlu vzdor.

BS

Arcikam

předehra 2

A Gmi Dmi Gmi F B Gmi F

Bilbo: Pro tohle ta-dy při-šli jsme sem, zla-ta hro-ma-dy, Tho-ri-nův sen. Pro tohle te-dy ži-

Cmi D Gmi Cmi D Gmi **A** Dmi Gmi

vot da-li v plen a teď jen tou-ží do-stat se ven. Je to jak sně-ní, těž-ké a zlé,

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi

u - vě-do-mě-ní, jak ne-ko-neč-né jsou sí - ně i po-klad, co v tem-no-tách spí, nic než o - zvě-na

D Gmi - **B** Gmi Dmi Gmi

Ozvěna 1: vokál

ne-od-po-ví. *Ozvěna 2: vokál* *Bilbo:* Stu-de-ný ví-tr lou-čí zha-sí,

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi D Gmi

o-zvě-na ne-se přá-tel hla-sy, šept-nu-tým slo-vem srd-ce zmá-mí - stříb-rem a zla-tem, dra-ho-ka-my.

Gmi Dmi Gmi F B Gmi Csus2 D

mezihra

Gmi Cmi D Gmi **A** Dmi Gmi F B

Tak ne-vím, zda se dě-sit či snít, že čtr-nác-ti-nu vše-ho mám mít -

Gmi F Cmi D Gmi Cmi D Gmi **B** Dmi Gmi

po-kla-dy srd-ce změ-nit mo-hou, až zas spo-čí-nou pod o-blo-hou. Vpře-du cos pla-ne, tmu pro-zá-ří

F B Gmi F Cmi D Gmi Cmi

bě-lost-ným svět-lem, straš-nou zá-ří. Snad mě tam če - cá z po-kla-du díl, však strach i ú - žas

D Gmi - C Cmi

Ozvěna 1: vokál Arcikam 1: vokál Arcikam 2: vokál Arcikam 1: Po-hleď sem a zříš,

dech za-ta-jil. Ozvěna 2: vokál Arcikam 2: Po-hleď sem a

Gmi B Dmi Eb

co teď mů-žeš mít, sta-čí ru-ku vztá-hnout a u-cho-pit. Zvou mě Ar-ci-

zříš, co teď mů-žeš mít, ru - - ku vztá-hni.

Gmi Dmi B

kam, nad ti-síc hvězd plám, jež jsi v Kra-ji zřel, když jsi od-chá-zel.

Zvou mě Ar-ci - kam, zvou mě Ar-ci - kam, zda-le-ka jsi při-šel, dlou-ho už jdeš k nám.

Gmi Eb Cmi F

Po-dí-vej, cos na - šel, co teď máš, zda-li se mě, Bil - bo, ptám

Po-dí-vej, cos na - šel, co teď máš, zda-li se mě, Bil - bo,

Dmi Gmi

se tě, do - bro - vol - ně jed - - - nou vzdáš.

až při-jde čas, zda-li se mě, zda-li, zda-li, zda-li se mě vzdáš.

A Gmi Dmi Gmi F B Gmi F

Trpasličí: Pro po-klad před-ků při-šli jsme sem, zís-kat zpět hr-dost, ztra-ce-nou zem. Drak z Ho-ry od-táh, král

Cmi D Gmi Cmi D Gmi -

vra - cí se tam. A kdo z nás prv-ní zří Ar - ci-kam? Arcikam 1: vokál Arcikam 2: vokál

The musical score is written in G minor (one flat) and 4/4 time. It consists of three systems of two staves each. The first system starts with a common time signature 'C' in a box. The second system ends with a double bar line. The third system ends with a double bar line. The lyrics 'Zda-li, zda-li, zda-li se mě vzdáš?' are placed below the final system.

Chord progressions indicated above the staves are: Cmi, Gmi, B, Dmi, E^b, Gmi, Dmi, B, Gmi, E^b, Cmi, F, Dmi, Gmi.

Labels for vocal parts: Arcikam 1: vokál, Arcikam 2: vokál.

(A) *Bilbo*: Pro tohle tady přišli jsme sem,
zlata hromady, Thorinův sen.
Pro tohle tedy život dali v plen
a teď jen touží dostat se ven.

(A) Je to jak snění, těžké a zlé,
uvědomění, jak nekonečné
jsou síně i poklad, co v temnotách spí,
nic než ozvěna neodpoví.

Mezihra (vokál trpaslíci)

(B) *Bilbo*: Studený vítr louči zhasí,
ozvěna nese přátel hlasy,
šeptnutým slovem srdce zmámí –
stříbrem a zlatem, drahokamy.

(A) Tak nevím, zda se děsit či snít,
že čtrnáctinu všeho mám mít –
poklady srdce změnit mohou,
až zas spočinou pod oblohou.

(B) Vpředu cos plane, tmu prozáří
bělostným světlem, strašnou září.
Snad mě tam čeká z pokladu díl,
však strach i úžas dech zatajil.

Mezihra (vokál trpaslíci a Arcikam)

(C) *Arcikam* (1. hlas):

Pohleď sem a zřiš, co teď můžeš mít,
stačí ruku vztáhnout a uchopit.
Zvou mě Arcikam, nad tisíc hvězd plám,
jež jsi v Kraji zřel, když jsi odcházel.
Podívej, cos našel, co teď máš,
zdali se mě, Bilbo, ptám se tě, dobrovolně jednou vzdáš.

(C) *Arcikam* (2. hlas):

Pohleď sem a zřiš, co teď můžeš mít,
ruku vztáhni.
Zvou mě Arcikam, zvou mě Arcikam,
zdaleka jsi přišel, dlouho už jdeš k nám.
Podívej, cos našel, co teď máš,
zdali se mě, Bilbo, až přijde čas,
zdali se mě, zdali, zdali, zdali se mě vzdáš.

(A) *Trpaslíci*:

Pro poklad předků přišli jsme sem,
získat zpět hrdost, ztracenou zem.
Drak z Hory odtáh, král vrací se tam.
A kdo z nás první zří Arcikam?

Mezihra (vokál Arcikam)

(C) *Vokál*

Zdali, zdali, zdali se mě vzdáš?

Text: FA, Hudba: FA+E

Aredhelin neklid 1

A Dmi E Ami Dmi E Ami

Je pří - liš svět - la v tvo - jí ze - mi. A pří - liš těs - no me - zi vše - mi.

Emi Ami Emi

Na le - mu pláš - tě vo - lá prach, víc než svět - la v Tvých

F7maj Dmi E Ami **B** Dmi

fon - tá - nách, víc než svět - la v Tvých fon - tá - nách. Můj ne - klid ně - kam

Ami E Ami Dmi Ami E Ami

tá - hne, ne - lze už se - tr - vat, ač - ko - li ces - ty zrád - né nám zlem se mo - hou stát.

(A) Je příliš světla v tvoji zemi.
A příliš těsno mezi všemi.
Na lemu pláště volá prach,
víc než světla v tvých fontánách,
víc než světla v tvých fontánách.

(B) Můj neklid někam táhne,
nelze už setrvat,
ačkoli cesty zrádné
nám zlem se mohou stát.

(B) Šel Rána vzhůru stoupat
na mocných perutích
a stíny noci houpat
na paprscích napnutých.

(B) Šel, ale sílu ztrácí
před šerem časů hvězd,
mé volání se vrací
jen hlouběji mě vést.

(B) Jen hrubá náruč kmenů
a dlouhá cesta vpřed,
kterou se sama ženu
od počátku mých let.

(B) Vždy, když se cesta stáčí,
vyhlížím skrytý cíl.
Kořeny chůzi tlačí,
Rána se v přítmi skryl.

Je příliš světla v tvoji zemi.

Aurë an Tol Eressëa

K vo-do-pá-dům Pa-li - se - ru ost-rov Va-lar pu-to - val. Pře-vez' dvě če - le - di
Pí-seň li - du od po - bře - ží, So - lo-sim-pi v pří-bo - ji, na ú - te-sech pě - na

Fae - rû než ho Os - sě při - ko - val. Ref: Au-rë an Tol E - res - sě - a,
sně - ží, vl - ny du - ní ho - bo - ji. Au - rë an Tol E - res - sě - a,

Kor-ti - ri-on, jil-mů háj, zi-ma kříd-la roz-pro-stře-la, zbyl jen še-rý, pus-tý kraj.
na Kor-ti - ri-on sně - ží, zi-ma kříd-la roz-pro-stře-la, smrt se vkrá-dá do vě - ží.

K vodopádům Paliseru
ostrov Valar putoval.
Převez' dvě čeledi Faerů
než ho Ossë přikoval.

Píseň lidu od pobřeží,
Solosimpi v příboji,
na útesech pěna sněží,
vlny duní hoboji.

Ref: Aurë an Tol Eressëa,
Kortirion, jilmů háj,
zima křídla rozprostřela,
zbyl jen šerý, pustý kraj.
Aurë an Tol Eressëa,
na Kortirion sněží,
zima křídla rozprostřela,
smrt se vkrádá do věží.

Vede k Valimaldě stezka,
kterou děti chodit smí.
A ta zem je tolik hezká,
že se občas nevrátí.

Vím, ten, kdo se napil limpě,
věčně bude cítit žár.
V Domě dětí klidně spinkej,
zítra hrát si budem dál.

Ref:

Pohled' k hvězdám, Aelfwine,
stoč kormidlo na západ.
Moře má posláni tajné,
raději ho nechápat.

Tak Manwëho větrem hnaný
přirazil jsi na náš břeh,
bezejmenný, nečekaný,
zrnka soli na ústech.

Ref:

Jak se Meril krásně směje,
a co Rúmil mumlá si?
Ilverin mi dlaně hřeje,
dobře je mi — proč asi?

Pod červenou lucerničkou
flétnista mi duši vzal.
Běžela jsem za písničkou,
on mi chvatně utíkal.

Ref: 2×

Aurë Entuluva

Ami F G Dmi Emi Ami

Ji - tro už po - vsta - lo z let - ní - ho še - ra, řa - dí se hou - fy, když po - hléd - neš v dál,

Ami F G Dmi Emi C

na smích a ra - dost byl čas už vše - ra, dnes řin - cí zbra - ně a při - chá - zí král.

C Dmi C Ami Dmi

Ref: Au - ře En - tu - lu - va, na - děj bu - dí ta dvě slo - va, Au - ře En - tu - lu - va, na pa - hor - ku stál.

C Dmi C G/Emi C

Au - ře En - tu - lu - va, při - jde ú - svit, při - jde zno - va, Au - ře En - tu - lu - va, kři - kl a řal.

Sbor: Jitro už povstalo z letního šera,
řadí se houfy, když pohlédneš v dál,
na smích a radost byl čas už včera,
dnes řinčí zbraně a přichází král.

Na západ Fingon už své šiky řadí,
z jihu jde Turgonův bělostný voj,
na východ Maedhros s bratry se radí,
jak dobít Angband, jak vyhrát boj.

Marné jsou úradky, marné jsou naděje,
Temný pán také má do bitvy plán,
jen zrady a lsti od něj se naděje
Turgon i Maedhros i Fingon sám.

Z kopců ho vylákat, ať zbrkle vyrazí,
šedivé vojsko svůj úkol má,
rozsekán Gelmir, Gwindora zamrazí,
vyrazí na zteč, přichází tma.

/mluvená část/

Sbor: Bitva je prohraná, každý jen hledá,
jak spasit život, jak uniknout zpět.
Jen udatný Huor zahnat se nedá,
zadržet ústup je pro něj čest.

Huor: Turgone, králi, ustup, vrať se domů,
počkej tam v skrytu, až přijde čas,
ze mne a z tebe, z obou našich domů,
naděje vzejde, rozkvete zas.

Sbor: Tak pravil Huor v hodině nejtěžší
a pak se otočil a pevně stál,
skřetí krev zčernalá jeho meč potěší,
když Húrin Thalion křikl a řal:

Ref: Aurë Entuluva,
naděj budí ta dvě slova,
Aurë Entuluva,
na pahorku stál.
Aurë Entuluva,
přijde úsvit, přijde znova,
Aurë Entuluva,
křikl a řal.

Ref: Aurë Entuluva,
naděj budí ta dvě slova,
Aurë Entuluva,
skřetích těl val.
Aurë Entuluva,
přijde úsvit, přijde znova,
Aurë Entuluva,
bitvu prohrál.

Húrina srazili, před trůnem leží,
přec zůstal pyšný, když Morgoth se smál.
Za svoji drzost na nejvyšší věži
své děti vidí, co osud jim vzal.

Velmi smutná balada o zlatém hřebenu a dobrém úmyslu

V F G D C D G D A F G

V hlu-bo-kém le - se ze - le-ném, kde ho - ní se laň s je - le-nem, krá-lov-ství el - fů

D C D G D A F G C G C

pro-dlí - vá, co Do - ri - ath se na - zý - vá, a tam se teď - ka po - že-nem.

S G A G A D G C A G A

„No-vin-ky od dvo-ra sly-šet chceš? Sa - e - ros zná je, žád - ná lež! Po-vím ti jed-nu věc,

G A D G C A D A G A

ne-dý - chej. Hlav-ně to ni - ko - mu ne - ří - kej! Tu-řín je pi - to-mec, ne-chá - peš?“

M/T F G C D G C D A F G

Dí Tu-řín: „Svleč se, elfs - ký mu-ži, ať vi-dím tvo-ji na-hou ků-ží!“ Smě-je se, me - čem

C D G C G A F G F D

mí - ří naň. „K za-kry-tí mu - sí sta-čit dlaň a tvo-je vla - sy s vů-ní rů-ží!“

F G A D G A G D C D G C

mezihra V → S, T, M

mezihra S → V, T, M

mezihra T, M → V, S

(V) 1. V hlubokém lese zeleném,
kde honí se laň s jelenem,
království elfů prodlívá,
co Doriath se nazývá,
a tam se tedka poženem.

(V) 2. Zde žije Thingol Šedoplášť
a jeho paní – pěkná zvlášť,
všichni jsou šik a maj se rádi,
idyłka, láska, kamarádi,
jen jeden v sobě skrývá zášť.

(V) 3. Saeros, jak se ten elf zve,
královi dává rady své,
těší se přízni u dvora,
někdy umí být potvora,
však srdce jeho není zlé.

(S) 4. Teď právě jeho jasné čelo
do bílé dlaně zahučelo.
„Náš král se zbláznil dočista!
Tak tohle bude očista,“
řek vida, co se zrovna dělo.

(V) 5. Tuřína, hoch z rodu lidí –
jak Saeros se za něj stydí! –
Thingol si na klín posadil,
aniž se s někým poradil,
a hrdě řek: „Ať lidi vidí!“

(S) 6. Rádci bys nastavil rameno.
„Lidé jsou zrádné plemeno!“
lkal Saeros a szel v skutku.
„A tenhle Tuřín, můj ty smutku,
chová se jako vemenol!“

(V) 7. Ještěže Beleg v lesní díře
s Tuřínem hrál si na rytíře.
Ze síní zmizel lidský kluk,
ve křoví, tam jsou mravy fuk.
Saeros byl zas v dobré míře.

(S) 8. „Novinky od dvora slyšet chceš?
Saeros zná je, žádná lež!
Povím ti jednu věc, nedýchej.
A hlavně to nikomu neříkej!
Tuřín je pitomec, nechápeš?“

(V) 9. Leč těžko se vesel zůstává,
když duši tvou bolest spoutává.
Saeros Berena proklíná,
na Daerona vzpomíná,
zášť k lidem spát mu nedává.

(S) 10. Z úst sličných slova zloby plynou:
„Náš král už nemá dceru jinou!
A Daeron, přítel srdce mého,
odešel do světa vzdáleného.
Všecko zlé dá se lidskou vinou!“

(V) 11. Jednoho rána v pozdním máji,
co střemcha páchla v celém háji,
vyjel si Thingol se svou paní
na piknik, trochu kempování,
že se mít budou jako v ráji.

(V) 12. Hodokvas bujarý v síni víří,
víno už ze sklepů na stůl míří.
„Pij a zapomeň na hořkost světa!
Po králi, královně dneska je veta.
Kocour je daleko a myši hýří.“

(V) 13. Saeros, jak má módu rád!
Zdobí se, hedváb na brokát,
pečlivě češe dlouhé vlasy,
vědom si dobře svojí krásy,
chce elegantní pozdní vpád.

(V) 14. Ještě než v síni zazáří,
štípne se zlehka do tváří,
ruměncem ladí k černé róbě,
co vejde, strhne všechny k sobě,
to atmosféru utváří.

(V) 15. Již je na prahu a co vidí:
k hostině přised dědic lidí!
Zrak ho nešálí zcela jistě,
vždyť Tuřín dlí na jeho místě
a po víně se drže pídí!

(S) 16. Ten buran je jako lesní Vos,
pomyslel sobě Saeros,
v účesu mu snad ptáci hnízdí,
uši a nehty špína hyzdí,
páchne, že by sis zacpal nos!

(S) 17. „Kde se tu bereš, hraničáři?“
Elfovi na rtech úsměv září,
když naproti muži usedne,
v očích však plamen záští žhne.
„Povídej, přeháněj! Jak se daří?“

(V) 18. K čemu jsou lichotky, k čemu ptaní,
vždyť ten Tuřín nemá vychování!
Tváří se nadutě, civí jak běs,
ve vlasech lupení, což je fakt děs.
Saeros zakryl by oči dlaní.

(V) 19. Tak pohled na muže nervy mu drásá.
Pak přijde myšlenka, hotová spása!
Saeros vytáhne svůj hřeben zlatý,
co na něj ušetřil si od výplaty.
Pro dobro obecné do síně hlásá:

(S) 20. „Tady máš hřebínek, můj milý hochu,
hezky se učeš a uprav se trochu.
Nedbej slov lidského praotce,
že chlap má smrdět i na fotce.
Vypadáš, žeš vylez z lochu!“

(S) 21. Tuřín se zatvářil jako vrah.
„Neslyšíš, máš snad v uších prach?“
Saeros ptá se v dobré víře.
Tuřín teď vypadá jako zvíře,
málem bys z něho dostal strach.

(S) 22. Dál Saeros dí: „Kroť své pudy,
nemáš daleko do obludy.
Teď mě tak napadá: U vás asi
ženy se odívají jenom vlasy
a běhají co laně bůhvíkydy?“

(V) 23. Nadarmo učenci zákony píší,
jak se má u stolu zacházet s číší.
Tak nedbaje králova ediktu
mrsk pohár elfovi do ksichtu
Tuřín, to hovado! Hněv z něho číší.

(V) 24. Výkřiky doznívaj tajemně,
Saeros sbírá se ze země,
plivanec krvavý ozdoby stůl,
Tuřín meč vytasí, ach to je vůl!
Mablung se vrhá vpřed dojemně.

(M) 25. „Tuříne, nedělej debila,
urážka tak velká nebyla!“
dí Mablung v obavě o zdraví.
Saeros ztěžka se postaví,
sličnou tvář grimasa zhyzdila.

(S) 26. „Dosud to byla jen otrava,
to že jsi prase a nemrava!
Však tasíš-li meč, trest menší není,
než z královy říše vyhoštění
a v horším případě poprava!“

(M) 27. „Uvaž, co říkáš, Saerosi,“
ozve se Mablung, málem prosí.
Tuřín odejde beze slova,
Saeros za ním spustí znova:
„Však já ti ukážu, co se nosí!“

(M) 28. „Vidíš si vůbec do huby?
Buď rád, žeš nepřišel o zuby.“
„Já toho burana zabiju!“
„Tak na tohle já se napiju,“
řek Mablung v předtuše záhuby.

(V) 29. Pospíchá Saeros do bytu,
je zde sám, nikdo není tu.
Pobledlý usedá ke stolkou,
vyhledá koženou tobolku,
kde skrývá tubičku Dolgitu.

(V) 30. Líže si rány a přemítá,
všechna svá trápení počítá.
Zrcadlo, věrný přítel jeho,
snese i slzy raněného,
stříbrným leskem ho uvítá.

(S) 31. „Pověz mi, mé milé zrcadlo,
co to jen Tuřína popadlo?“
Odras ran v tváři ho nekonejší.
„To jsem snad sám tu v zemi zdejší,
kdo před ním nehraje divadlo?“

(S) 32. Myšlenky zavíří uvnitř hlavy:
„Musím být přece shovívavý,
vždyť tihle lidé jsou barbaři.“
Pak oči se elfovi rozzáří,
zjevil se náhle nápad pravý.

(S) 33. „Tuříne, hloupé lidské štěně,
však já tě naučím hygieně!“
zvolá Saeros pýchy plný,
vezme pak pytel z hrubé vlny
a plní jej věcmi ukvapeně.

(S) 34. Hřeben a šampón a olej z cedru
po ruce musí mít v tomhle vedru,
pilníček na nehty, na ruce krém,
drahý byl sice, ale čert to vem,
parfém snad abych bral v vedru.

(S) 35. Holení, kartáček a zubní nit,
to všechno pravý muž má s sebou mít.
Řekne si Saeros: „Co to jen činím?
Neházím nakonec jen perly sviním?
Snad mu tam přibalím i meč a štít.“

(S) 36. Do rána bílého vše v něm kvásí,
co na dar poví mu Tuřín asi?
Abych snad nebyl mu pro legraci,
nebo to nebral jak provokaci,
však kdo vidí do hlav lidské rasy?

- (V) **37.** S prvními paprsky svítání
plívne si Saeros do dlaní,
pobere pytel, meč a štít,
vyrazí, kde má Tuřín být,
úmysl dobrý ho pohání.
- (V) **38.** Kroky se odráží v chladných zdech,
Saeros nese vak na zádech,
však štít mu při běhu překáží,
pověsí si ho na paži,
mečem se ohání, lapá dech.
- (V) **39.** Zastihl Tuřína u brány,
vběhl mu přímo do rány.
Saeros slzu v oku skrývá:
Vypadá, jak by vylez z chlíva,
vlasý hnůj, plášť má odraný!
- (S) **40.** „Tuříne, dám ti ještě šanci,
odpouštím ti tvou aroganci,“
Saeros volá, mečem mává
radostně, je to dobrá zpráva,
„Tady ti nesu něco v ranci!“
- (T) **41.** „Ha, elfe, na mě tasíš meč?
Co je to vše za podlou leč?!“
vykřikne Tuřín, chápe se zbraně,
útočí hrubě, dost nevybraně,
začíná bitka, řež a steč.
- (S) **42.** Hrubá síla je zrádná věc,
když ji ovládá pitomec.
„Tuříne, počkej, to je omyl!“
Štít pukl, meč se vedví zlomil,
Saeros na zem pad nakonec.
- (V) **43.** Tuřín teď vítězně nad elfem stojí,
Saeros budoucnost hádat se bojí.
Chlípny škleb muže rty ozdobí.
Kdo by řek, že bude takový?
Myšlenky elfovi v hlavě se rojí.
- (T) **44.** Dí Tuřín: „Svleč se, elfský muži,
ať vidím tvoji nahou kůži!“
Směje se, mečem míří naň.
„K zakrytí musí stačit dlaň
a tvoje vlasy s vůní růží!“
- (S) **45.** Saeros, vážně zmaten zcela,
tváří se jako lesní včela.
„Takhle to u nás zvykem není!
Nejprve aspoň políbení!“
Nechápe, co to Tuřín dělá.
- (T) **46.** „Líbat tvůj kuní ksicht nebudu,
K tomu fakt nemám dost důvodů.
Utíkej, elfe, běž jak chrt,
zastav se, je to tvoje smrt!
Jen ať máš pořádnou ostudu!“
- (T) **47.** Saeros vyrazí do strání,
Tuřín ho mečem svým pohání.
„Jen netvař se, elfe, že ti vadí,
když občas tě píchnu do pozadí!“
huláká, smíchu se nebrání.
- (S) **48.** „Hola hej, pomozte někdo přec,
honí mě po lese šílenec!“
Saeros volá, o pomoc prosí.
Tuřín jej pobízí jak hejno vosí,
žene jej přes les a přes kopec.
- (V) **49.** Sběhli se elfové z daleka,
co vidí, velmi je vyleká:
Králova rádce tu nahání
nahého idiot se zbraní
a hrubé poznámky haleká.
- (M) **50.** Mablung jej stíhá, lovec ctěný,
na sprint má talent přirozený.
„Tuříne, chováš se jako skřet,
přestaň s tou honěnou a to hned!“
zakřičí celičský určiený.
- (T) **51.** „Mablungu, copak jsi na hlavu?
Zmlkni a zařaď se do davu.
Saeros se tu skvěle baví,
běží jak vánek přelétavý,
tak mu nepokaz zábavu!“
- (S) **52.** Po bledé tváři slza teče,
Saeros hanbě neutěče.
Říká si: „Horšího nic není,
nežli mít s blbcem pořízení
a za prdelí špičku meče.“
- (T) **53.** „Snad už tě nezmáhá únava?
Běž hezky zleva doprava!“
krákorá Tuřín pobaveně.
Saeros hledí vyděšeně,
ten kdo uteče, vyhrává.
- (S) **54.** Cesta se náhle mění v sráz,
kde si i jelen zláme vaz.
„Snad život holý spasit mohu,
když najdu úkryt tamhle v hlohu!“
Saeros vzlykne, ztrácí hlas.
- (S) **55.** „Přede mnou rokle, voda divá,
říční peřej zpěv smrti zpívá!
Já tuhle pohanu nesnesu,
to raděj seskočím z útesu!“
řekne si Saeros, zpět se dívá.
- (V) **56.** Tuřín jak hejno netopýří
s mečem svým k němu kvapně míří.
Seskok a odraz a svižný běh,
není daleko druhý břeh,
myšlenky v hlavě rychle víří:
- (S) **57.** „Úmysl dobrý, vše je v tahu,
dejte mi body za odvahu!
Naivní byl jsem velice,
že elfa udělám z opice.
Námo už stojí na mém prahu.“
- (V) **58.** Tak ukončil pouť svou Saeros:
zostuzen, nahý, zkřehlý, bos.
Bílé tělo se dolů řítí,
skály ostré jej v náruč chytí
a nad tím Tuřín, lesní Vos.
- (V) **59.** Málokdo pohled ten vydrží
na tělo rozbité ve strži.
A čím že se Saeros provinil?
Jen že měl ambice, vkus a styl!
Nejedno oko se zamlží.
- (V) **60.** Jen ať se slova má rozletit
mezi lid i v tomto století:
Že hřeben a kravata vybraná
mohou být života záchrana,
či zabránit věčnému prokletí!

Text: Ianto, Hudba: BS+E

Belegova smrt

The musical score is written for flute and cello. The flute part is in the upper staff, and the cello part is in the lower staff. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The score is divided into five systems, each with two staves. The first system shows the flute with a rest and the cello with a *ff* dynamic. The second system features a change in time signature to 2/4 and then 4/4, with dynamics *f* and *mp*. The third system continues in 4/4 with a *f* dynamic. The fourth system includes a triplet in the flute part. The fifth system concludes with a *fe* dynamic marking.

flétna

cello *ff*

f *mp*

f

fe

First system of musical notation. The treble clef staff begins with a forte (*f*) dynamic and contains a melodic line with a crescendo hairpin. The bass clef staff starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and features a continuous eighth-note accompaniment.

Second system of musical notation. The treble clef staff includes a fortissimo (*ff*) dynamic, a triplet of eighth notes, and a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The bass clef staff also features a fortissimo (*ff*) dynamic and contains two triplet markings over eighth notes.

Third system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with some rests. The bass clef staff provides a rhythmic accompaniment with eighth-note patterns.

Fourth system of musical notation. Both the treble and bass clef staves are marked mezzo-piano (*mp*). The treble clef staff has a melodic line with a crescendo hairpin, while the bass clef staff has a simple accompaniment.

AK+JaS

Bitva pěti armád

předehra

DROZD:

Ne - su, ne - su no - vi - nu na kříd-lech ne - su: drak ší - pem Bar - do - vým kle - sl,

v je - ze - ře po - cho - va - ný, po - klad je ne - hlí - da - ný.

TRPASLÍK 1: Cože?!

TRPASLÍK 2: Vážně??

THORIN: K Hoře!!!

DROZD:

Krá - li! Krá - li! Slyš mě, ó pod Ho - rou krá - li! Ši - ky se for - mu - jí v dá - li.

DROZD:

El - fo - vé s lid - mi sem jdou.

Po - klad si ná - ro - ku - jou!

TRPASLÍCI:

Co si to do - vo - lí?

To te - da ni - ko - li!

TRPASLÍCI:

Teď spl - ní se pří - běh dlou - hý, teď jde - me si po - kla - dy vzít! Co pro - bdě - lých no - cí

tou - hy, co snů už jsme mu - se - li snít! Teď drak už vi - dí smrt zblíz - ka a

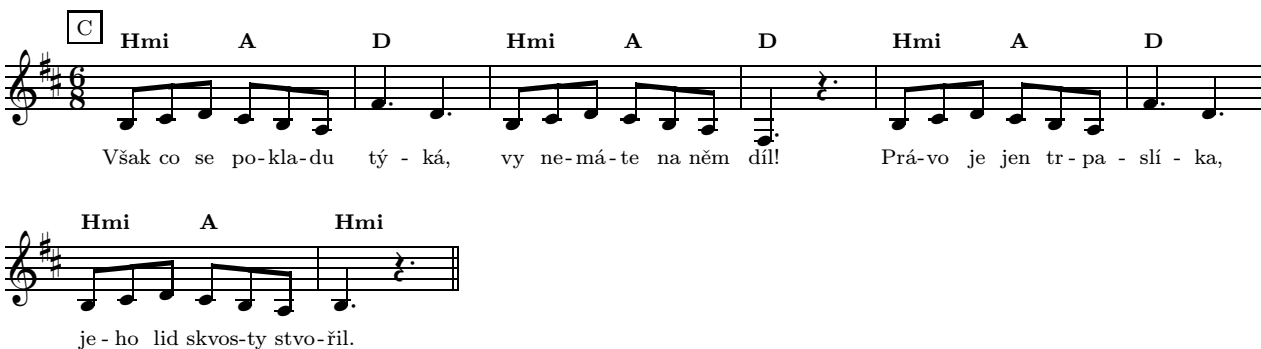
E - re - bor je náš cíl, a po do - mo - vě se stýs - ká to - mu, co pod Ho - rou žil!

THORIN:

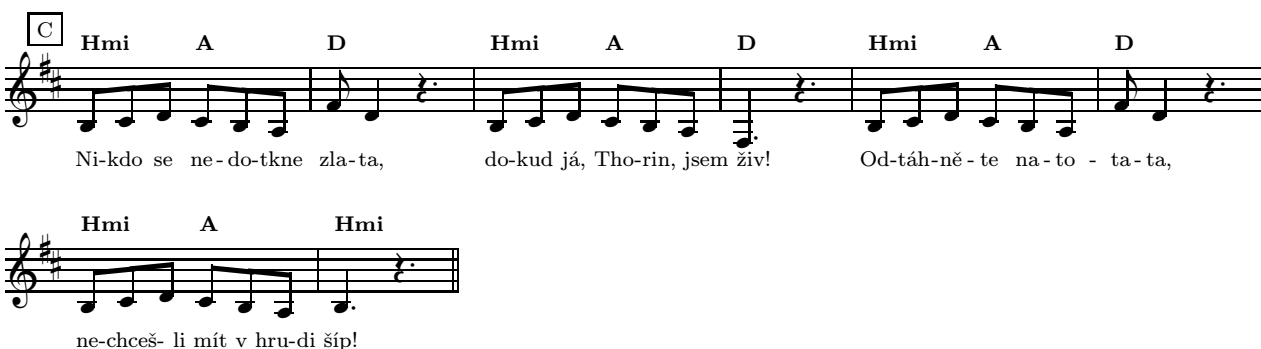
Tak o - pev - ně - ní rych - le stav - te! Ať po - klad je v bez - pe - čí skryt! A z hra - deb bdě - le od - prav - te

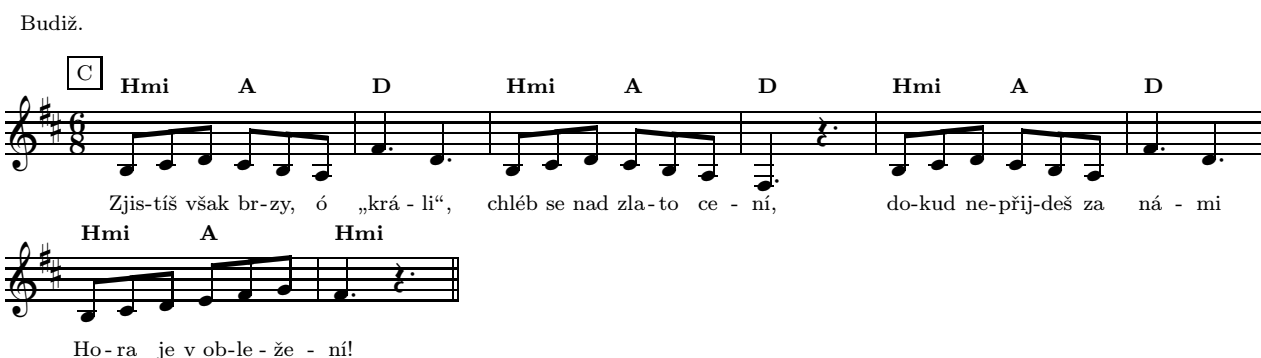
kaž - dé - ho, kdo ho chce vzít!

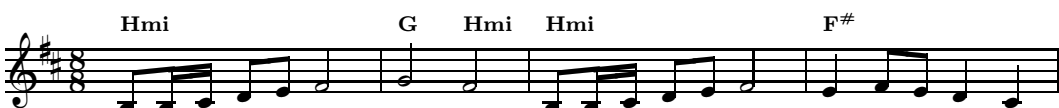
TRPASLÍK 1: Hej Králi! Někdo už tady je!
 THORIN: A ty jsi kdo, Jezerňane?
 BARD: A s kým mám tu čest já, pane?
 THORIN: Já jsem Thorin, syn Thráinův, Král pod Horou, zde můj znak!
 BARD: Já Bard z rodu Giriona, a mou rukou padl drak!

THORIN:

BARD:

THORIN:

BARD:

mezihra 1

BILBO:

D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

s el - fy a lid - mi ho - do - vat, tan - čít, kvů - li pár cet - kám mám s ni - mi vál - čít?

D1 Hmi Hmi ³

Tak to te - dy ne! Já vá - leč - ník ne - jsem! Než stě - ny z ka - me - ne chci ra - děj

F# **D2** Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

v le - se s el - fy a lid - mi smlu - vit pří - mě - ří. Ar - ci - kam já jim k jed - ná - ní svě - řím!

mezihra 2 Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

TRPASLÍK 1: Hej Králi! Zas sem někdo leze!

C Hmi A D Hmi A D Hmi A D

Tho - ri - ne, zno - va pře - mí - tej, hled', trumf nám v ru - kou zá - říl! Chceš - li jej, dob - ře spo - čí - tej

Hmi A Hmi

díl, co nám za něj pa - tří!

THORIN: Kdo to byl? Kdo do zad nůž mi vrazil?

BILBO: Já jim ho dal!

THORIN: Nejradši bych vás dolů srazil!!

E Hmi F#

Čtr - nác - ti - na! To je vše, co ti dám!

B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Teď spl - ní se při - běh dlou - hý, po bo - ku krá - le jdem stát, co pro - bdě - lých no - cí hon - by, jdem

A F#

brá - nit, co krá - li chtěj brát!

DAIN: B2 G Hmi C G Hmi A

Ne-pří-tel před brá-nou sto-jí, ne-pus-tí nás o krok dál, při-prav-te se rych-le k bo-ji,

Hmi

ať pad-ne, kdo by se vzdal!

GANDALF: Stůjte všichni a pohleďte! Pohroma se řítí na nás všechny!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Čer-ný mrak o-blo-hou le-tí, po ze-mi ší-ří se stín, ze všech děr vy-lé-zaj skře-ti

A F#

Dáin s Bar-dem spo-jil se v tým.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

S el-fy a lid-mi bo-jo-vat mu-sím, však pro-ti skře-tům, tak já to zku-sím!

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

El-fo-vé ší-py ne-še-tří, čer-né ma-sy roz-rá-ží, tr-pas-lík bo-ju-je za tři,

A F#

li-dé s prud-kou ku-rá-ží.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tak už se bi-jou mí pro-ti ci-zím, ta-dy jde o krk, já rad-ši mi-zím.

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Moc-ná zeď str-že-na v pra-chu, Tho-rin z ní vy-bí-há vpřed, ú-tok dr-ží skře-ty v ša-chu,

A F#

i krá-le pře-moc-ný vzhled.

BILBO: Né!

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F# Hmi

Tho - rin se ří - tí pro - ti Bol - go - vi! To bu - de v ři - ti... Jest - li - pak to ví?

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi A

Ú - tok je za - sta - ven v pů - li, zbý - vá jen o - bran - ný kruh, k če - mu je mít pev - nou vů - li, když

A F#

k dru - ho - vi už pa - dá druh.

BILBO: D2 Emi Hmi F# Hmi F#

Při - lé - taj or - li! Všich - ni po - hled - te! Bu - de to dob - (rý -)

SBOR: B1 Hmi A A Hmi Hmi

Pá - tá ar - má - da se blí - ží ze všech hnízd na Se - ve - ru, skře - ti v hrů - ze k ne - bi

A A F# B2 G Hmi

vzhlí - ží, maj hla - vu na ma - dě - ru. Však o - brát tr - vá je - nom chví - li,

C G Hmi A D

spo - jen - ci jsou v men - ší - ně, Med - děd pln hně - vu a sí - ly vra - zí jak klín me - zi ně.

B2 G Hmi C G Hmi A

Vy - ná - ší z lí - té - ho bo - je smr - tel - ně ra - ně - né - ho, je - ho hněv snad ješ - tě zdvo - jen, řal

Hmi

Bol - ga a roz - dr - til ho.

mezihra 2

Hmi Emi

F#

rit. Hmi F# Hmi

BILBO: Hej! Já jsem tady! Proč mě nikdo nenašel?

BILBO: Jak já bych si přál vrátit se do-mů! O-heň by mě hřál

BILBO A SBOR: a bran-dy k to-mu. O svo-jí ces-tě už jen psát kníž-ku, až bych byl zna-ven...

BILBO: hup do pe-liš-ku!

DROZD: Jejda!

DROZD: Ne-su, ne-su no-vi-nu o bit-vě ne-su: Ne-je-den hr-di-na ze-snul,

DROZD: ne-pří-tel se vy-ro-jil, čty-ři ar-má-dy spo-jil.

TRPASLÍCI: *vokál*

DROZD: Po-klad, po-klad, za-se ten o-sud-ný po-klad, kde-ko-ho o spá-nek o-krad,

DROZD: jen Tho-rin s ním klid-ně spí, k če-mu měl slou-žit už ví,

SBOR: Pod Ho-rou po-cho-ván, vždy bu-de mi-lo-ván!

ví.
vždy bu-de mi-lo-ván!

dohra

Text: E, Hudba: E+FB

Bitva pod hvězdami

Emi D Emi **A** Emi D Emi D Emi

Po - slyš - te, všich - ni na Vý - cho - dě zro - ze - ní, Zá - pa - du

D C D Emi D Emi D

sbo - hem dal nol - dor - ský lid, ces - tu zpět do - mů v pří - bě - hy pro - mě - ní,

Emi D C **B** Emi D

od - va - ha v tó - nech pís - ní bu - de znít. Bouř - li - vé vo - dy

Emi D Emi D C D Emi

za pí - sek vy - mě - nil, La - moth si s oz - vě - nou dych - ti - vě hrál, va - rov - né

D Emi D Emi 1.-3. D C

zna - me - ní za - jis - té o - ce - nil zba - bě - lec, co sám se u - ká - zat bál.

4. D C Emi

ví - těz - ství Nol - dor bu - dou stát.

(A) Poslyšte, všichni na Východě zrození,
Západu sbohem dal noldorský lid,
cestu zpět domů v příběhy promění,
odvaha v tónech písní bude znít.

(B) Bouřlivé vody za písek vyměnil,
Lamoth si s ozvěnou dychtivě hrál,
varovné znamení zajisté ocenil
zbabělec, co sám se ukázat bál.

(B) V náručí Hithlumu na břehu jezera
hledali znavení muži svůj klid,
Vardiny hvězdy jen zaplály z večera,
když přišli skřeti a chtěli se bít.

(B) Po deset dlouhých dní čepel Noldoli
v Dagor-nuin-Giliath tančily tmou,
s hrůzou a zděšením nestvůry prchaly,
co vojskem angbandským hrdě se zvou.

(B) Teď Morgoth Sedmilhář pod zemí ukrytý
nad ztrátou armády může si štkat,
srovnáme se zemí prokleté komnaty,
na pláni vítězství Noldor budou stát.

Borondir

předehra

Pam - pa dam - pa dam - pa da - da - da dam - pa dam - pa dam - pa da. To - hle

A Dmi C Dmi C Dmi C B A

po - de-psat se mu-sí! Sem-hle rač svou pe-čeť dát! Ten-hle o-blek vám pad-ne, vždyť je to tak snad-né
u - za-vřít máš ob-chod! Se mnou vý-pra-vu máš vést! A na jed-ná-ní jít, to chce hlav-ně klid, Vaše

1. Dmi C Dmi 2. Dmi C Dmi **B** F C

vla - da - řem se stát. Se mnou Vý - sos - ti, hlav - ně klid. Tak dost, jak vám mám sta - čít?

F C F C Dmi C Dmi **C** F C

Když jsem na to sám? Ten chce mír a ten zas vál-čit, co ješ - tě dě-lat mám? Jen bá - ly a náv-ště-vy šlech - ty, li -

F C Dmi C B A Dmi C Dmi

chot-ky tlus-tých dam, až bu - de vál - ka, tak kaž-dej dru-hej bu - de - te tu - hej, já vám dám.

(A) DVOŘAN 1: Tohle podepsat se musí!
DVOŘAN 2: Semhle rač svou pečeť dát!
DVOŘAN 3: Tenhle oblek vám padne,
vždyť je to tak snadné
vladařem se stát.

(A) DVOŘAN 1: Se mnou uzavřít máš obchod!
DVOŘAN 2: Se mnou výpravu máš vést!
DVOŘAN 3: A na jednání jít,
to chce hlavně klid,
Vaše Výsosti, hlavně klid.

(B) EORL: Tak dost, jak vám mám stačit?
Když jsem na to sám?
Ten chce mír a ten zas válčit,
co ještě dělat mám?

(C) Jen bály a návštěvy šlechty,
lichotky tlustých dam,
až bude válka, tak každéj druhej
budete tuhej, já vám dám.

Recitativ:

SLUHA: Pane, chce s tebou mluvit muž.
EORL: A v čem je potíž, tak ať vejde už,
přináší snad „vzácný“ dar.
SLUHA: Nikoli, jen je vysílen a stár.
Prý přichází z daleka.
EORL: Tak ať se neleká a vejde!
SLUHA: Víš, ono to totiž nejde.

(A) EORL: Tak mluv, co přivádí tě,
ne mlč, já zvím to sám,
zas na další ples
chceš pozvat mě dnes,
no dobře, přijímám.

(A) BORONDIR: Ne, pane. – EORL: Víím, že o ples nejde,
snad dar bys dostal rád,
máš ženu, dvě děti
a na cestě třetí,
snad můžu zlatku dát.

Recitativ:

BORONDIR: Ale pane, vyslyš mě prosím.
Správce Gondoru Cirion žádá o tvou pomoc!
EORL: Ty hlupáku, proč jsi to neřekl hned?
Dejte přivést koně!

Březová lodička

přehra **A** Ami D G Ami C G

Fon-tá - ny z bí - lé - ho mra - mo - ru, po - hled - te k ho - rám, tam na - ho -

flétna

Ami Emi D C G Ami C G

ru, tak krás - né je Měs - to a přes - to vím, že ra - dost v něm víc už ne - o - ku -

Ami **B** Ami D G Ami C D

sím. Pro - tě - že, stří - br - né o - ko - vy, šes - te - ro stráž - ných bran ne - po -

Ami G D C Ami D G Ami

ví proč blou - dit mám měs - tem tím bez cí - le, kde ne - če - ká mě nic než dlou - há chví - le.

Ami G Ami G C D C E

Ref: Jak z ků - ry bře - zo - vé lo - dič - - ka la - pe - na v o - sid - lech ve - le - hor

flétna

cello

Ami C C/G E Ami G C E

če - ká, až strh - ne ji z bys - tři - ny proud, má tou - ha, jak o - na, ne - poč - ká,

G C G E Ami C E Ami

ne - stav se, bra - tře můj, na od - por žá - do - sti, již ne - lze za - vr - hnout.

Předehra

(A) Fontány z bílého mramoru,
pohleďte k horám, tam nahoru,
tak krásné je Město a přesto vím,
že radost v něm víc už neokusím.

(A) Z mramoru ulice, chladný svět,
nehybná věčnost — já musím vpřed,
vždyť kamenné srdce slz neroní
a z křišťálu růže, ta nevoní.

(B) Protěže, stříbrné okovy,
šestero strážných bran nepoví
proč bloudit mám městem tím bez cíle,
kde nečeká mě nic než dlouhá chvíle.

Ref 1: Jak z kůry březové lodička
lapena v osidlech velehor
čeká, až strhne ji z bystřiny proud,
má touha, jak ona, nepočká,
nestav se, bratře můj, na odpor
žádosti, již nelze zavrhnout.

(A) Dříve, než se druhý den zešeří,
sbohem dám bratru a neteři,
bratře můj, odpusť, já musím jít,
bělouš můj už vzpíná se a nemá klid.

(B) Otěže, stříbrné podkovy,
bělouš můj nikomu nepoví,
zda cílená cesta má, či bez cíle,
zda dlouhá bude na sta mil, či dvě míle.

Ref 2: Jak z kůry březové lodička
lapena v osidlech velehor
čeká, až strhne ji z bystřiny proud,
má touha, jak ona, nepočká,
musím dál, bratře můj, za obzor
na vlnách příboje touhy plout.

Carcharoth

capo 5 Dmi Ami C G Dmi Ami

předehra (a doprovod)

Dmi Ami C G Dmi Ami

Dmi Ami C G Dmi Ami

Když jsem bej - val ma - lý ště - ně, chtěl jsem po - řád žrát
Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad! Car - cha - roth má hlad!

ma - so z ru - ky Mor - go - tho - vy, a - bych ne - měl hlad!
 Vr - čet, škra - bat, kou - sat, dá - vit, Car - cha - roth má hlad!

dovětek Dmi Ami C G Dmi Ami

Ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít hlad!

Když jsem bejval malý štěně,
 chtěl jsem pořád žrát
 maso z ruky Morgothovy,
 abych neměl hlad!

Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad!
 Carcharoth má hlad!
 Vrčet, škrabat, kousat, dávit,
 Carcharoth má hlad!

Pán řekl, že teď musím
 před Angbandem stát,
 no tak tady zevluju
 a mám velké hlad!

Ref:

Po pláni se někdo blíží,
 už cejtím jejich smrad,
 teďka si dám maso lidský,
 nebudu mít –

Mezihra

To žrádlo, co teď vylezlo,
 bych asi neměl žrát,
 když vono tak hezky svítí,
 no a já mám hlad!

Ref:

V žaludku mě něco pálí,
 kroutím se jak had,
 šutrák, ten jde těžko strávit,
 žízeň mám a hlad!

Ref:

Čuchám tady dobrý maso,
 zakousnu si rád
 elfí biftek, krkovičku,
 nebudu mít hlad!

Ref:

Huan na mě zezadu
 skočil jako srab,
 cejtím, že už vůbec nikdy
 nebudu mít hlad!

Dovětek:

Nebudu mít, nebudu mít,
 nebudu mít, nebudu mít,
 nebudu mít hlad!

Cesta do Doriathu

A1 Ami Dmi Ami F G E

Sbor: Sí - ně jsou o - puš - tě - ně, stí - ny v nich le - ží tem - ně, sto - lec již pá - na své - ho
 Morwen: Pod - zim, už ml - hy ha - lí Hith - lum a srd - ce mé je těž - ké zlé sud - by před - tu -

1. Ami C 2. Ami **B** E F C Ami Dmi E

ne - u - ví - tá. - chou. Sy - nu, tvá ces - ta ve - de tem - no - tou, vy - kro - čit po ní

G Ami F G C Ami Dmi Emi Ami E Ami

mu - síš sám. Sbor: Na - děj po - sled - ní - skry - té krá - lov - ství - Hú - ri - na sy - na o - de - vzdá.

Ami Dmi Ami F G E

mezihra

Ami C Ami Dmi Ami F

G E Ami **A2** Ami Dmi Ami

Beleg: Hled - me, kdo vy - pra - vil se hle - dat mír

F G E Ami C Ami

Do - ri - a - thu? Dí - tě, leč du - cha cí - tím zmu - ži - lé - ho. Túrin: Pa - ne, mně

Dmi Ami F G E Ami

Tú - rin da - li jmé - no a krá - le tvé - ho rád bych byl jed - nou ry - tí - řem.

(A1) *Sbor a Morwen:*

Síně jsou opuštěné, stíny v nich leží temně,
stolec již pána svého neuvítá.

Morwen: Podzim, už mlhy halí Hithlum a srdce mé je
těžké zlé sudby předtuchou.

(B) Synu, tvá cesta vede temnotou,
vykročit po ní musíš sám.

Sbor: Naděj poslední – skryté království –
Húrína syna odevzdá.

Mezihra

(A1) *Túrin a doprovod:*

Zima, kol sněhy leží, cíl náš se v mračna halí,
víra už naše duše opustila.

Smrt nám dnes v patách šlape, bouře sem přiletěla,
v pomoc nám nikdo nespěchá.

(B) Doriath v kouzel pás se zahalil,
sotva smrtelný vstoupit smí.
Úděl Berena příliš vznešený,
nás však sudba nezachrání.

(A2) *Beleg:* Hledme, kdo vypravil se hledat mír Doriathu?
Dítě, leč ducha cítím zmužilého.

Túrin: Pane, mně Túrin dali jméno a krále tvého
rád bych byl jednou rytířem.

(B) *Sbor:* Vítá poutníky krále Thingola
Menegroth, síně kouzelné,
divy podzemí, vznosné sloupoví
znavená srdce pozvedne.

(A1) *Thingol:* Vítán buď v zemi mojí Húrína Thaliona
klenot, jenž v muže roste odvážného.

V úctě tě chovat budem, naději navrátíme,
tebe dnes synem nazvat smím.

Text: JP, Hudba: JP+E

Cesta do tmy

předehra

Dmi B Dmi **A** Dmi Ami B Dmi F7maj Ami Emi Gmi

V ti-chu krá - le pod Ho - rou dlí tu jen dus-ný puch a žár,

Dmi Ami B Dmi F7maj Gmi Ami Dmi **B** Ami

měk-ce krá - čí ne - vi - děn, kde ve tmě čí - há dra - čí spár. Zlo-děj se svým

B Dmi F7maj Gmi Ami Dmi Ami B

prs-te - nem, pa-de-sát sot-va je mu let, dnes ce-nu svou má pro-ká -

Dmi F7maj Gmi Ami Dmi Ami Esus4 Ami/C Ami

zat, ach, krás-ný byl ten ši - rý svět! *Ref:* Strach a úz-kost, ze zdí chlad,

Esus4 Ami/C Ami Esus4 Emi Ami Esus4 Emi Esus4 Emi

zá-pach smr-ti, nač si lhát? Ze-mřeš stej-ně, stár či mlád, so - bě mu-síš vzdo-ro - vat.

Předehra

(A) V tichu krále pod Horou
dlí tu jen dusný puch a žár,
měkce kráčí neviděn,
kde ve tmě číhá dračí spár.

(B) Zloděj se svým prstenem,
padesát sotva je mu let,
dnes cenu svou má prokázat,
ach, krásný byl ten širý svět!

Ref: Strach a úzkost, ze zdí chlad,
zápach smrti, nač si lhát?
Zemřeš stejně, stár či mlád,
sobě musíš vzdorovat.

Šmak: Pojď dál, zloději! Vezmi si z mého pokladu – jestli to dokážeš!

Bilbo: Bilbo: Ó, strašlivý Šmaku, nepřišel jsem loupit vaše zlato. Jen jsem chtěl vědět, zda jste opravdu tak velký a silný, jak se vypráví.

(A) Prvně přišel, pohár vzal,
tu na kraj znovu sedl stín,
černých snů síť zpřetrhal,
toho, kdo spal, teď láká čin.

(B) Směle vkročil podruhé,
v poslední chvíli pozná lest,
spánek drak jen předstírá,
nezbude, než s ním hovor vést.

Ref:
... draku musíš vzdorovat.

Šmak: Jsi pěkně smělý, zloději. Kdo jsi a odkud přicházíš?

Bilbo: Přicházím přes hory a pod horami, lesem, vodou i povětřím. Jsem moucha se žihadlem, přítel medvědů a host orlů. Jsem výherce Prstenu a jezdec na soudku.

(A) Znovu mluví v hádankách,
sok dovolí si vyčkávat,
vždyť pád pýcha přináší,
jak může zloděj neprohrát?

(B) Kořist cítí na dosah,
zlou vůli vine jako nit,
světlo přesto svítí dál,
má prococtví se naplnit.

Ref:

... kouzlu musíš vzdorovat.

Šmak: Pak ti tedy musím dát dobrou radu: Nezaplétej se s trpaslíky! Jejich pach poznám zdaleka. Jistě ti slíbili spravedlivý podíl – ale nevěřil bych jim ani slovo.

Bilbo: Ó, nezměrně bohatý Šmaku, o poklad nám jde jen mimochodem. Přišli jsme hlavně kvůli pomstě.

(A) Slova chvály – sladký med,
dračí zbroj není bez vady,
tvému sluchu lahodí
obdiv lesklé parády.

(B) Černým šípem zahyneš,
temná stvůra Angbandská,
pod Horu se vrátí král,
tón harfy sály polská.

Ref:

... sudbě těžko vzdorovat.

Co víc mám dát?

A Hmi D A F#mi G

Zas vi - dí - m je - ho tvář i vír - u s na - dě - jí, tu sí - lu, o - heň,

Hmi A Hmi D A F#mi

zář, když mi - zí z ve - ře - jí, sly - ším přís - ný hlas, je - ho sr - deč - ný smích,

G Hmi A Hmi G

proč jen se zřel v nás? A je to vů - bec hřích? Ref: Dám vše, co mám, co -

D A Hmi G D A **B**

pak to ne - ní dost? Ó, dám vše, co mám, co - pak to ne - ní dost? Vždy byl

Hmi D A F#mi

můj i - de - ál, já chtěl být ja - ko on, vzdor vše - mu zpří - ma stál, v řád znal pro - mě - nit shon, pa - že -

Hmi D A F#mi

mi z o - ce - li vy - ko - val něž - ný květ, ve všem vy - tr - va - lý, vů - lí po - sou - val svět.

Hmi G D A Hmi G

Ref: Chtěj vše, co mám, kéž by to by - lo dost. Ó, chtěj vše, co mám, kéž

D A **B** Hmi D A

by to by - lo dost. Moc - ný - mi zra - ze - ný, o svůj ži - vot o - lou - pen, než sply - nul s pla - me - ny, pře -

F#mi Hmi D A

dal nám krás - ný sen, že jed - nou spo - leč - ně do - jde - me ví - těz - ství a prav - da si ko - ne - čně tmou

F#mi Hmi G D A Hmi

ces - tu pro - kles - tí. Ref: Ber vše, co mám, kéž by to by - lo dost? Ó, ber vše, co

G D A **C** Hmi D A

mám, kéž by to by - lo dost? Když po - dí - vám se zpět, jsem zno - vu ma - lý

F#mi G Hmi A F#mi Hmi
 kluk, Ce - le - gorm, Ca - ran - thir ne - sve - dou na - pnout luk, Cu - ru - fin nad - še -
 D A F#mi G Hmi A
 ně se že - ne za suk - ní jak blá - ho - vé ště - ně - ne - vy - ros - tl z těch
 F#mi Hmi G D A Hmi G
 dní. Ref: Snít chci jak dřív, proč - pak je dět - ství pryč? Ó, snít chci jak dřív, proč -
 D A D Hmi G D
 pak je dět - ství pryč? Mě - li mě po - slech - nout, do ja - ra ča - su dost, u o - hně plá - ny kout, i liš -
 F#mi Hmi G D
 kám mrz - ne chvost. Tři bláz - ni! Kdo - pak ví, co chtě - li do - ká - zat, všech - no bych od - pus - til, já
 F#mi Hmi G D A
 měl vás to - lik rád! Ref: Mít vás jak dřív? tři ze sed - mi jsou pryč. Ó,
 Hmi G D A D Hmi
 mít vás jak dřív? tři ze sed - mi jsou pryč. Teď zbyl mi je - nom žal, k to - mu
 G D F#mi Hmi
 mě du - sí vztek, vás a - bych po - cho - val a sám se - be ze cti svlék, pro - hle - dal mr - ši - ny jak spros -
 G D F# Hmi G
 tý vy - kra - dač, zů - sta - ne bez vi - ny jen ten, kdo ne - ní hráč. Ref: Být ja - ko dřív, sní -
 D A Hmi G D A D
 lek je na - vždy pryč. Ó, být ja - ko dřív, sní - lek je na - vždy pryč. Kdo
 Hmi G D F#mi
 ve - dl ru - ce tvé, kdyžs ko - val sil - ma - ril, kle - no - ty ča - rov - né jsou tvůj ne - bo ci - zí cíl? Ot - če,

Hmi **G** **D** **F#mi**
 chci od-po-věd', zda-li to smy-sl má, když nej-spíš za o-běť jim jed-nou pad-nu i já.

Hmi **G** **D** **A** **Hmi** **G**
Ref: Ví-m, že mám víc, tak proč to vá-hám dát? Ó, ví-m, že mám víc, tak

D **A** **D** **Hmi** **G** **D**
 proč to vá-hám dát? Cos če-tl v pla-me-nech tu chví-li před smr-tí svým sy-nům v osu-dech-ú-spěch

F#mi **Hmi** **G** **D**
 ne-bo pro-kle-tí? Kdy skon-čí hle-dá-ní? Spl-ní-me pří-sa-hy? Pře-se vše po-ká-ní zů-sta-

F#mi **Hmi** **G** **D** **A**
 nem za vra-hy!? *Ref:* Víš, že mám víc, váž-ně to mu-sím dát? Ó,

Hmi **G** **D** **A** **E** **Emi**
 víš, že mám víc, váž-ně to mu-sím dát? Sot-va mo-hu jít dál bez ví-

Hmi **A** **F#mi** **Emi**
 ry, na-dě-je, že kaž-dý je-den čin dob-ré-mu pro-spě-je. Jsem jen špi-na-vý prach v o-bra-

Hmi **A** **F#mi** **Hmi** **G**
 zu stvo-ře-ní, já, sle-pec na va-hách, jenž sám nic ne-změ-ní. *Ref:* Ví, že chci víc, cel-

D **A** **Hmi** **G** **D** **A**
 ý se mu-sím dát. Ó, ví, že chci víc, cel-ý se mu-sím dát.

E **Emi** **Hmi** **A**
 Kdo vy-snil vů-ni trav, jis-tě zná od-po-věd', jak krá-čet bez o-bav, a-niž

F#mi **Emi** **Hmi** **A**
 bys vi-děl vpřed, jen-že mě jí-má strach, ko-ho v zr-ca-dle zřím, muž s kr-ví na bo-tách, ci-zích

F#mi Hmi G D A

i rod-ných, vím? *Ref:* Hráť ne-chci dál, čer - ný král dá - vá šach. Ó,

Hmi G D A B Hmi

hrát ne-chci dál, čer - ný král dá - vá šach. Er - u, tys je - di - ný, kdo tó -

D A F#mi Hmi

ny sly - šel hrát, dřív než o - zvě - ny se v hud - bu pro - plé - tat, na zmí - ra - jí - cích rtech zní slo -

D A F#mi Hmi G

va ko - li - krát, že ži - vot jsi nám vdech, že máš své dě - ti rád. *Ref:* Hráť měl bych dál, i

D A Hmi G D A

když pláště smá - čí nach. Ó, hrát měl bych dál, i když pláště smá - čí nach.

A Hmi D A F#mi G

Do - bře, já u - vě - řím, staň se, co má se stát, snad pro prav - du, ne

Hmi Asus4 A Hmi D A

lež, smím zno - vu bo - jo - vat, ty, kte - rý do - bře víš, veď mo - je kro - ky

F#mi G Hmi A Hmi

vpřed, bo - lest, po - chy - by ztiš, ať mír na - pl - ní svět? *Ref:* Hráť bu - du

G D A Hmi G D

dál, než u - snu na má - rách. Ó, hrát bu - du dál, než u - snu na má -

A Hmi G D A Hmi

rách. Hráť bu - du dál, než u - snu na má - rách, hrát bu - du

G D A Hmi

dál, než u - snu na má - rách.

Text: BS, Hudba: FD

Čas zapomenout I

A1 Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B

Sbor: Vzbud' se, Hú-ri - nův sy - nu, vzbud' se do svět - la dne, dlou - ho jsi krá - čel

Ami Dmi B Ami **B** Dmi B Dmi

stí - ny, však sil - né srd - ce tvé. Na - de - šel, dí - - tě, na -

B B⁵/F Ami **A2** Dmi B Ami

de - šel, dí - tě, čas za - po - me - nout. Ze - mřel smích v tom-to do - mě, nech

Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B Ami

tě - lo v ze - mi tlít, však vzpo - meň, kdo tím vi - nen, na vzdor mu uč se žít.

(A1) *Sbor*: Vzbud' se, Húrinův synu,
vzbud' se do světla dne,
dlouho jsi kráček stíny,
však silné srdce tvé.

(B) Nadešel, dítě, nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A1) *Túrin*: Je mi tak zvláště těžko,
musel jsem dlouho snít.
Řekni, čeká má sestra,
kde je má Lalaith?

(A1) *Morwen*: Není, Húrinův synu,
tvá sestra s námi víc,
černý dech Nepřítele
svál ji jak plamen svíc.

(A2) Zemřel smích v tomto domě,
nech tělo v zemi tlít,
však vzpomeň, kdo tím vinen,
na vzdor mu uč se žít.

(A1) *Sbor*: Nemluv již o Lalaith,
slz čeká ještě dost,
nastal čas zapomenout
na dětství, na radost.

(B) *Lalaith*: Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

Text: FA, Hudba: FA+E+HK

Čas zapomenout II

C

Emi Ami Emi Ami Emi

Morwen: Vza-li mi Smích, Smích, Smích, i mu-že mi vza-li! Vza-li mi

Ami Emi Ami Emi F G

Smích, Smích, Smích, i mu-že mi vza-li! A v ze - mi mo-jí zlý ná - rod má žít!

Ami Dmi F G Ami Emi

Že vlád - nu ča-ra-mi, šep-ta-jí, bo-jí se, ne, já se ne-ne-chám k ze-mi sra-

Ami **B** Dmi B Dmi B B⁵/F

zit! *Morwen:* Co je to o - sud? *Sbor:* Co je to o - sud pro

Ami **A1** Dmi B Ami Dmi B Ami

srd - ce li - dí? *Morwen:* Už vím, co při - jde s rá-nem po sva-zích stí - nu hor: zlo -

Dmi B Ami Dmi B Ami **A2** Dmi B Ami

ba a tem-ná mrač-na se kle-nou přes ob - zor. Pro te - be mu - ži sta - ří rod -

Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B Ami

nou zem o - pus - tí, snad skr - ze stí - ny do - jdeš k Skry - té - mu krá - lov - ství.

(C) *Morwen*: Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
A v zemi mojí zlý národ má žít!
Že vládnou čarami, šeptají, bojí se,
ne, já se nenechám k zemi srazit!

(B) *Morwen*: Co je to osud?
Sbor: Co je to osud
pro srdce lidí?

(A1) *Morwen*: Už vím, co přijde s ránem
po svazích stínu hor:
zloba a temná mračna
se klenou přes obzor.

(A1) Mám už jen málo věrných
a méně schopných jít,
však pro tebe, můj synu,
musím je propustit.

(A2) Pro tebe muži staří
rodnou zem opustí,
snad skrze stíny dojdeš
k Skrytému království.

(B) Nadešel, dítě, nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A1) *Túrin*: Proč máš tak smutné oči?
Tak hleděla jsi v dál,
když otec dal nám sbohem,
do bitvy odcválal.

(A1) Měla jsi stejný pohled,
když loučila ses s ním,
řekni mi, mám se bátí,
že se též nevrátím?

(B) *Morwen*: Co je to osud?
Sbor: Co je to osud
pro srdce lidí?

(A1) Dědic se vrací domů,
když přijde pomsty den,
i ty, Húrinův synu
a synu Eledhwen,

(A1) se vrátíš k lidu svému,
co potom však, kdo ví?
Zda přineseš jen smrt zpět,
či zlámeš okovy?

(B) *Morwen*: Nadešel, dítě...
Sbor: Nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A2) Jdi, Dor-lóminu pane,
je marné hledět zpět.
Morwen: Sbohem, mé smutné dítě,
dnes jsi jím naposled.

(B) *Túrin*: Morwen, ach Morwen, Morwen, ach Morwen,
kdy tě zas spatřím?

(B) Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

(C) *Morwen*: Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
A mého syna též chtějí mi brát!
Zbylo jen Truchlení – Nienor, Nienor,
a tu si nenechám z dlaní vyrvat!

(A1) Ne, nespatriš mě plakat,
slzí nezná zrak můj,
jak sochu v mlžném ránu,
tak si mě pamatuj.

(B) Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

Text: FA, Hudba: FA+E+HK

Čekání

Emi **A** Emi Hmi Emi

Lúthien: Těž-ká je ho-di-na sa-mo-ty če-ká-ní, sou-mrak se sná-ší a

Hmi C Hmi C

v srd-ci mám stín. V tom ti-chu tu-še-ný krok sud-by do-há-ní Be-re-na, Do-ri-ath

Hmi Emi **B** A Emi Hmi

a mne s ním. *Lúthien*: Krát-ký byl čas, jenž nám byl vy-mě-řen, krat-ší dál bu-de,

G F#mi G A

dob-ře to vím. Ach, mat-ko má, pro ten ú-kol ne-šťast-ný ja-ra dech, slun-ce svít

Hmi **C** A Emi A

víc ne-spat-řím! *Melian*: Sil-ma-ril nád-her-ný, vý-kup či pro-kle-tí, do-sta-ne o-tec tvůj,

Emi G F#mi G A Hmi

až při-jde čas. Sud-bou ob-těž-kán dvo-jí, při-ná-ší bo-lest a svár, i na-dě-je hlas.

A mezihra Emi D Emi

Ami Hmi Ami Hmi

A Emi Hmi Emi Hmi

Lúthien: Těž-ká je ho-di-na sa-mo-ty poz-ná-ní, sou-mrak se sná-ší a v du-ši mám stín.

C Hmi C Hmi Emi

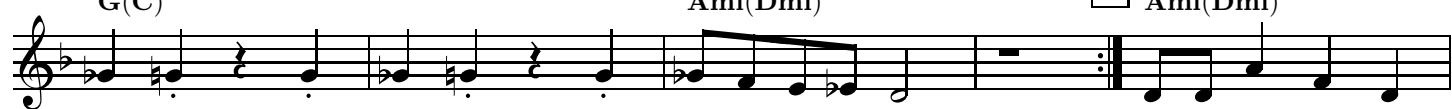
Krok sud-by o-zvě-nou v srd-ci mi vy-zvá-ní, za-hu-bil Be-re-na a mne s ním.

Červivec a Éowyn

předehra
Ami(Dmi) F(B)

G(C) Ami(Dmi) A Ami(Dmi)

É - o - wyn má, jsi

F(B) G(C)

ja - ko rů - že, tvé tr - ny se vry - jí pod ků - ži mu - že, kte - rý dob - ro jen to - bě pře - je a

Ami(Dmi) F(B)

když tě po - zdra - ví, zle je, ó, zle je, a rů - že vad - ne, když já mám přá - te - le,

G(C) Ami(Dmi)

ty ne - máš žád - né, dej ú - směv a já tě za - hr - nu mo - cí, dej do - tyk las - ka -

B Ami(Dmi) F(B)

vý. Tvá kři - vá slo - va pá - lí mě v du - ši a mé - mu krá - li tvá mas - ka ne - slu - ší, proč

G(C) Ami(Dmi)

trá - píš du - ši tak zni - če - nou ža - lem, už da - la jsem sbo - hem na - dě - ji má - lem.

F(B)

Jsi strom, co lis - tí sho - dil i s vět - ve - mi, tvé tě - lo u - hni - lo, v ze - mi i nad ze - mí,

G(C) Ami(Dmi)

kou - pej se v mo - ci, cos u - chvá - til léč - kou zlou, nech mi mou sa - mo - tu, nech mě tu zou - fa - lou!

Předehra

(A) Éowyn má, jsi jako růže,
tvé trny se vryjí pod kůži muže,
který dobro jen tobě přeje
a když tě pozdraví,
zle je, ó, zle je, a růže vadne,
když já mám přátele, ty nemáš žádné,
dej úsměv a já tě zahrnu mocí,
dej dotyk laskavý.

Mezihra Cha cha cha. . .

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
nech mi mou samotou, nech mě tu zoufalou!

Mezihra Cha cha cha. . .

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

Mezihra Cha cha cha. . .

Dohra (= *Mezihra*)

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
z tebe nemám strach.

FB+E

Daleko je Roklinka, daleko je Kraj

Dmi *předehra* *Gmi* *A7* *Dmi* *(Dmi)*

My při - je - li jsme
Na - ši lid - ský

A7 *Dmi* *A7* *Dmi*

přes vo - du jak mo - ře ve - li - kou, k O - sa - mě - lý ho - ře, co z ní stou - pá čmoud.
prů - vod - ci se Ho - ry za - lek - li, nás a ná - klad vy - lodili, za - se u - tek - li.

D *G* *A* *D*

2
Ref: Da - le - ko je Rok - lin - ka, da - le - ko je Kraj, tam do - brý jí - dlo,

G *A* *D* *A* *G*

pi - tí a po - ste - le maj. Jen - že když chceš, chlap - če, pro dra - čí zla - to

A *G* *A* *A7*

vlízt, mu - síš tro - chu ne - po - hod - lí pu - to - vá - ní snýst.

Předehra – 8 taktů

My přijeli jsme přes vodu jak moře velikou,
k Osamělý hoře, co z ní stoupá čmoud.
Naši lidský průvodci se Hory zalekli,
nás a náklad vylodili, zase utekli.

Rec 1: To jsou ale srabi, co?

Rec 2: Nojo, no, co taky čekat cod lidí. . .

Ref: Daleko je Roklinka, daleko je Kraj,
tam dobrý jídlo, pití a postele maj.
Jenže když chceš, chlapče, pro dračí zlato vlízt,
musíš trochu nepohodlí putování snýst.

Kápo Thorin přikázal: „Běž vomrknout bránu,
(jo a) vezmi s sebou hobita, já tady zůstanu.“
U brány jsme trosky města Dolu viděli,
v tom pochmurným údolí krkavce slyšeli.

Rec 1: Myslíš, že je Šmak ještě uvnitř?

Rec 2: To nevím, ale smrdělo to tam strašně, divím se,
že z toho puchu ještě nezdechnul.

Ref:

Rozbili jsme tábor na svahu západním,
tiše oheň plápolal v kruhu poradním.
Zloděj Bilbo našel schody k dveřím zavřeným,
bezradně tu zíráme na šedý kamení.

Rec 1: A co je prostě vzít pořádně krumpáčem?!

Rec 2: Vidiš támhle tu hromadu třísek a zvoňbanýho železa?
Tak to jsou všechny krumpáče, co sme měli.

Ref:

Co s tím krámem zatraceným, s mapou proklatou?
Divný runy půlměsíční, jenom nás matou.
Náhle slunce ukáže nám díрку klíčovou,
vítěznej smích zazní krátce stepí pod Horou.

/scénka *Durinův den*/

Ref:

Rec 1: Hele, mně se do té díry moc nechce.

Rec 2: Mně taky ne. Víš co? Pošlem tam Bilba!

Darování Calenardhonu (2015)

předehra G(D) Emi(Hmi) G(D) C(G)

Ne - če - kán vy - sly - šel É - o - thé - od na - še vo - lá - ní,
dil, prv - ní král, v pé - či Va - lar taj - ný hrob tu má,

Emi(Hmi) C(G) Emi(Hmi) 1. D (A)

když se ča - sy tem - né zdá - ly, s ná - mi krev jste pro - lé - va - li, za tu po - moc od - mě - nu chci dát. E - len -
na po - svát - né té - to pů - dě u - zav - ře - na smlou - va bu - de jmé - nem Správ - ců, než se vrá - tí

2. D (A) G(D) D(A) C(G) G(D) D(A) G(D)

král. *Ref:* To - bě přá - tel - ství dá - vám a sním zem ši - rých plá - ní, vlád - ni, co král svo - bod - ně

D(A) C(G) G(D) D(A) G(D)

na ní, je teď tvá i všech tvých dě - di - ců. *mezihra*

D(A) C(G) Emi(Hmi) C(G) D(A)

G(D) C(G) D(A) C(G)

Předehra

Nečekán vyslyšel
Éothéod naše volání,
když se časy temné zdály,
s námi krev jste prolévali,
za tu pomoc odměnu chci dát.

Elendil, první král,
v péči Valar tajný hrob tu má,
na posvátné této půdě
uzavřena smlouva bude
jménem Správců, než se vrátí král.

Ref: Tobě přátelství dávám
a s ním zem širých plání,
vládni, co král svobodně na ní,
je teď tvá i všech tvých dědiců.

Mezihra

Nečekán přišel dar
větší nežli každá zásluha,
já přísahám, že v temném čase
prolijeme svou krev zase
při Gondoru budem pevně stát.

Ref: Tobě přátelství dávám,
buďte lid širých plání,
každý ať zná, že Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

Ref: Přátelství dávám,
buďte / buďte lid širých plání,
každý ať zná, že Rohan / Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

Darování Calenardhonu (2012)

předehra

zpěv

klávesy G D C G

pikola

trubka

buben

kytara

sloka

Solo: Ne - če - kán dil, vy - sly - šel prv - ní král, É - o - thé - od na - še vo - lá - ní. v pé - či Va - lar taj - ný hrob tu má.

G Emi G C

hraje až při druhé repetici

hraje až při druhé repetici

zpěv

Sbor: Když se ča - sy tem - né zdá - ly, s ná - mi krev jste pro - lé - va - li, za tu po - moc od - mě - nu chci
 Sbor: Na po - svát - né té - to pů - dě u - zav - ře - na smlou - va bu - de jmé - nem Správ - ců, než se vrá - tí

klávesy **Emi**

pikola

trubka

buben

kytara

1. 2. **refrén**

dát. Solo: E - len - král. Solo: To - bě teď přá - - tel - ství dá - - vám a s ním

D D G D

zpěv

zem ši-rých plá - - ní, vlád-ni, co král svo-bod - ně na ní, je teď

klávesy C G D G D

pikola

trubka

buben

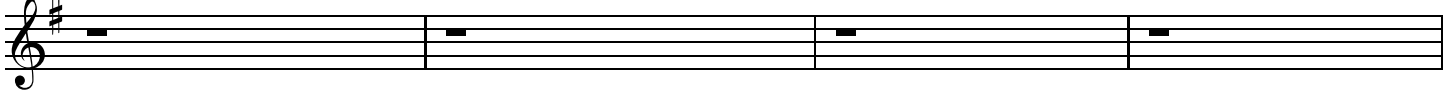
kytara

mezihra

tvá i všech tvých dě-di - ců.

C G D G D

zpěv

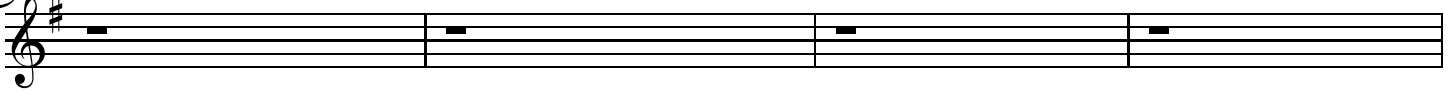

klávesy C

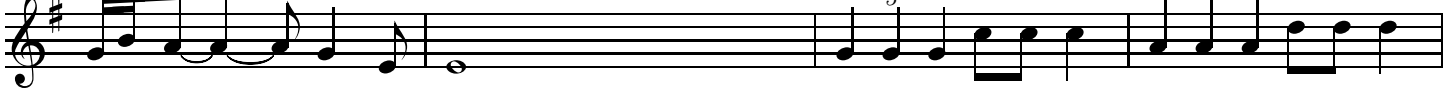
Emi

C

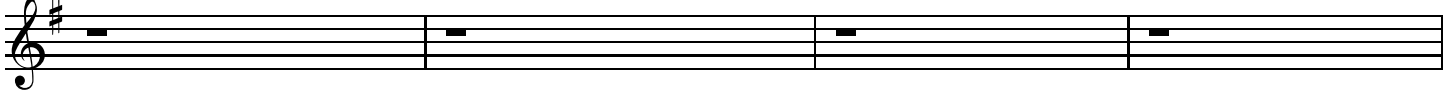
D

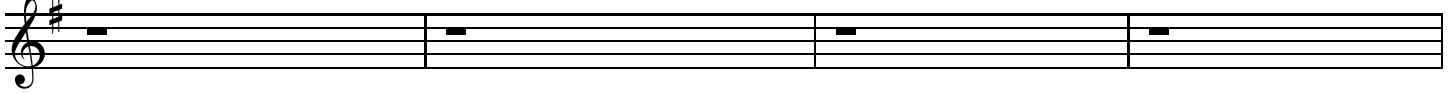
pikola

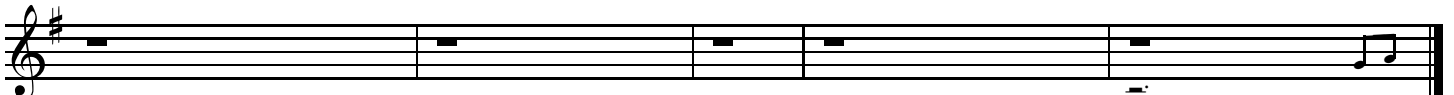
trubka

buben

kytara

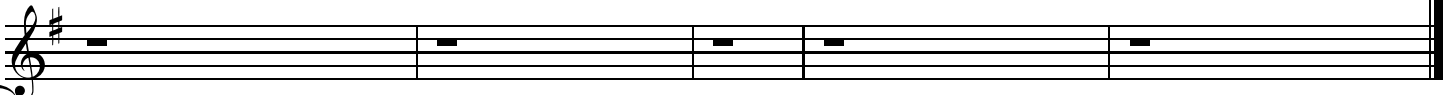
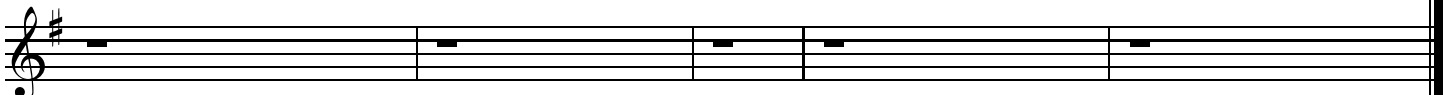
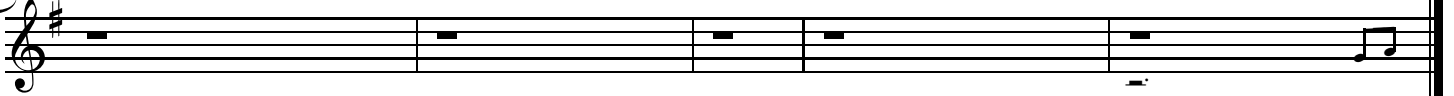
(Solo: Ne-če-)

G

C

D

C

CIRION:

Nečekán vyslyšel
Éothéod naše volání,
když se časy temné zdály,
s námi krev jste prolévali,
za tu pomoc odměnu chci dát.

Elendil, první král,
v péči Valar tajný hrob tu má,
na posvátné této půdě
uzavřena smlouva bude
jménem Správců, než se vrátí král.

Ref: Tobě teď přátelství dávám
a s ním zem širých plání,
vládni, co král svobodně na ní,
je teď tvá i všech tvých dědiců.

Mezihra

EORL:

Nečekán přišel dar
větší nežli každá zásluha,
já přísahám, že v temném čase
prolijeme krev svou zase
při Gondoru budem pevně stát.

Ref: Přátelství dávám,
buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

Ref: Přátelství dávám,
buďte / buďme lid širých plání,
každý ať zná, že Rohan / Gondor chrání
věrnost má i všech mých dědiců.

FB+JŽ

Dernhelm

A Ami G Ami G Ami E F G

Bří-za bí - lá hla-vu sklá - ní, je - jí kmen o-hněm ma - já - ku vzplál,

Ami G D Ami G F (Ami)

du - sot ko - pyt, ržá - ní ko - ní, se slun-cem v zá - dech že - nem se dál.

Ami G F E Ami G E Ami G

Ref: Zbra-ní třesk a ml-ha ru-dá, chvě-ní ze - mě, ro - hu zpěv, o - strý klín

F E Ami F E Ami F E F E Ami F G Ami

ši - ky bo - ří, stéb-la trá - vy pi - jí krev.

B G E Ami G F E

Moc si trou - fáš, ho - lo-brád - ku, mě ne - po - ra - zí žád - ný ži - vý muž,

Ami G E F Ami G E Ami

táh - ni od - tud, do - kud dý - cháš, můj dra - vý slu - ha hlad má už.

(A) Bříza bílá hlavu sklání,
její kmen ohněm majáku vzplál,
dusot kopyt, ržání koní,
se sluncem v zádech ženem se dál.

Ref: Zbraní třesk a mlha rudá,
chvění země, rohu zpěv,
ostrý klín šiky boří,
stébela trávy pijí krev.

(A) Černý stín oblohou krouží
a mě se v žilách vaří krev,
můj strýc a král v prachu leží
a to já víc nemůžu snést.

(A) Sedm věrných věčnou slávu
získalo. Nač se smrti bát?
Stvůro temnot, posle zkázy,
naposled říkám: Nech mrtvé spát!

Mezihra (= Refrén)

(B) Moc si troufáš, holobrádku,
mě neporazí žádný živý muž,
táhni odtud, dokud dýcháš,
můj dravý sluha hlad má už.

Ref: Meče svist a hlava padá,
život ranou prchá z žil,
chladná ruka palcát zvedá
a bledý rytíř má svůj cíl.

(A) Velké srdce odvahu sbírá,
když krajem zazní dívčí smích,
pukl štít a stín se tyčí
a hlas strachu náhle ztich.

(A) Malý přítel, pomoc velká,
jeho meč osud naplnil,
pak mocný úder z rukou ženy
zahubil tmu a dozněl kvil.

Mezihra (= Refrén)

(A) Milý pane, prosím odpusť,
já tvého přání nemohla dbát,
za tvůj život svůj jsem dala,
o našem skonu budou písně hrát.

Dědictví

Cmi *předehra* Gmi Cmi **A** Cmi Fmi F

Le-žíš mi v dla-ni, štěs-tí se sklá - ní za ob - zor.

Cmi Fmi F Cmi Gmi

Le-do-vě chlad-ný o - de - čí - táš dny vů - li vzdor. Ča-rov-ná krá - sa, pro-kle-tí spá - sa,

Fmi F Cmi Gmi Cmi Gmi **B** Ami

bez cí - tů. Vi-dím skrz te-be, ten po-hled ze-be, mě-níš tu Všech-no, co znám,

Emi Dmi E F Ami Emi

všech-no, co mám, všech-no, co ješ - tě nám zbý - vá, kaž-dič - ký den, kaž-dič - ký sen.

Dmi E **C** F E F G F

Kaž-dič - ká na-děj se stmí - vá. Proč, se ptám, proč zrov-na nám ces - ty

G F E Emi D A E

o - sud tak zkříví - žil? Dvo-jí smrt za tě dát by-lo ti má-lo snad? Co víc chys-táš se vzít?

Emi *mezihra* G C D Emi

G C D Emi D F G F

G Cmi Eb Ab B Cmi

Eb Ab B C F G

Předehra

(A) Ležíš mi v dlani,
štěstí se sklání
za obzor.
Ledově chladný
odečítáš dny
vůli vzdor.

(A) Čarovná krása,
prokletí – spása,
bez citů.
Vidím skrz tebe,
ten pohled zebe,
měníš tu

(B) všechno, co znám,
všechno, co mám,
všechno, co ještě nám zbývá,
každíčký den,
každíčký sen.
Každíčká naděj se stmívá.

(C) Proč, se ptám,
proč zrovna nám
cesty osud tak zkřížil?
Dvojí smrt za tě dát
bylo ti málo snad?
Co víc chystáš se vzít?

Mezihra

(A) Ležíš mi v dlani,
kdopak tě chrání
touhou svou?
Po těle hladí,
půvab i mládí
zpátky zvou.

(A) Kdo byl, už není,
životy mění
lidem čas.
Co přetrvá věky
a změní proud řeky,
je láska v nás.

(B) Všechno, co znám,
všechno, co mám,
všechno, co ještě nám zbývá,
každíčký den,
každíčký sen,
každíčkou naděj rozzíná.

(C) Proč, teď znám,
proč zrovna nám
cesty osud tak zkřížil.
Cokoli za tě dát
já přestávám se bát.
Buď tedy můj meč i štít.

Dívčí příběh

A D Emi A D Emi A D G
 Co zmů-že že-na sa-mot-ná, ve svě-tě, jenž mu-žům pat-ří? Ač si-lou vět-ší vlád-nout zná,
 D A7 G A7 A D Emi A D Emi A
 než se-dm nol-dor-ských bra-tří. Má sí-lu ma-iar Lú-thi-en, srd-ce čis-té ja-ko sníh,
 D G D A7 G A7 B1 G Gmi
 však kdo z el-fů vi-dí víc, než lad-ný krok a dív-čí smích? Však hle, o-či pro-ni-ka-vé,
 D G D A D G D A D A7 B2 G
 tvář, jež skrý-vá ta-jem-ství, to ci-zi-nec tu v le-sích dlí, z dál-ky vo-lá jmé-no jas-né. Ti-nú-vi-el,
 Gmi D G D A D G D A D
 Ta-neč-ni-ce, já sot-va u-zřel jas tvých o-čí, srd-ce pla-ne, svět se to-čí, na vě-ky buď mou.
A D Emi A D Emi A D G
 Já pro-šel E-red Gor-go-roth i blu-diš-těm ča-rov-ných sil, by kou-zel-ný tvé mat-ky rod se,
 D A7 G A7 B3 G Gmi D G
 jak dal o-sud, s mým spo-jil. A dív-ka pa-dá, pro-kle-ta, lás-ka ran-ní
 D A D G D A G A7 C G
 pro-pas-tí, to všech-no ko-lem roz-kvé-tá, však pří-běh ješ-tě ne-kon-čí. Srd-ce svo-je
 Hmi Emi7 F#mi G A G A
 chce mu dát, on s dí-ky při-jme, dá-vá své, a el-fi dvůr je zmat-kem jat, to ne-ní pře-ce prá-vo tvé.

[A] D Emi A D Emi A D
 Ty, dív-ko z do-mu Thin-go-la, tys nej-krás-něj - ší prin-cez-nou, ne - lze než tě
 G D A7 G A7 [A] D Emi A D
 dr-žet, řka: o-pušť du - ši smr-tel-nou. On bí-dák je a po - bu-da, co tu chce, jak
 Emi A D G D A7 G A7 [B4] G
 pro-nik sem? Ať u - ká - že se u dvo-ra, ať zpo-ví - dá se před krá-lem. Král slov moud-ře
 Gmi D G D A D G D D A D
 ne - vo - lí: Sil-ma-ril jas - ný do-nes! Tak byl sple-ten o-sud ten, jenž lás-ky svě-dec - tvím do-dnes.

(A) *Vypravěč*: Co zmůže žena samotná, ve světě, jenž mužům patří? Ač silou větší vládnout zná, než sedm noldorských bratrů.

(A) Má sílu maiar Lúthien, srdce čisté jako sníh, však kdo z elfů vidí víc, než ladný krok a dívčí smích?

(B1) Však hle, oči pronikavé, tvář, jež skrývá tajemství, to cizinec tu v lesích dlí, z dálky volá jméno jasné.

(B2) *Beren*: Tinúviel, Tanečnice, já sotva užířel jas tvých očí, srdce plane, svět se točí, na věky buď mou.

(A) Já prošel Ered Gorgoroth i bludištěm čarovných sil, by kouzelný tvé matky rod se, jak dal osud, s mým spojil.

(B3) *Vypravěč*: A dívka padá, prokleta, láska raní propastí, to všechno kolem rozkvétá, však příběh ještě nekončí.

(C) Srdce svoje chce mu dát, on s díky přijme, dává své, a elfí dvůr je zmatkem jat, *Elfové*: to není přece právo tvé.

(A) Ty, dívko z domu Thingola, tys nejkrásnější princeznou, nelze než tě držet, řka: opušť duši smrtelnou.

(A) On bídák je a pobuda, co tu chce, jak pronik sem? Ať ukáže se u dvora, ať zpovídá se před králem.

(B4) *Vypravěč*: Král slov moudře nevolí: *Thingol*: Silmaril jasný dones! *Vypravěč*: Tak byl spleten osud ten, jenž lásky svědectvím dodnes.

Text: AK, Hudba: HK

Je moc-ný a no-sí zvy-so-ka hla-vu.
 Za ob-zor, ne-vě-da, ší-ří svou slá-vu. El-fem zdá být se syn
 smr-tel-ných li-dí. A-le za ob-zor, k se-ve-ru ni-kdo ne-vi-dí.

Předehra

(A1) *Túrin*: Slunce jak hřeje dnes, dobrý mám den, všemi jsem uznáván, všemi jsem ctěn!

Sbor: Všemi je uznáván, všemi je ctěn!

(A2) *Túrin*: Z královny rady jdu, mluvil jsem jasně:

Výsledky válečné máme teď krásné!

Sbor: Výsledky válečné máme krásné!

(A1) *Túrin*: Není už v okolí po mnoho mil, není už skřeta dnes, co by tady zbyl.

Sbor: Není už skřeta dnes, co by tam zbyl.

(A2) *Túrin*: A můj most klenutý, co šetří kroků!

Poslouží dobře nám přemnoho roků.

Sbor: Poslouží dobře nám mnoho roků.

(A1) *Túrin*: Každíčké ráno v boj vyráží hlídky, po mostě šikovním, nesmočí nitky.

Sbor: Po mostě šikovním, nesmočí nitky.

(A2) *Túrin*: V Nargothrondu život je samá radost.

Není tu už smutek, není tu slabost.

Sbor: Není tu už smutek ani slabost.

Mezihra 1

(B1) *Túrin*: Srdce mé však tíží myšlenka těžká, kde je teď Finduilas, kdepak asi mešká.

(B2) Chtěl bych ji potěšit, pohovořit vlídně, vyslechnout příhody, posedět s ní klidně.

(B1) Zdá se že poslední dobou stále prchá přede mnou; jako by zaslechnula Vlka.

(B2) Přítel můj elfský též je jen samá chmura, možná že sláva moje žlučí mu hnula.

(B2) Nuže, čas zeptat se, čímpak se to mrzí. Kéž se zase budeme radovat brzy!

Mezihra 2

(C) *Sbor*:

Je mocný a nosí zvysoka hlavu.

Za obzor, nevěda, šíří svou slávu.

Elfem zdá být se syn smrtelných lidí.

Ale za obzor, k severu nikdo nevidí.

Text: PB, Hudba: lidová, adaptace: JoP

Domy smrti

A

Ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně

Ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná

ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně smr - ti!

sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně smr - ti!

B

Mrt - vý král mrt - vý muž kra - lo - val

Zem - řel král zem - řel už pa - no - val

C1

C2

ne - ní už. Prý je to dar! A my ne!

ne - ní už. Prý je to dar! A my ne!

Ref: Pach smr-ti ne - se se od do - mu věč - no - sti

Pach smr - ti ne - se se až k do - mu

pach smr - ti člo - vě - čí ma - lo - sti

věč - no - sti pach smr - ti člo - vě - čí

ne bla - že - no - sti Prý je to dar!

ma - lo - sti ne bla - že - no - sti Prý je to dar!

Prý je to dar! Prý je to dar!

Prý je to dar! Prý je to dar!

(A) Kamenná Kamenná
svatyně svatyně
Kamenná Kamenná
svatyně svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Smrti!

(B) Mrtvý král Zemřel král
Mrtvý muž Zemřel už
Kraloval Panoval
Není už Není už

(B) Říkají Říkají
Tomu dar Tomu dar
Večná tma Hrozná tma
Před námi Za námi

(C1) Prý je to dar!

Ref: Pach smrti Pach smrti
Nese se Nese se
Od domu Až k domu
Věčnosti Věčnosti

Pach smrti Pach smrti
Člověčí Člověčí
Malosti Malosti
Ne blaženosti.
Ne blaženosti.
Prý je to dar!

(B) Když se nám Potomek
Narodí Narodí
Dny už má Dny už má
Sečtené! Sečtené!

(B) Avari Valinor
Neznají Neznají
Pánům se Valar se
Vzpírají Vzpírají

(B) Smějí však Mohou však
Věčně žít Věčně žít
Dle vůle Svobodně
Odejít Odejít

(C2) A my ne!

Ref:

(B) Na západ Na západ
Nesmíš plout Nesmíš plout
Valinor Sladkou zem
Zahlédnout Zahlédnout

(B) Věčně žít Věčně žít
To je dar To je dar
Umírat Odcházet
Je jen zmar Je jen zmar

(C1) Prý je to dar!

Ref:

Prý je to dar!
Prý je to dar!

Dotyky 1

A

1. hlas

Mě - li jsme ti - síc let či snad ješ - tě mno - hem dýl

na ži - vot, na smrt však jen pár ro - ků, hrst rych - le mí - jí - cích chvil.

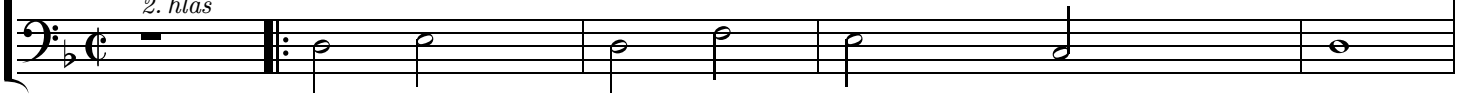
B

1. hlas

Teď na na - ších lo - žích pou - ze zvěř di - vá bu - de snít
že o - na lás - ka - při - či - na mno - ha na - ších chyb,

2. hlas

Na - še lo - že les si vzal,
Moud - rost ne - be, pý - - cha hvězd,

a spo - lu s vo - dou z řek a pra - me - nů i krev na - ši bu - de pít.
moud - ří i pyš - ní, vždyť dob - ré srd - ce hoř - kos - tí lze za - ka - lit.

a - - však ře - - ky ply - - nou dál
hoř - - kost sl - - zí na bo - - lest.

C

1. hlas

Vím, už br - zy stro - my ztra - tí své lis - ty, br - zy les
Jak El - vě - ho o - či zá - ři - ly jen ve svět - le hvězd,

2. hlas

pryč. Lis - tí spad - lé pro - - mě - - ní
Hle, les, jenž pod hvěz - da - - mi bdí,

3. hlas

Stro - my ztra - tí lis - - tí své,
Thin - gol, Do - ri - - a - - thu král,

na na - še tvá - ře též za - po - me - ne, mo - ře z něj smy - je třpyt hvězd.
 Mab - lun - ga vů - le jak še - dý kře - men, jak v dub jme - lí vrost - lá v les.

hvězd - - ný prach v za - - po - - mně - - - ní.
 les jme - - - lí a ka - - pra - - - dí.

na nás za - po - - me - nou vět - ve mo - řem o - my - - té,
 Mab - lung Těž - ko - - ru - ký sám po - sled - ní vzdo - ro - - val

D

1. hlas
 Do - tý - ka - li jsme se dla - ně - mi stro - mů, vo - dy, skal, do - ty - kem na - ši zem
 Vždy něž - né jak kříd - la sla - ví - ků, tvr - dé jak sám čas ru - ce Me - li - an, snad

2. hlas
 Kdo do - tý - ká se stro - mů, skal? Kdo nás
 Snad něž - né ru - ce pro - mě - - ní s ča - sem

3. hlas
 vím. Do - tkli jsme se srd - cí svých - ko - lik je pří -
 všem. Dla - ně Ma - ii Me - li - - an, mrt - v ý je Do -

4. hlas
 Do - ty - kem mi - lo - vat, kdo nás zná, kdo dnes ví?
 Krá - lov - no sla - ví - ků, ja - ko čas tvé dla - ně,

1. 2.
 mi - lo - va - li; kdo vzpo - mí - ná, kdo nás znal? Snad
 skrz ty dla - ně Do - ri - ath po - vsta - ne zas.

znal, kdo mi - - lo - - val nás?
 zášť v od - puš - - tě - - val ní.

bě - hů na - šich za - po - me - nu - tých dnes?
 ri - ath, mrt - v ý, pře - ci mi - lo - - ván dál.

Mrt - vé ti - - cho le - sa snad od - po - ví.
 už ne - - má - - me, co ti dnes dát za ně.

Text: FA, Hudba: FD

Dotyky 2

A

1. hlas

Mě - li jsme ti - síc let či snad ješ - tě mno - hem dýl

na ži - vot, na smrt však jen pár ro - ků, hrst rych - le mí - jí - cích chvil.

B

1. hlas

Teď na na - šich lo - žích pou - ze zvěř di - vá bu - de snít
že jsme se smá - li, však čas - tě - ji dle - li v sl - zách;

2. hlas

Na - še lo - že les si vzal,
Smích i pláč - plat je - - di - - ný

a spo - lu s vo - dou z řek a pra - me - nů i krev na - ši bu - de pít.
hr - din - ní nad všech - no po - myš - le - ní zřít v tvář svě - tu mě - li strach.

a - - však ře - - ky ply - - nou dál
pro zba - - běl - - ce, hr - - di - - ny.

C

1. hlas

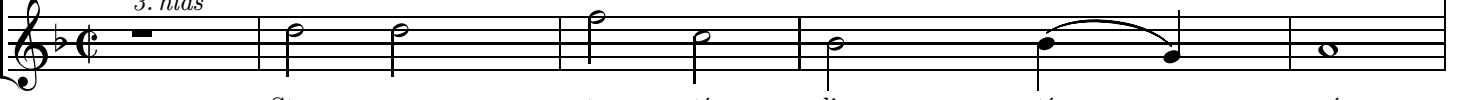
Vím, už br - zy stro - my ztra - tí své lis - ty, br - zy les
Že Di - o - rův ú - smév jak Es - gal - dui - na pod ne - bem,

2. hlas

pryč. Lis - tí spad - lé pro - - mě - - ní
Na Es - gal - - dui - ně slun - - ce svit

3. hlas

Stro - my ztra - tí lis - - tí své,
Di - or, dě - dic - E - - lu - - - chíl;

na na - še tvá - ře též za - po - me - ne, mo - ře z něj smy - je třpyt hvězd.
 lás - ka brat - rů vrost - lá do pod - hou - bí, scho - va - ná v sně - hu ble - dém.

hvězd - - ný prach v za - - po - - mně - - - ní.
 mrt - - v ý sníh chce po - - zla - - - tit.

na nás za - po - - me - nou vět - ve mo - řem o - my - - té,
 E - lu - réd, E - - lu - rín, kde jen sníh je na - vždy skryl,

D

1. hlas
 Do - tý - ka - li jsme se dla - ně - mi stro - mů, vo - dy, skal, do - ty - kem na - ši zem
 Je od - va - ha Nim - loth jak krev na sně - hu, jak náš pád, po - vo - deň straš - ná a

2. hlas
 Kdo do - tý - ká se stro - mů, skal? Kdo nás
 Však zrů - žo - vě - la kr - ví, v dál od - ply - -

3. hlas
 vím. Do - tkli jsme se srd - cí svých - ko - lik je pří -
 víš? Bí - lá Nim - loth - ví - ja - ko led, zni - če - ný Do -

4. hlas
 Do - ty - kem mi - lo - vat, kdo nás zná, kdo dnes ví?
 Krá - lov - no od - váž - ná, krev smá - čí zem, tvůj šat,

1. 2.

mi - lo - va - li; kdo vzpo - mí - ná, kdo nás znal? Vím,
 ne - če - ka - ná, víc ne - vsta - ne Do - ri - ath.

znal, kdo mi - - lo - - val nás?
 ne, je mr - - tev král.

bě - hů na - šich za - po - me - nu - tých dnes?
 ri - ath dnes mi - lo - ván na - po - sled.

Mrt - vé ti - - cho le - sa snad od - po - ví.
 a s ním též - - vzpo - mín - ky na Do - ri - ath.

Text: FA, Hudba: FD

Dračí jezero

A Ami F Ami F Ami Dmi Ami F

Tůň, kři-vo-la-ké prou-dy, mo-čá-ly a v dá-li ho-ra ční, po-tr-ha-ná o-bla-ka, jež

Ami F Ami **B** G Emi

kry-jí te-me-no, zří měs-to je-zer-ní. Před ví-ře-ním ře-ky chrá-ně-né skal-na-

Dmi H Ami G Emi

tou výs-pou, klid-ným zá-li-ve-m, dře-vě-né pi-lí-ře dr-ží u-li-ce, do-my,

Dmi F B H E **C** C G7 C Ami

ob-cho-dy, sta-ré tra-di-ce slav-ných dáv-ných let. Zná-m jed-no měs-to,

Dmi G7 C C7 F G7 C C G7 Ami Emi7 F A7 G G7 C

tam je pa-pá-ní, tá-bo-rá-ček, a ma-síč-ko a ma-síč-ko u-pe-če si drá-ček.

(A) Tůň, křivolaké proudy, močály
a v dáli hora ční,
potrhaná oblaka, jež kryjí temeno,
zří město jezerní.

(B) Před vířením řeky chráněné
skalnatou výspou, klidným zálivem,
dřevěné
pilíře drží ulice,
domy, obchody, staré tradice
slavných dávných let.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(C) Zná-m jedno město, tam je papání, táboráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček,
a masíčko a masíčko upeče si dráček.

(A) Král slují pod horou teď přichází
převzít své království,
korunován, harfy tóny zní, zvuk líbezný,
usedne na svůj trůn.

(B) Zašumí les v horách, stébla trav,
řeky v podlesí, v slunci zlatý háv,
zajásá
jezero, vše se zablýští,
i ten vodopád, duha v povětří,
hraje harfy tón.

(A) Tak pějí lidé města, jásají,
vše na dlouhou cestu
připravují, štěstí popřejí,
od řeky Bystré domů uhání.

Text: JaS+VM, Hudba: Petr Iljič Čajkovskij a Bedřich Smetana

Dům výkupného

A Ami C⁺ F Ami G[#]mi Ami H⁻

Můj dům je vel - mi vzne - še - ný a skrý - vá se zde pod ze -

Ami C⁺ Ami C⁺ F Ami G[#]mi Ami H⁻

mi; zde od - pra - dáv - na žil náš lid, dřív, než - li po - vstal Slun - ce

Ami C⁺ **B** Ami H Ami H Ami

svit. Dřív než hlu - pák Še - do - plášť vzbu - dil

H C H Dmi E Dmi E Dmi

mé - ho li - du zášť, dřív než Nol - dův pyš - ný zjev pro - lil

1.-4. E F E C⁺ 5. E F E

té - - to ze - mě krev. Luk, to je můj cíl.

(A) Můj dům je velmi vznešený
a skrývá se zde pod zemí;
zde odpradávná žil náš lid,
dřív, nežli povstal Slunce svit.

(B) Dřív než hlupák Šedoplášť
vzbudil mého lidu zášť,
dřív než Noldův pyšný zjev
prolil této země krev.

(A) Mír výhně stálé, pevných slov,
zde chránil plamen, kořen, kov;
kul stříbro, ocel, cín a měď,
jež pádnou znají odpověď.

(B) Pak přišel elf a vše nám vzal:
Nargothrondu skrytý sál,
víru, řád a zbytek sil,
naš lid se skryl a umenšil.

(A) Když ženu mou vzal skály stín,
zbyl Ibûn, já a Khîm, můj syn.
O vše jsme přišli nakonec
v den zrádný jako pískovec.

(B) Když banda lotrů, co nezná řád,
nás přepadla a chtěla brát;
já byl jsem spoután, vydán v plen,
můj charakter byl zpochybněn.

(A) Za život můj byl domov dán:
buď nyní Bar-en-Danwedh zván,
buď útočištěm pro psance;
tak stvrzena je kvitance.

(B) Svou krutost osud přestřel,
když z dlužníka je věřitel:
šíp zbytný, zloba, jed a s ním
teď k předkům odebral se Khîm.

(A) Žal zhojil čas, hle v srdci zní
nám slova porozumění,
když Neithan dal, co žádá zem;
tak splatil dluh i s úrokem.

(B) Pak přišel elf a vše mi vzal:
respekt, úctu, ticho skal.
Snášet to už nemám sil;
ať zhyne Luk, to je můj cíl!

Dům zadostiučinění

A Ami C+ F Ami G#mi Ami Hmi5-

Mím: Můj dům je vel - mi vzne - še - ný a skrý - vá se zde pod ze -
zvonkohra kaž - dý ká - men, je to tak, se na - jde mlá - tek: při - šel

Ami C+ Ami C+ F Ami G#mi

mí; zde od - pra - dáv - na žil náš lid, dřív, než
drak; když el - fy hnal, v mém srd-ci zní hlas za - dos -

Ami Hmi5- Ami C+ **B** Ami H Ami

po - vstal Slun - ce svit. Pak při - šel elf a vše nám
ti - u - či - ně - ní. Ted' pryč je drak, já zpět si

H Ami H C H Dmi E

vzal: Nar - go - thron - du skry - tý sál, ví - ru, rád a
vzal Nar - go - thron - du skry - tý sál, mám po - kla - dy, jsem

Dmi E Dmi E F 1. E C+

zby - tek sil, náš lid se skryl a u - men - šil. Na -
pl - ný sil, to elf se skryl a u - men -

2. E C+ **X** Ami C+ F Ami G#mi

- šil. Cha - cha - cha - chá. *Húrin:* Jen se směj, ty ma - lá veš, smát se

Ami Hmi5- Ami C+ **A** C1 C+ Ami C+ F

dlou - ho ne - bu - deš! *Mím:* Stůj... *Húrin:* ...lež. Ty skvos - ty El - dar při - vlast -
Tú - rin, Neit - han, jaks ho
stvě - ru dra - čí za - bít

Ami G#mi Ami Hmi5- Ami C+

nil si Glau - rung, pak v nich dr - ze snil. A
znal, dří - ve, než - li do - ko - nal, tu
směl, tak po - sled - ní byl ma - ji - tel. A

D1 Ami G#mi G Ami G#mi G Dmi

já jsem Hú - rin, je - muž Stín vzal všech - no, Tú - rin byl můj syn. Za ži - vot

C#mi C Dmi C#mi E C+

je - ho, to si piš, mi všim, co máš, dnes za - pla - tíš. *Mím:* Snad

A C1 **D1** C1 **D1**

7 7 17 14 17

hnedka nemusí... Vždyť tvého syna... Ze slibů spletl... Jak každý otec... Já jsem Húrin...

7 7 17 14 17

C2 C+ Ami C+ F Ami G#mi Ami Hmi5-

... - tíš. *Mím:* Né! Za - drž, že - lím všech svých vin, můj ro - zum za - střel smut - ku

Ami C+ Ami C+ F Ami G#mi

stín, jsem své - ho ro - du po - sled - ní... Húrin: A já snad

Emi C+ D2 12 Dmi C#mi C7maj5+

ne? Já jsem Húrin... oba: ... za - dos - ti - u - či - ně - ní!

(A) *Mím*: Můj dům je velmi vznešený a skrývá se zde pod zemí; zde odpradávná žil náš lid, dřív, než povstal Slunce svit.

(B) Pak přišel elf a vše nám vzal: Nargothrond skrytý sál, víru, řád a zbytek sil, náš lid se skryl a umenšil.

(A) Na každý kámen, je to tak, se najde mlátek: přišel drak; když elfy hnal, v mém v srdci zní hlas zadostiučinění.

(B) Teď pryč je drak, já zpět si vzal Nargothrond skrytý sál, mám poklady, jsem plný sil, to elf se skryl a umenšil. Chachachachá.

(X) *Húrin*: Jen se směj, ty malá veš, smát se dlouho nebudeš!

(A) *Mím*: Stůj! Kdopak jsi a co tu chceš? Můj je poklad!
Húrin: Pěkná lež!

(C1) Ty skvosty Eldar přivlastnil si Glaurung, pak v nich drze snil.

(C1) A Túrin, Neithan, jaks ho znal, dříve, nežli dokonal, tu stvůru dračí zabít směl, tak poslední byl majitel.

(D1) A já jsem Húrin, jemuž Stín vzal všechno, Túrin byl můj syn. Za život jeho, to si piš, mi vším, co máš, dnes zaplatíš.

(A) *Mím*: Snad hnedka nemusí být zle, zlata je tu přehršle.

(C1) Vždyť tvého syna já jsem ctíl...
Húrin: A paks ho skřetům vyradil!

(D1) *Mím*: Ze slibů spletl těsný kruh a zdráhal se pak splácet dluh; dluh sebe sama nespraví cit plytký a přelétavý!

(C1) Jak každý otec dobře zná, má přijít lekce výchovná...
Húrin: Měl jsi mu radši život vzít, než dát Angbandu otročit!

(D1) Já jsem Húrin, jemuž Stín vzal všechno, Túrin byl můj syn. Za život jeho, to si piš, mi vším, co máš, dnes zaplatíš.

(C2) *Mím*: Né! Zadrž, želim všech svých vin, můj rozum zastřel smutku stín, jsem svého rodu poslední...
Húrin: A já snad ne?

(D2) *Húrin*: Já jsem Húrin! *Mím*: Já jsem Mím, *Oba*: mé drahé pozřel smrti stín. Já žádám své, mně v duši zní hlas zadostiučinění.

DB

Poznámka: Písňe Dům výkupného a Dům zadostiučinění se rovněž nazývají Bar-en-Danwedh I a Bar-en-Danwedh II; v Mímově rodné řeči se totiž oba významy vyjadřují stejným slovem.

Elrondův žalozpěv

Ami (Emi)F G Ami (F) Dmi Emi Ami

Vi - děl jsem tři vě - ky Stře - do - ze - mě, slá - vu i ú - pa - dek el - fi - ho plé - mě.

(G) C Dmi E Ami (G)(Emi) C Ami E Ami

K po - bře - ží zbý - vá mi jen pár mil, zem če - ká už a - bych ji o - pus - til. Ref: A

F Ami F Dmi Ami

vě - ky ply - nou, Prv - ní z nich (á) od - ná - ší Mo - ře, pláč i smích, (á)

F7maj Ami F7maj Ami

k po - bře - ží Va - li - no - ru, (á) k po - bře - ží.

Viděl jsem tři věky Středozezemě,
slávu i úpadek elfího plémě.
K pobřeží zbývá mi jen pár mil,
zem čeká, už abych ji opustil.

Ref: A věky plynou...
odnáší Moře...
k pobřeží...
k pobřeží.

Má matka, strážkyně Silmarilu,
k záchraně Klenotu upřela sílu,
do vln s ním skočila, příboj ji skryl.
Tak první z mých blízkých mě opustil.

Můj otec námořník na lodi byl,
vracel se, spatřil ji, loď otočil.
„Najdeme Valinor, zem o níž jsem snil.“
Tak každý z nich dvakrát mě opustil.

Ref: A věky plynou, První z nich
odnáší Moře, pláč i smích,
k pobřeží Valinoru,
k pobřeží.

Můj bratr, jako já, před volbou stál:
než elfí kníže, radši lidí král.
Jen krátkou chvíli na Elenně žil,
pak zemřel a navždy mě opustil.

Ref: A věky plynou, Druhý z nich
odnáší Moře, pláč i smích,
k pobřeží Valinoru,
k pobřeží.

Mou ženu ranila skřetí střela,
zdraví jsem vrátil jí, přec odplout chtěla.
K radosti, životu, neměla sil —
já nebyl ten, kdo s pláčem ji opustil.

Má dcera, překrásná Večernice,
je pryč, já nespátřím ji nikdy více.
Poslední záblesk radosti, co zbyl
mě pro lásku smrtelnou opustil.

Ref: A věky plynou, Třetí z nich
odnáší Moře, pláč i smích,
k pobřeží Valinoru,
k pobřeží.

Viděl jsem tři věky Středozezemě,
slávu i úpadek elfího plémě.
Čtvrtý věk začne už za pár chvil,
zem čeká, jen abych ji opustil.

Ref: A věky plynou...
odnáší Moře...
k pobřeží...
k pobřeží.

Entí zahrada

16

C Ami C G

Ref: Pojd'-te na pro - cház - ku en - tí za - hra - dou, s en - ta - ty bu - de - me si

C C Ami F

hrát. Ať jsi stro-mem, ke - řem ne - bo kvě - ti - nou, pro - hlíd - ka teď

Emi C C Ami

prá - vě za - čí - ná. S ja - rem prv - ní líst - ky roz - hr - nu - jí

C G C C

sníh, za - hra - da má pes - tře roz - kvé - tá. Do or - ches - tru vů - ní,

Ami F Emi C

ba - rev za - hrad mých přijď za mnou a bu - de dob - ře nám.

8

Předehra – celá sloka

Ref: Pojdte na procházku entí zahradou,
s enťaty budeme si hrát.
Ať jsi stromem, keřem nebo květinou,
prohlídka teď právě začíná.

Ona: S jarem první lístky rozhrnují sníh,
zahrada má pestře rozkvétá.
Do orchestru vůní, barev zahrad mých
přijď za mnou a bude dobře nám.

On: V horách se sníh drží, dlouho vytrvá,
stromy zatím svléknou zimní šat.
Nakonec však přeci tráva zelená
prorazí a jaro je tu zas.

Ref:

Ona: Slunce ostře pálí na třešňový sad,
jahody a taky maliní.
Léto obléklo si slunovratu háv,
všechno zraje za těch horkých dní.

On: V poledne až uziříš, jak vedrem puká zem,
všeho nech, má entko shrbená.
Na mýtinku půjdem, v lese hlubokém,
osvěží nás voda chladivá.

Ref:

Ona: Červená se jabloň, hruška žlutne zas,
astra zdobí krátící se den.
Zanech lesů, strání, své kroky obrať sem,
na hostinu po našich jalovcem.

On: Proč bych jen měl z lesů nyní odejít,
s podzimem už zítra schůzku mám.
Zelenou je třeba rychle vyměnit,
s ním pestré barvy listů stromů dám.

Ref:

Oba: Země tiše dýchá pod bílým přikrovem,
les i pole pokojně si spí.
Však jaro už je cítit, už je za rohem,
a za chvíli nás všechny probudí.

Dohra

Text: MK, Hudba: MK+DB

Úprava jako duet: Refrén a poslední sloku zpívají oba dohromady, jinak liché sloky (pole, zahrady) entka, sudé sloky (les) ent.

Eölovo putování

Ami D C Hmi A Ami

předehra

D C Hmi A Ami

Vra-cím se

D C Hmi B Ami

do - mů ne - če - ka - ně ne - če - kán, o - de - šli, od - je - li ne - zná - mo kam. Pro - chá - zím

D C Hmi

do - mem, ně - co tu chy - bí, An - gui - rel vza - li si, a - si co kdy - by. U - již - dím

Emi Hmi Emi C Ami C

le - sem, pře - chá - zím v cval, ne - mi - lý při - buz - ný ces - tu u - ká - zal.

house

G Emi C Ami Hmi

ne - bo snad jen hněv ve - dl ru - ku mou, v té ne - šťast - né chví - li, v tu vte - ři - nu zlou?

Ami Emi D Hmi

mezihra - house

C Ami D C Hmi Gmi

U - mí - rám po - ma - lu, ti - še a sám, nad Bí - lým měs - tem krou - ží hej - no vraň.

Říká se, že když elf odchází do síní Mandosu, proběhne mu před očima celý život. Nebo alespoň jeho část.

(A) Vracím se domů,
nečekaně nečekán,
odešli, odjeli
neznámo kam.

(A) Procházím domem,
něco tu chybí,
Anguirel vzali si,
asi co kdyby.

(B) Ujždím lesem,
přecházím v cval,
nemilý příbuzný
cestu ukázal.

Ref1: Je to pravda nebo zlý sen,
náhoda či osud, co dohnal mne až sem,
nebo snad jen hněv vedl ruku mou,
v té nešťastné chvíli, v tu vteřinu zlou?

(A) Sleduji stopy
mířící vpřed,
dostihnout ženu chci,
syna vzít zpět.

(A) Hledám v dáli,
někde tam jsou,
bílý lem spatřil jsem
vpředu se mihnout.

(B) Procházím tunelem,
dlouhou tmou,
a pak už strážce
hradí cestu mou.

Ref1:

(A) Míjíme šestero
strážných bran,
ke králi mířím,
ač jsem nepozván.

(A) Odmitám vězení,
přichází lest,
svobodu miluji,
ne zlatou klec.

(B) Dopadá oštěp,
zraň koho zraň,
špatný cíl zasáhla
zákeřná zbraň.

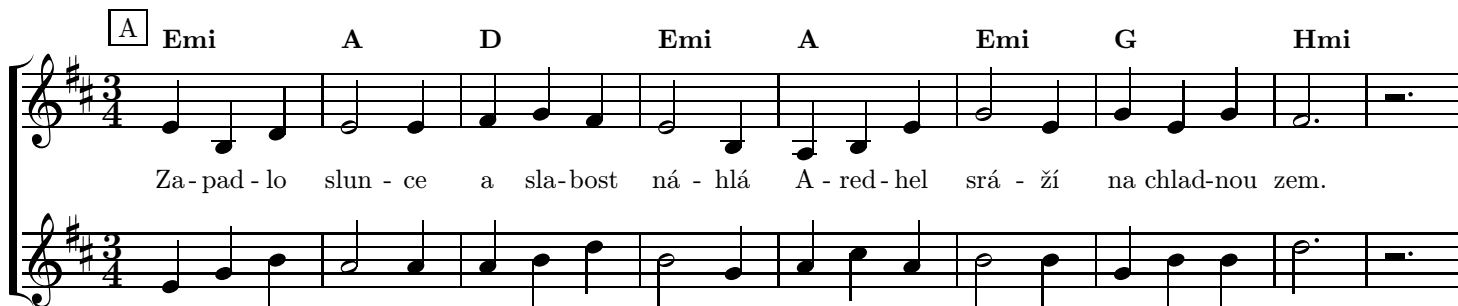
Ref2: Teď soudí mne Turgon, prý král,
nosí titul, co sám si dal,
příbuzný vrahů, co zná jen svou klec,
procitne nejspíš až nakonec.

Mezihra

(C) Umírám pomalu,
tíše a sám,
nad Bílým městem
krouží hejno vran.

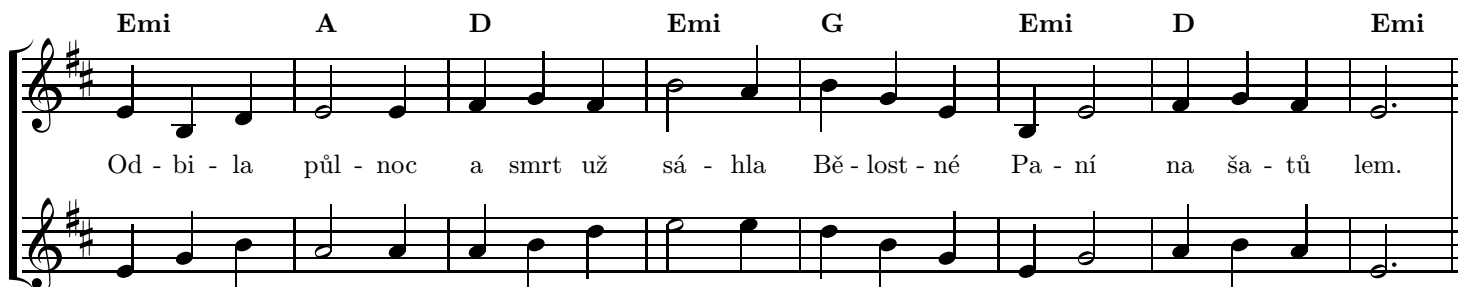
Eölův konec

A Emi A D Emi A Emi G Hmi

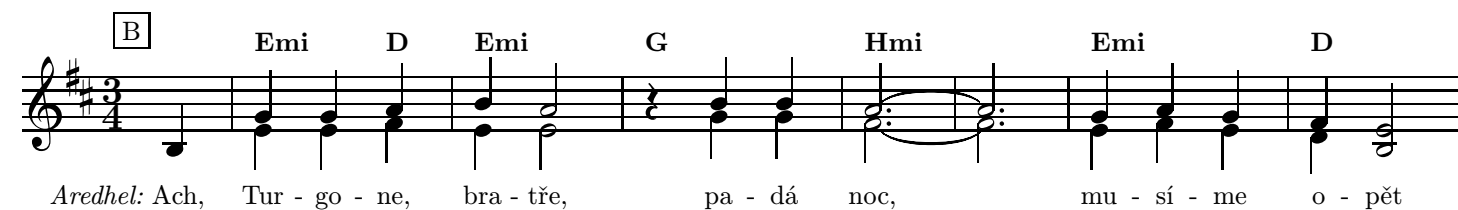
Za-pad-lo slun-ce a sla-bost ná-hlá A-red-hel srá-ží na chlad-nou zem.

Emi A D Emi G Emi D Emi

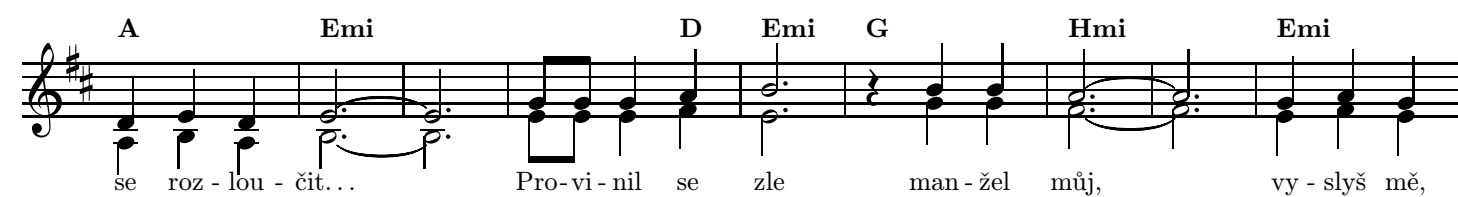
Od-bi-la půl-noc a smrt už sá-hla Bě-lost-né Pa-ní na ša-tů lem.

B Emi D Emi G Hmi Emi D

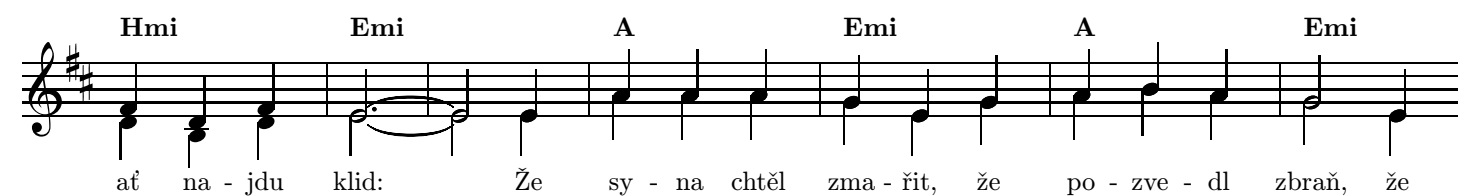
Aredhel: Ach, Tur-go-ne, bra-tře, pa-dá noc, mu-sí-me o-pět

A Emi D Emi G Hmi Emi

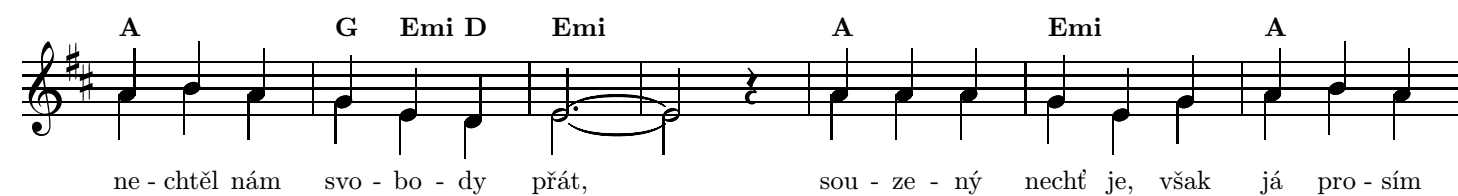
se roz-lou-čit... Pro-vi-nil se zle man-žel můj, vy-slyš mě,

Hmi Emi A Emi A Emi

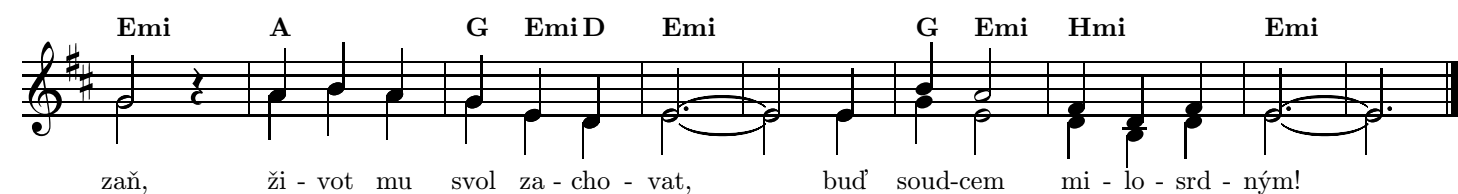
ať na-jdu klid: Že sy-na chtěl zma-řit, že po-zve-dl zbraň, že

A G Emi D Emi A Emi A

ne-chtěl nám svo-bo-dy přát, sou-ze-ný nechť je, však já pro-sím

Emi A G Emi D Emi G Emi Hmi Emi

zaň, ži-vot mu svol za-cho-vat, buď soud-cem mi-lo-srd-ným!

(A) Zapadlo slunce a slabost náhlá
Aredhel sráží na chladnou zem.
Odbila půlnoc a smrt už sáhla
Bělostné Paní na šatů lem.

(B) *Aredhel*: Ach, Turgone, bratře, padá noc,
musíme opět se rozloučit. . .
Provinil se zle manžel můj,
vyslyš mě, ať najdu klid:
Že syna chtěl zmařit, že pozvedl zbraň,
že nechtěl nám svobody přát,
souzený nechť je, však já prosím zaň,
život mu svol zachovat,
buď soudcem milosrdným!

(A) Ta kapka jedu na kopí hrotu
se Aredhel v žilách šíří jak stín.
Už blednou hvězdy a v smrtelném potu
opouští žití i Gondolin.

(B) *Mezihra*

(A) Úsvit se blíží, král v roli soudce
zasedl oděn v háv mlčení.
Zástup dech tají, syn zapře otce,
Eöl je vinen, ať zvony zní.

(B) *Turgon*: Slyš, Eöle temný, ortel svůj,
nepozván vplížil ses přes můj práh.
Uvítán jsi byl co vzácný host,
teď je z tebe zrádce a vrah.
Žes syna chtěl zmařit, žes pozvedl zbraň,
žes zpupnost svou nezkrotil včas,
má sestra je mrtva, ty zaplatíš daň,
rozsudku vyslyš můj hlas:
Svržen buď v Caragdur.

(A) A už ho vedou, jen chvilka zbývá,
k severní straně, kde prudký je sráz.
Zpovzdálí Maeglin chladně se dívá,
naposled Eöl pozvedá hlas:

(B) *Eöl*: Syn zrazuje otce vlastního,
tak hořkou příchuť krev Noldor má.
Prokletý je rod matky tvé
a tebe proklínám já!
Žes neřekl slovo, žes nepozved zbraň,
žes katy mé nezastavil,
tak teď před mým hněvem se, Maegline, chraň,
já přísahám z posledních sil,
že jednou skončíš jak já!

Text: DB+SS, Hudba: SS+MK+DB

Erendis

Ami G Ami Emi G Ami G

Nad mo-řem se ro-dí den, ví - tr plach-ty na-dou - vá. Nad mo-řem se ro - dí

C G Ami Emi G Ami F Ami

ví - tr, že - ne plach-ty lo - dí, snad v dál-ce ne - za - blou - dí. Ref 1: Řek ti: „Lás-ko, mu-sím jít,

G C F Ami G Ami GAmi

za vel - kou vo-dou slun-ce has-ne. Zít-ra ne-bo za pár let vrá - tím se zpět.“

Nad mořem se rodí den,
vítr plachty nadouvá.
Nad mořem se rodí
vítr, žene plachty lodí,
snad v dálce nezabloudí.

capo 1

Zase sama v zahradách
šelest stromů posloucháš.
V zahradách jsi sama,
opuštěná bílá dáma,
do srdce ti padá tma.

capo 3

Snad se brzy vrátí k nám,
snad se v moři utopí.
Snad se brzy vrátí
anebo se v moři ztratí,
modrým šípem proklátí.

capo 2

V očích vrásky kuji čas,
na západ již nehledíš.
V očích vrásky kuji,
cítíš, jak se prohlubují,
trápení ti zkracují.

capo 4

Ref 1: Řek ti: „Lásko, musím jít,
za velkou vodou slunce hasne.
Zítra nebo za pár let
vrátím se zpět.“

Ref 1:

Ref 2: Bez něho teď dál chceš žít,
než váza tíhou vody praskne.
Zítra nebo za pár let
zvadne tvůj květ.

capo 5

Nad mořem se rodí den.

capo 6

JDK

Píseň je možné provádět se změnou tóniny o půl tónu výše v každém z označených míst.

Fëanorova smrt

Dmi C Dmi Ami C Ami Dmi C

Ref: Fëanorovci: (vokál)

Dmi Ami C Ami Dmi A Dmi C Dmi

Můj pa-ne, o - ni už při - šli bo - jo - vat,

A7 Dmi Ami

na po-plach ať zvo-ní, ve zbro-jích bu-dem stát! *Fëanor:* Tu-hle bit - vu vy-hra - je - me, jsem si jist, bu-dou

F G E Ami B Dmi C Dmi C Dmi

číst o nás, o nás hr-di - nech. Mí sy-ni, slyš-te, už ča-su má-lo jest, mo-je pěst už me-če ne-sví - rá, při - sa-hu splň-te, a ne-dej-te si vzít, co váš klid vza-lo, co vás u - ží - rá.

C Dmi A7 Dmi

vokál

Fëanorovci: Tu-hle bit - vu vy-hra - je - me, tu - hle bit - vu vy-hra - je - me, tu - hle bit - vu vy-hra - je - me,

rit. A7 Dmi Ami Dmi F Gmi

Olvë: Tak po-slou - chej, Fë - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten-hle boj pře-dem tu - hle bit - vu vy - hra - je - me.

B C rit. B C A D Dmi A

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

Míriel: Ohnivou mysl hnal žá - ru hlad, když

Dmi E Emi G

uhasl, je pozdě li - to - vat.

Mandos: Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smr-ti a

D A D A **F** Emi D

mno-zí bu-de-te za-bi-ti a z os-tat-ních zbu-dou jen stí-ny. *Fëanor: Měl jsem*

Emi D Emi D Emi D

sen, že jed-nou při-jdou zá-zra-ky, měl jsem sen, že ji-mi bu-dou

Emi G Emi D Emi D Emi G *dohra*

sy-no-vé mo-ji, při-šel den, kdy po-hl-tí mě zem. *flétna*

D G D Emi D C

D G Emi G Emi G

vokál

C D G

Ref: (vokál)

(A)
Voják 1: Můj pane, oni už přišli bojovat,
Voják 2: na poplach ať zvoní,
 ve zbrojích budem stát!
Fëanor: Tuhle bitvu vyhraje,
 jsem si jist,
 budou číst
 o nás, o nás hrdinech.

Ref: (vokál)

(B) *Fëanor:*
 Mí syni, slyšte,
 už času málo jest,
 moje pěst už meče nesvívá,
 přísahu splňte,
 a nedejte si vzít,
 co váš klid
 vzalo, co vás užírá.

Mezihra Tuhle bitvu vyhraje (4×)

(C) *Olvě:* Tak poslouchej, Fëanore,
 nedojdeš pokoje!
 Tenhle boj předem vzdát,
 než do zhouby všech se hnát!

(D) *Míriel:* Ohnivou mysl hnal žáru hlad, když uhasl, je pozdě
 litovat.

(E) *Mandos:* Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
 a mnozí budete zabiti,
 a z ostatních zbudou jen stíny.

(F) *Fëanor:*
 Měl jsem sen,
 že jednou přijdou zázraky,
 měl jsem sen,
 že jimi budou synové moji,
 přišel den,
 kdy pohltní mě zem.

Dohra

FB+E+JŽ+DB

Fingone, Turgone

A C G C G

Fin - go - ne, Tur - go - ne, o - te - vřte brá - ny, rů - že se vra - cí, i se sy -

C G C Ami(C) G C

nem! Fin - go - ne, Tur - go - ne, my už jdem', a krev nol - dor - ská s ná - mi!

B C G C G C

A my tě o - ba hle - da - - li, se - stříč - ko ne - zve - de - ná.

G C Ami G C

A na trů - ně jsme pla - ka - - li, do - mác - nost na - ru - by pře - vrá - ce - ná.

C C G C G C

A ja vás hle - dat ne - smě - la, pá - no - vé u - ro - ze - ní.

G C Ami(C) G C

A já jsem do - ma se - dě - - la, v stí - nech jak ve vě - ze - ní.

(A) *Ženy:* Fingone, Turgone, otevřte brány,
Růže se vrací, i se synem!
Fingone, Turgone, my už jdem',
a krev noldorská s námi!

(B) *Muži:* A my tě oba hledali,
sestřičko nezvedená.
A na trůně jsme plakali,
domácnost naruby převrácená.

(C) *Ženy:* A já vás hledat nesměla,
pánové urození.
A já jsem doma seděla,
v stínech jak ve vězení.

(C) *Muži:* A kdo tě věznil, sestřičko,
kdo si to jen dovolil?
Vždyť ani zákaz Turgonův
v cestě tě nezastavil.

(A) *Muži:* A proč jsi nešla, sestřičko,
tím brodem přes Celon přes Aros dál?
Ženy: A proč jsem nešla, pánové?
No, neboť byl mnou milován.

(C) *Ženy:* A já se věznit nechala,
v tom lese polapená.
Syna jsem mu porodila,
byla mu zaslíbená.

(C) *Muži:* Podivný je to muž, sestřičko,
podivně si tě získal.

Ženy: S tímhle se netrap, bratříčku,
každý má svůj ideál.

(C) *Všichni:* Vždyť co by to bylo
za ženu,
z kolébky Noldoli,
kdyby ji mohl polapit,
v hustníku kdokoli.

Vždyť co by to bylo za ženu,
z kolébky Noldoli,
kdyby ji mohl polapit,
v hustníku kdokoli.

Verše mají mnoho různých frázování — je potřeba podle počtu slabik vybrat z uvedených to, které se hodí.

Finrodova smrt

A Ami Hmi7 F E 1.

Finrod: Tak to vi-díš, tak-hle kon-čí na-še slav-ná vý-pra-va.
S ži-vo-tem se ti-še lou-čím a zlo za-se vy-hrá-vá.

2. E7 **B** Ami G Dmi Ami F 1. G

Beren: Ne-sud se tak přís-ně, co víc už bys chtěl dát? O tvých či-nech pís-ně na
Sot-va by kdo če-ka-l, co svět svě-tem stál, že by se pro člo-

Dmi Ami 2. G F Ami Ami mezihra 1 Hmi

vě-ky bu-dou hrát.

vě-ka elf o-bě-to-val!

F E7 Ami Hmi F

E7 Ami mezihra 2 Hmi F

E7 Ami C Ami E7

Ami Hmi F E

Finrod:

(A) Tak to vidíš, takhle končí
naše slavná výprava.
S životem se tiše loučím
a zlo zase vyhrává.

(A) Vzletná slova prázdně znějí,
život svůj jsem promarnil.
Ze všech slibů a nadějí
jen ten prsten, ten ti zbyl.

Beren:

(B) Nesud se tak přísně,
co víc už bys chtěl dát?
O tvých činech písne
na věky budou hrát.

(B) Sotva by kdo čekal,
co svět světem stál,
že by se pro člověka
elf obětoval!

Finrod:

(A) Myslel jsem si, ach, ta pýcha,
jaký nejsem hrdina.
Teď se třesu, těžce dýchám,
blíží se má hodina.

(A) Ty prokleté silmarily...
Nejsi k cíli o nic blíž.
Už jen dva jsme tady zbyli,
kež aspoň ty se zachráníš.

Beren:

(B) I má pouť k cíli spěje,
teď zůstávám tu sám.
Bez sil, bez naděje...
do rána vytrvám.

(B) V nejtemnější chvíli,
kdy zhasla světla svíc,
kdy zoufalství sílí,
chci doufat o to víc.

Finrod:

(A) Tak to vidíš, už to končí,
uzavřel se sudby kruh,
příteli, s tebou se loučím,
snad jsem aspoň splatil dluh.

(A) Sbohem, už se nesetkáme,
než se Arda obnoví.
Mandos už mou pečeť láme,
co mě čeká pak, kdo ví?

Beren:

(B) Pochybností zanech,
své duši dopřej klid.
V Mandosových sálech
jen chvíli budeš snít.

(B) Po krátkém čase, věřím,
opět spatříš svět
a s otcem po pobřeží
se budeš procházet.

mezihra 1

mezihra 1

mezihra 2

Framovo dobrodružství

A F G F Dmi G F G F Ami

Slyš-te, li - dé ro-han-ští, - *Slyš-te to-ho člo-vě-ka!* - co za-žil můj meč a štít. - *Hr-di-na se ne-le-*

Dmi **B** F Ami Dmi Ami G F Ami Dmi

ká! - Měl jsem ko-ně tři vra-ný, pás-li se mi u le - sa, k zu-lí - bá - ní, k se-žrá - ní,

Ami Dmi **C** F G F G F

krás-ní, srd - ce za - ple - sá. Ne - su je i s po-kla-dem! - *Fra-me, ty bu-deš náš král!*

D G F

Hr-di-na se ne-le-ká! Hr-di-na se ne-le-ká! Hr-di-na se ne-le-ká!

Lí-tou saň on roz-se-ká! Lí-tou saň on roz-se-ká! Lí-tou saň on roz-se-ká!

(A) Slyšte, lidé rohanští, - *Slyšte toho člověka!* - co zažil můj meč a štít. - *Hrdina se neleká!*

(B) Měl jsem koně tři vraný, pásli se mi u lesa, k zulibání, k sežrání, krásní, srdce zaplesá.

(A) Za úsvitu přijdu tam, - *Pověz, co jsi uviděl!* - no hned dva koně postrádám. - *Možná lépe hledats měl.*

(B) Řek jsem si: práce skřetů, možná medvěd, sper to řas, hotovím se ke střetu: беру štít, meč, kvapí čas.

(A) Stopy vedou k bučině, - *Tam, co je ten skalní val?* - **Ne, asi.** už vím, kdo je na vině. - *Medvěda bych tipoval.*

(B) Kopyta tři, lebky kus, žíně visí ze stromu, do můj kůže vžít se zkus, já vytušil jsem pohromu.

(A) Ani medvěd, ani skřet, - *Přestaň už nás napínat!* - zatočil se se mnou svět. - *Pointu bych slyšel rád.*

(B) Oči z hada, hřbet jak štír, ocas dlouhý třicet stop, **Nebývalo to dvacet?** křídla jako netopýr - **prostě drak** - a za ním zlata dvacet kop, a prý že si mám chystat hrob.

(A) „Poslyš, chlapče,“ povídám, - *Slyšte toho člověka!* - „hrob si jednou zvolím sám.“ - *Hrdina se neleká!*

(B) „Chichichi...“

(A) Drak se směje, nevím proč, - *Slyšte toho člověka!* - kroutí se jak červotoč. - *Zlého draka rozseká!*

(B) „Já jsem Scatha, dračice,“ / „Já jsem Fram ze Severu,“ „těšilo mě velice, a teď tě, pane, sežeru.“

(A) Už jsem na nic nečekal, - *Proč že sebou ten drak šíl?* - vylezl jsem na ten val. - *Ten omyl prý ho pobavil.*

(B) Popadl jsem koňský hnát, drak prohýbá se až na zem, ať ví, že se mi nesmí smát, praštil jsem ho kopytem.

(A) Přes hubu a ze všech sil, - *To se dělá, holku bít?* - **Jó.** zuby jsem mu vyrazil. - *Měl jsi draka zahubit!*

(B) Teď přijde boj! Já tasím meč, čekám oheň, čert tě vem, drak jen sedí, ztratil řeč a měří si mě pohledem.

(A) Vzlykne, pak se rozpláče, - *Hrdina se neleká!* - slzy jako koláče. - *Lítou saň on rozse...! Kuš! To je blbec!*

(B) „Drak běž žubů je pro šmích, žekni, čo teď dělat mám? Jdu domů, jdi ší po švých,“ máchne křídly a jsem sám.

(A) Tucet zubů krylo zem. - *Co jsi s nimi udělal?* - Svázal jsem je provazem. - *Ještě, žes ho s sebou vzal.*

(C) Nesu je i s pokladem! - **Jó!** - *Frame, ty budeš náš král!*
 (D) *Hrdina se neleká!*
Lítou saň on rozseká!
Hrdina se neleká!
Lítou saň on rozseká!
Hrdina se neleká!
Lítou saň on rozseká!

...

Recitativ: (zákazník) Co je?

Ref: (Gandalf) Jsem podomní obchodník s knoflíky, kdysi jsem začínal od píky, pak jsem se ale vypracoval; ten knoflík vrať nebo prachy naval.

(A) Jsem obchodník, váš Gandalf Šedivý, mí zákazníci stálí dobře ví, že navštívím váš kraj každou středu, rád zboží vám sortiment předvedu.

(A) Já zastupuji firmu z Faerie, můj artikl je galanterie: knoflíček, přezka, prýmek – můj obor; zdraví vás s.r.o. Valinor.

Ref:

Recitativ: Dobrý den, přátelé, dobrý den, Gandalf Šedivý, obchodník zbožím galanterním. Přicházím na váš kontinent zastupovat valinorskou společnost, kterou bych vám také tímto rád představil. V první řadě:

(A) Pan Manwë, náš obchodní ředitel, je chytrák, takovýhos neviděl, řekl: „Důležitý je, jak vypadáš, jak mluvíš, jak chodíš, no tak se snaž.

Recitativ: Je pravda, že ne všichni reprezentanti naší společnosti jsou tak seriózními obchodníky jako já. Například:

(A) Můj vážený kolega Saruman je podvodník, věřte mi, já ho znám, on slíbí vám hodinky, vodotrysk, cokoli, jenom aby měl zisk.

Recitativ: Ovšem to pořád ještě není to nejhorší. Je tady také konkurence. A na tu si, přátelé, dávejte velký pozor. Zejména:

(A) Mordor a. s. – znalci se shodnou – vám vnutí smlouvu nevýhodnou. Pro pár zlatých cetek, a pak, páni, podpis a navždy jste vázáni.

Ref:

Recitativ: Vydal jsem se tedy na obchodní cestu po Středozemi. Nejprve jsem zamířil k elfům, protože to je krásy milovný národ, takže budou umět ocenit pěkné galanterní zboží, že. No, jenomže:

(A) Elf, ten si zboží nekoupí, a když koupí, hned hodí ho do stoupy, kazí mi tím kvóty odbytu, neb chodí si v beztvarem hábitu.

Recitativ: Otočil jsem to tedy do hor k trpaslíkům. To jsou alespoň zruční řemeslníci, takže poznají kvalitní manuální práci. Jej, to jsem si dal!

(A) Trpaslík, to je vám držgrešle, ten nekoupí knoflík, špulku, ni šle, prý nic z toho nepotřebuje, beztak ani neví, co to je.

Recitativ: Ale potom jsem objevil zlatý důl. Přátelé, hobit; hobit! No, no:

(A) Hobit, to je základ úspěchu, jen nesmíš prodávat ve spěchu: rád koupí zboží celou krabici a zaplatí přesně tolik, co chci.

Ref:

Ref:

Recitativ: (zákazník) To si strč za klobouk!

Hudba a text: DB, Monology: L

Gimli's love

It's a long way to Loth-lo - ri - en, It's a long way, to go. It's a

long way to Ga-lad - ri - el, the sweet-est queen I know. Good-bye

my lone-ly moun-tains, fare - well Mo - ri - a mine. It's a long long

way to Loth-lo - ri - en, but my queen is so bright! It's a bright!

It's a long way to Lothlorien,
 It's a long way, to go.
 It's a long way to Galadriel,
 the sweetest queen I know.

Goodbye my lonely mountains,
 farewell Moria mine.
 It's a long long way to Lothlorien,
 but my queen is so bright!

Originální text: Jack Judge, Text: KN, Hudba: Harry Williams

Glumovo blues

předehra Dmi

Glum: Ne - vi - děn a ne - sly - šen skře - ty rdou - sím
Ti - še krá - čím pod - ze - mím, na co při - jdu,

C Dmi Ami C

kaž - dý den, ze své ma - lé lo - diš - ky chy - tám mršt - ně ry - biš - ky.
to hned sním, mě však ni - kdo ne - chy - tí, pro - to - že mě ne - vi - dí!

Ami G Dmi

Ref: Ne - če - kán a ne - po - zván zje - vil se mi, při - šel sám, ne - vě - děl jsem, co to

Ami G Ami G

mám, dlou - ho zů - stal ne - po - znán. Od pří - te - le dá - re - šek, ma - lý zla - tý krou - že -

Dmi Ami C

ček, s ním chy - tím víc ry - bi - šek, je to jen můj mi - lá - šek.

Glum: Neviděn a neslyšen
skřety rdousím každý den,
ze své malé lodičky
chytám mrštně rybičky.

Tiše kráčím podzemím,
na co přijdu, to hned sním,
mě však nikdo nechytí,
protože mě nevidí!

Ref: Nečekán a nepozván
zjevil se mi, přišel sám,
nevěděl jsem, co to mám,
dlouho zůstal nepoznán.
Od přítele dárešek,
malý zlatý kroužek,
s ním chytím víc rybišek,
je to jen můj milášek.

Z výletu se vracím sám,
dáreček však v ruce mám,
všechno vidím, všechno vím,
určitě to zpeněžím!

Z klanu mě však ženou pryč,
málem na mně vzali bič,
světlo denní střídá tma,
místo přátel samota.

Ref:

U jezírka bývám sám
všanc okolním temnotám,
ticho, tma a vody skap,
společníkem jen můj hlad.

Pět set let a jeden den,
z dárku stal se špatný sen,
v mém úkrytu vprostřed skal
pomalu čas plyne dál.

Ref: Bilbo: Nečekán a nepozván
zjevil se mi, přišel sám,
nevěděl jsem, co to mám,
dlouho zůstal nepoznán.

Glum: Co to slyší ouška má?
Že by přišla svačina?

Gondolinská lidová

A D (G) D G A D G

Ko - val sy - nek, ko - val brá - nu, ce - lú o - ko - va - nú. A tak ju

D G A D G D

ko - va - li, až sa pro - hý - ba - li, A tak ju ko - va - li,

G A D **B** D (G) D G A

až sa pro - hý - ba - li. A ta brá - na by - la ce - lá, ce - lá o - ce -

D G D G D

lo - vá. Pro ko - ho ju ko - val, pro ko - ho ju ko - val,

G A D **C** D G A

pro dce - ru od Tur - go - na. A tak by - li, tam si ži - li, za zdí sed - mej

D G D G D G A D

brá - ny. A kdo hrad - by stře - žil a kdo hrad - by stře - žil, Ec - the - li - on od fon - tá - ny.

(A) Koval synek, koval bránu,
celú okovanú.
Koval synek, koval bránu,
celú okovanú.
A tak ju kovali,
až sa prohýbali.
A tak ju kovali,
až sa prohýbali.

(B) A ta brána byla celá,
celá ocelová.
A ta brána byla celá,
celá ocelová.
Pro koho ju koval,
pro koho ju koval,
pro dceru od Turgona.

(C) A tak byli, tam si žili,
za zdí sedmej brány.
A tak byli, tam si žili,
za zdí sedmej brány.
A kdo hradby střežil
a kdo hradby střežil,
Ecthelion od fontány.

Gwindorova hvězda

A Ami Dmi C Ami Dmi

Vra - cím se ne - po - znán, má - lo dnes zbý - vá z hr - dé - ho pá - na, co

C G F Ami G Ami

svou tě chtěl zvat. Pří - te - le při - vá - dím, jmé - no své skrý - vá, o - bě - ma

Dmi Ami G Ami **B** C G F

při - chá - zíš na - dě - ji dát. V hlu - bi - nách no - ci tys by - la má

C F C F G C

hvěz - da, pa - pr - sek svět - la v těch nej - hor - ších tmách, snad smíš mi dál

G F C G Ami G Ami

sví - tit tam, kde ces - ty kon - čí a do du - še vkrá - dá se strach.

(A) *Gwindor*: Vracím se nepoznán, málo dnes zbývá z hrdého pána, co svou tě chtěl zvat. Přítele přivádím, jméno své skrývá, oběma přicházíš naději dát.

(A) Mé srdce je stále, však láska tvá mizí a ve tvých očích zřím lítosti stín, chci vidět tě šťastnou, byť sám jsem ti cizí, a přízeň tvou více si nezasloužím.

(B) V hlubinách noci tys byla má hvězda, paprsek světla v těch nejhorších tmách, snad smíš mi dál svítit tam, kde cesty končí a do duše vkrádá se strach.

(A) *Finduilas*: Příteli, odpusť, jak poručit snění? Vždyť tobě svou lásku víc nemohu dát, ten člověk má všechno, co v tobě už není, stěží však milou svou začne mne zvat.

(B) V hlubinách noci ať on je ta hvězda, paprsek světla, co odvalu dá, pak povede k vítězství smělostí svojí, a rozkvetne naděje má.

(A) *Finduilas*: Hrdý je, udatný, potomek lidí. Přece však svým bych chtěla ho zvat!
Gwindor: Nemoudře volíš, vždyť na jeho sudbě spočívá kletba a Severu chlad.

(A) *Gwindor*: Angbandu mocí jsem poznačen navždy a jeho spáry se blíží sem k nám. Nadějím konec brzy pocítí každý, to Túrina pýcha pád přivedí nám.

(B) *Gwindor + Finduilas*:
Však i kdyby hvězdy se navěky skryly, paprskem jasu tě / ho navždy zvat smím.
Gwindor: Ty budeš mé světlo / *Finduilas*: On bude můj milý na Západ odejdu s ním.

Haradský děvče

18

Po-ho-dí ru-ka-ma zvl-ně-ná do šát-ku, tep bub-nů houst-ne, když vy-prá-ví po-hád-ku.
Půl-mě-síc z ob-lo-hy do o-hně při-lo-ží, o - či se klí-ží, ať v trá-vě či na lo-ži.

Ref: Ha-rad-ský děv - če má o - či jak tuž, vl - ní se v bo-cích, tvůj hřích, na - po-sled,

ha-rad-ský děv-če má za zá-dy nůž, me-do-vý ú-směv a v myš-len-kách, v myš-len-kách jed.

Pohodí rukama zvlněná do šátku,
tep bubnů houstne, když vypráví pohádku.
Půlměsíc z oblohy do ohně přiloží,
oči se klíží, ať v trávě či na loži.

Ref: Haradský děvče má oči jak tuž,
vlní se v bocích, tvůj hřích, naposled,
Haradský děvče má za zády nůž,
medový úsměv a v myšlenkách, v myšlenkách jed.

O smrti vypráví podivnou pohádku,
kroutí se, vine a chystá ti oprátku.
Pátřavě prsty když hladí tě po těle,
konečná zastávka, buď s tebou andělé.

Ref:

Krvavá byla noc, zčernalo svítání,
haradský zvony ti na pohřeb vyzvání.
Haradský děvče se medově usmívá,
zuby má od krve, smrt bývá vábivá.

Ref:

Medový úsměv a v myšlenkách, v myšlenkách jed.

Helcaraxë

Emi Hmi Emi Hmi

Pa - dá, pa - dá ti - še sníh, ne - sly - šíš zpěv ve vět -

Emi F#mi Emi F#mi Emi Hmi F#mi Hmi

vích. Ví - tr dál kví - lí, vá - ni - ce sí - lí. Mu - síš jít

F#mEmi Hmi F# Hmi Emi Hmi F#mi

pod svět-lem hvězd, kte-ré však ne - spat - říš. Ref: Hel - ca - ra - xě, ach kru - tá
Hel - ca - ra - xě, bez - cit - ný

D Emi D Emi D Emi Hmi F#mi

pa - ní, mi - lu - ješ mra-zem a za - bí - jíš. Hel - ca - ra - xě, proč dr - tíš
ka - te! ži - vo - ta o - heň zha - sí - ná, Hel - ca - ra - xě, jen sl - zy

D Emi Hmi F#mi Hmi Hmi F#mi D Emi

v dla - ni lid, kte - rý k svo - bo - dě chtěl blíž?
zla - té má v o - čích ten, kdo vzpo - mí - ná.

Padá, padá tiše sníh,
neslyšíš zpěv ve větvích.
Vítr dál kvílí, vánice sílí. Musíš jít
pod světlem hvězd, které však nespatriš.

Dlouhou cestu střeží led,
nezbývá než kráčet vpřed.
Štíty hor bílé zvěstují chvíle strádání,
Sudba naše kroky již dohání.

Ref: Helcaraxë, ach krutá paní,
miluješ mrazem a zabíjíš.
Helcaraxë, proč drtíš v dlani
lid, který k svobodě chtěl blíž?
Helcaraxë, bezcitný kate!
života oheň zhasíná,
Helcaraxë, jen slzy zlaté
má v očích ten, kdo vzpomíná.

Kolik ještě zbývá mil,
každá ubírá nám sil.
Tváře mráz pálí, tam někde v dáli čeká cíl,
Středozemě bolest tvou utiší.

Stopy třísní horká krev,
v žilách proudí marný hněv.
Pýcha a přání stále nám brání podlehnout
zradě, kterou Fëanor přichystal.

Ref:

Plamen duše hubí chlad,
mnozí z nás šli věčně spát.
Zástupy řídnou, Středozem vldnou nepozná
ten, koho Mandosův sál uvítal.

Sever vládne žezlem zlým,
životem daň zaplatím.
Zášť, zlo a špínu, číš plnou blínu upíjím,
lid Noldor Melkorův jed ochutná.

Ref:

Hod' mi klacík!

předehra

C B C B C A C

Beren: Když se zjit - ra

B C B C B C Dmi

ro-sou smá-čen v hlou-bi le - sa pro-bou-zím, slun-ce pro-bles - ku - je lis-tím a já u - smí - vám se s ním.

F G F G C 1. B

Nej-rad - ší bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem, po-slou-čal, jak šu - mí vá-nek,
Nej-rad - ší bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem, po-slou-čal, jak

C Dmi 2. B C Dmi B F

šťas - ten...

Huan: A tak bě-žím spl-nit

šu - mí vá-nek, šťas - ten...

Huan: Vstá-vej, už je no-vý den!

Dnes-ka spo-lu na lov jdem!

G F G F G F G

přá-ní přá-tel, hla-va ne-hla - va, ho-ním ve-ver-ky a soj-ky, žel, ta ha-věť vy-hrá - vá. Po-tom

C Hmi G F G C Hmi

do ko - ru - ny stro-mu vy - ště - kám svá zkla-má - ní, sto-čím se na po-duš-ce z me-chu a tam

G F G Ami G F G

spat-řím, jak na ní vy - hří - vá se hříb dvě sto-py od klo - bou-ku až po zem; Ne-su vám

C Hmi G F G *dovětek* Ami G

sní-da-ní! a pak už - Všich-ni spo-lu na lov jdem! *Huan:* Hor-kou sto-pou bě-žím, „Mám vás,“ vra-zím

F G C Hmi G F G C

k nim, než skon-čí den.

Huan: Hu - an,

všichni: Teď jsme za - se všich-ni spo-lu: *Beren:* Be-ren, *Lúthien:* Lú - thi - en.

Předehra

(A) *Beren*: Když se zjitra rosou smáčen v hloubi lesa probouzím,
slunce probleskuje listím a já usmívám se s ním.

Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . . (že je nový den.)

Huan: Vstávej, už je nový den!

Beren: Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . . (že je nový den.)

Huan: Dneska spolu na lov jdeme!

Recitativ:

Beren: Ano, Huane, slíbil jsem ti to. Je ale ještě strašně brzo ráno, když se pořádně nevyspím, tak nic neulovím.

Lúthien (k *Huanovi*): A co kdybys mezitím něco ulovil sám? Doneseš nám prosím něco k snídani?

Beren (k *Lúthien*): Doufám, že se aspoň na chvíli zabaví sám.

(B) *Huan*: A tak běžím splnit přání přátel, hlava nehlava,
honím veverka a sojky, žel, ta havěť vyhrává.

Potom do koruny stromu vyštěkám svá zklamání,
stočím se na podušce z mechu a tam spatřím, jak na ní
vyhřívá se hřib dvě stopy od klobouku až po zem;
Nesu vám snídani! a pak už– Všichni spolu na lov jdeme!

* * *

(A) *Lúthien*: Když se slunce na hladině lesní tůně zrcadlí,
srdce mé naplní radost, píseň odráží se v ní.

Chci se jen tak toulat lesy, snít na louce zelené,
se svým psem a se svým milým. . .

Huan: Hoď mi klacík, Berene!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Ten pes už je zase tady. Copak nemá nic na práci?

Lúthien: On se chudáček nudí, musíš ho nějak zaměstnat. Je to valinorský vlkodav, žádná čivava, potřebuje pořádnou práci.

Beren (k *Huanovi*): Tak klacík, říkáš? Doběhni na támhleten kopec za řekou a přines mi ten největší klacek, co tam najdeš, ano?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mě pošlou s vyplazeným jazykem,

srazím borovici sošnou, vleču ji roklí, hustníkem,
pak ji pevně držím v hubě a přeplavu dravý proud,
bobří se závistivě zubí, jak umím kmen popadnout.

Pyšně nesu kořist, úkol splněný je, ne, že ne,
teď na řadě jsi ty, můj brachu– Hoď mi klacík, Berene!

* * *

(A) *Beren*: Když se soumrak měkce snáší do údolí temných hor,
do srdce se vkrádá tíseň, osud nás vede za obzor.

Obejmout chci svoji milou dříve než se skončí den,
jen my dva ticho lesa. . .

Huan: Pomazli mě, Lúthien!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Já se z toho psa zblázním. To nám nemůže dát chvíli pokoj?

Lúthien: Vždyť víš, že nás má rád a chce být s námi, to mu přece nemůžeš vyčítat. (*Drbe Huana.*)

Beren (k *Huanovi*): Mohl bys prosím pro mě něco udělat? Tam, jak jsme obědvali, jsem asi zapomněl misku – mohl bys mi ji, prosím, přinést?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mi určí, srst mi vlaje do dále,
miska nikde, potok zurčí, vy jste mě obelhali!

Tak se vracím po své stopě, druzi moji jsou ti tam. . .

Schovali se v husté trávě, jasně, tuhle hru já znám!

Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den,
teď jsme zase všichni spolu– Pomazli mě, Lúthien!

Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den.

Všichni: Teď jsme zase všichni spolu: *Beren*: Beren, *Huan*: Huan, *Lúthien*: Lúthien.

DB

Hon na Vlka

Hmi A Hmi A Hmi

sbor 1: Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Ref 1: sbor 2: Vlk blí - ží se k Do-ri - a-thu.

Huan: Va - ú.
Carcharoth: Va - ú.

A Hmi A Hmi

Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Vl-ku, jdeš si pro od-pla-tu?

Huan: Va - ú.
Carcharoth: Va - ú.

A A F#mi Hmi A F#mi Hmi A F#mi

Carcharoth: O - heň vnitř-nos-ti spa-lu - je mi, ží - zeň straš-li - vou mám. Ko - řist!

Hmi A F#mi Hmi B Hmi Emi A Hmi

Sil-ma-ril je jen můj, Ká-men živ ne-vy-dám. Huan: O - heň! Ne-doč-ka-vost mě že-ne,

Emi A Hmi Emi A Hmi Emi

Vl - ka teď vy-pu-dím. Ží - zeň spra-ve - dl-nos-ti zti-ším, Ká - men

A Hmi C1 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

o - svo-bo-dím. Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu!
Carcharoth: Mel - kor mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Vl - ku, už smrt ti o - hon hry - že!
Carcharoth: Psis - ko, rad - ši se vzdej!

C2 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu! Man - wě mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Carcharoth: Mel - kor ať dá mi v bo - ji sí - lu! Mel - kor mi po - má - hej!

VI - ku, už smrt ti o - hon hry - že! VI - ku, rad - ši se vzdej!

Psis - ko, už smrt ti o - hon hry - že! Psis - ko, rad - ši se vzdej!

Hmi A Hmi A Hmi

sbor 1: Ješ - tě to ne - skon - či - lo. Ješ - tě to ne - skon - či - lo.

Ref 2: *sbor 2:* Hu - an v před - smr - tel - né kře - či, *Huan:* Va - ú,

A Hmi A Hmi

Ješ - tě to ne - skon - či - lo. Ješ - tě to ne - skon - či - lo.

sbor 2: na - po - sled dí lid - skou ře - či: *Huan:* Va - ú.

D Hmi Emi A Hmi Emi A F#

Huan: Po - hled! Vlk v pra - chu mr - tev le - ží, Ká - men máš na do - sah.

Hmi Emi A Hmi Emi A F#

Sbo - hem! Víc už se ne - set - ká - me, smr - ti pře - kro - čím práh...

dovětek Hmi A Hmi A Hmi

sbor: Tam ta - da, tam ta - da, tam ta ta ta, tam ta - da, tam ta - da, dá...

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Vlk blíží se k Doriathu.
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Carcharoth:* Vaú.
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Vlku, jdeš si pro odplatu?
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Carcharoth:* Vaú.

(A) *Carcharoth:* Oheň vnitřnosti spaluje mi,
žízeň strašlivou mám.
Kořist! Silmaril je jen můj,
Kámen živ nevydám.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: K Esgalduině uhnul z trasy,
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* vodou z řeky žízeň hasí.
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(B) *Huan:* Oheň! Nedočkavost mě žene,
Vlka teď vypudím.
Žízeň spravedlnosti ztiším,
Kámen osvobodím.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Je Carcharoth, skrytý v křoví,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: lovec nebo kořist, kdo ví?
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* Vaú.

(A) *Carcharoth:* Králi Thingole, smrt ti nesu,
tvou krev rád ochutnám.
Člověk mě kopím nezastaví,
o smrt sis řekl sám.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Lítá stvůra zaútočí,
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Beren do cesty jí vkročí.
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(B) *Huan:* Zrada! Vlk v mlázi ukrýval se,
Beren, přítel a pán
raněn! Vlk v hrud' mu zařal drápy,
netvor buď potrestán!

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Vřavou boje pukly skály,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: jak se šelmy na smrt rvaly.
Sbor 1: Ještě ... / *Huan a Carcharoth:* Vaú.

(C1) *Huan:* Valar, dejte mi v boji sílu!
Carcharoth: Melkor mi pomáhej!
Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!
Carcharoth: Psisko, radši se vzdej!

(C2) *Carcharoth:* Melkor ať dá mi v boji sílu /
Huan: Valar, dejte mi v boji sílu!
Carcharoth: Melkor mi pomáhej! / *Huan:* Manwë mi pomáhej!
Carcharoth: Psisko, už smrt ti ohon hryže! /
Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!
Carcharoth: Psisko, radši se vzdej! /
Huan: Vlku, radši se vzdej!

Ref 2:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Huan v předsmrtné křeči,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* naposled dí lidskou řečí:
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(D) *Huan:* Pohled! Vlk v prachu mrtev leží,
Kámen máš na dosah.
Sbohem! Víc už se nesetkáme,
smrti překročím práh...

Ref 2:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Doriathští po tom boji
Sbor 1: Ještě ...
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* svědkem byli smrti trojí.
Sbor 1: Ještě ...

(D) *Sbor:* Teřich už Vlku párou, Beren
v ruce má silmaril.
Beren: Králi! Cos chtěl, to vykonal jsem,
osud se naplnil.

Dovětek:
Sbor: Tam tada, tam tada, tam ta ta ta,
tam tada, tam tada, dá ...

DB

Hostina na Taniquetilu

C předehra F C G C F

flétna

C G C **A** C G C F C G

Pojď-me zpí-vat, pojd-me tan-čit k E-ru-o - vě chvá-le, při-stup blíž a na-plň čís, vždyt

C A D A D G D A

bu-de ta-dy stá - le hoj-nost jíd-la, hoj-nost pi-tí, Ya-van-ni-ných da-rů, pojd s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech

D H E H E A E

ma - li - cher-ných svá - rů, ve - se - lím a tan-cem, pís - ní E - ru - o - vi dí - ky vzdát!

B E A E A E

Fingolfin: Jak při-slí - bil jsem, či-ním. Pro-pouš-tím tě. Z ni-če-ho ne - vi - ním bra-tra své-ho.

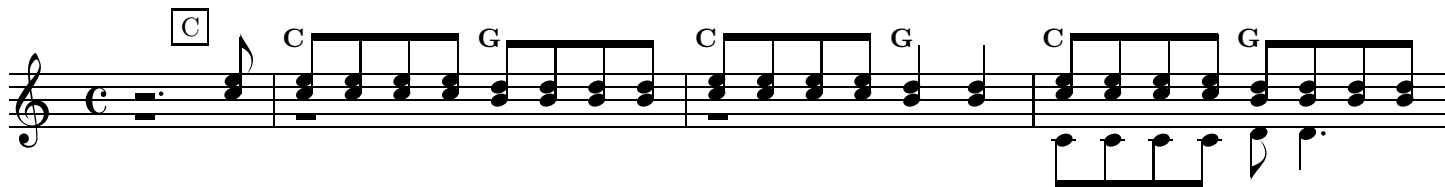
F B F B F

Byť po - lo - vi-nou kr - ví, ce-lým srd-cem já na - zý-vám tě brat - rem a svým vůd-cem.

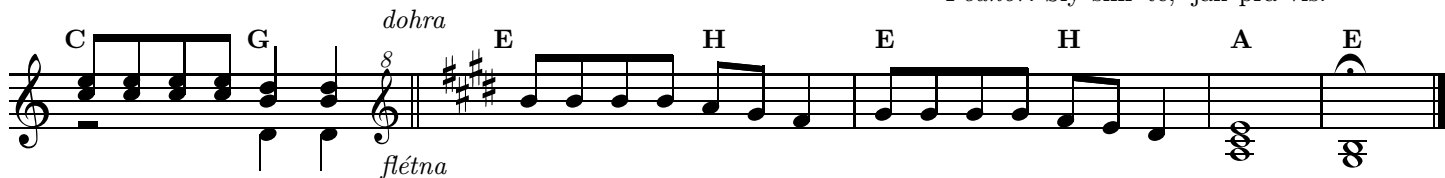
F mezhra B F C

flétna

F B F C

Pojď s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech ma-li-cher-ných svá-rů, s ná-mi hrát a pře-staň dbát všech
Fëanor: Sly-ším tě, jak pra-víš.

ma - li - cher - ných svá - rů.
 Staň se.

Předehra

Sbor:

(A) Pojďme zpívat, pojďme tančit
 k Eruově chvále,
 přistup blíž a naplň číš,
 vždyť bude tady stále
 hojnost jídla, hojnost pití,
 Yavanniných darů,
 pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 veselím a tancem, písní
 Eruovi díky vzdát!

Fingolfin:

(B) Jak přislíbil jsem, činím.
 Propouštím tě.
 Z ničeho neviním
 bratra svého.
 Byť polovinou krví,
 celým srdcem
 já nazývám tě bratrem
 a svým vůdcem.

Mezihra

Sbor (tiše):

(C) Pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů.

Fëanor: Slyším tě jak pravíš.
 Staň se.

Sbor:

(A) Pojďme zpívat, pojďme tančit
 k Eruově chvále,
 přistup blíž a naplň číš,
 vždyť bude tady stále
 hojnost jídla, hojnost pití,
 Yavanniných darů,
 pojď s námi hrát a přestaň dbát
 všech malicherných svárů,
 veselím a tancem, písní
 Eruovi díky vzdát!

Dohra

Hra na schovávanou

A1 Hmi A Hmi

Eluréd: Scho - vá-me se za bu-kem, *Elurín:* ne - bo rad - ši za smr-kem. *Eluréd:* A - by nás ne-na-šli,
oba: Kdo jsou ti dva, kdo to ví? *Elurín:* A - si mu - žík du - bo - vý. *oba:* Proč-pak nás hle-da-jí?
Eluréd: Po - ví mě - síc du - ho - vý.

A Hmi **F#mi G** | 1. Hmi | 2. Hmi

Elurín: a - by nás ne - na - šli. *oba:* A - by nás ne - na - šli ti dva.
Elurín: A - by nás pře-pra - li? *Eluréd:* A - by nás na - hna - li zas spát? *oba:* Tůdle!

Hmi **D A Emi**

Ref: Hrát si bu-dem ce-lou noc na scho-vá-va - nou. Ať kří-žem krá-žem sjez - dí hvozd,
flétna

G Hmi D

nás ne-do - sta - nou! Ten, kdo ne - ple - chy tro - pí vždyc - ky vy - hrá -

A Emi G Hmi

vá, kdo na řád si po - tr - pí, vzte - ky na - dá - vá.

flétna Hmi **D A**

dohra

Emi G A Hmi D

A Emi G Hmi

(A1) *Eluréd*: Schováme se za bukem,
Elurín: nebo radši za smrkem.
Eluréd: Aby nás nenašli,
Elurín: aby nás nenašli.
Oba: Aby nás nenašli ti dva.

(A2) *Oba*: Kdo jsou ti dva, kdo to ví?
Elurín: Asi mužík dubový. /
Eluréd: Poví měsíc duhový.
Oba: Pročpak nás hledají?
Elurín: Aby nás přeprali?
Eluréd: Aby nás nahnali zas spát?

Recitativ: *Oba*: Tůdle!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc
na schovávanou.
Ať křížem krážem sjezdí hvozd,
nás nedostanou!
Ten, kdo neplechy tropí
vždycky vyhrává,
kdo na řád si potrpí,
vzteky nadává.

(A1) *Eluréd*: Koukni, jeden sesedá.
Elurín: Stopu ve sněhu hledá.
Elurín: Najde ji? *Eluréd*: Nenajde.
Elurín: Najde ji! *Eluréd*: Nenajde.
Elurín: Jak to víš? *Eluréd*: Vždyť je zakrytá.

(A2) *Elurín*: Ouvej, stopu rozeznal
Elurín: a žene se po ní dál! /
Eluréd: To se ti zdá, jede dál.
Elurín: Přímo k nám, aja,jaj!
Eluréd: Neví nic, furt hledaj.
Elurín: Ale ví, já bych pryč padal!

Recitativ: *Eluréd*: Tudy!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc...

(A1) *Eluréd*: Jezírko vprostřed mlází
pomůže nám z nesnází.
Elurín: Teď bude samý led
a my ho přejdem hned.
Oba: A oni s koňmi narazí.

(A2) *Eluréd*: Pak ve skalách jeskyně,
tam vyčkáme nečinně,
Eluréd: dokud nás neminou. /
Elurín: Co když nás neminou?
Oba: Točitou pěšinou
Eluréd: uvíznou /
Elurín: uvíznem
Oba: v skalní puklině!

Recitativ: *Elurín*: Poběž!

Ref 1: *Oba*: Hrát si budem celou noc...

(A1) *Elurín*: Vylezeme na stromy.
To dovedem jenom my.
Eluréd: Projedou se lesem,
přímo vpřed za nosem.
Oba: Daleko od nás na hony.

(A2) *Elurín*: Za paloučkem velký val,
Eluréd: tam bydlíval i mýval.
Elurín: V doupatku má teplo.
Eluréd: To by se nám šiklo.
Oba: Snad tam dnes nebude nával.

Recitativ: *Oba*: Tak jdem!

Ref 2: *Oba*: Dobře, pánové, my jdem,
už je nám zima.
Zítra prý je taky den,
bylo to prima.
Hrát si budem příště zas
na schovávanou,
les skrývá ještě plno krás,
tak nashledanou.

Dohra

Húrin před Morgothem

A Ami E H⁻ Ami | 1. E H7

Morgoth: Hle, kdo tu sto - jí, snad ne sám Hú - rin, s pa - že - mi z o - ce -
 Za - ži - va za - jat, když zá - stu - py pad - ly,

E | 2. F E | **B** Ami D Ami

le?
 sám pře - žil zba - bě - le. *Húrin:* Zná - m ho a cho - vám zášť k ně - mu,
Sbor: Od - po - věď hr - dá, Hú - ri - nův

F Ami | 1. F Ami E | 2. E

strach však v srd - ci mém, strach už ne - bu - dí.
 od - por, Mor - go - tha od - por po - pu -

Ami E | **C** Ami E H⁻ Ami

dí.
Sbor: Pak Tha - li - on ve - den na Than - go - ro - drim, na

E H⁻ Ami Dmi

ho - ru, jež v mlž - né ha - lí se mra - ky, na ho - ru, jež hle - dí

Ami F E Ami

k Hith - lu - mu v dá - li, chmur - ně se pne na po - me - zí chlad - ným.

(A) *Morgoth*: Hle, kdo tu stojí, snad ne sám Húrin,
s pažemi z ocele?
Zaživa zajat, když zástupy padly,
sám přežil zbaběle.

(A) Jméno mé znáš a jistěs už zaslech
ve větru skučení,
co na člověka v Angbandu čeká:
trýzeň a mučení.

(B) *Húrin*: Znáš ho a chovám zášť k němu, strach však
v srdci mém, strach už nebudí.
Sbor: Odpověď hrdá, Húrinův odpor,
Morgotha odpor popudí.

(A) *Morgoth*: Přece strach poznáš, až plameny hořké
se přimknou k tobě blíž.
až balrogů dýtky drásat tě budou:
návrh můj doceníš:

(A) Pověz, kam pyšný poděl se Turgon,
rád setkal bych se s ním,
Ať plameny, mečem mohu ho poctít;
snahu tvou odměním!

(B) *Húrin*: Nesnaž se; Noldu neznam nikdy,
vzdej se svých podlých nápadů!
Nechci ti sloužit, soužení snesu,
sladší je trýzeň nad zradu!

(A) *Morgoth*: Snad soužení sladší; zrada však snazší;
mám pokladů přehršel,
marně je Mocní žádají, mé jsou;
dám ti víc, než kdys měl.

(B) *Húrin*: Přestaň se pyšnit poklady, nevíš,
jak úctu máš vzdát ne/příteli?
Nechlub se vším tím, Noldor co vzal jsi,
mou nenávisť slova ne/zacelí.

(A) *Morgoth*: Dost sis už drzý dovolil, červe,
pýchu tvou potrestám.
Pomoc tvou malou postrádat mohu;
svůj osud sis zvolil sám.

(A) Blízcí tví budou bídně teď trpět
pro tvoji pýchu, vzdor;
pomni, že proto podstoupí trest. Jen
pohlédni za obzor!

(C) *Sbor*: Pak Thalion veden na Thangorodrim,
na horu, jež v mlžné halí se mraky,
na horu, jež hledí k Hithlumu v dáli,
chmurně se pne na pomezí chladném.

(C) Na vrcholku strmém, stolicí tvrdé,
řetězem pevným připoután seděl;
pak Morgoth ho proklel i potomstvo jeho
strašlivou sudbou, jež smrti je horší.

(C) A mocný ten muž mlčky tam seděl,
zostřeným zrakem na zemi hleděl,
viděl v dálce, vše, co se dalo,
bědy, jež dolehly na blízké jeho.

Chůvičky aneb Když jsme byli malí

Když byl Maedh-ros ješ - tě ma - lý sí - lu měl a od - va - hu, O - ro - mě jel
dě - deč - ko - vu ko - vad - li - nu pouš - těl do - lů ze sva - hu.

zrov - na ko - lem, prý měl tro - chu u - pi - to, Nahar ho sho - dil, ko - vad - li - na

tre - fi - la mu ko - py - to. *Ref:* Když jsme by - li ma - lí rá - di jsme si
o - tec nás vzal ho - lí, že jsme sot - va

hrá - li, všech se - dm to slíz - lo, svě - do - mí ho hryz - lo, a - by za - se
stá - li; stál pak kvů - li preven - ci v ku - chy - ni na kreden - ci, když se do něj

na - šel mír, vy - ro - bil si pa - lan - tír; *Dovětek:* Když jsme by - li ma - lí.
za - hle - děl, kdo co dě - lá hned vě - děl.

Když byl Maedhros ještě malý
sílu měl a odvahou,
dědečkovi kovadlinu
pouštěl dolů ze svahu.
Oromě jel zrovna kolem,
prý měl trochu upito,
Nahar ho shodil, kovadlina
trefila mu kopyto.

Ref: Když jsme byli malí
rádi jsme si hráli,
otec nás vzal holí,
že jsme sotva stáli;
všech sedm to slízlo,
svědomí ho hryzlo,
aby zase našel mír,
vyrobil si palantír;
stál pak kvůli prevenci
v kuchyni na kredenci,
když se do něj zahleděl,
kdo co dělá hned věděl.

Když byl Maglor ještě malý
sotva svlékl povijan,
brnkal, třískal na vše kolem,
ječel jako paviján.

Nikdo neví, kde ho sebral;
aby harfě zlepšil hlas
místo strun v ní natahal si
vytržený Vardy vlas.

Ref:

Celegorm, už když byl malý,
trávil volno na lovu,
zkoušel všechno, luk a šípy,
laso, prak i podkovu.
Zklamán, vržena že sama
podkova se nevrací,
přidal pružinu; se divil
proč mu hlava krvácí.

Ref:

I Caranthir, když byl malý
trávil lovem volný čas,
pasti, sítě, propadliště,
kořist udolají snáz.
Náš bratránek Finrod přišel
ke stromu, kde chtěl si číst,
proč teď visí hlavou dolů
za kotník, si není jist.

Ref:

Curufin už když byl malý
zajímal se o holky,
naše malé sestřenice
nedělaly okolky.
Hráli zrovna na fanty, když
Finwë přistih' trojičku,
Galadriel přišla o cop,
Aredhel o spodničku.

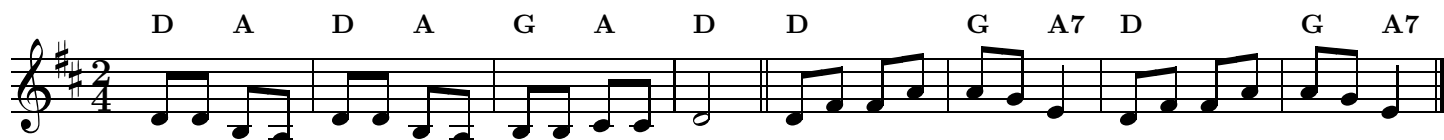
Ref:

Amrod, Amras, však to znáte,
s dvojčaty je vždycky kříž,
v rozletu je nezastaví
zákaz, rákoska ni mříž.
Thorondor, zda lézat může
pro křídla či pro peří
– přepadli ho, oškubali –
snadný pokus prověří.

Ref:

Dovětek: Když jsme byli malí.

Já mám koně

Ref: Já mám ko-ně, žra-vý ko-ně, to jsou ko-ně mí. Když já jim dám a-the-las, při-je-dou do bit-vy včas.

Ref: Já mám koně, žravý koně,
to jsou koně mí.

Ref:

Když já jim dám athelas,
přijedou do bitvy včas. [*do Gondoru*]

Ref:

Když jim ho dám s ječmenem,
skřety pěkně poženem. [*z Gondoru*]

Ref:

Když já jim dám pšenici,
ztratí úsměv na líci. [*skřeti*]

Ref:

Když já jim dám miruvor,
poběží až za obzor.

Ref:

Když já jim dám rozinky,
šlapou jako hodinky.

Ref:

Když já jim dám elanor,
táhnou jako Fëanor. [*na východ*]

Ref:

Když já jim dám lembasy,
budou běhat přesčasy.

Ref:

Když jim dám symbelmině,
Sauron bídně zahyne.

Ref:

Když já jim dám seregon,
kuň se rychle sere dom. [*domů, do Rohanu*]

Ref:

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová

Jezdec na soudku

A Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Bilbo: To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout, na soud-ku jak na lo - di.

flétna

Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Na kaž-dej pád teď bu - du rád, když mě sou-dek ne-sho - dí.

B1 G7 C G7 C A7

Po - ví - dám tý po - tvo - ře: „Stůj, já chci bejt na - ho - ře,“ sou - dek má však

Dmi A7 Dmi H7 Emi

svo - ji hla - vu, ne - vy - dr - ží v klid - ném sta - vu. To - čí se jak ká - ča v ko - le,

H7 Emi F#mi Hmi F#mi E

hned na - ho - ře, hned zas do - le, pos - ka - ku - je, ne - chce stát; „Soud - ku, já si ne - chci hrát!“

C1 Ami E Ami E7 Dmi G

Má beč - ka bez zjev - ných po - tí - ží k flo - ti - le su - dů za - mí - ří. Dr - žím se ho ze všech sil

F G Ami E Dmi G

- dra-čí po-klad je můj cíl - co ji-né-ho mi ta-ky zbý-vá; tu za-slech-nu, jak kdo-si zpí-vá:

[D1] C F C G F C F G

Medový: Já jsem sou-dek od me-du, až do měs-ta do-je-du, na bře-hu mě u-sklad-ní,

F G C [D2] F C G

zů-sta-nu tam jen pár dní. Pivní: Já jsem sou-dek od pi-va, du-bo-vý, jak

F C F G F G C [D3]

to bý-vá, když slun-ce můj bok pro-hře-je, sjíž-dím sko-kem pe-ře-je. Oba: Tr-pas-lí-ka

F C G F C F C

v bří-še mám, věř-te mi, on vlez tam sám, než svůj o-myl po-cho-pí,

F G C [E] C F G F G C

jis-tot-ně se u-to-pí. Bilbo: Za-tím-co si no-tu-jí, já se v du-chu li-tu-ji:

[A] Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

To jsem byl bloud, že jsem chtěl plout na soud-ku jak na lo-di.

flétna

Ami Emi Ami Dmi Ami E Ami E Ami

Na kaž-dej pád teď bu-du rád, když mě sou-dek ne-sho-dí.

B2 G7 C G7 C A7

Po - ví - dám: „Ty zlo - du - chu, na vo - dě či na su - chu buj - nost svou drž

Dmi A7 Dmi H7 Emi H7

na uz - dě!“ Mar - ná sna - ha, je poz - dě. To - či se jak ko - lo - toč; a já, hlu - pák, se

Emi F#mi Hmi F#mi E F#mi E

ptám: No proč se vle - ču za tím po - kla - dem...? *Povidlový:* „Soud - ku, stůj!“ *Bilbo:* „Tůd - le!“ „Čert tě vem!“

C2 Ami E Ami E7 Ami E7 Dmi G

Bilbo: Můj sou - dek s jíz - li - vým po - hle - dem plu - je vpřed, ko - lem spě - chá zem. Dr - žím se ho ja - ko klíš - tě, sic

F G Ami E Dmi G

ne - bu - de už žád - né příš - tě, jen ne - pa - tr - ně sil mi zbý - vá, tu z dál - ky sly - ším, jak sud zpí - vá:

D4 C F C G F C F G

Jablečný: Já jsem sou - dek jab - leč - ný, ne - chtěl bych být ne - vděč - ný, však po - važ - te, mně v ú - tro - bách

F G C **D5** C F C G F C

Povidlový: scho - vá - vá se ci - zí brach. Já jsem sud od po - vi - del, ce - lý svět už jsem vi - děl,

dál-nou ze - mi vý-cho-d-ní, kde zra-jou švest-ky jen pár dní. *Trpaslík:* Tr - pas - lí - ka v bři - še mám,
Povídlový: Hle, na hřbe - tě jezd - ce mám,
 věř - te mi, on vlez tam sám, než svůj o - myl po - cho - pí, jis - tot - ně se u - to - pí.

Akord

Bilbo:

(A) To jsem byl bloud,
 že jsem chtěl plout
 na soudku jak na lodi!
 Na každéj pád
 teď budu rád,
 když mě soudek neshodí.

(B1) Povídám tý potvoře:
 „Stůj, já chci bejt nahoře,“
 soudek má však svoji hlavu,
 nevydrží v klidném stavu.
 Točí se jak káča v kole,
 hned nahoře, hned zas dole,
 poskakuje, nechce stát;
 „Soudku, já si nechci hrát!“

(C1) Má bečka bez zjevných potíží
 k flotile sudů zamíří.
 Držím se ho ze všech sil,
 – dračí poklad je můj cíl –
 co jiného mi taky zbývá;
 tu zaslechnu, jak kdosi zpívá:

Soudky:

(D1) *Medový:* Já jsem soudek od medu,
 až do města dojedu,
 na břehu mě uskladní,
 zůstanu tam jen pár dní.

(D2) *Pivní:* Já jsem soudek od piva,
 dubový, jak to bývá,
 když slunce můj bok prohřeje,
 sjíždím skokem peřeje.

(D3) *Oba:* Trpaslíka v břiše mám,
 věřte mi, on vlez tam sám,
 než svůj omyl pochopí,
 jistotně se utopí.

Bilbo:

(E) Zatímco si notují,
 já se v duchu lituji:

(A) To jsem byl bloud, ...

(B2) Povídám: „Ty zloduchu,
 na vodě či na suchu
 bujnost svou drž na uzdě!“
 Marná snaha, je pozdě.
 Točí se jak kolotoč;
 a já, hlupák, se ptám: No proč
 se vleču za tím pokladem...?
 „Soudku, stůj!“
Povídlový: „Tůdle!“
Bilbo: „Čert tě vem!“

(C2) Můj soudek s jízlivým pohledem
 pluje vpřed, kolem spěchá zem.
 Držím se ho jako klíště,
 sic nebude už žádné příště,
 jen nepatrně sil mi zbývá,
 tu z dálky slyším, jak sud zpívá:

Soudky:

(D4) *Jablečný:* Já jsem soudek jablečný,
 nechtěl bych být nevděčný,
 však považte, mně v útrobách
 schovává se cizí brach.

(D5) *Povídlový:* Já jsem sud od povidel,
 celý svět už jsem viděl,
 dálnou zemi východní,
 kde zrajou švestky jen pár dní.

(D6) *Trpaslík:* Trpaslíka v břiše mám, /
Povídlový: Hle, na hřbetě jezdce mám,
Všechny soudky: věřte mi, on vlez tam sám,
 než svůj omyl pochopí,
 jistotně se utopí.

(D6) Trpaslíka... / Hle, na...

Text: DB, Hudba: DB+E

Jezdec z Rohanu

Kdy-bych se-děl do-ma v Kra-ji, tak se sto-ly pro-hý-ba-jí, ne-sou dý-ně, šun-ku, ra-ky,
 ne-jsem sám a mo-je no-hy na sto-le jsou, tvo-je ta-ky, z dý-mek ča-dí Sta-rej To-by,
 pi-vo mi-zí a z ob-lo-hy zá-ří o-hňo-stroj. A-le že jsem ta-dy zna-čí,
 že ži-vot bu-de ji-na-čí, zbro-jí-ři na mo-ji pos-ta-vu už ko-va-jí zbroj. Ne-vím, jak se to-hle sta-lo,
 mně se běž-ně dě-je má-lo, až ji do-sta-nu, tak bu-du jez-dec z Ro-ha-nu.

(A) Kdybych seděl doma v Kraji,
 tak se stoly prohýbají,
 nesou dýně, šunku, raky,
 nejsem sám a moje nohy
 na stoje jsou, tvoje taky,
 z dýmek čadí Starej Toby,
 pivo mizí a z oblohy
 září ohňostroj.

(B) Ale že jsem tady, značí,
 že život bude jinačí,
 zbrojíři na moji postavu
 už kovájí zbroj,
 nevím, jak se tohle stalo,
 mně se běžně děje málo,
 až ji dostanu, tak budu
 jezdec z Rohanu.

Mezihra = (A)

(A) Kdybych nebyl tvrdá hlava
 – to se Brandorádům stává –
 tak nevlaju v sedle – fíha
 a můj koník natřásá se,
 vzadu Paní, vpředu hříva,
 nahoru a dolů zase,
 nehledám, kam poděla se
 moje odvaha.

(B) Ale že jsem tady, značí,
 že život bude jinačí,
 mydlím ty odporný obludy
 hlava nehlava,
 ač jsem malý od přírody,
 meč vyrovná nevýhody,
 až je dostanu, tak budu
 jezdec z Rohanu.

Dohra 3×

Jó, ohně plály

C G7 C E7 Am F G7 C

Jó oh-ně plá-ly, el - fi o-hně plá - ly, el - fo - vé se hrá - li a jak to by-lo dál.

Jó ohně plály,
elfí ohně plály,
elfové se hráli
a jak to bylo dál.

Tam jak je ta skála,
tam banda skřetů stála,
většina se smála
a zbytek hrůzně řval.

Jó bitva vzplála,
velká bitva vzplála,
tam řada elfů stála
a bylo jich jen pár.

Zpočátku se zdálo,
že ač je jich tak málo,
šťěstí že jim přálo
a osud při nich stál.

Elfí vzali luky,
jde jim to od ruky,
kosí skřetí pluky
a skřeti umíraj.

Ale ke vši smůle,
snad z Manvěho vůle,
z luků zbyla půle
a skřeti mohli dál.

Tak skřeti přišli blíže,
tam kde stál elfí kníže
a každý z nich už ví že,
je oběd přichystán.

Jeden vytáh dýku,
elf prostě neměl kliku,
dostal ji do hrudníku
a skřet ho vykuchal.

Ohně stále hrály,
skřeti elfa vzali,
na rožeň ho dali,
aby se opékal.

Jó ohně plály,
skřetí ohně plály,
skřeti elfa žrali
a jak to bylo dál?

Tam jak je ta skála,
tam řada elfů stála,
většina se smála
a zbytek hrůzně řval.

Jó bitva vzplála,
velká bitva vzplála,
tam banda skřetů stála,
však zbylo jich jen pár.

Zpočátku se zdálo,
že ač je jich tak málo,
šťěstí že jim přálo
a osud při nich stál.

Skřeti vzali luky,
jde jim to od ruky,
kosí elfí pluky
a elfi umíraj.

Ale ke vši smůle,
snad z Manvěho vůle,
z luků zbyla půle
a elfi mohli dál.

Tak elfi přišli blíže
skřetům strach nohy víže
a každý z nich už ví že
je osud bitvy dán.

Elf vytáhnul dýku,
skřet prostě neměl kliku,
dostal ji do hrudníku
a elf ho rozsekal.

Ze skřetů zbyla šťáva,
jen červená šťáva,
jó to už se stává
a ohně plály dál.

(opakovat dle libosti)

(Stalo se v dobách, kdy probíhalo mnoho šarvátek mezi elfími a skřetími oddíly.)

Text: lidový, Ivo Fischer a kolektivní, Hudba: lidová

Jo ho ho!

C F C G C

Než bych zas byl se svou že - nou, než bych zas na po - li stál,

F C G C

tak jsem se stal ná - moř - ní - kem, tak jsem se na mo - ře dal.

F G C F G

Ref: A zpí - vám: Jó hó hó! (ná ná ná) Jó hó hó! (je - ště jed-nou)

C F G C F C

Jó hó hó! Ať te - če rum!

Než bych zas byl se svou ženou,
než bych zas na poli stál,
tak jsem se stal námořníkem,
tak jsem se na moře dal.

Ref: A zpívám: Jó hó hó!
(ná ná ná) Jó hó hó!
(ještě jednou) Jó hó hó!
Ať teče rum!

A náš pan král slíbil všady,
až dobijem Valinor,
každému z nás jen poklady,
z pobřeží staletých hor.

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(všichni sou) Jó hó hó!
(úplně) Jó hó hó!
Ať teče rum!

Valinore, už jsme tady,
na březích nic nečeká.
Asi jsme tu zakempili,
cesta domů daleká.

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(celej den) Jó hó hó!
(furt jenom) Jó hó hó!
Ať teče rum!

Re: *Dámy a pánové, na Númenor se už nikdy nechci vrátit!
A kdyby bylo po mém, ať se ten ostrov třeba potopí...*

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(ná ná ná) Jó hó hó!
(pro změnu) Jó hó hó!
Ať teče rum!

dohra

Kdopak to přichází?

G *předehra* D G **A1** G D G

elf 1: Kdo-pak to pro - chá - zí ze - mí stře - že - nou?
elf 3: Za - drž, ně - co sví - rá pės - tí se - vře - nou!

C D **B1** Emi C D

elf 2: Elf, či člo - věk? Co vím? Šíp mu pat - ří hned! *Beren:* Be - ren jsem, syn Ba - ra - hi - rův!
elf 4: Sma - rag - dy to zá - ří! Prs - ten svůj co by dík mu dal.
všichni: Kdo to a - si je?

C H **B2** Emi C D C

Fe - la - gund byl mu při - te - lem! *strážní:* Krá - li hled, Be - ren při - chá - zí, prs - ten tvůj
 Vem - te mě ny - ní za krá - lem! *Finrod:* Prs - te - nu mě je ne - tře - ba. Při - te - li,

1. H 2. H C D Emi

dů - kaz po - dá - vá! pot - ká - vám! Po - ví - dej, co bys chtěl?

Emi *mezihra* D C H C H

G D C H

A2 G D G C D

elfové: Kdo-pak to pro - chá - zí ze - mí stře - že - nou? Z Bě - o - ro - va ro - du moc - ný lid - ský syn!

strážní: Kdo-pak to při - chá - zí na - ší pės - ší - nou? Ba - ra - hi - rův syn!

G D G C D

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem - nou? Tem - ný ú - kol s kon - cem bez - po - chy - by zlým!

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem - nou? Tem - ný ú - kol s kon - cem bez - po - chy - by zlým!

C Emi Hmi Emi Hmi Emi Ami

Finrod: Na ces-tu tem-nou dát se mám, Ang-band je cí-lem, při-zná - vám. Z ko-ru-ny, kte-rou

Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Emi

Mor-goth no-sí, sil-ma-ril Be-ren do-stat mu-sí, do-nést jej k pá-su Me-li - an.

Emi Hmi Emi G D G

Finrod: Že ne-vrá - tím se, jis - tě vím. elfové: Kdo-pak to od - chá - zí na - ší pě - ši - nou?

Předehra

(A1) *Elf 1:* Kdopak to prochází zemí střeženou?
Elf 2: Elf, či člověk? Co vím? Šíp mu patří hned!
Elf 3: Zadrž, něco svírá pěští sevřenou!
Elf 4: Smaragdy to září!
Všichni: Kdo to asi je?

(B1) *Beren:* Beren jsem, syn Barahirův!
Felagund byl mu přítelem!
Prsten svůj co by dík mu dal.
Vemte mě nyní za králem!

(A1) *Strážní:* Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn.
Všichni: Jeho příchod velkou bude novinou,
připomene otcův heroický čin.

(B2) *Strážný:* Králi hled, Beren přichází,
prsten tvůj důkaz podává!
Finrod: Prstenu mě je netřeba.
Příteli, rád tě potkávám!
Povídej, co bys chtěl?

Mezihra

(A2) *Elfové:* Kdopak to prochází zemí střeženou? /
Strážní: Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn! /
Strážní: Barahirův syn!
Všichni: Co si asi žádá rozmluvu tajemnou?
Temný úkol s koncem bezpochyby zlým!

(B2) *Finrod:* Příkladu kdysi složil jsem
příteli, jenž mě zachránil.
Nyní čas splnění přišel,
jako já, i vy jste vyzváni,
vyslyšte, co má se stát:

(C) *Finrod:* Na cestu temnou dát se mám,
Angband je cílem, přiznávám.
Z koruny, kterou Morgoth nosí,
silmaril Beren dostat musí,
donést jej k pásu Melian.

(A1) *Celegorm:* Ani elf či démon! Dokud budem žít
na silmarily právo máme jenom my!
Tak bezvýznamný člověk – jak by ho mohl mít?
Co Finrod je za krále? Má záměr vražedný!

(B1) *Curufin:* Nenávist stihne každého,
kdo silmaril získá místo nás!
Každý, kdo s ním se vypraví,
v hlubokých kobkách dokoná!

(A1) *Elf 1:* Finrod je tu králem a vy bouříte lid!
Elf 2: Celegorm má pravdu – úkol je smrtící!
Elf 3: Příkladu je zákon, který se musí ctít!
Elf 4: Na Morgotha nelze jít ani s tisíci!

(B2) *Finrod:* Slovo své dal jsem příteli,
který mě kdysi zachránil.
Každý z vás zvolí, půjde-li,
vy nejste slibem vázáni,
avšak já musím jít.

(C) *Všichni:* Na cestu temnou odchází,
vstříc všem výzvam a nesnázím.
Korunu, kterou Finrod nosil
bratrovi dal, o nic neprosil,
že nevrátí se, dobře ví.

Dovětek:

Finrod: Že nevrátím se, jistě vím.
Elfové: Kdopak to odchází naší pěšinou?

Když jsem já šel Gondolinskou branou

A E E7

Když jsem já šel Gon-do - lin - skou bra - nou, dí - va - ly se všech - ny strá - že za mnou,

A E D E E7 A

dí - va - ly se, dí - va - ly, ko - pím na mě ký - va - ly,

Když jsem já šel Gondolinskou branou,
dívaly se všechny strážce za mnou,
dívaly se, dívaly,
kopím na mě kývaly.

Pročpak strážce, proč na mě kýváte,
pročpak vy mě slavně nevíváte,
pusťte vy mě ihned dál,
jednou budu velekrál.

Třicet let jsem Sedmou bránu koval,
ani jednu pannu nemiloval,
jenom jednu měl jsem rád,
teď člověk si ji bude brát.

Počkej, holka, ty se budeš soužit,
až se budou draci kolem ploužit
v Gondolinském údolí,
pak mě srdce přebolí.

Počkej, holka, však ty budeš plakat,
až nad městem budou vrány krákat,
až ti shoří Gondolin,
vynahradím si svůj splín.

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová

Klenot za klenot

A
capo 2

Thingol: Při - chá - zíš, ci-zin-če, tak ja-ko zlo-děj bez po-zvá-ní, ne - ví - tán. Po-věz, kdo

B

ve-třel se v mo-ji síň. *Lúthien*: Zná, přec kaž-dý dob-ře zná sám to jmé-no, zní kra-jem
Sám, hle Be-ren, li - dí pán, dnes na-vští-vil síň tvo-ji,

1. E/D C#mi/Hmi 2. E/D E/D F#mi/Emi

dál i v pís-ních el - fů, dáv - no mís - to má. stvůr, Ba - ra - hi - rův syn.

C1

Thingol: Ať mluví Beren! *Beren*: Hnán o - su-dem pro-šel jsem skrz pás chrá-ní - cí tvou ze-mi,

F#mi/Emi D/C E/D C#mi/Hmi **C2** D/C E/D

mráz když sví-ral v o-ko-vech pláň dě-sů Dun-gor-theb. Sví - tá - ní ne-če-ka-né je

D/C E/D A/G E/D D/C E/D F#mi/Emi

dů - vod můj i cíl, v Ar-dě víc mne ni-kdo ne-od-lou - čí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Přicházíš, cizince, tak jako zloděj bez pozvání, nevitán. Pověz, kdo vetřel se v moji síň.

(B) *Lúthien*: Zná, přec každý dobře zná sám to jméno, zní krajem dál i v písniích elfů, dávno místo má.

(B) Sám, hle Beren, lidí pán, dnes navštívil síň tvoji, štván Morgothem, temna zhoubce stvůr, Barahirův syn.

Recitativ: *Thingol*: Ať mluví Beren!

(A) *Thingol*: Domov svůj opustils proč, nešťastný smrtelníku? Království Doriath je psancům zavřené. Drzost tu objasni, zda zasloužíš smilování, smělý vpád, člověče, přísně potrestám.

(C1) *Beren*: Hnán osudem prošel jsem skrz pás chránící tvou zemi, mráz když svíral v okovech pláň děsů Dungortheb.

(C2) Svítání nečekané je důvod můj i cíl, v Ardě víc mne nikdo neodloučí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Bláznovství, kletba snad, že chceš získat moji dceru?

Přísahu nedat, dávno jímá tě kat. Otrokům ni zvědům držet nepatří krev mé krve, pro jiný vyrostla Lúthien, ne nízký rod.

(C1) *Beren*: Vzít život mi můžeš, kdy chceš, vládneš tou mocí, jména však nepřijímám, ani jedno z nich.

(C2) Při přátelství Felagunda, jenž prsten otci dal, nehodná jsou lidu Bëora, ač je vyřkl král.

(A) *Thingol*: Silmaril přines mi, chceš-li žádat její ruku, odvážný jsi-li. A bez něj se nevracej.

(C2) *Beren*: Tak lacino prodávají svých vládců dcer? Budeš zřít v mé dlani klenot kletý, lásku cením výš.

Text: BS, Hudba: HK

Kníže Imrahil vdává dceru

Vzdá-le - ná vý - spa Gon-do-ru, Bel - fa - las, ský - tá o-po-ru Správ-cům, v mí-ru, ve vál -

ce, a té ze - mě Im-ra-hil je vlád-ce. Ref: Po - bře - ží, vl - ny a pe - ru - tě, pe - ru -

tě, dnes řek - ly mi sl - zy a la - bu - tě, la - bu - tě,

že blíz - ko je no - vý král, jenž o ru - ku mou by stál.

SBOR: Vzdálená výspa Gondoru,
Belfalas, skýtá oporu
Správcům, v míru, ve válce,
a té země Imrahil je vládce.

SBOR: Obilí, víno a koráby
lid vznešený v té zemi vyrábí;
teď zlá válka je na dosah,
lid chystá se, nemá však strach.

IMRAHIL: Koně a vozy a brnění,
krmivo, meče a shánění,
starostí mám víc než dost
a dceru, co je jen pro zlost.

IMRAHIL: Má nejmladší dcera Lothíriel
má starost jen o to, kdo by ji chtěl.

LOTHIRIEL: Vznešený rod, mužný vzhled:
otče můj, sežeň ho, hned!

LOTHIRIEL: Pánové, rekové, rytíři
k obraně do Minas zamíří.
Tam on, mé mladosti svit,
mezi nimi se bude skvíti.

Ref: LOTHIRIEL: Pobřeží, vlny a perutě,

SBOR: perutě,

LOTHIRIEL: dnes řekly mi slzy a labutě,

SBOR: labutě,

LOTHIRIEL + SBOR: že blízko je nový král,

LOTHIRIEL: jenž o ruku mou by stál.

SBOR: Válka trvala měsíce,
teď vrací se do své vesnice,
vstříc dcera jde, tázavou tvář —
IMRAHIL: Chystej se, Lot, před oltář.

Ref:

IMRAHIL: Byl jsem tvé touhy pamětliv,
tu, onde uplatnil svůj vliv,
králů však je pomálu,
leda že sníš o Umbaru.

IMRAHIL: Teď v Minas dlí nový král Gondoru
a vládne od obzoru k obzoru;
tvůj bratránek Faramir zas
je Pán ithilienských krás.

Ref:

IMRAHIL: Oba však jsou již zadaní,
neplač — vím, trpké to zklamání,
však třetí, jej Éomer zvou,
král Rohanu, žádá ruku tvou.

SBOR: Prostý je Rohan, drsný lid,
však nový král mladý, bude tě ctít.
Lepší kačer v nádvoří
než labuť bílá na moři.

Kocábky (3×3)

D A D A7 D A7 | D 1.-3.

Ref: Já mám ko-cáb - ku ná - ram, ná - ram, ná - ram, ko-cáb - ku ná - ram, ná - ram - nou. Já mám

4. D A7 | 1. D

nou. Pr - še - lo a za - blýs - klo se, byl to pře - děl, (ko - cáb - ku ná - ram, ná - ram - nou),
E - len - dil byl při - pra - ve - nej, on to vě - děl, (ko - cáb - ku ná - ram, ná - ram -

2. D A7 D A7 | 1. D

nou). Já mám ko-cáb - ku ná - ram, ná - ram, ná - ram, ko-cáb - ku ná - ram, ná - ram - nou. Já mám

2. D mezihra A D

nou. Bár - ka má směr, bár - ka má cíl, Nú - me - nor se nám za zá - dy po - to - pil. (Já mám)

Ref: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. (2×)

1. Pršelo a zablýsklo se, byl to předěl, (kocábku náram, náramnou),
Elendil byl připravenej, on to věděl, (kocábku...).

Ref:
Mezihra: Bárka má směr, bárka má cíl,
Númenor se nám za zády potopil.
Ref:

2. Isildur a Anarion, bratři rodní, (kocábku...),
Elendil je svolal ještě před povodní, (kocábku...).

3. Kázal jim hned naložit šutry zorný, (kocábku...),
Stromek taky vykopal, chlapani vzorní, (kocábku...).

Ref:
Mezihra
Ref:

4. Přišla vlna, zlámala jim ráhna, vesla, (kocábku...),
až na břehy Středozeří lodě nesla, (kocábku...).

5. Když přistáli, vyložili náklad celý, (kocábku...),
ještě, že tu starou, dobrou bárku měli, (kocábku...).

Ref:
Mezihra
Ref:
Mezihra

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová, adaptace: J. Tichota

Konfrontace

Emi D Emi **A** D Emi D Emi D Emi

Fëanor: Mám svůj sen, že jed-nou při-jdou zá - zra-ky, mám svůj sen, že

D Emi G Emi D Emi D Emi **B** G

ji-mi bu-dou sy-no-vé mo-ji. Při - jde den, kdy u - ká - žu se všem... Mám svo-je

Emi G Emi G C D

cí - le, mám svo-je plá - ny a dál dlou - hé chví - le už sná - šet ne-hod - lám!

G Emi G Emi G

Stře-do-zem - ské dál - ky Mor-go - tha ne - skry - jí a mě če - ka - jí vál - ky, v nichž

C D **C** Emi G

jis - tě zví - tě - zím! *Nerdanel:* Proč od - chá - zíš za vi - di-nou, kte - rá se ni - kdy ne - spl - ní?
Nech mi as-poň do-ma sy - ny! Jen tvá pý - cha po - že - ne tě!

D A **D** Hmi

Zís - kat zpát - ky sil - ma - ri - ly ne - ní ve tvých si - lách! Pro-sím, pa - ne můj, já
Je - nom kvů - li třem ka - me-nům ne - mu - sí za - hy - nout! na - šim sy - nům dáš, když

Emi Hmi A E

jsem na ko - le-nou, já ne - chci a - bys šel, já mám tě rá - da dál! Co
po - ve - deš je tam, kde za - hy - nout mu - sí, já tě za - při - sa - hám, já tě za - při - sa - hám!

E G D G D C

Fëanor: Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Sta - nem za - se

Nerdanel: Snad už na - jdeš klid. Snad se ne - spl - ní. Sta - nem za - se

spo - lu na bře - zích. Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní.
 spo - lu na bře - zích. Buď se mnou! Snad už na - jdeš klid. Snad se ne - spl -
 A sta - nem spo - lu na bře - zích. spo - lu na bře - zích. Buď sbo - hem!
 ní. Spo - lu na bře - zích. Spo - lu na bře - zích.

(A) *Fëanor*: Mám svůj sen,
že jednou přijdou zázraky,
mám svůj sen,
že jimi budou synové moji.
Přijde den,
kdy ukážu se všem. . .

(B) *Fëanor*: Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Středozezemské dálky
Morgotha neskryjí
a mě čekají války,
v nichž jistě zvítězím!

(C) *Nerdanel*: Proč odcházíš za vidinou,
která se nikdy nesplní?
Získat zpátky silmarily
není ve tvých silách!

(C) Nech mi aspoň doma syny!
Jen tvá pýcha požene tě!
Jenom kvůli třem kamenům
nemusí zahynout!

(C) *Fëanor*: Tři kameny světlem stromů
nejcennější, co mám byly,
a dědictví mého rodu
navrátit se musí!

(C) *Nerdanel*: Výprava je nebezpečná,
nebezpečný jsi sám sobě!
Fëanor: Nebuď směšná!
Nerdanel: Skončí v hrobě
vše co je ti drahé!

(D) *Nerdanel*: Prosím, pane můj,
já jsem na kolenou,
já nechci abys šel,
já mám tě ráda dál!

(D) Co našim synům dáš,
když povedeš je tam,
kde zahynout musí,
já tě zapřísahám,
já tě zapřísahám!

(B) *Fëanor*:
Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a dál dlouhé chvíle
už snášet nehodlám!

(B) Synové jsou silní
tak, jako duby v skalách,
a naděje, co v ně vkládám,
mi jistě vyplní.

(E) *Fëanor*: Tak nech mě jít.
Nerdanel: Snad už najdeš klid.
Fëanor: Zlé znamení.

Nerdanel: Snad se nesplní.
Fëanor + Nerdanel: A stanem zase spolu na březích.
Nerdanel: Buď se mnou!

(3×E – podruhé a potřetí dvojhlas překrývaný)

Fëanor: Buď sbohem!

(A) *Nerdanel*: Má svůj sen,
a odchází mi na věky,
má svůj sen
a s ním odejdou
synové moji. . .

Královská zástava

Dmi Ami Dmi C Dmi Ami G Ami

Slyš, Dú - na - da - ne, mé po - sel - ství: do bo - je vy - ra - zíš, i dru - zi tví,

C Dmi C Dmi C Ami Dmi 1. 2.

na jih do ze - mě Ro - han - ské, tam dlí tvůj pán, na po - moc vás zve.

Dmi Ami G Ami G Dmi Ami Dmi

Ref: Já pět dlou - hých mě - sí - ců a pět dlou - hých dní tka - la jsem zá - sta - vu, teď po - šlu tě s ní.
Vzkaž mu, co vzká - zat máš, a víš dob - ře sám: se - lze - li ko - rou - hev, že se - lze i pán.

Slyš, Dúnadane, mé poselství:
do boje vyrazíš, i druzi tví,
na jih do země Rohanské,
tam dlí tvůj pán, na pomoc vás zve.

Příteli milý, ty při mě stůj,
do rukou vkládám ti osud svůj,
znamení tomu, jenž králem je
ač bez koruny, naše naděje.

Ref: Já pět dlouhých měsíců a pět dlouhých dní
tkala jsem zástavu, teď pošlu tě s ní.
Vzkaž mu, co vzkázat máš, a víš dobře sám:
selže-li korouhev, že selže i pán.

Temné je pozadí, blíží se noc,
koruna z mitrilu — královská moc,
Bílý strom ze země Blažené
smutek, strach, únavu zažene.

Sedm hvězd — příslib je věčnosti,
sedm je Vznesených Mocností,
sedm pak kamenů Númenor
přečkalo, i jeho pádu vzdor.

Ref:

Já ve snu jsem spatřila nástrahy:
šedý voj zrazené přísahy
a lásku cizinky ve zbroji,
kéž dar můj odvrátí obojí.

A spatřila jsem, co smím si jen přát:
na Bílé věži svou zástavu vlát,
vítězství slávu; všech, kdo přispěli
jásot, jen my dva jsme chyběli.

System 1: Four staves of music. The top staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The second and third staves contain whole rests. The bottom staff contains a bass line with eighth and quarter notes.

System 2: Four staves of music. The top staff continues the melodic line. The second and third staves contain whole rests. The bottom staff continues the bass line.

System 3: Four staves of music. The top staff continues the melodic line. The second staff contains whole rests. The third staff contains a melodic line with a slur over the last two notes. The bottom staff continues the bass line.

System 1: Four staves of music. The top staff contains a melodic line with eighth and quarter notes, including a sharp sign. The second and fourth staves contain whole rests. The third staff contains a melodic line with eighth and quarter notes, including a sharp sign.

System 2: Four staves of music. The top staff contains a melodic line with quarter and eighth notes. The second and fourth staves contain whole rests. The third staff contains a melodic line with quarter and eighth notes.

System 3: Four staves of music. The top staff contains a melodic line with quarter notes and a double bar line. The second and fourth staves contain whole rests. The third staff contains a melodic line with quarter and eighth notes.

The first system of music consists of four staves. The top staff contains six measures of whole rests. The second staff begins with a melodic line: quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The third staff provides a harmonic accompaniment with quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The fourth staff continues the accompaniment with quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4.

The second system of music consists of four staves. The top staff contains six measures of whole rests. The second staff begins with a melodic line: quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The third staff provides a harmonic accompaniment with quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The fourth staff continues the accompaniment with quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4.

The third system of music consists of four staves. The top staff begins with a double bar line, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The second staff begins with a double bar line, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The third staff begins with a double bar line, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4. The fourth staff begins with a double bar line, followed by quarter notes G4, A4, B4, C5, followed by a dotted quarter note B4, a half note A4, and a quarter note G4.

System 1 of a musical score, consisting of four staves. The first staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The second staff contains a similar melodic line. The third and fourth staves contain accompaniment, with the third staff featuring a long slur over a half note and the fourth staff featuring a long slur over a half note.

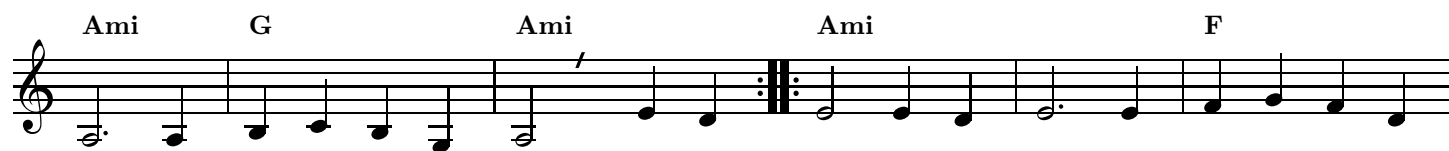
System 2 of a musical score, consisting of four staves. The first staff contains a melodic line with eighth and quarter notes. The second staff contains a similar melodic line. The third and fourth staves contain accompaniment, with the third staff featuring a long slur over a half note and the fourth staff featuring a long slur over a half note.

Kateřina García + HK

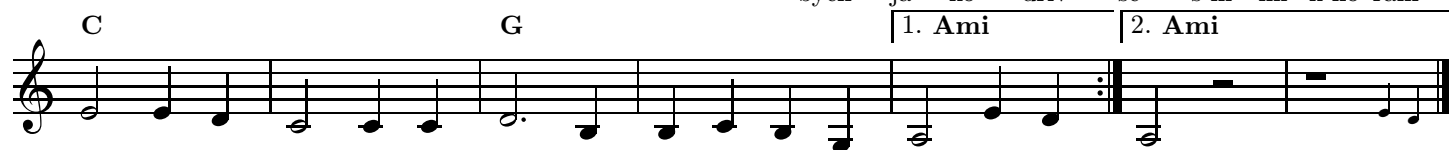
Krásní koně

Zve - če - ra ně - kde tam za na - ší za - hra - dou v dál - ce jsem za - slech -
je na - pít ten, na ko - ho my - slí - vám, zna - ve - ná když s no -

la, jak k vo - dě ko - ně jdou. Vo - dí
cí na lůž - ko u - lé - hám. Ref: Po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně
bych ja - ko dřív se s ni - mi k ho - rám

máš, po - věz mi, srd - ce mé, kdy - pak jim uz - du dáš? Chtě - la
hnát, po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně máš! Ne - bo

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.
Vodí je napít ten, na koho myslívám,
znavená když s nocí na lůžko uléhám.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak jim uzdu dáš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Nebo snad nikdy jim nedáš sedla ochutnat,
do smrti budeš sám je večer k řece hnát?
Nečekej navěky, až řeka uplyne,
jako květ na stráni má láska pomine.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak je osedláš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.

slá - va či pád, zda do - sto - jím slo - vu či za - hy - nu snad, co

o - sud se chys-tá mi dát. všichni: zda se mám o - su - du bez bo - je

vzdát, ne - bo své si jít vy - bo - jo - vat.

Předehra

(A) *Maedhros*: Jak jsme se dostali sem?
Za námi stíny a před námi žal
a v hlubinách duše jen bolest a kal.
Kudy jsme došli až sem?

(A) *Dior*: Jak jsme se dostali sem?
Mne úděl můj tíží a nedá mi spát,
dnes rozhodnout musím, a tak se chci ptát:
Kudy jsme došli až sem?

(B) *Maedhros a Dior*: Dědictví otců dnes všim se mi zdá
a přísahy vedou mne dál,
i kdybych nechtěl, tak povinnost mám
a brání mi, abych se vzdal.

(C1) *Dior*: A proto bych...
Maedhros: A tak dnes...
Dior: věděl rád...
Maedhros: chtěl bych znát...
Maedhros a Dior: ...zda na cestě čeká mne
sláva či pád,
zda dostojím slovu či zahynu snad,
co osud se chystá mi dát.

(A) *Nimloth*: Jak jsme se dostali sem?
Snad dokážeš dědictví svého se vzdát,
či lid svůj i rodinu obětovat?
Kudy jsme došli až sem?

(A) *Celegorm*: Jak jsme se dostali sem?
Lhostejno, když přijde mé pomsty den
za zklamání lásky, uloupený sen:
Tudy jsme došli až sem.

(B) *Nimloth a Celegorm*: Dědictví otců se nicotné zdá
a přísahy pouhý jsou prach.
Nenávisti vášně, a láska a strach
je to, co vpřed žene mne dál.

(C1) *Nimloth*: A tak bych snad...
Celegorm: Nikdy dát...
Nimloth: chtěla znát...
Celegorm: nechci znát...
Nimloth a Celegorm: ... proč // že duši mou svírá
dnes ledový chlad
zlé předtuchy smrti a nadějí pád
vše mám // chci Kameni obětovat.

(C2) *Dior a Nimloth*: A proto bych // A tak bych snad...
Maedhros a Celegorm: A tak dnes // Právě teď...
Dior a Nimloth: věděl rád // chtěla znát...
Maedhros a Celegorm: chtěl bych znát // musím znát...
Všichni: proč právo mé chtějí mi odepírat,
zda se mám osudu bez boje vzdát,
nebo své si jít vybojovat.

Text: JP, Hudba: E

Laer Cú Beleg – Veliké srdce

capo 2 20

A1 Hmi E F#mi Hmi E F# G#
Ami D Emi Ami D E F#

předehra

Sbor: Ve - li - ký z el - fů dáv - ných dní, ve - li - ké srd - ce dál ne - zní,
Sud - ba, či ná - ho - da kru - tá, čer - ná če - pel zá - ští zku - tá,

E H Hmi F#mi G A
D A Ami Emi F G

ve - li - tel, rád - ce, sto - krát ve vál - ce stál, věr - ný druh jej však ra - nou
ne - hod - ný člo - věk, kte - rý jen ne - vděk zná, po - zdě lí - tos - tí ro - ze -

Hmi **B** Emi Hmi A Hmi A D F#mi
Ami Dmi Ami G Ami G C Emi

sklál. *Beleg:* Vim, lid - ské dí - tě svi - rá pláč, o - su - du sí - tě ne - str -
rván.

G Hmi F#mi E G Hmi
F Ami Emi D F Ami

háš, kdo u - tě - ší tě, řek - ne, nač mu - síš teď jít dál?

A2 Hmi E F#mi Hmi E F#mi Hmi
Ami D Emi Ami D Emi Ami

E F# G# E H Hmi
D E F# F# D A Ami

F#mi G A Hmi
Emi F G Ami

(A1) *Sbor:*

Veliký z elfů dávných dní,
veliké srdce dál nezní,
velitel, rádce,
stokrát ve válce
stál, věrný druh jej však ranou sklál.

(A1) *Sbor:*

Sudba, či náhoda krutá,
černá čepel záští zkutá,
nehodný člověk,
který jen nevděk
zná, pozdě lítostí rozerván.

(B) *Beleg:*

Vím, lidské dítě svírá pláč,
osudu sítě nestrháš.
Kdo utěší tě, řekne, nač
musíš teď jít dál?

(A1) *Túrin:*

Žalozpěv zpívá nitro mé,
strašlivou vinou drásané,
proč jen meč v rukách
mých tvrdě dopad,
ptám se, proč zřel jsem ten klam.

(B) *Beleg:*

Vím, hrůza vedla ruku tvou,
zlo a strast byly příčinou,
jak srdce mám zatmít zlobou
když měl jsem tě rád?

(A1) *Sbor + Túrin:*

Laer Cú Beleg píseň zní,
pocta příteli poslední
žije v nás stále,
milován, chválen,
ctěn, v legendách navždy vyvýšen.

(A2) *Sbor: vokál*

Lament Lúthien

A *capo 2* Hmi F#mi Hmi Emi F# Ami Emi E

Do sí - ní če - ká - ní při - chá - zím, pro - sit a dou - fat snad smím?

Hmi F#mi Hmi Emi F# F#7B G
Ami Emi Dmi E E7 F

U - bo - hý Be - ren, lás - ka má, du - ši mou za - hu - bil stín. Á. Ná - mo, moc - ný

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

náš, zou - fal - stvím zmí - ta - ná já ze - mře - la jsem s ním. Mi - lo - vat bo -

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

lí i v sí - ních če - ká - ní! Ne - na - lez - nu klid. Ne - měl o - de -

F# G Hmi G F# Hmi
E F Ami F E Ami

jit! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, vždyť tou - hu a vá - šeň znáš, nech mě s ním být

F# Hmi F# G F# Hmi
E Ami E F E Ami

dál. Ty, kdos mu ži - vot vzal, vrať jej, moc tě pro - sím! Za je - den ži - vot

F# Hmi A Hmi F#mi Hmi Emi
E Ami Ami Emi Ami Dmi

s ním všech - no dám. Vím, kaž - dý bo - lest za - kou - ší, však bo - lest El - dar je

F# Hmi F#mi Hmi Emi F# F#7
E Ami Emi Ami Dmi E E7

zlá. Proč mi - lo - vat člo - vě - ka smí, když jim člo - věk u - mí - rá? A

B G Hmi G F# Hmi
F Ami F E Ami

Be - ren sám ze - mřel hr - din - ně, však pří - liš ná - hle a dřív, než stih - li jsme si vše

F# E Hmi Ami F# E G F F# E Hmi Ami

říct. Ó, kéž by byl zas živ! V sí-ních če - ká - ní ne - na - lez - nu

F# E Hmi Ami F# E C G F Hmi Ami

klid. Mi - lo - vat bo - lí! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, když

G F F# E Hmi Ami F# E Hmi Ami F# E

to - lik řá - du dbáš, ne - mů - že - li zpět on, pak mně u - mož - ni skon. S ním

G F Hmi Ami F# E dohra Hmi Ami A G

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

G F F# mi Emi G A Hmi Ami A G F# mi G A

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

Hmi Ami A G G F# mi Emi G A Hmi Ami

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

A G G F# mi G A Hmi Ami

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

A G G F# mi G A Hmi Ami

o - de - jít, či ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.

E

Létám

capo 5

A D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7 A7 D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7
A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7 E7 A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7

Lé - tám, jak mi sta-vov - ská čest ve - lí, lé - tám od pon-dě - lí

A7 D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7 A7 D7^{maj}
E7 A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7 E7 A7^{maj}

do pon-dě - lí, na kra - ji - nu hle-dím z vý-še, ne - dr - ží mě zem-ská tí - že, kaž-dý po-třeb -

D7^{maj}/D[#] Emi7 A7 D7^{maj} **B** D7^{maj}/D[#] Emi7 A7
A7^{maj}/B Hmi7 E7 A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7 E7

ný tvor ví, že v nou-zi hned při-le-tím. Blí - ží - me se - co to je? - hned u brá-ny ze-vlu - je

D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7 A7 **C** D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7
A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7 E7 A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7

vl - ko-dlak, kr - ha - vý zrak, co pro-blé-my mi - lu - je. Let kon-čí - let za - čí - ná, pro nás je to

A7 D7^{maj} D7^{maj}/D[#] Emi7 A7 D7^{maj}
E7 A7^{maj} A7^{maj}/B Hmi7 E7 A7^{maj}

ru - ti - na. O - rel stou - pá k ne-be - sům, lé - tá.

Předehra

(A) Létám, jak mi stavovská čest velí,
létám od pondělí do pondělí,
na krajinu hledím z výše,
nedrží mě zemská tíže,
každý potřebný tvor ví, že
v nouzi hned přiletím.

(A) Létám s bratry, v dáli teče řeka,
létám, když tu na nás zdola štěká
Huan, přítel z Valinoru,
žádá o vzdušnou podporu
pro přátele; bez odporu
k Angbandu zaletím.

(B) Blížíme se - co to je? -
hned u brány zevluje
vlkodlak,
krhavý zrak,
co problémy miluje.

(B) A z tunelu běží sem
elfka a muž s kamenem,
vlk jednou hryz,
silmaril zmiz,
můj klient se hrouť na zem.

(B) Bolestí řve Carcharoth,
žrádlo nepřišlo mu vhod,
rozum pozbyl,
vždyť silmaril
žral by leda idiot.

(B) Když vlk zmizel do dáli,
dvojnožce jsme nabrali.
„Si račte přát?
Doriath?
Ten že bychom neznali?
Recitativ:
Ale prosím vás!“

(A) Létám, na krajinu hledím z výše,
létám, pozoruji skryté říše;
podívejte, támhle v stínu
spí údolí Gondolinu.
Přistáváme za hodinu,
Doriath blíží se.

(B) Hned jak letka přistane,
už se zase chystáme:
nový směr
i pasažér.
„Á, nemáš zač, Huane.“

(C) Let končí - let začíná,
pro nás je to rutina.
Orel stoupá
k nebesům,
létá.

Text: DB, Hudba: FD+E

Lómion

Můj mi - lý, ne - smí se mlu - vit, mu - sí se se - dět, ru - ce v klí - ně,
 i když tě je - ho po - hled sy - tí, v sa - mo - tě dny tu ply - nou lí - ně. A
 slu - ho - vé se svý - mi per - lí - ky skry - ti. Můj mi - lý, šep - tat se mů - že a
 ma - teř - ské jmé - no ti ne - mů - že vzít a - ni on a - ni tvé o - či pá - ňů Nól - do -
 li. A mat - ka tě zve Ló - mi - on, a mat - ka tě zve Ló - mi - on.

Můj milý, nesmí se mluvit,
 musí se sedět, ruce v klíně,
 i když tě jeho pohled sytí,
 v samotě dny tu plynou líně.
 A sluhové se svými perlíky skryti.
 Můj milý, šeptat se může
 a materské jméno ti nemůže vzít ani on,
 ani tvé oči pánů Noldoli.
 A matka tě zve Lómion,
 a matka tě zve Lómion.

Dohra

KN

Poznámka: Tato „píseň“ je spíše zhudebněná báseň a její interpretace je něco mezi recitací a zpěvem. Proto i její rytmus je velmi volný a nepravidelný; to co je zachyceno výše je třeba chápat spíše jako hrubý nástin než jako přesný předpis.

Maglor

A C G

Jak to dnes-ka Mag-lo - ro - vi slu - ší, má dnes ob-zvláš - tě špi - ča - té

C F G

u - ši, když lad-ným kro-kem Ti - ri - o - nem krá - čí, co se dí - vek

C **B** C

za ním na - o - tá - cí. Do-kon - ce jed-nou hrál mi pod bal - kó - nem

G C

v za-hra-dách u do-mu mé-ho ot - ce, i vů - ně kvě - tin za - chvě - la se

G C **C** C

je - ho tó - nem, já bez meš-ká - ní při-běh - la jsem krot-ce. Po - hla - dil

G C F **D** C

mi vla - sy, po - lí - bil mi dlaň, Jsem si jis - tá,
při - pa - dám si

G C

že už ne-jsem ma - lá,
na ci - ty dost zra - lá,
do-kon-ce mám i vlast-ní - ho po - ní - ka,
chy - ba Fě - a - no-rejs-ké - ho sla - ví - ka.

(A) Jak to dneska Maglorovi sluší,
má dnes obzvláště špičaté uši,
když ladným krokem Tirionem kráčí,
co se dívek za ním naotáčí.

(A) Ve vlasech nosívá rudou růži
a má po mamince hebkou kůži,
nejzazší komnaty srdce odmyká
píseň Fëanorejského slavíka.

(B) Dokonce jednou hrál mi pod balkónem
v zahradách u domu mého otce,
i vůně květin zachvěla se jeho tónem,
já bez meškání příběhla jsem krotce.

(B) Dokonce...

(C) Pohládl mi vlasy,
políbil mi dlaň,
Recitativ: a řekl: „Mladá dámo, měla už byste jít spát asi.“
Ač milujiho, pro ta slova zlobím se teď naň.

(D) Jsem si jistá, že už nejsem malá,
dokonce mám i vlastního poníka,
připadám si na city dost zralá,
nu, chyba Fëanorejského slavíka.

(D) Máme dosti času, než se skončí svět,
ještě vyrostu a kdoví, co se může stát,
uvidíme za sto nebo dvě stě let,
zdalepak mě pošle zase brzo spát,
zdalepak mě pošle zase brzo spát.

Mandosova sudba

C Emi G D

Mandos: Stůj - te a na-slou-chej-te sud-bě těch, co ne-zů-sta-nou, co ne-bu-dou hle-dat soud a
 Fě - a - no - ra i rod je - ho, i ty, kte - ří pů-jdou za ním, sti-hne ta - to moc - ná klet - ba,

A **F** Emi G

Va - lar od - puš - tě - ní. Valar proti vám ohradí Valinor a ne - vpus - tí vás,
 bu - dou vy - dě - dě - ni.

D A Emi G

přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nář - ku. Příklad vás požene a přece vás pokaždé zra - dí,

D A Emi

všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlé - mu. Za krev dáte krev a budete žít ve stínu

G D A D A

smr - ti a mno - zí bu - de - te za - bi - ti a z os - tat - ních zbu - dou jen stí - ny.

A Emi D Emi D Emi D Emi

Fëanor: Mám svůj sen, a na ten sen jsem pří - sa - hal, mám svůj sen, ten

D Emi G Emi D Emi D

ne - zra - dí - m já, a - ni sy - no - vé mo - ji. Při - jde den, kdy u - zřím Stře - do -

Emi **B** G Emi G Emi

zem. Mám svo - je cí - le, mám svo - je plá - ny a zlé, tem - né

G C D G Emi

chví - le od - va - ha pře - ko - ná. Slyš - te sud - bu mo - ji: O

G Emi G C D

slav - ných na - šich či - nech znít bu - dou pís - ně, než Ar - da do - ko - ná.

E G D G D C

Fëanor: Tak nech mě jít. Zlé zna - me - ní. Ne - sta - ne - me

Mandos: Ne-na-jde-te klid. Vždy se na - pl - ní, ne - sta - ne - te

D G D G

víc - krát na břě - zích. Tak nech mě jít. Zlé zna - me -

víc - krát na břě - zích. Slyš Sud - bu! Ne - na - jde - te klid.

D C D

ní. Ne - sta - ne - me víc - krát na břě - zích. Buď sbo - hem!

Vždy se na - pl - ní. Víc - krát na břě - zích.

(C) *Mandos:* Stůjte a naslouchejte
sudbě těch, co nezůstanou,
co nebudou hledat soud a
Valar odpuštění.
Fëanora i rod jeho,
i ty, kteří půjdou za ním,
stihne tato mocná kletba,
budou vydědění.

(F) *Mandos:* Valar proti vám ohradí Valinor
a nepustí vás,
přes hory nepřejde ani ozvěna vašeho nářku.
Přísaha vás požene a přece vás pokaždé zradí,
všechno, co začnete, zradou se obrátí k zlému.
Za krev dáte krev a budete žít ve stínu smrti
a mnozí budete zabiti
a z ostatních zbudou jen stíny.

(A) *Fëanor:* Mám svůj sen,
a na ten sen jsem přísahal,
mám svůj sen,
ten nezradím, já ani synové moji.
Přijde den,
kdy uzmím Středozem.

(B) *Fëanor:* Mám svoje cíle,
mám svoje plány
a zlé, temné chvíle
odvaha překoná.

(B) *Fëanor:* Slyšte sudbu moji:
O slavných našich činech
znít budou písně,
než Arda dokoná.

(E) *Fëanor:* Tak nech mě jít.

Mandos: Nenajdete klid.

Fëanor: Zlé znamení. Nestaneme víckrát na březích.

Mandos: Vždy se naplní a nestanete víckrát na březích.

Slyš Sudbu!

Fëanor: Buď sbohem!

Text: JŽ na motivy JRRT a FB, Hudba: FB+E+JŽ

Minas Ithil

9

Emi C G Emi C G

Tep - lo o - hně vy - chlad - ne, slun - ce za - pad - ne,

Emi Emi C G Emi

skon - cí den. Čer - ná klet - ba za - čí - ná, plášť svůj

C G Emi C G C G

roz - pí - ná nad měs - tem. Mi - nas I - thil, jež se k ne - bi pne, má být

Ami Emi (Ami) Emi D Ami Gmi D G

po - ko - ře - na tem - no - tou. *Ref 1:* Já za - klí - nám, ať při - jde déšť, mo - cí

C Emi D Ami Gmi D G C Emi (Ami) Emi

ča - rov - nou, já za - klí - nám, ať od - pla - ví stí - ny zlé, jež při - šly k měst - ským zdem.

Teplo ohně vychladne,
slunce zapadne, skončí den.
Černá kletba začíná,
plášť svůj rozpíná nad městem.

Minas Ithil, jež se k nebi pne,
má být pokořena temnotou.

Ref 1: Já zaklínám, ať přijde déšť,
mocí čarou,
já zaklínám, ať odplaví
stíny zlé, jež přišly k městským zdem.

Brána k břehům podstaty
už se otvírá, zazní chór.
Smrt mi šlape na paty,
kruh uzavírá temný tvor.

Minas Ithil, jež se k nebi pne,
má být pokořena temnotou.

Ref 1:

Tam, kde Minas Ithil stála,
stojí sídlo černé, tajemné.
Minas Morgul nazývána,
věští smutek, žal a činy zlé.

Minas Ithil, jež se k nebi pne,
byla pokořena temnotou.

Ref 2: Já mrtev dlím kdes v hlubinách
síní pathosu,
já mrtev dlím a vzpomínám
čas, kdy Minas Ithil byla mou.

Mlžná cesta

Ami G Ami Dmi Ami Dmi Ami

Ref: Slyš mou pros - bu, ře - ko má, ře - ko, slyš mou pí - seň, An - du - i - no Bě - lost -

E Dmi E [A] Ami Dmi Ami

ná, vy - slyš mo - ji tí - seň. Vzy - vám tě, vo - do chlad - ných rán,

Dmi Ami Dmi Ami E Ami Dmi Ami

vzy - vám tě mo - cí klid - nou, vo - lám tě ze všech svě - ta stran, se - šli svou ro - su

E [B]

vlíd - nou.

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas.

[C] Ami Dmi Ami Dmi Ami

Hle, ze se - ve - ru jíz - d - ní voj na po - moc do Gon - do - ru

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas,

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E

u - na - ven spě - chá, če - ká boj, Tem - ná moc na po - zo - ru.

vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas, vzhů - ru, E - or - lin - gas.

D Ami G Ami C G Ami

Vzý-vám ví - tr bouř - ných let, vzý - vám vo - du klid - - nou,

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, při - šla do - ba zlá, na své věr - né ješ - tě Bí - lé měs - to vzpo - mí - ná.

G Ami C G 1. Ami 2. Ami

vzý-vám ze - mi mat - ku cest, vzý - vám ro - su chlad - - nou. nou.

Vzhů - ru, E - or - lin - gas, než - li při - jde noc s již - ním vět - rem zas nás vo - lá Gon - dor na po - moc. moc.

Ref: Slyš mou prosbu, řeko má,
řeko, slyš mou píseň,
Anduino Bělostná,
vyslyš moji tíseň.

(A) Vzývám tě, vodo chladných rán,
vzývám tě mocí klidnou,
volám tě ze všech světa stran,
sešli svou rosou vlídnou.

(A) Prosím tě, větre bouřných let,
ustaň v své pouti divé,
dej odpočinout vánkům hned,
spochiň v mé zemi snivé.

(A) Vzývám tě chlade, vládče zim,
spoj síly s rosou jasnou,
zroč mlhu bílou slovem svým,
v níž hlas i světlo hasnou.

Ref:

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(C) Hle, ze severu jízdní voj
na pomoc do Gondoru
unaven spěchá, čeká boj,
Temná moc na pozoru.

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(C) Vzývám tě země, matko cest,
po tváři tvé voj jede,
uvol se jezdce mlhou vést,
po cestě skryté, bledé.

(B) Vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas, vzhůru Eorlingas!

(D) Vzhůru, Eorlingas, přišla doba zlá,
/ Vzývám vítr bouřných let,
na své věrné ještě Bílé město vzpomíná.
/ vzývám vodu klidnou,
Vzhůru, Eorlingas, nežli přijde noc
/ vzývám zemi matku cest,
s jižním větrem zas nás volá Gondor na pomoc.
/ vzývám rosou chladnou.

Muž na měsíci

D A D A D

Za - ča - sů be - ze svě - tel je -

Hmi F7maj A D

den pán vzhů - ru le - těl za přá - - ním. Stří - br - né měl

Hmi D F7maj

vla - sy a zdá - lo se mu a - si, že má dů - le - ži - té po - slá -

A D Hmi

ní. Ve výš - ce nad ob - zo - rem na vo - ru kři - štá -

D F7maj A D

lo - vém hla - dí dla - ní ze - mi vzdá - le - - nou, noč - ní o - zvě -

A D A D

nou le - tí za te - bou. *Ref:* A ty spíš a

Hmi D Hmi

ne - vi - díš pá - na na mě - sí - ci, jak roz - žal svo - ji

C D F7maj

sví - ci, že má v o - čích ně - hu a k da - le - ké - mu bře - hu tou - zí

A D A D

jit a za - se být mu - žem se stří - br - ný - mi vla -

(A) Za časů beze světél
jeden pán vzhůru letěl
za přáním.
Stříbrné měl vlasy
a zdálo se mu asi,
že má důležité poslání.
Ve výšce nad obzorem
na voru křišťálovém
hladí dlaní zemi vzdálenou,
noční ozvěnou
letí za tebou.

Ref: A ty spíš a nevidíš
pána na měsíci,
jak rozžal svoji svíci,
že má v očích něhu
a k dalekému břehu
touží jít
a zase být
mužem se stříbrnými vlasy,
věky prospal asi
nebo zrak slabý má,
že nevidí.

(B) Za časů svátečních,
kdy z nebe padá sníh,
posílá můj pán
pozdrav královnám
sněžně bílým.
V perly do vlasů
změní z očí sůl
smutných chvílí.

Ref:

(C) Na štíhlém minaretu
posílá úsměv světu,
pak se uklání,
když jde svítání.
Se stříbrnými vlasy
vítr pohrává si
a mlha vor před světem
uchrání.

Ref:

Námluvy

A1 Ami G Ami G Emi G D

Túrin: By-las ti-chá jak vo-da pla-čí - cí v hlu-bi - nách a já za tvůj ú - směv bych

G D Emi **B** Ami G Hmi Emi D Emi Ami

ži-vot dal v ráz. *Nienor:* Tys byl prv-ním svi - tá - ním, pa-prs-kem v tem-no-tách, mým ja-rem

Emi Hmi Emi Emi G D Emi

v pus-ti-ně, kde hla-dil jen mráz. *Ref: Túrin:* Bu - du tvou po-chod-ní, bu - du tvým ja - rem,

G Emi D Emi G D Ami

když ru - ku svou vlo-žíš teď do mých dla - ní. *Nienor:* Ne-mo-hu, mi - lý můj, pro tu tmu

G D C G Emi Ami Emi **A2** Ami

za mnou, ně - co mne sva - zu - je, co - si mi brá - ní. *Túrin:* By-las ra-ně - né

G Ami G Emi G D G D Emi

zví - ře, jak dí - tě ztra-ce - ná, u-štvá - na do spán-ku na lo - ži z me - chu. (Tys)

(A1) *Túrin:* Bylas tichá jak voda
plačící v hlubinách
a já za tvůj úsměv
bych život dal v ráz.

(A2) *Túrin:* Bylas raněné zvíře,
jak dítě ztracená,
uštvána do spánku
na loži z mechu.

(A2) *Túrin:* Bylas nadějí křehčí
než květy v předjaří,
pro toho, kdo málem
své sudbě se vzdal.

(B) *Nienor:* Tys byl prvním svítáním,
paprskem v temnotách,
mým jarem v pustině,
kde hladil jen mráz.

(B) *Nienor:* Tys byl klíčem k svobodě,
má brána zlacená,
ze světa, kde žalem
pozbýváš dechu.

(B) *Nienor:* Tys byl písni slavičí,
hvězdou, jež zazáří
tulačce bez jména,
mou chutí jít dál.

Ref: Túrin: Budu tvou pochodní,
budu tvým jarem,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Nemohu, milý můj,
pro tu tmu za mnou,
něco mne svazuje,
cosi mi brání.

Ref: Túrin: Budu tvoou volností,
budu tvým štítem,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Víím, že bych neměla
pro sebe žádat,
co ve snech ožívá.
Mé tajné přání.

Ref: Túrin: Budu tvým domovem,
záplavou něhy,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Chci věřit na zázrak,
má vůle mizí,
tak ruku svou vkládám
teď do tvých dlaní.

Námořní objevy

Ami G D Ami Dmi A

Ví - tr že - ne tmou pla-chet - ni - ci mou

Ví - tr že - ne tmou pla-chet - ni - ci

Dmi A Dmi C Dmi G

moř-skou plá-ní bez u - stá-ní, dál-ky, ty nás zvou,

mou moř-skou plá - ní bez u - stá-ní, dál-ky, ty nás zvou, á,

á, dál-ky, ty nás zvou. Dohra á.

dál-ky, ty nás zvou.

The musical score is written in C major, 4/4 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line has lyrics in Czech. The piano accompaniment features chords and arpeggiated patterns. The score is divided into three systems. The first system has two staves. The second system has two staves. The third system has two staves. The lyrics are: 'Vít - tr že - ne tmou pla-chet - ni - ci mou', 'Vít - tr že - ne tmou pla-chet - ni - ci', 'moř-skou plá-ní bez u - stá-ní, dál-ky, ty nás zvou,', 'mou moř-skou plá - ní bez u - stá-ní, dál-ky, ty nás zvou, á,', 'á, dál-ky, ty nás zvou. Dohra á.', 'dál-ky, ty nás zvou.'

Vítr žene tmou
plachetnici mou
mořskou plání
bez ustání,
dálky, ty nás zvou.

Teplý mořský proud
ví, kam máme plout:
nízké plémě
Středozeď
z bahna pozvednout.

Nabereme směr
k Tol Morwen, na sever;
právě svítá,
z dálky vítá
nás hrob oděný v běl.

Zakleté ostrovy
prý nám nepoví,
kam náš předek,
Tuor dědek,
složil kosti svý.

Otočím svůj prám,
na Západ se dám
k Tol Eressëa,
skryta zcela,
vysmívá se nám.

Zamírím svůj vor
na východ, za obzor:
do smrákání
ke své paní,
domů na Númenor.

Dohra

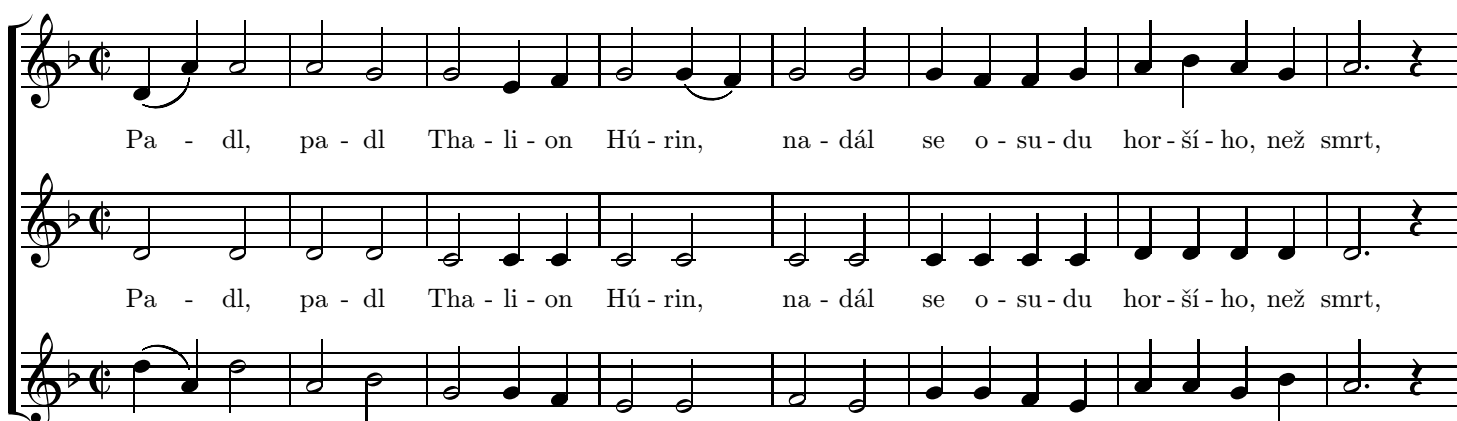
Nářek Dor-lóminských

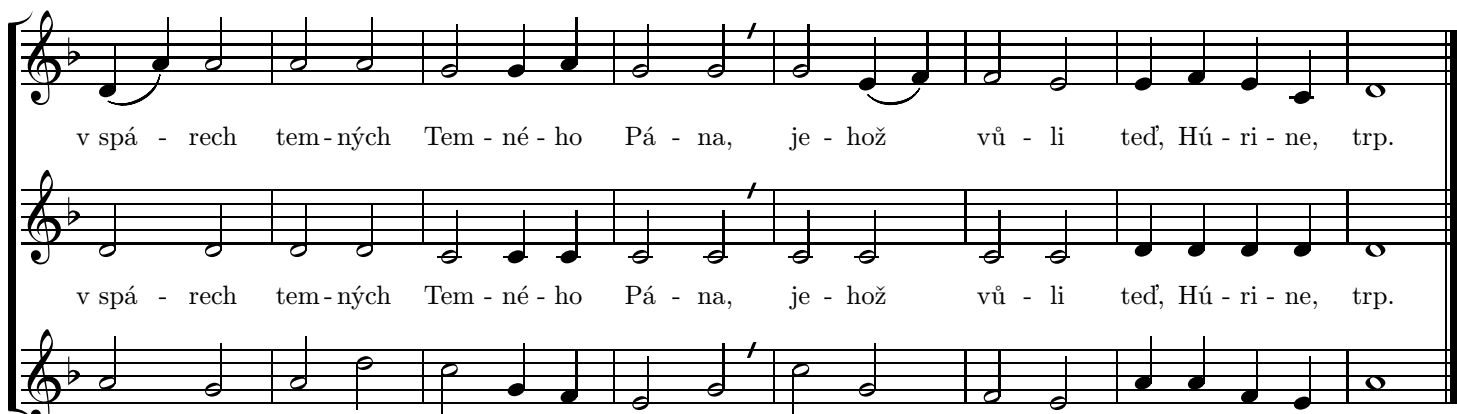
Pryč o - de - šli z vel-ké-ho Ha-do-ro-va do - mu mu - ži do vál - ky - se bít.
Hú - rin, vlád - ce té - to hr - dé ze - mě, jel v če - le mu - žů svých.

Hvěz - dy sví - tí, štěs - tí pře - jí, však ko - mu dál bu - de dá - no žít?
Na roh trou - bí: „Vá - leč - ní - ci, ke mně,“ ten roh však v bit - vě ztich.

Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,
Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,
Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,

v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.
v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.
v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.

Pryč odešli z velkého Hadorova domu muži do války se bít.
Hvězdy svítí, štěstí přejí, však komu dál bude dáno žít?

Húrin, vládce této hrdé země, jel v čele mužů svých.
Na roh troubí: „Válečníci, ke mně,“ ten roh však v bitvě ztich.

Padl, padl Thalion Húrin, nadál se osudu horšího, než smrt.
V spárech temných Temného Pána jehož vůli teď, Húrine, trp.

Padl, padl...

Návrat do Menegrothu

A F C F C C7

Thingol: Tak, ta-dy je má-me, rok a půl, no, to je dost; my u-schnout mů-žem, za-tím pan-stvo po le-sích se

F C F C

pro-chá-zí! Tak řek-ni ně-co! Tvá dce-ra a ne-zva-ný host – já o-stu-dou bych nej-ra-dě-ji

C7 F **B** F C F

za-lez do mlá-zí! *Lúthien:* Že brá-nils nám, má vi-na ne-ní! Ne-máš kous-ka po-cho-pe-ní.

B F Gmi A – C7 F

Do-spě-lá jsem, ne-vši-ml sis? – po-sled-ních pár ti-síc let... My čas jsme lé-pe vy-u-ži-li,

C F Gmi A Gmi A

do Ang-ban-du za-mí-ři-li, o-kla-ma-li stráž i slou-hy – pak sta-čil zjev a hlas můj pou-hý

Dmi Gmi F C F **C** Dmi C B

a straš-li-vý Tem-ný pán o-ka-mí-nek byl o-brán. *Beren:* Je to tak, ó krá-li,

C Dmi C B C Dmi C B

do-šli jsme až k je-ho trů-nu! O-na tan-či-la, já se v tem-ném stí-nu skryl... Vl-ku tvá-ří v tvář já

C Dmi C B C Dmi **D** Gmi Dmi

capo 5

a-ni o krok ne-u-stou-pil, ru-ka má ny-ní... *ehm...* sví-rá sil-ma-ri-l. *Melian:* Hr-din-ský čin, hle, byl

Eb F Eb Dmi Gmi Eb
B C B Ami Dmi B

vy-ko-nán, ob-div si za-slou-ží spíš, i od-mě-ny cíl: já ru-ku dce-ry své do

je - ho rá - da dám. Ten pří - běh na - vě - ky bu - de znít, s tím ne - sve - dem, krá - li, už nic, když dí - tě se

chys - tá nás v le - gen - du pro - mě - nit, ne - zbý - vá, dra - hý můj, než s do - bou jít.

(A) *Thingol*: Tak, tady je máme,
rok a půl, no, to je dost;
my uschnout můžem, zatím panstvo
po lesích se prochází!
Tak řekni něco!
Tvá dcera a nezvaný host –
já ostudou bych nejraději
zalez do mlází!

Recitativ:

Lúthien: Ale tatínku. . .

(A) Ty mlč! Nevidíš vlas můj
ubohý šedivý?
Já v Doriathu každý strom i kámen obrátil
a v Nargothrondu žebal – ten
Orodreth bláznivý
mě za fusekli tahal celou dobu,
kéž by ho drak zadával!

(B) *Lúthien*: Že bránils nám, má vina není!
Nemáš kouska pochopení.
Dospělá jsem, nevšiml sis? –
posledních pár tisíc let. . .
My čas jsme lépe využili,
do Angbandu zamířili,
oklamali stráž i slouhy –
pak stačil zjev a hlas můj pouhý
a strašlivý Temný pán
o kamínek byl obrán.

(C) *Beren*: Je to tak, ó králi, došli jsme až k jeho trůnu!
Ona tančila, já se v temném stínu skryl. . .
Vlku tváří v tvář já ani o krok neustoupil,
ruka má nyní. . . ehm. . . svírá silmaril.

Recitativ:

Thingol: „Svírá silmaril?“

Lúthien: „On ho sežral, tatínku.“

Thingol: „Sežral? Von?“

Lúthien: „Ale ne Beren! Ten vlk přece!“

Thingol: „A toho vlka si jako mám jít ulovit sám?!“

(*na Melian*) „Co mám s nimi udělat?“

(D) *Melian*: Hrdinský čin, hle, byl vykonán,

Thingol: Ani bych neřekl!

Melian: obdiv si zaslouží spíš, i odměny cíl:

já ruku dcery své do jeho ráda dám.

Thingol: No moment!

Melian: Ten příběh navěky bude znít,
s tím nesvedem, králi, už nic,
když dítě se chystá nás v legendu proměnit,
nezbývá, drahý můj, než s dobou jít.

Recitativ:

Thingol: „Chystejte svatbu!“

Návrat na Númenor

předehra D A A D G

Po-hleď, pa-ne, po-hleď na Nú - me - nor, vše-ho dost všem
Vrať se, pa-ne, vrať se na Nú - me - nor, vrať se, pa-ne,

D 1. G

na - bí - zí Nú - me - nor, rajs-ký ost-rov snů je náš Nú - me - nor, proč ho stá - le o - pouš -
ke mně na Nú - me - nor, proč jen stá - le o - pouš-tíš Nú - me - nor,

A 2. G D A (A) G D

tíš? vždyť je do-mo - vem tvým. *Ref:* Tak už přijď a na-plň ná - ruč

G D A G D

mou, vždyť já tě če-kám dál a dál, chci žít, tak jak že-na ží - ti má a

G D *mezihra 1* A B A

dát ti všech-no, co jen mám. Mo-je že-no, já se k to-bě

D A

vrá-tím, hned za ob-zo-rem svo-ji loď o - brá-tím, ta zla-tá zá-ře mě tam stá-le vo - lá a

D E *mezihra 2* A *mezihra 3* G D

té já ne-smím o - de - přít. -ní. Já chci plout -čím.

mezihra 4 A G D *dohra* A

Tak si pluj -čím.

předehra

(A1) Ona: Pohleď, pane, pohleď na Númenor,
všeho dost všem nabízí Númenor,
rajský ostrov snů je náš Númenor,
proč ho stále opouštíš?

(A2) Ona: Vrať se, pane, vrať se na Númenor,
vrať se, pane, ke mně na Númenor,
proč jen stále opouštíš Númenor,
vždyť je domovem tvým.

Ref: Ona: Tak už přijď a naplň náruč mou,
vždyť já tě čekám dál a dál,
chci žít, tak jak žena žítí má
a dát ti všechno, co jen mám.

mezihra 1

(B) On: Moje ženo, já se k tobě vrátím,
hned za obzorem svoji loď obrátím,
ta zlatá záře mě tam stále volá
a té já nesmím odepřít.

mezihra 2

(A1) Ona: Jenom moře je vše, co tě láká,
ne žena, která na tebe čeká,
tak mi řekni, jak já nemám plakat,
když neznám nic než doufání.

mezihra 3

Ref: On: Já chci plout na samý světa kraj,
i dál, tam mé srdce ráčí,
o dálkách modravých rozjímám,
však v snách domů k tobě kráčím.

mezihra 4

Ref: Ona: Tak si pluj na samý světa kraj,
i dál, kam tvé srdce ráčí,
já víc už o tebe se nestarám,
dál jen svým životem kráčím.

mezihra 1

Ref: Oba dohromady.

dohra

Návrat Nauglamíru

Dmi *Ami* *F* *E* **A** *Dmi* *Ami* *F* *E* *Dmi*
předehra

Húrin: Zde je tvůj plat za prá-ci mi-zer-nou, snad ne-če-

Ami *F* *E* *G7* *Ami* *G7*

káš na od-mě-nu mou? Slo-va dí-ků v hrd-le váz-nou a srd-ce svi-rá

Ami *F* *Ami* *G7* *Dmi* **B** *Ami*

zášť, že mou ro-di-nu zra-dil *Thin-gol* Še-do-plášť! *Melian*: Mír-ni svůj

Emi *Dmi* *Ami* *Emi* *Dmi* *Ami*

hněv a z o-čí se-jmi šál, sám dob-ře víš, co Mor-goth vy-ko-nal. To

G7 *Ami* *F* *Ami* *G7* *Ami*

on za-sil sé-mě, jež při-nes-lo ti žal, je-ho vi-nou tvůj rod

G7 *Dmi* **C** *Ami* *Emi* *F* *E* *Dmi*

smut-ně do-ko-nal. *Thingol*: Mor-wen, tvá choť, a dce-ra Ni-e-nor vy-hle-dat

Ami *Dmi* *Ami* *Dmi* *Ami* *E*

Tú-ri-na šly mé ra-dě vzdor. Má dru-ži-na je ved-la, však o-sud zra-dil

F *Dmi* *Ami* *E* *Ami*

nás! *Melian*: To, co z tvých úst zní, to Mor-go-thův je hlas!

mezihra *Dmi* *Ami* *Dmi* *Ami*
kytara

flétna

cello

Dmi *G7* *Ami* *G7*

Ami *G7* *Ami* *G7* *Ami*

Předehra

(A) *Húrin*: Zde je tvůj plat za práci mizernou,
snad nečekáš na odměnu mou?
Slova díky v hrdle vážnou a srdce svírá zášť,
že mou rodinu zradil Thingol Šedoplášť!

(B) *Melian*: Mírni svůj hněv a z očí sejmi šál,
sám dobře víš, co Morgoth vykonal.
To on zasil sémě, jež přineslo ti žal,
jeho vinou tvůj rod smutně dokonal.

(A) *Húrin*: Tvá slova jsou mi prázdnou výmluvou,
zpět nevrátí mi rodinu mou.
Já celé roky seděl, vše musel sledovat,
což nemohl jsi aspoň něco vykonat?

(B) *Thingol*: Túrin mi jak vlastním synem byl,
nejsem tím viněn, že se oddálil.
Nepatrný spor jsem toužil udobřit,
on raději zvolil přílbu, meče břit.

(C) Morwen, tvá choť, a dcera Nienor
vyhledat Túrina šly mé radě vzdor.
Má družina je vedla, však osud zradil nás!
Melian: To, co z tvých úst zní, to Morgothův je hlas!

Mezihra

(B) *Húrin*: Přijmi můj dar, převzácný Nauglamír,
jen tak mohu mít v své duši klid a mír.
Přijmi dar daný tím, kdo nemá nic,
kdo před tebou stojí sám ve svitu svíc.

(C) Na Nauglamír kdykoli pohlédneš,
snad jen v dobrém na mne vzpomeneš.
Tak splním svůj osud daný Morgothem,
nebudu však dále jeho otrokem!

Text: ZO, Hudba: ZO+E

Návrat Théodreda

předehra
 Dmi Gmi Dmi **A** Dmi Gmi Dmi Gmi

Hej, strá-že, o - tevř - te brá - ny, Thé - od - red vra - cí se

H7 Dmi Gmi E7 Dmi Aadd9 Ami

k vám. Hej, že - ny, chys - tej - te rou - - cho a bí - lou bar - vu ať

Dmi **B** Dmi Gmi Dmi Gmi H7

má. Hej, dív - ky, za - nech - te plá - če a sbo - hem přijd' - te mu dát,

Dmi Gmi E7 Dmi Aadd9 Ami Dmi

tep - lým jej za - hal - te pláš - těm, v mo - hy - lách věč - ný je chlad.

Předehra

(A) Hej, strážce, otevřte brány,
 Théodred vrací se k vám.
 Hej, ženy, chystejte roucho
 a bílou barvu ať má.

(B) Hej, dívky, zanechte pláče
 a sbohem přijďte mu dát,
 teplým jej zahalte pláštěm,
 v mohylách věčný je chlad.

(A) Pohledte, vznešený králi,
 hrdinu přináší k vám,
 mladý květ uťali v dáli,
 však u Brodů nezhybnul sám.

(A+B) Se záplavou nepřátel bil se,
 rohanská nepadla čest,
 na březích smočených v krvi
 budou mu stáličky kvést.

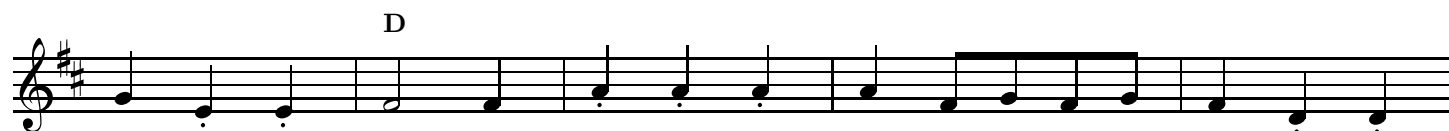
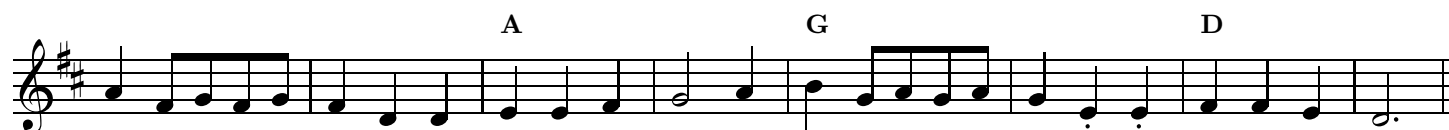
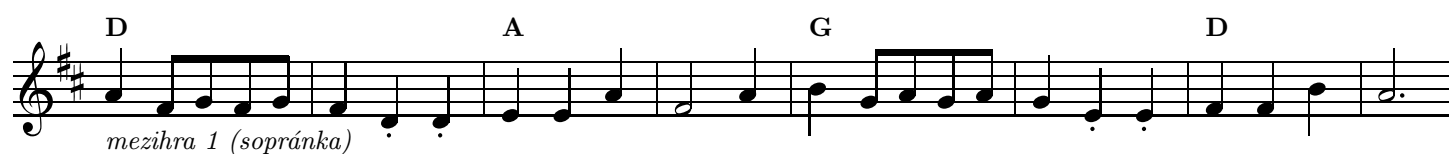
Nebezpečná cesta

Ži - vot je změ - na, mí mi - lí pá - ni, no a tak te - dy mě - ním směr,

vy - slyš - te mo - je smě - lé přá - ní, na jih se vy - dat, ne na se - ver.

Strážce (rec.): Ale paní, Hithlum je na sever!

Aredhel: Život je změna, mí milí páni,
no a tak tedy měním směr,
vyslyšte moje smělé přání,
na jih se vydat, ne na sever.

Strážce (rec.): Ale král říkal, že máme jet za vašim
druhým bratrem, Fingonem!

Aredhel: Kdo by chtěl trávit čas s dalším bratrem,
i když je velmi vznešený pán.
Nudit se s ním a nudit se bez něj:
Za tím ať si jde Turgon sám!

Navštivme raděj bratrance moje,
co žijí v Himladu na východ.
Urputně s Melkorem svádějí boje,
nešťastný Fëanora rod.

Aredhel (rec.): To už je let, co jsme se neviděli.
Přitom když jsme byli malí, tak jsme byli pořád spolu.
A těch rošťáren, co jsme nadělali!

Ráda bych žila v těch starých časech,
dětských her aspoň chvíličku.
S nimi si hrála, s nimi se smála,
i když mi vzali spodničku.

Mezihra 1

Dost vzpomínání, na koně sedat,
pobídnout je a vyrazit vpřed:
Až prach se bude od kopyt zvedat,
přes Doriath tam budem hned!

Aredhel (rec.): Jedéééém!

Mezihra 2

Doriathští: Stát! Kdo jste a kam jedete?

Stráže: Paní Aredhel z Gondolinu a její doprovod. Jedeme na východ do Himladu za pány Celegorem a Curufinem.

Doriathští: Ach tak. Pak vám musím vyřídit toto: Paní Melian nechce na svém území žádné cizince, které sama nepozvala, a ze všeho nejméně zde chce přátele synů proradného Fëanora. Doriath je vám uzavřen.

Aredhel: (vyrazí) Co si to...!(Stráže ji strhnou zpět, po krátké tiché hádce pokračuje:) No dobrá. A jak se tedy dostaneme do Himladu?

Doriathští: Mapu!

Ami **G**

Ce - sta pří - mo, Ar - Fei - ni - el, ta ti ne - ní sou - ze - na,
Nej - krat - ší je jet na se - ver ko - lem le - sa Do - ri - ath,
po - sled - ní ti zbý - vá pře - jít, brod přes A - ros spo - je - ný,

příčka (ke druhé sloce)

1.-2. **Ami** 3. **Ami**

te - dy ji - ná ce - sta ko - lem, mu - sí bý - ti zvo - le - na.
od Bri - thi - a - chu přes Dim - bar, Es - gal - dui - nu a pak, ach,
tam snad naj - deš ty, co hle - dáš, i je - jich rod ne - chtě - ný.

Doriathští: Cesta přímo, Ar-Feiniel, ta ti není souzena, tedy jiná cesta kolem musí být zvolena.

Nejkratší je jet na sever kolem lesa Doriath, od Brithiachu přes Dimbar, Esgalduinu a pak, ach, poslední ti zbývá přejít brod přes Aros spojený, tam snad najdeš ty, co hledáš, i jejich rod nechtěný.

Ale musím varovat tě, abych dobře poradil:

Ta cesta je nebezpečná, dovol, bych tě odradil.

Zlo tam kolem číhá v roklích, prý v podobě pavoučí, koho chytí do svých sítí, s životem se rozloučí.

Máš-li pro strach uděláno, můžeš touto cestou jít, ale také na té cestě můžeš život položit.

Aredhel: Já strach nemám! Na koně!

Ami **G** **Ami** **G** **Ami**

Ne-bez-peč-nou ces - tu Bí - lá pa - ní zvo - li - la si, ne-bez-peč-nou ces - tu, kte - rou pro - jít má,

Ami **G** **Ami** **G** **Ami**

ne-bez-peč-nou ces - tu Bí - lá pa - ní, ne - ví a - si, ne-bez-peč-ná ces - ta že je vel - mi zlá.

Emi Ami

Ve stí-nu Gor-go-roth je - de klu-sem pa - ní bí - lá, je - de kra-jem tem-ným po ú - bo - cí skal,

Emi Ami Emi Ami

je - jí dru-zi za ní, vše-chno ko-lem je tu dě - sí, tma ko-lem nich hou-stne, pře-chá-ze - jí v cval.

Ami G Ami G Ami

mezihra 3 (el. kytara)

Ami G Ami G Ami

Sbor: Ref: Nebezpečnou cestu Bílá paní zvolila si,
nebezpečnou cestu, kterou projít má,
nebezpečnou cestu, Bílá paní, neví asi,
nebezpečná cesta že je velmi zlá.

Vypravěč: Ve stínu Gorgoroth jede klusem paní Bílá,
jede krajem temným po úbočí skal,
její druzi za ní, všechno kolem je tu děsí,
tma kolem nich houstne, přecházejí v cval.

Aredhel pospíchá, oba bratry vidět touží,
nebezpečí nedbá, jede pořád dál.
A pak v jednu chvíli druhům svým se ve tmě ztratí,
krve by se vůbec v nich nedořezal.

Sbor: Ref:

Vypravěč: Hledají Aredhel, hledají ji druzi její,
hledají ji dlouho, nalézt nemohou.
Jedí křížem krážem, její jméno opakují,
vzbudí Ungoliant, vzbudí sílu zlou.

Utíkají druzi, prchají před zlými děsy,
z toho kraje stínů pod Ered Gorgoroth.
Jestli někdy vůbec, jestli vůbec zastaví se,
co pak po nich zbude? Jenom jejich hrob.

Mezihra 3

Přes pláně a řeky dospěli do Gondolinu,
udiveně Turgon král je uvítal,
slyšel jejich příběh, zdrcený se na trůn zhroutil,
dlouho tiše seděl, pohltil jej žal.

Sbor: Ref:

Vypravěč: Lesem paní bloudí, bílá je jak kůra břízy,
cestu pod svým koněm skoro nevidí.
Jak to říkal strážný? Esgalduinu musíš přejít,
potom ještě Aros a budeš u lidí.

Unavena k smrti dospěla až do Himladu,
tam ji ale čeká trpké zklamání.
Celegorm, Curufin, za lovem prý odjeli si,
Aredhel už zase nudu zahání.

Nejmilejší hvězda

Ami G F G

Stří-br - ná hvěz - da u - pro-střed čer - ni jak prv - ní dé - mant se třpy - tí - vá,

flétna

Ami G F G

zá - ři - vý Vin - gi - lot, je - muž jsme věr - ni, kou - zel - ným svi - tem se o - dí - vá.

Ami G F G Ami

Jas - ná zá - ře, ně - můj pří - slib vy - chá - zí z nit - ra ka - me - ne a o - čí mu - že,

G F G Ami F

co mu - sí bdít, ří - dit loď z bí - lé - ho pla - me - ne. Ref: Eä - ren - dil, Eä - ren - dil,

G Ami F G Ami F

už mu - sí jít, Eä - ren - dil, Eä - ren - dil, pod stro - my snít, Eä - ren - dil, Eä - ren - dil,

G Ami F G Ami

po - ma - lu sví - tá, Eä - ren - dil, Eä - ren - dil, tak za - se zít - ra.

Stříbrná hvězda uprostřed černi
jak první dýmá se třpytívá,
zářivý Vingilot, jemuž jsme věrni,
kouzelným svitem se odívá.
Jasná záře, němý příslib
vychází z nitra kamene
a očí muže, co musí bdít,
řídí loď z bílého plamene.

Ref: Eärendil, Eärendil, už musím jít,
Eärendil, Eärendil, pod stromy snít,
Eärendil, Eärendil, pomalu svítá,
Eärendil, Eärendil, tak zase zítra.

Ještě mi před spaním vyprávěj pohádku
o noční plavbě v oblacích,
o světě za mlhou, kde jste snad v pořádku,
o vlasech zlatě zářících.
Stébla tíží kapky rosy,
žíznivá země má co pít,
athelasem brouzdám bosý,
Arien nelze zastavit.

Ref: Eärendil, Eärendil, už musíš jít,
Eärendil, Eärendil, na západ snít,
Eärendil, Eärendil, pomalu svítá,
Eärendil, Eärendil, Elwing tě vítá.

Hravá Bruinen oblázky hladí,
slunce v ní tváře koupává,
ve větvích mallornů dozraje mládí,
západní vítr je houpává.
Údolím nesl ozvěnu hlasů,
vůni jara a dětský smích,
příběhy hrdinů ze starých časů
rozezní ve všech pokojích.

Ref: Eärendil, Eärendil, musíme jít,
Eärendil, Eärendil, zas domů snít,
Eärendil, Eärendil, hvězdy se ztrácí,
Eärendil, Eärendil, tvá se vždy vrací, tvá se vždy vrací.

Nemám zájem

A1 Dmi C

Gandalf: Hle - dám v tom-hle kra - ji... *Bilbo:* Ne-mám zá - jem! *Gandalf:* chláp - ka do vý - pra - vy.

flétna

Dmi G **B** A D A D A D

Bilbo: Ne-mám zá-jem! *Sbor:* To-hle je kraj po - ho - stin-ných ho-bi-tů, s do - bro-druž-stvím ni - kdo

A D A E **C** A D A E A D A E

ne - po - cho - dí tu. *Bilbo:* Sní-da-ně, sva - či - na, ve - če - ře, u dým-ky po - se - dět na dvo-ře,

D A E D A E **A1** Dmi

v kli-du si od-po-či - nout. *Gandalf:* Já jsem Gan-dalf Še - dý...

mezihra 1

C Dmi G

Bilbo: Do-brý-tro. *Gandalf:* dlou - ho jsem tu ne - byl. *Bilbo:* Ne-mám zá-jem!

B A D A D A D A E

Sbor: Gan-dalf krás-né o - hňo - stro - je dě - lá - val, kaž-dý ho-bit v kra-ji na ně vzpo-mí-nal.

C A D A E A D A E D A

Bilbo: Bra-lo - vy kou-zel-né knof - líč-ky, pře-krás-né o-hni-vé ky - tič-ky, jak bych moh za-po-me-

E D A E **A2** A F#mi

nout!
mezihra 2

Bilbo: Přijď - te na sva - či - nu.

Dmi A E Hmi E

Gandalf: U - vi - dí - te! *Bilbo:* Zít - ra v tu - hle do - bu. *Gandalf:* U - vi - dí - te!

B A D A D A D A E

Bilbo: Proč já jsem ho je - nom na ten ko-láč zval, od ča-ro-dě-jů je líp se dr-žet dál.

C A D A E A D A E D A

Sbor: Z lek-nu-tí ko-láček po - mů-že, Gan-dalf teď škrá-be cos na dve-ře, pod vou-sy se u-smí-

E D A E **A3** Dmi

vá.
mezihra 1

Dvalin: Dva - lin, k va - šim služ - bám!

C Dmi Ami

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Balin:* Ba - lin, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším!

A4 Dmi C Dmi C

Kili: Ki - li, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil - bo, k va-ším! *Fili:* Fi - - li, k va-ším služ-bám!

Dmi G B A D A

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Sbor:* Bil - bo by teď rad - ši za - lez do mlá-zí,

D A D A D A E C A D A E

do Dna Pyt-le tr - pas - lí - ci při-chá-zí. Ze - le-nou, čer-ve-nou ka - pu-ci,

A D A E D A A E D A E

vstu-pu - jí s ús-mě-vem na lí - ci, druž-ně se spo-lu ba - ví.

mezihra 2

A2 A F#mi Dmi A E

Dori: Do - ri, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším! *Nori:* No - ri, k va-ším služ-bám!

Hmi E A2 A F#mi Dmi A

Bilbo: Bil-bo, k va-šim! *Ori:* O - ri, k va-šim služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va - šim!

E Hmi E A5 D E

Oin: O - in, k va-šim služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va - šim! *Gloin:* Glo - in, k va-šim služ-bám!

Hmi E A Dmi G

Bilbo: Bil-bo, k va - šim! *Trpaslíci:* Všich - ni jsme vám k služ-bám! *Bilbo:* I já k va-šim!

B A D A D A D A E

Sbor: Tr-pa-slí-ci po - ho - stin - nost ví - ta - jí, po sva-či-ně hous-lič - ky si za-hra-jí.

C A D A E A D A E D A

O ho-rách, o zla-tě, o krá-se, o svě-tě, o tou-ze, o lás-ce, do dá-lek po-há-ně-

E D A E A3 Dmi

jí. *Bifur:* Bi - fur, k va-šim služ-bám!

mezihra 1

C Dmi Ami

Bilbo: Bil - bo, k va-ším! *Bofur:* Bo - fur, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším!

A6 Dmi C Dmi D C F - F G

Bombur: Bom-bur, k va-ším služ-bám! *Bilbo:* Bil-bo, k va-ším! *Thorin:* Tho-rin! *Gandalf:* Gan-dalf! *Sbor:* Tak jsme všich-ni!

(A1) *Gandalf:* Hledám v tomhle kraji...
Bilbo: Nemám zájem!
G: chlápka do výpravy. / *B:* Nemám zájem!

(B) *B:* Tohle je kraj pohostinných hobitů,
s dobrodružstvím nikdo nepochodí tu.

(C) Snídaně, svačina, večere,
u dýmky posedět na dvoře,
v klidu si odpočinout.

Mezihra 1

(A1) *G:* Já jsem Gandalf Šedý... / *B:* Dobrýtro.
G: dlouho jsem tu nebyl. / *B:* Nemám zájem!

(B) *Sbor:* Gandalf krásné ohňostroje dělával,
každý hobit v kraji na ně vzpomínal.

(C) *B:* Bralovy kouzelné knoflíčky,
překrásné ohnivé kytíčky,
jak bych moh zapomenout!

Mezihra 2

(A2) *B:* Přijďte na svačinu. / *G:* Uvidíte!
B: Zítřka v tuhle dobu. / *G:* Uvidíte!

(B) *B:* Proč já jsem ho jenom na ten koláč zval,
od čarodějí je líp se držet dál.

(C) *Sbor:* Z leknutí koláček pomůže,
Gandalf teď škrábe cos na dveře,
pod vousy se usmívá.

Mezihra 1

(A3) *Dvalin:* Dvalin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Balin: Balin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A4) *Kili:* Kili, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Fili: Fili, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(B) *Sbor:* Bilbo by teď radši zalez do mlází,
do Dna Pytle trpaslíci přichází.

(C) Zelenou, červenou kapuci,
vstupují s úsměvem na líci,
družně se spolu baví.

Mezihra 2

(A2) *Dori:* Dori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Nori: Nori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A2) *Ori:* Ori, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Oin: Oin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A5) *Gloin:* Gloin, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Trpaslíci: Všichni jsme vám k službám! / *B:* I já k vašim!

(B) *Sbor:* Trpaslíci pohostinnost vítají,
po svačině housličky si zahrají.

(C) O horách, o zlatě, o krásce,
o světě, o touze, o lásce,
do dalek pohánějí.

Mezihra 1

(A3) *Bifur:* Bifur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!
Bofur: Bofur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(A6) *Bombur:* Bombur, k vašim službám! / *B:* Bilbo, k vašim!

(D) *Thorin:* Thorin! *Gandalf:* Gandalf!
Sbor: Tak jsme všichni!

Text: JaS, Hudba: E

Není cesty zpět

C G Ami

2

Bra - tři, slyš - te srd - ce svo - je, chce se zba - vit
Bra - tře, ješ - tě na - děj zbý - vá, o věr - nos - ti

G C G 1. Ami

ne - po - ko - je, zpí - vá, že chce zpát - ky do - mů, žít ve svět - le
ať se zpí - vá, o od - va - ze zni - čit Zlé - ho,

G Dmi 2. Ami G

věč - ných stro - mů. slyš - me ra - děj ot - ce své - ho.

E Ami E Ami

Ref: Ne - ní ce - sty zpět, v my - sli měj - te, ne - ní ce - sty zpět, slib mi dej - te,

E

ne - ní ce - sty zpět, pří - sa - hej - te. Pří - sa - há - me!

Bratři, slyšte srdce svoje,
chce se zbavit nepokoje,
zpívá, že chce zpátky domů,
žít ve světle věčných stromů.

Bratře, ještě naděj zbývá,
o věrnosti ať se zpívá,
o odvaze zničit zlého,
slyšme raděj otce svého.

Ref: Není cesty zpět, v mysli mějte,
není cesty zpět, slib mi dejte,
není cesty zpět, přísahajte.

Bratři, vidím dobu temnou,
Noldor hlavy smutkem sehnou,
ať jsme jak chcem velkolepí
do plamene jdem jak slepí.

Bratře, kdo ví, co se stane,
vždyť i v nás ten plamen plane,
pochybnosti všechny stráví,
vidím otce, jak nám praví:

Ref:

Bratři, znáte Valar slávu,
jejich moudrost, vždyť jsou v právu,
vražda bližních správná není,
pojdme hledat odpuštění.

Bratře, známe jejich pýchu,
naše přání jsou jim k smíchu,
stejně už nás zatratili,
hledat půjdem silmarily.

Ref:

Přísaháme!

Nienor Níniel

Ami G Ami G Ami Ami

Kdy-si tu-dy vlek-li zlá-ma-nou třti-nu – pou-ta a ve vla-sech bez – no-ha-ma hla-di-la

G Ami G Ami Ami

zdu-pa-nou hlí-nu, ne-cha-la lás-kou se nést. Ref: Tú - rin Tur-am-bar,

Ni - e - nor Ní - ni - el, za - bil Glau-run-ga, ze-mřel sám.

Ni - e - nor Ní - ni - el, Tú - rin Tur-am-bar dag - nir Glau-run-ga...

Kdysi tudy vlekli zlámanou třtinu —
pouta a ve vlasech bez —
nohama hladila zdupanou hlinu,
nechala láskou se nést.

Krví ji přimknuli k starému dubu,
zhasili záři dvou hvězd.
V hlubokých kořenech dál však žít budu,
láskou svou nechám se nést.

Bývala tady paní jako pěna
s vlasy, co vítr v nich hrál.
Bosá i nahá, jen v pláč oblečená
běžela tím krajem dál.

Bývala tady paní jako bříza
a liják kůru jí rval.
Po ztrhlých větvích jí stékala míza,
běžela tím krajem dál.

Ref 1: Túrin Turambar, Nienor Níniel,
zabil Glaurunga, zemřel sám.
Nienor Níniel, Túrin Turambar
dagnir Glaurunga...

Rudá je tráva na březích Teiglinu.
Vítr mi rozcuchal vlasy.
Pro lásku, která se počala, zahynu.
Sudbo, proč tak ukrutná jsi?

Dvakrát tě miluji, dvakrát tě ztratím,
dvakrát ti svobodu dám.
A pro dvě duše v jednom těle zkrátím
kletbu, již život dal nám.

Ref 1:

Točí se víry a voda se valí,
v duši se ukládá kal.
Proč jsme se, milý, tak své Sudby báli?
Snad proto Osud nás vzal...

Stál jsi jak hvězda na Západě věků,
stál jsi jak sám elfů král.
A já teď stojím a vzývám tu řeku,
poběžím proudem tím dál.

Ref 1:

Utiším kletbu, zcelím černou ránu,
skočím a ztopím svůj žal.
Tohle se povedlo Temnému pánu.
Ještě, že ses nedočkal...

Ref 2: Túrin Turambar, Nienor Níniel,
zabil Glaurunga, zemřel sám.
A Túrin Turambar turun ambartanen
dagnir Glaurunga.

Poznámka: Místo akordů je vhodné hrát jako doprovod pouhé kvinty.

Noldorští páni

předehra A1 Ami F G Ami F G Ami

Celegorm: Zas šan - ci máš, no tak chy - tit ji zkus, Maedh-ro - se znáš.. Zna - lost je na - še
Caranthir: *Curufin:*

G Ami F G Ami F G

plus! On ne - po - le - ví, i když chtěl by to vzdát. A - le až se do - zví... Na - ko -
Caranthir: *Celegorm:*

F Ami A2 Ami F G Ami F

nec bu - de rád. *Celegorm:* Sám dob - ře víš, jak žár u - vnitř pá - lí. Při - po - mí - ná
Caranthir:

G Ami G Ami F G Ami F

ot - ce..Slib, co jsme da - li! Za mo - řem je čin, jenž ne - lze vzít zpát - ky. O - heň a
Curufin: *Caranthir:*

G F Ami *mezihra 1* Ami E F Ami F

smrt! Žal a pláč na - ší mat - ky. *Ref: Celegorm:* Já dál bu - du
Celegorm:

Ami G F Dmi F Ami

stát če - lem k sud - bě a vše - mu, co za ní če - ká. Dál bu - de - me stát
Curufin a Caranthir:

G F E Ami F

bok po bo - ku, bra - tře, nás hroz - ba ne - le - ká. *Všichni:* Do - kud po - sled - ní

G Ami G F

kap - ka zbý - vá na - dě - je, že ten - hle sen skon - čí, slo - vu do - sto - jím,

G Ami G Ami F

stůj co stůj, jak pra - vý muž všem pří - sa - hám, jak pra - vý muž

G E F G E **B** Dmi E

všem při - sa - hám! Ni - kdy víc ne - spa - tří
V ži - lách nám ko - lu - je

F Dmi Ami F G Ami Dmi

nol - dor - ští pá - ni ho - nit - bu Tul - ka - se u - pro - střed plá - ní, ni - kdy víc
spo - leč - ná tou - ha, za přá - ním mrt - vé - ho ces - ta je dlou - há, krev v kr - vi

E Dmi F G F G Ami

ne - zved - nou stří - br - né čí - še, dar Va - lar, o - ko - vy Zá - pad - ní ří - še.
pu - tu - je, ži - ví ji dě - dí, kdo zbude po - sled - ní, jen hvěz - dy vě - dí.

Ami **C** Ami G F G Dmi

Caranthir: Co kdy - by? Ne - vá - hej! Jen - že až? Ku - ráž měj! Pře - ci se...
Celegorm: Caranthir: Curufin: Caranthir:

E Ami 39

Ko - ně stroj! Jen - že pak... Při - jde boj! Ref: Všichni: Dál budeme stát...
Celegorm: Caranthir: Celegorm a Curufin:

Předehra

(A1) *Celegorm*: Zas šanci máš,
no tak chytit ji zkus,
Caranthir: Maedhrose znáš...
Curufin: Znalost je naše plus!
On nepoleví, i když chtěl by to vzdát.
Caranthir: Ale až se dozví...
Celegorm: Nakonec bude rád.

(A2) *Celegorm*: Sám dobře víš, jak žár uvnitř pálí.
Caranthir: Připomíná otce...
Curufin: Slib, co jsme dali!
Za mořem je čin, jenž nelze vzít zpátky.
Caranthir: Oheň a smrt!
Celegorm: Žal a pláč naší matky.

Mezihra 1

Ref: *Celegorm*: Já dál budu stát
čelem k sudbě a všemu, co za ní čeká.
Curufin a Caranthir: Dál budeme stát
bok po boku, bratře, nás hrozba neleká.
Všichni: Dokud poslední kapka zbývá
naděje, že tenhle sen skončí,
slovu dostojím, stůj co stůj,
jak pravý muž všem přísahám,
jak pravý muž všem přísahám!

Mezihra 2

(B) Nikdy víc nespátří noldorští páni
honitbu Tulkase uprostřed plání,
nikdy víc nezvednou stříbrné číše,
dar Valar, okovy Západní říše.

(B) V žilách nám koluje společná touha,
za přáním mrtvého cesta je dlouhá,
krev v krvi putuje, živí ji dědí,
kdo zbude poslední, jen hvězdy vědí.

(C) *Caranthir*: Co kdyby? *Celegorm*: Neváhej!
Caranthir: Jenže až? *Curufin*: Kuráž měj!
Caranthir: Přeci se... *Celegorm*: Koně stroj!
Caranthir: Jenže pak... *Celegorm a Curufin*: Přijde boj!

Ref: Všichni: Dál budeme stát
čelem k sudbě a všemu, co za ní čeká.
Bok po boku si stát
jeden druhému, bratři, nás hrozba neleká.
Dokud poslední kapka zbývá
naděje, že tenhle sen skončí,
slovu dostojím, stůj co stůj,
pro vás, pro sebe, všem přísahám,
pro vás, pro sebe, všem přísahám!

Obnovená přísaha

předehra G(D) Emi(Hmi) G(D) C(G)

Na plá - ních ví - těz - ství ja - ko v do - bách dáv - ných pří - bě - hů

Emi(Hmi) C(G) Emi(Hmi)

spo - leč - ně jsme v bo - ji stá - li, ma - já - ky když v kop - cích vzplá - ly, za tu věr - nost zno - vu dík chci

D(A) G(D) D(A) C(G) G(D) D(A)

vzdát. *Ref:* Pře - tel - ství stá - lé zůs - tá - vá v ši - rých plá - ních, pro - to

G(D) D(A) C(G) G(D) D(A)

král zdra - ví krá - le, stvr - díím rád dar, jenž vám ná - le - ží.

Předehra

Na pláních vítězství
jako v dobách dávných příběhů
společně jsme v boji stáli,
majáky když v kopcích vzplály,
za tu věrnost znovu dík chci vzdát.

Ref: Přátelství stálé
zůstává v širých pláních,
proto král zdraví krále,
stvrdím rád dar,
jenž vám náleží.

Pryč je stín, zkáže vzdor
z prachu padlých vzejde nový den.
Sliby, které dány byly,
krví svou jsme zpečetili,
dnes a navždy věrný vytrvám.

Ref: Přátelství stálé
zůstává v širých pláních,
proto král zdraví krále,
znovu rád
věrnost svou přísahám.

FB+JŽ+JP

Odchod z Nevrastu

A Dmi C F Ami Dmi C Dmi

Ach, ses-tro má, v dá-li bí-le pla - ne, sví - tí měs-to, jež jsem sta - vět dal.

Dmi C F Ami Dmi C Dmi **B**

Proč ne-máš ra - dost, ne - sdí - líš ji se mnou, proč se zra - čí ve tvé tvá - ři žal? Vždyť

C Dmi B Ami

v skry - tu hor je na - dě - je těch El - dar, kte - ří zů - - sta - li, ať

C Dmi B C G(Dmi)

ká - men pí - seň za - pě - je, až vstou - pí lid náš v ty ská - ly.

...nik - dy víc ne - pů - jdu za ob - - zor.

(A) Ach, sestro má, v dáli bíle plane,
svítí město, jež jsem stavět dal.
Proč nemáš radost, nesdílíš ji se mnou,
proč se zračí ve tvé tváři žal?

(B) Vždyť v skrytu hor je naděje
těch Eldar, kteří zůstali,
ať kámen píseň zapěje,
až vstoupí lid náš v ty skály.

(A) Ach, bratře můj, v dáli bíle plane,
hoří, svítí krásně zlatá klec.
Nemám radost, radši bych svobodná
nechala se vlastní cestou vést.

(B) Víím, v skrytu hor je naděje,
spolu s ní však také vězení,
zapomenout těžké je
na modré dálky vábení.

(A) Teď loučím se s tebou, Veliké moře,
odcházím se ukrýt v údolí.
Neznám pro své srdce větší hoře,
nic mě než to více nebolí.

(B) Než být svázaná uprostřed
ač krásných, siných velehor,
jež nepřekonám, a odteď
nikdy nepůjdu za obzor,
nikdy víc nepůjdu za obzor.

Odjezd z Gondolinu

D A F#mi Hmi

A - red-hel, ne - jez - di z mě - sta, já tě pro - sím, ne - jez - di z mě - sta ven.

D A F#mi Hmi

A - red-hel, špat - ná je ces - ta, tvé mlá - dí i krá - sa zmi - zí ja - ko sen

D A F#mi G

Ref: O - na se o - hlé - dla, jen je - den - krát se po - dí - va - la, je - jí kůň zar - žál, vze - pjal se na zad - ní.

D A F#mi Hmi

A - red-hel chví - li tak stá - la a pak se da - la k ze - mi zá - pad - ní.

Mezihra Hmi A Hmi A Hmi A

Hmi A Hmi A Hmi

Sbor: Aredhel, nejezdi z města,
já tě prosím, nejezdi z města ven.
Aredhel, špatná je cesta,
tvé mládí i krása zmizí jako sen.

Ref: Ona se ohlédla, jen jedenkrát se podívala,
její kůň zaržál, vzepjal se na zadní.
Aredhel chvíli tak stála
a pak se dala k zemi západní.

Turgon: Aredhel, tvůj pláč těžko nesu,
držet tě tady
já už nemám sil,
Aredhel, prosím, vyhni se lesům,
vyhni se lesům,
jak jsem ti poradil.

Sbor: Ref:

Mezihra

Aredhel, buď si jistá,
že za pár roků
tě zase uvidím.
Aredhel, něco se chystá,
v lese pár kroků
a zbude z tebe stín.

Ref: 2×

Olwého přesvědčení

Dmi *B* *Gmi* *Dmi* **A1** *B* *Dmi* *C*

Fëanor: Dej-te sbo-hem ne-vol-nic - tví, stí-no-vý lid ne-smí se z nás

Dmi *B* *Dmi* *C* *A*

stát! Do-bu-de-me zpět bo-hat - ství, zá-sta-va svo - bo-dy bu-de vlát.

Noldor: Pří-sa - ha nás

A2 *Dmi* *B* *Dmi* *C* *Dmi*

za - va - zu - je. Hej, Ol-wě, slyš zá-měr náš: V lo-dích svých pojď s ná-mi u-prch-nout!

B *Dmi* *C* *A* **B1**

Svou vá - leč-nou sí - lu nám dáš, ve Stře-do - ze - mi bu-dem po-mstu kout. O - de -

Dmi *Ami* *Dmi* *F* *Gmi* *B* *C* *Dmi*

vzdej nám lo - dě a vstříc své svo-bo - dě pod je - jich plach-ta - mi vy-dej se na pouť s ná-mi!

Dmi *B* *C* *Dmi* *B* *C* *Dmi*

mezihra

My

B2 *Dmi* *Ami* *Dmi* *F* *Gmi* *B* *C* *Dmi* 2

Olwë: Dej si říct, pří-te - li, kam bys-te cho-di - li? Jen ve Va-lar ví-ru mít, pak se co chce mů-že dít!

flétna

B3 Dmi Ami Dmi F Gmi

- lou. Tak po-slou - chej, Fë - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten - hle boj pře-dem

Teleri: Tak po-slou - chej, Fë - a - no - re, ne - do - jdeš po - ko - je! Ten - hle boj pře-dem

B C B C Dmi B Gmi Dmi

dohra 2 4

vzdát, než do zhou-by všech se hnát! *Fëanor:* Zaberte lodě!

vzdát, než do zhou-by všech se hnát!

Předehra

(A1) *Fëanor:*

Dejte sbohem nevolnictví,
stínový lid nesmí se z nás stát!
Dobudeme zpět bohatství,
zástava svobody bude vlát.

Noldor sbor: Příklad nás zavazuje!

(A2) *Fëanor + Noldor sbor:*

Hej, Olwë, slyš záměr náš:
V lodích svých pojď s námi uprchnout!
Svou válečnou sílu nám dáš,
ve Středozemi budem pomstu kout.

(B1) *Fëanor + Noldor sbor:*

Odevzdej nám lodě
a vstříc své svobodě
pod jejich plachtami
vydej se na pouť s námi!

Mezihra

(A1) *Olwë a Teleri sbor:*

My bílé lodě ti nedáme,
to ony jsou naším bohatstvím!
My svobodu nehledáme,
doma jsme zde v našem království.

(B2) *Olwë:*

Dej si říct, příteli,
kam byste chodili?
Jen ve Valar víru mít,
pak se co chce může dí!

(A1) *Fëanor:*

Teď v hodině nouze naší
zříkáš se našeho bratrství.
A mně jenom kývnout stačí
a shoří tvé slavné království!

(A2) *Olwë:*

To já bratra neopouštím,
já mu poštilost vymlouvám.
Zrada se neodpouští,
zkus odejít a zůstaneš sám!

Teleri sbor: Příklad vás zaslepuje!

(B2) *Olwë:*

Bez lodí odejít
není v silách ani tvých,
a přece pouhou silou
nelze vyhrát nad Valou!

(B3) *Olwë a Teleri sbor:*

Tak poslouchej, Fëanore,
nedojdeš pokoje!
Tenhle boj předem vzdát,
než do zhouby všech se hnát!

Fëanor:

Recitativ: Zaberte lodě!

Dohra

Oslava dětí Ilúvatarových

A C G7 C

Na - - šla a - the - las v čer - ve - ném há - jíč - ku, na - - šla

Je - - de, je - - de krá - lov - ské po - sel - stvo, je - - de,

Já do le - sa ne - po - je - du, já do le - sa ne - pů - jdu, kdy - by na mě

Ne - vi - dě - li jste tu mé knof - líč - ky, do ko - ši - le, do ves - tič - ky, ne - vi - dě - li jste tu

G7 C **B** *rit.* G7 C G7

a - the - las v žlu - tém le - se. Já na ni: „Les je ze - le - nej,“ o - na zas:

je - de přes Ro - han dál. Vpře - du má tři ko - ně, vza - du má

El-rond při - šel, on by mě vzal se - ke - ru. Se - ke - ra je od Tho - ri - na a to - půr - ko

mé knof - líč - ky, do ko - ši - le, do ves - ty? Od Gan - dal - fa, od Še - dé - ho, knof - lí - ká - ře

C *a tempo* G7 C

„Tak si ta - ky dej,“ na - - šla a - the - las v žlu - tém le - - se.
 tři ko - ně, je - - de, je - - de přes Ro - han dál.
 jak by smet, kdy-by na mě El-rond při - šel, on by mě to všech-no sněd.
 kou-zel - né - ho, ne - vi - dě - li jste tu mé knof - líč - ky, do ko - ši - le do ves - ty?

1. Našla athelas v červeném hájíčku,
 našla athelas v žlutém lese.
 Já na ni: „Les je zelenej,“ ona zas: „Tak si taky dej,“
 našla athelas v žlutém lese.

2. Jede, jede královské poselstvo,
 jede, jede přes Rohan dál.
 Vpředu má tři koně, vzadu má tři koně,
 jede, jede přes Rohan dál.

3. Já do lesa nepojedu, já do lesa nepůjdu,
 kdyby na mě Elrond přišel, on by mě vzal sekeru.
 Sekera je od Thorina a topůrko jak by smet,
 kdyby na mě Elrond přišel, on by mě to všechno sněd.

4. Neviděli jste tu mé knoflíčky, do košile, do vestičky,
 neviděli jste tu mé knoflíčky, do košile, do vesty?
 Od Gandalfa, od Šedého, knoflíkáře kouzelného,
 neviděli jste tu mé knoflíčky, do košile do vesty?

Text: lidová, adaptace kolektivní, Hudba: lidová

Ošklivé probuzení

A Ami C G Emi G Ami

Ská - la se o - tví - rá, pout - ní - ci spí, ú - tro - by roz - ví - rá, ztrá - cí se v ní.

B Ami C G Emi

Čer - no - ta že - ne se vztek - le, v chří - pí ji za - šim - rá krev, zá - keř - ně pře - pad - ne ko - řist, što - la - mi bu - rá - cí řev.

C Ami G Emi E7

Do hlu - bin tří - nác - tku vle - čou, rá - ny a roz - bi - tý ret, na ru - kou o - ko - vy tí - ží, bič ja - té po - há - ní vpřed.

D Ami G Ami

Bo - lest je tvůj no - vej brach.

Akord

(A) Skála se otvírá, poutníci spí,
útroby rozvírá, ztrácí se v ní.

(B) Černota žene se vztekle,
v chřípí ji zašimrá krev,
zákeřně přepadne kořist,
štolami burácí řev.

(C) Do hlubin třináctku vlečou,
rány a rozbitý ret,
na rukou okovy tíží,
bič jaté pohání vpřed.

(B) Otroky velkého skřeta
vousatá chamrad' má být,
špinavou dřinu hned pozná,
ve vlhkých kobkách ať hní!

(C) Přerve se se světem pouto,
naději sežere strach,
pros, klej si, breč nebo škemrej,
stejně se rozpadneš v prach.

(D) Bolest je tvůj novej brach.

Text: BS, Hudba: JiS

Otec Fëanor měl sedm synů

The image shows a musical score for the song 'Otec Fëanor měl sedm synů'. It consists of two staves of music in C major, 4/4 time. The first staff has a C chord above the first measure and a G chord above the eighth measure. The second staff has a C chord above the final measure. The lyrics are written below the notes.

O - tec Fë - a - nor měl se - dm sy - nů, se - dm sy - nů měl o - tec Fë - a - nor, o - ni
ne - jed - li, a - ni ne - pi - li, na sil - ma - ri - ly mys - le - li.

Otec Fëanor měl sedm synů,
sedm synů měl otec Fëanor,
oni nejedli, ani nepili. . .

1. na silmarily mysleli.
2. poslouchat Valar nechtěli.
3. jenom meče brousili.
4. na lodích se plavili.
5. do bitvy hrdě cválali.
6. po nepřátelích dupali.
7. až se z toho zhroutili.

Text: lidová, adaptace BS, Hudba: lidová

Pavouci

A Emi D Emi D Emi

V tem-ném le-se ná-klad ne - se v sí - ti, o - sum no-hou má, jich u - ží - vá a chy - tí.

B Emi D Emi D Emi

Le - žíš v tmách, jak na ma-rách, strach cí - tíš pou - ze, jde už nou - ze, hlad.

C Emi D Emi D Emi

Sít se hnu - la, tvo - je smů - la, bdím. Že tě ze - be, já teď te - be sním.

D Emi D Emi D Emi

Cvak - ly zu - by, plá - cí du - by, snad, na chví - li zas u - ti - šils v nás hlad.

E Emi D Emi

Čer - ná tě - la, je - du sí - la v nás, po Mat - ce sí - la se

D Emi D Emi

pro - bu - di - la zas. Po Mat - ce sí - la se pro - bu - di - la zas.

Předehra – 4 takty

(A) V temném lese náklad nese v síti,
osm nohou má, jich užívá a chytí.

(B) Ležíš v tmách, jak na marách, strach
cítiš pouze, jde už nouze, hlad.

(B) Pojď jen blíž, smrt uslyšíš svou,
jsi v mé moci, teď pavouci jdou.

(C) Sít se hnula, tvoje smůla, bdím.
Že tě zebe, já teď tebe sním.

(C) Vůni strachu, barvu nachu, rád.
Ty chceš trochu, se můj hochu, přát?

(D) Cvakly zuby, pláčí duby, snad,
na chvíli zas utišils v nás hlad.

(E) Černá těla, jedu síla v nás,
po Matce síla se probudila zas,
po Matce síla se probudila zas.

Pěšáci Osudu

A *Sbor:* **Ami** **G** **F** **G** **Ami** **D** **G**

Jdou mra - ky čer - né, jak flór ha - lí zem, o - táz - ky vzná - ší se nad ob - zo -

Ami *Húrin:* **D** **C** *Morgoth:* **F** **G** **F**

rem. Byls chrab - rý či pod - lý? Byls za - chrán - ce - vrah? Pán o - su - du či lout - ka

E **Ami** **B** *Thingol:* **Ami** **G** **F** **G** *Morwen:* **Ami** **D**

nad - hvězd - ných drah? Hle - dal jsi mír či boj? Ved - la tě zlost? By - la řež vá - šeň či

G **Ami** *Fínduilas:* **D** **C** **F** *Nienor:* **G**

jen po - vin - nost? Proč šíp tvůj terč mi - nul, za - sáh myl - ný cíl? Pročs tak vel - ký

F **E** **Ami** **Ami** *Sbor a Smrt:* **F** **Ami**

zma - tek a bol způ - so - bil? *Ref 1:* Mož - ná, že O - sud to tak - hle chtěl, snad šrá - my

E **Ami** **F** **Ami** **E**

z mlá - dí, snad Ne - pří - tel. Ta - jem - ství na - šich pro - her a vin při - kry - je Smr - ti

Ami **Ami** *Sbor:* **F** **Ami**

las - ka - vý stín. ... král. *Ref 2:* Mož - ná, že O - sud víc o tom ví, snad me - zi
dál, ne - smíš to vzdát, v bu - dou - cnost

E **Ami** **F** **1. Ami** **E**

řád - ky nám na - po - ví: Ač na sta pro - her vle - češ si v ran - ci, věř, že ti na - dě - lí
věř, pro - ten - to - krát. Ač na sta pro - her vle - češ v ran -

Ami **2. Ami** **E** **Ami**

i dal - ší šan - ci. Tak bij se ci, O - sud ti dá dal - ší šan - ci.

(A) *Sbor*: Jdou mraky černé, jak flór halí zem,
otázky vznáší se nad obzorem.
Húrin: Byls chrabrý či podlý? Byls zachránce – vrah?
Morgoth: Pán osudu či loutka nadhvězdých drah?

(B) *Thingol*: Hledal jsi mír či boj? Vedla tě zlost?
Morwen: Byla řež vášeň či jen povinnost?
Finduilas: Proč šíp tvůj terč minul, zasáh mylný cíl?
Nienor: Pročs tak velký zmatek a bol způsobil?

Ref 1: Sbor a Smrt: Možná, že Osud to takhle chtěl,
snad šrámy z mládí, snad Nepřítel.
Tajemství našich proher a vin
přikryje Smrti laskavý stín.

(A) *Dorlas*: Proč neznal jsi míru, neměls nikdy dost?
Mablung: Hnala tě zvůle či spravedlnost?
Elf obecný: Vedl tě rozum či pýcha divá?
Glaurung: Byls hrdina, o nichž se v písních zpívá?

(B) *Beleg*: Nepřítel zhoubce, pro přátele hrob.
Galadriel: Sám sobě trestem byl jsi trojnásob.
Melian: Kdo soudit ho chceš, zvaž, jak sám bys obstál,
Túrin: Vždyť v míru tak snadné je být generál.

Ref 1:

(A) + (B) *Sbor*: Jdou mraky černé, jak flór halí zem,
odpověď skrývá se za obzorem.
Nikdo z nás neví, jak svou roli hrál,
zda chytrák byl, tupec, zda šašek či král.

Ref 2: Možná, že Osud víc o tom ví,
snad mezi řádky nám napoví:
Ač na sta proher vlečeš si v ranci,
věř, že ti nadělí i další šanci.
Tak bij se dál, nesmíš to vzdát,
v budoucnost věř, protentokrát.
Ač na sta proher vlečeš v ranci,
Osud ti dá další šanci.

Píseň druhého nifredilu

Hle, ze-mě zpí-vá o ja-ři a mal-lorn mí-zou vo-ní, tak krás-né mu-sí lé-to
být. Kdy slun-ce svět-lo pro-zá-ří, co sně-ho-vý mrak clo-nil, mně dá-no
je jej ne-spa-třit. Kdy vět-ve bí-lé po zi-mě pod tí-hou kvě-tů
kles-nou a ži-vot v kaž-dém poč-ne na-sto-krát. A ne-by-lo by, ne-být mě, jsem
prv-ní ja-ra hvěz-dou a ji-ní bu-dou ze mě vy-kvé-tat. dar.

(A) Hle, země zpívá o jaři
a mallorn mízou voní,
tak krásné musí léto být.
Kdy slunce světlo prozáří,
co sněhový mrak clonil,
mně dáno je jej nespátřit.

(B) Kdy větve bílé po zimě
pod tíhou květů klesnou
a život v každém počne nastokrát.
A nebylo by, nebýt mě,
jsem první jara hvězdou
a jiní budou ze mě vykvétat.

(A) Svit Laurelinu zhasínal,
Telperion vstával,
když průvod lehkých nohou hladil stráž.
Sbor harfeníků zazpíval
zpěv, v kterém sbohem dával,
když v přístavu se mlčky ubíral.

(B) Hle, Telperion umírá
a Laurelin zas vzkvétá,
dnes stříbrná se v zlatou promění.
Hle, elanor se rozvírá,
přichází vlada léta,
jsou povoláni druhorození.

(A) Ten, kdo šel zvlhlou krajinou,
kdo šlépěje tmou razil,
křičel na svět, že byl obelhán.
Zmámený temnou vidinou
mi hlavu pyšně srazil,
za branou světla zůstal nepozván.

(B) Ten, kdo se tudy ubíral,
už nekráčel tak lehce,
to nevědomost tížila ho zlá.
Vzpurně se k nebi ozýval,
že on umírat nechce,
ach neví, smrtelnost je dar.
Vzpurně se k nebi ozýval,
že on umírat nechce,
ach neví, smrtelnost je dar.

Píseň Růženky Chaloupkové

G C Ami C G C F
 Ref: Když jsem šla ten - krát ve - čer do - mů, pod lí - pou na ná - vsi on tam
 Dmi G C F C Dmi Ami
 stál, ře - kl, že pro mě má vů - ni stro - mů, a pak mi do vla - sů
 G C G Ami
 pu - su dal. Vče - ra jsem tan - čí - la s Lo - tem Kšan - dič - kou,
 D D7 G
 on mlu - vil o li - dech, co zmi - zet mů - žou, já a - le vzpo - mí - nám na
 Ami D D7
 ten ve - čer na ná - vsi, no a tak ří - kám si: Poč - kej ješ - tě, Rů - žo.

Ref: Když jsem šla tenkrát večer domů,
pod lípou na návsi on tam stál,
řekl, že pro mě má vůni stromů,
a pak mi do vlasů pusů dal.

Mezihra G Ami D7 G

Včera jsem tančila s Lotem Kšandičkou,
on mluvil o lidech, co zmizet můžou,
já ale vzpomínám na ten večer na návsi,
no a tak říkám si: „Počkej ještě, Růžo“.

Mezihra

Třeba se zakoukal do elfích princezen,
když v průsvitných závojích tančily po lese,
teď noci provzdychá, ve dne je zasněný,
jen touží a čeká až čas si ho odnese.

A nebo zhrubnul už jak rašple rezavá,
ubližít, vzít si a nekoukat za sebe,
kdyby chtěl bez srdce žádat mě o ruku,
to bych mu řekla: „Ne, ubohý Samvěde“.

Včera jsem tančila s Ponto Hnědáčkem,
on mluvil o změnách, co přijít můžou,
já ale vzpomínám na ten večer na návsi,
no a tak říkám si: „Dej mu šanci, Růžo“.

Mezihra

Třeba už na cestách našel si jiný kraj,
noru svou pod kopcem a úrodnou zahradu,
má hodnou ženu a pár dětí pro radost,
přej mu to, Růžo, a nekaž si náladu.

Kdo ví, co horšího mohlo se taky stát,
svět je tak veliký a bezpečný nebude,
i když mu přebývá síla i odvaha,
těžko se popere se samotným osudem.

Včera jsem tančila s Bulvou Cvalíkem,
on mluvil o věcech, co stát se můžou,
já ale vzpomínám na ten večer na návsi,
no a tak říkám si: „Doufej přece, Růžo“.

Mezihra

Ref: Až půjdu dneska večer domů,
pod lípou na návsi bude stát,
řekne, že pro mě má vůni stromů,
a bude jasný, že chcem' se brát.

Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků

[A] C G Hmi C

Dřív než-li vze-jde svět-lo dne, přes hor-stvo, jež se v ml-ze pne, jdem do hlu-bin, kde vlád-ne stín,

F G **[B1]** Hmi Emi

hle-dat své zla-to kou-zel-né. Znal na-še kouz-la zem-ský klín, když rod náš

C G

v třes-ku ko-vad-lin kul kle-no-ty a tem-no-ty za - há - něl v slu-jích, kde spal stín. A

[C] Ami Hmi C G

mno-hý elf i dáv-ný král měl od nás meč, co zář-ně plál, když-tě náš um těm vla-da-řům do jíl - ců

[B2] Emi Hmi C

o-heň vča-ro-val. Da-li jsme stříb-ru hvězd-ný třpyt, ko - ru-nám zla-tým slun-ce svit - tu krá-su krás

G **[D]** Dmi C

a skvě-lý jas jsme před-li z drát - ků ja - ko nit. A co jsme mě - li po-há - rů a zla-té

Hmi C F G

har-fy po-sta-ru, jen-že náš zpěv člo-věk či elf ne-slý-chal z hlu-bin, a-ni hru.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne, jdem do hlubin, kde vládne stín, hledat své zlato kouzelné.

(B1) Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.

(C) A mnohý elf i dávný král měl od nás meč, co zářně plál, kdyžtě náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.

(B2) Dali jsme stříbru hvězdný třpyt, korunám zlatým slunce svit – tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.

(A) Dřív nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne, jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato ztracené.

(D) A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru, jenže náš zpěv člověk či elf neslychal z hlubin, ani hru.

(B1) Sosny se s nárkem prohnuly, zlé vichry nocí vanuly, les rázem vzplál a plápolal tak jako tisíc fakulí.

(C) Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbělil tváře strach, když dračí spár hůř nežli žár jim pohřbil město v sutinách.

(B2) Dýmala Hora pod lunou v tu chvíli pro nás osudnou, každý se hnal, než drak ho sklál pod svými drápy, pod lunou.

(A) Dřív nežli vzejde slunce svit, přes chmurný, mlžný horský štít jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své a zlato vzít!

Text: J.R.R. Tolkien, Překlad: Fr. Vrba, Hudba: PB

Píseň věrných

Emi D C H7

Kaž-dý, kdo sle - pě krá - cí po po-bře-ží, mar-ně svůj zá-pad v dá-li vy-hlí - ží.

Emi D C

Ob - zor se ti - še mra - cí a vzá - pě - tí od - ha - lí bou - ři zra-kům,

H7 Emi D C

zra-kům o - stří-žím. *Ref:* Nú-me-nor, Nú - me-nor, vzpo-mín-ky ha - lí

Emi D C Emi

še - dá. Nú - me-nor, Nú - me-nor, moř-ský proud o-brá-tit se ne-dá.

Předehra Emi D C G6 D

Každý, kdo slepě kráčí po pobřeží,
marně svůj západ v dáli vyhlíží.
Obzor se tiše mračí a vzápětí
odhalí bouři zrakům, zrakům ostržím.

Ref: Númenor, Númenor,
vzpomínky halí šedá.
Númenor, Númenor,
mořský proud obrátit se nedá.

Mezihra

Poslední věrní z lidí po staletí,
a všichni přesto byli proti nám.
Kdo ve tvé duši vidí, jak tmavne ti
Númenor černých věží, Númenor proklínám.

Ref:

Mezihra

Dohra na melodii refrénu:
Númenor, Númenor,
svět ryb a zkamenělých lodí.
Númenor, Númenor,
legendy po hladině chodí.

Plátno z Valinoru

A Emi A Emi H A Emi

předehra

Já ze - mře - la jsem dřív, než
chtě - la ži - vot dát, přec

A Emi H A Emi

svět - lo o - čí mých tma po - zře - la, dří - ve, než Ná - mo Pán mě
svůj si za - cho - vat, teď sí - lu mou má Fě - a - nor, můj syn, mě

Dmi A 1. Dmi 2. Dmi

v sí - ních u - ví - tal, jsem ze - mře - la. Já
z ži - tí zbyl jen stín, vzpomín - ky zů - sta - nou.

Dmi A 2 Dmi G Dmi C

recitativ

Ref: Teď Vai - ře je mou pa - ní, a z je - jí

A A7 G Dmi Cmi A A7

mi - los - ti smím či - ny dě - tí Nol - dor, lás - ky i pod - los - ti do

A Dmi C A A7 A

go - be - lí - nu vplé - tat, pý - chu a po - ká - ní; den po dni ros - te

Dmi A Dmi A Emi F#mi G A

vý - jev, do Ar - dy sko - ná - ní.

mezihra

první část

předehra

Já zemřela jsem dřív,
než světlo očí mých
tma pozřela,
dřív, než Námo Pán
mě v síních uvítal,
jsem zemřela.

Já chtěla život dát,
přec svůj si zachovat,
teď sílu mou
má Fëanor, můj syn,
mě z žití zbyl jen stín,
vzpomínky zůstanou.

Recitativ: Finwë, nežádám odpuštění,
co stalo se pak, má vůle není.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Hle, první ze všech scén:
Tichý je Lórien,
Finwë a žal.
U výhně Fëanor
tepe svůj hněv a vzdor,
co vykoval?

Indis z Vanyar,
druhé z mládí jar,
Finwë a smích –
dva synky v náručí,
Fëanor odkráčí;
konec her poledních.

Recitativ: Žádám jen o soucit pro syna,
ať jeho hvězda září, když moje zhasíná.

Ref:

mezihra

Moudrá Nerdanel
chápe, co by chtěl:
čin ze snění.
Co syn, to palantír,
ať sedmero dá mír
naplnění.

Melkor zbaven pout
Fëanor touží skout
Dvou Stromů svit.
Zasetý je svár
bratrské lásky zmar,
smír nelze obnovit.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
až uhasne, je pozdě litovat.

druhá část

předehra

Zde pavouk plive jed,
tma pohltila svět,
i Dvou Stromů tvář.
Finwë umírá
a Melkor v ruce má
silmarilů zář.

Fëanor proklíná
svět Valar, vše, co zná:
„Všichni jste jeden rod!
Melkora potrestám,
klenoty vydá nám,
ať jsem či nejsem vhod.“

Recitativ: Sílu vložíš-li do díla
a ono zemře, tvá duše skomírá.

Ref: Teď Vairë je mou paní, a z její milosti
smím činy dětí Noldor, lásky i podlosti
do gobelínu vplétat, pýchu a pokání;
den po dni roste výjev, do Ardy skonání.

mezihra

Sedmice přísahá,
že dostihne vraha,
vzbudí Sudby stín.
Že Fingolfin dal slib,
jde v sledu bratra chyb,
lid Noldor půjde s ním.

Lid Teleri má žal,
že lodě nevydal;
vraždění a strach.
Pak Mandos vyřkne soud:
„Vám nelze spočinout!
Kdo z vás není vrah?“

Recitativ: Kdo dá slib, co nelze vyplnit,
dál musí, i když nenalezne klid.

Ref:

mezihra

Fëanor koráby
v Losgaru potápí,
zradí druhý sled.
Fingolfin věří dál
v klamavý ideál:
„Zdoláme mráz i led.“

Pod hvězdnou oblohou
zlé šiky skřetů řvou,
Fëanor se jen smál.
Obklíčen, poraněn,
umírá on i sen
a popel vítr vál.

Recitativ: Ohnivou mysl hnal žáru hlad,
když uhasl, je pozdě litovat.

Plav se s plachtou napnutou

C F C C7 F
 Nú - me - nor se ztrá - cí za zá - dí už je jen vr - chol Me - nel - tar - my
 G F C Ami C Dmi
 znát ač od mno - hých krás Tě plav - ba od - vá - dí, na mo - ře se
 G C C C7 F C
 vy - dá - váš zas rád. Ref: Plav se s plach - tou nap - nu - tou, vždy - cky s plach - tou nap - nu - tou,
 C7 G7 G C
 leť s plach - tou nap - nu - tou jak šíp, když se Os - sě roz - cí - lí a řá -
 F C G C
 dí jak o - pi - lý veř že za chví - li zas bu - de líp. Os - sě

Númenor se ztrácí za zádí
 už je jen vrchol Meneltarmy znát
 ač od mnohých krás Tě plavba odvádí,
 na moře se vydáváš zas rád.

Ref: Plav se s plachtou napnutou,
 vždycky s plachtou napnutou,
 leť s plachtou napnutou jak šíp,
 když se Ossě rozčílí
 a řadí jak opilý
 veř že za chvíli zas bude líp.

Ossě má svou temnou strašnou tvář,
 ale má i ženu laskavou,
 polož mořské květy před ní na oltář
 pros ať Slunce svítí nad hlavou.

Ref:

Když si někdy už myslíš že to vzdáš,
 pohleď jak se oiolairë zelená,
 říká Ti, že domov někde máš,
 víš, že šťastný návrat znamená.

Ref:

Plenění Menegrothu

A *kytara*

B

C *flétna 1*

kytara

D *flétna 1*

flétna 2

kytara

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. Section A (guitar) consists of a single melodic line. Section B (guitar) features a rhythmic accompaniment of eighth notes with a melodic line above. Section C (flute 1 and guitar) shows the flute playing a melodic line while the guitar provides accompaniment. Section D (flute 1, flute 2, and guitar) features two flute parts and guitar accompaniment.

E

H7 C7maj H7 C7maj

Ami H Ami H

F

The first system of music consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and contains a melodic line with various note values and rests. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one sharp and contains a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one sharp and contains a bass line with notes and rests. The system concludes with a double bar line.

The second system of music consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp and contains a melodic line. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one sharp and contains a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one sharp and contains a bass line. The system concludes with a double bar line.

The third system of music consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp and contains a melodic line. The middle staff is also in treble clef with a key signature of one sharp and contains a similar melodic line. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one sharp and contains a bass line. The system concludes with a double bar line.

FD

Podrobení Felarófa

předehra
Emi Emi7 1. Emi 2. Emi

A Emi Emi7 Emi 1. Hmi 2. Hmi

Za - bil jsi ot - ce mé - ho, po - dro - bit se mi mu - síš. Co
ji - né - ho dát za ně - ho? To, co tak hr - dě no - síš.

mezihra 1

Ami Emi Dmi Ami

Skloň pyš - nou ší - ji svou a po - mni, ja - ký dluh u mě máš.

D G Emi C D

Proč bych měl slou - žit ma - lé - mu z li - dí, kte - rý jen sot - va
Já chci dál pá - dit ja - ko král plá - ní! Ať se pán li - dí

mezihra 2 A

C D C D

přes můj hřbet vi - dí? Víš, co máš dát, tak ži - vot svůj o - de - vzdej!
pře - de mnou sklá - ní!

C Hmi G D A Hmi

Svo - bo - du svo - ji, věr - nost svou, rych - lost svých moc - ných bě - hů,

G D A F#mi7 Emi

od - va - hu a vy - tr - va - lost o - de - vzdáš mně bez hně - vu. Bu - deš mým pří - te - lem i

Hmi Ami Emi D C D

ot - cem, bu - deš mou o - po - rou. Ži - vot svůj E - or - lu Mla - dé - mu do ru - kou
Pý - chy a svo - bo - dy pro svůj dluh je - mu se

1. E 2. E C D E

dá - vám. vzdám! Ži - vot svůj do ru - kou E - or - lu Mla - dé - mu dal!

Předehra

(A) EORL: Zabil jsi otce mého, podrobit se mi musíš.
Co jiného dát za něho? To, co tak hrdě nosíš.
Skloň pyšnou šíji svou a pomni, jaký dluh u mě máš.

Mezihra 1

(B) FELARÓF: Proč bych měl sloužit malému z lidí,
který jen sotva přes můj hřbet vidí?
Já chci dál pádit jako král plání!
Ať se pán lidí přede mnou sklání!

SBOR: Víš, co máš dát, tak život svůj odevzdej!

Mezihra 2 (= Předehra)

(A) SBOR: Zabil jsi otce jeho, podrobit se mu musíš.
Co jiného dát za něho? To, co tak hrdě nosíš.

(C) EORL: Svobodu svoji, věrnost svou, rychlost svých mocných běhů,
odvahu a vytrvalost odevzdáš mně bez hněvu.
Budeš mým přítelem i otcem, budeš mou oporou.

Pauza

(D) FELARÓF: Život svůj Eorlu Mladému do rukou dávám.
Pýchy a svobody pro svůj dluh jemu se vzdám!

SBOR: Život svůj do rukou Eorlu Mladému dal!

Podvojná píseň

předehra F#mi Emi Hmi A Hmi
capo 2 Emi Ami F G Ami

A Hmi G Hmi Emi F#mi
 Ami F Ami Emi Emi

Curufin: Po - dí - vej - me, Be - ren sám, na - ši ko - řist ve - de nám.
Celegorm: V el - fi les si trouf - neš vstou - pit, na - še elf - ské dce - ry lou - pit!

Hmi F#mi Hmi F#mi D Hmi
 Ami Emi Ami Emi C Ami

Jest - li si ji ne - cháš vzít, mož - ná, že dál bu - deš žít!
 Vy - říz - nem ten hnus - ný vřed, Hu - a - ne, já ve - lím vpřed!

B1 Hmi G Hmi C#mi A Hmi
 Ami F Ami Hmi G Ami

Huan: Věr - nost psa ku je - ho pá - nu je mi sva - tým pří - ka - zem, však co teď mi

G Hmi C#mi A Hmi E
 F Ami Hmi G Ami D

můj cit šep - tá, z to - ho jsem pros - tě blá - zen. Mís - to „ú - tok“ ří - ká „brá - nit“,

Hmi E F#mi G Emi A Hmi
 Ami D Emi F Dmi G Ami

Be - ren je tvůj no - vý pán. Na el - fy teď zu - by ce - ním, ač byl jsem ji - mi vy - cho - ván.

B2 Hmi G Hmi C#mi A Hmi G
 Ami F Ami Hmi G Ami F

Lúthien: Mír - ni svo - je roz - či - le - ní, za - drž ru - ku u - dat - nou, krev pro - lé - vat ne - ní tře - ba,

Hmi C#mi A Hmi E Hmi E
 Ami Hmi G Ami D Ami D

ta - dy už si ne - škrt - nou. Cu - ru - fi - na od - zbro - jí - me, dý - ka če - pel ost - rý hrot,
 Na - ko - nec na jed - nom ko - ni cva - lem od - sud od - je - dou

F#mi G 1. A Hmi E 2. Emi A Hmi
 Emi F G Ami D Dmi G Ami

krás - ná prá - ce, tr - pas - li - cí, ta nám jis - tě při - jde vhod. sve - li - kán - skou o - stu - dou.
 a vrá - tí se zpát - ky do - mů

Celegorm: Curufine, slunce svítí,
všude kolem voní kvítí.
Není lepší takhle žít,
a ne v Nargothrundu hnit?

Curufin: Celegorme, srdce chřadne,
oblouky tu nejsou žádné.
Ty v elfích síních klenou se,
a ne někde na louce.

Celegorm: Bydlet v síních, to nic není,
to dnes nikdo neocení.
Kdo chce synem elfim být,
musí umět v lese žít!

Curufin: Já ti řeknu, co se cení!
Elf, co zvládá své umění
nepřátele směle stíhat!
A může klidně v síních líhat!

Celegorm: Správný elf, ten žije v lese. . .
Beren: . . . ale jedno neunes:
Že je někdo krásnější,
než jeho tvář jasnější.

Curufin: Střílet, jezdit, sekat hlavy,
tohle pravé elfy baví!
Honit skřety, ne, že ne!
Co tady chceš, Berene?

Beren: S Lúthien tak bloudím lesem,
povídáme, koukám, kde jsem.
Půjdu tady nebo tam?
Možná s ní a možná sám.

předehra

(A) *Curufin:*
Podívejme, Beren, sám,
naši kořist vede nám.
Jestli si ji necháš vzít,
možná, že dál budeš žít!

(A) *Celegorm:*
V elfí les si troufneš vstoupit,
naše elfské dcery loupit!
Vyříznem ten hnusný vřed!
Huane, já velím vpřed!

(B1) *Huan:*
Věrnost psa ku jeho pánu
je mi svatým příkazem,
však co teď mi můj cit šeptá,
z toho jsem prostě blázen.
Místo „útok“ říká „bránit“,
Beren je tvůj nový pán,
na elfy teď zuby cením,
ač byl jsem jimi vychován.

(A) *Curufin:*
Už ji držím kolem pasu,
pohlédněte na tu krásu,
Už ji držím za paži,
cestu dom jí ukáži!
(*var.:* cestu z lesa ukáži)

Recitativ: Beren: Né!

(B2) *Lúthien:*
Mírni svoje rozčilení,
zadrž ruku udatnou,
krev prolévat není třeba,
tady už si neškrtnou.
Curufina odzbrojíme,
dýka čepel ostrý hrot,
krásná práce, trpasličí,
ta nám jistě přijde vhod.
Nakonec na jednom koni
cvalem odsud odjedou
a vrátí se zpátky domů
s velikánskou ostudou.

Text: MK, Hudba: MK+DB

Pochyby

Ne - víš, bez o - cí plá - ču, bez hla-su sté - nám, ve tmě ne - mů - žu spát.
Já tu-ším, že v my-sli mo - jí jsou mí-sta prázd - ná, v nich, co tou-žím ti dát.
Však vím, dál pa-třím stí - nům: Ní - ni - el ble - dá, prázd-něj-ší, než noč - ní chlad;
je jen od - ra-zem že - ny, ne-má, co dá - ti, tak proč bys od ní měl brát?

Nienor:

Nevíš, bez očí pláču,
bez hlasu sténám,
ve tmě nemůžu spát.
Já tuším, že v mysli mojí
jsou místa prázdná,
v nich, co toužím ti dát.
Však vím, dál patřím stínům:
Níniel bledá,
prázdnější, než noční chlad;
je jen odrazem ženy,
nemá, co dáti,
tak proč bys od ní měl brát?

Prošla jsem nocí temnou,
vzala mi všechno,
a ty dotykem svým
mi vracíš teď světlo denní,
vracíš mi snění
i zrak, kterým tě zřím.
Avšak bojím se stále,
že v onom stínu
ztracena je duše má;
vždyť netuším ani,
co darovat chci ti,
co slíbit lásku znamená.

Mezihra

Túrin:

Turambar – pánem sudby
chtěl jsem se zvátí,
osud musel se smát,
že jsem toužil být volný,
nеспoután nikým,
jen jednou jedinkrát.
Ty však hlasem svým tichým
vážeš mě pevně,
okovy tvoje rozbít
já nemůžu, však musím
z tvé dlaně čisti
všechno, co mohlo by být.

Pověz, zda taky trpíš,
zda taky toužíš,
zda mám naděj tě zvát
svou, však jaké právo moje
zčernalá duše
má tu tvou objímat?
Každou noc se mi zdává
o vlasech zlatých,
jasnějších než hvězdný pád.
Proto muž, který touží,
pro úsměv ženy
lepší, než je, má se stát.

Text: FA, Hudba: FD

Pojď ke mně blíž

předehra Emi C D Hmi G

Hmi E **A** Emi C G D

Beren: Zi - ma při - chá - zí, Tol Ga - len kry - je sníh a já

Emi C G D Emi C

ja - ko po - pr - vé se smím tvou krá - sou hřát, kdo lé - pe než já tvo - ji ně - hu zná,

G D Emi C D E **A**

když pa - dá déšť, ze - be od no - hou prav - da, že už mu - sí - me jít. *Lúthien:* Člo - věk

Emi C G D Emi C

v skry - tu u - va - dá, lep - ší je ži - vot žít a já stej - ně ja - ko dřív tan - čím a

G D Emi C G D

chci ra - dost dát, ač si pře - ji víc, ne - mě - ni - la bych nic, žád - nou z těch chvil, vždyť mi

Emi C D E **B** Emi C

o - sud dal te - be, ne - ní proč li - to - vat. *oba:* Pou - ze ve tvé tvá - ři zřím pla - men,

D Hmi G D ³ Hmi

kte - rý ne - zha - sí - ná, zá - ří dál tmou vzdor to - mu, čím jsme pro - šli, če - ho se mu - se - li

Emi G D ³ Hmi E

vzdát, vzdor to - mu, čím jsme pro - šli, če - ho se mu - se - li vzdát.

Předehra

(A) *Beren*: Zima přichází, Tol Galen kryje sníh a já
jako poprvé se smím tvou krásou hrát,
kdo lépe než já tvoji něhu zná, když padá déšť,
zebe od nohou pravda, že už musíme jít.

(A) *Lúthien*: Člověk v skrytu uvadá, lepší je život žít a já
stejně jako dřív tančím a chci radost dát,
ač si přeji víc, neměnila bych nic, žádnou z těch chvil,
vždyť mi osud dal tebe, není proč litovat.

(B) *Oba*: Pouze ve tvé tváři zřím plamen, který nezhasíná, září dál tmou
vzdor tomu, čím jsme prošli, čeho se museli vzdát,
vzdor tomu, čím jsme prošli, čeho se museli vzdát.

(A) *Beren*: Přesto cítím strach, ze všech stran tuším stín,
kdo dál po nás převezme ten cejch? Bude břímě nést?
Náš jediný syn, prostý zrad i vin, co chránit má
život bez obav, bez hrůz, tolik toužím mu dát.

(A) *Lúthien*: Dávno odrostl dětským hrám a je muž, jak má být,
teď má ženu, děti tři a ví, oč se stojí bát,
chci mu štěstí přát, vše zlé odnímat z posledních sil,
jenže život je řeka a my plyneme s ní.

(B) *Oba*: Nese v sobě odkaz náš, světlo, které nezhasíná, září dál tmou,
vzdor tomu, čím si projde, čeho musí se vzdát,
vzdor tomu, čím si projde, čeho musí se vzdát.

(A) *Beren*: Kéž bych viděl dál, za mlhu nových rán
a dní, jež brzy přijdou k těm, co měl jsem kdy rád,
víc nevykonám, ruku prázdnou mám, meč můj chce spát,
to náhlé ticho mě trýzní, prosím, pojď ke mně blíž.

(A) *Lúthien*: Jsme tu spolu, láska má, sevři mne paží svou,
chci ještě jednou ochutnat sladkost dávných dní,
dlaň v dlani tvé mám, nikam nejdeš sám, co víc si přát?
Jenom láska je věčná, tak nechme se jí vést.

(B) *Oba*: Ve svém srdci hvězdu zřím, naděj, která nezhasíná, září dál tmou,
vzdor všemu, co nás čeká, naděj zůstane plát,
vzdor všemu, co nás čeká, naděj zůstane plát?

Text: BS, Hudba: FD+Turlough O'Carolan

Pojďme si hrát

A F C G C G C F G

Elurín:
Eluréd: Já bu - du Car-cha-roth. Já dě - da náš. *Eluréd:* Stej-ně tě se-že - ru! *Elurín:* No jen se snaž!

flétna

F C G C G C F G

Eluréd: Co hrát na Be-le - ga? *Elurín:* Vem luk a šíp! *Eluréd:* Tú-ri-nem *Elurín:* ne-bu-du. Mab-lung ti jde líp.

C D C D G C G

Oba:
Ref: Ti-choun - ce, ja-ko když Lú - thi - en tan - čí, jest-li nás drap-nou, jó, ti se

D G C G A

zjan - čí, jest-li nás drap-nou, jó, ti se zjan - čí!

Pojďme si hrát 1

(A) *Eluréd*: Já budu Carcharoth.

Elurín: Já děda náš.

Eluréd: Stejně tě sežeru!

Elurín: No jen se snaž!

Eluréd: Co hrát na Belega?

Elurín: Vem luk a šíp!

Eluréd: Túrinem nebudu.

Elurín: Mablung ti jde líp.

Ref: Oba: Tichounce, jako když Lúthien tančí,
jestli nás drapnou, jó, ti se zjančí,
jestli nás drapnou, jó, ti se zjančí!

(A) *Eluréd*: Dáme si koláče.

Elurín: Já šunku rád.

Eluréd: Kus sýra, máslo, chléb.

Elurín: A med mám brát?

Eluréd: Mají tu klobásky!

Elurín: Praskne ti pás.

Eluréd: Vždyť jsem jak proutek.

Elurín: To byl jen špás.

Ref: Oba: Tichounce vyhnout se každé hlídce,
vidět nás táta, neujdem výtce,
vidět nás táta, neujdem výtce.

Pojďme si hrát 2

(A) *Eluréd*: Kam asi vedou nás?

Elurín: Co by sis tip?

Eluréd: Někam na výpravu!

Elurín: To má být vtíp?

Eluréd: Koukni se pořádně –

Elurín: Znáš jejich znak?

Eluréd: Vždyť patří... *Elurín*: Opravdu?

Eluréd: No, je to tak.

Ref: Oba: S rytíři z pověstí smíme si hrát,
o tom jsme snili snad natisíckrát,
o tom jsme snili snad natisíckrát.

(A) *Eluréd*: Čím začít, co myslíš?

Elurín: Táhle je les.

Eluréd: Na vlka? Honěnou?

Elurín: Copak jsem pes?

Eluréd: Schovka je nejlepší,

Elurín: když padá sníh,

Eluréd: naše stopy skryje

Elurín: před každým z nich.

Ref: Oba: S rytíři z pověstí budeme si hrát,
celou noc s nimi, nepůjdeme spát,
celou noc s nimi, nepůjdeme spát.

Poslední boj

předehra Ami G Ami G Ami G

Ami G **A** Ami G Ami G Ami

sbor: Dlou-ho jsme če-ka - li ve stí-neh scho-va-ní, dlou - ho jsme vá-ha - li do bo - je jít,
Krev krá-le, jenž nám byl z krá-lů všech nej-bliž-ší, ná - ro-du drob-né-mu schne na ru-kách

G Ami G Ami

v skry - tu jsme dou - fa - li v mír a klid pří-štích dní, však krev dnes pro-li - tou ne - lze za - přít.
a vojs-ko v že - le - ze tá - hne na Do - ri - ath. Má nám snad na-dá - le dik - to - vat strach?

Ami G Ami G **A1** Ami G Ami

mezihra 1

sbor: Na-pně-te tě - ti - vy a zno - vu vzpo-meň-te - ší - pů svist, ro-hů zpěv,

flétna

G Ami G Ami G Ami

z ně-hož mra-zí. Ne-spat-ří drob-ný lid svo - ji smrt při-chá-zet, do hor se ne-vrá-tí lhá-ři, vra-zi.

A2 Ami G Ami G Ami

Ú - těk je mar-ný po ú - bo - cí Dol-me-du, kde le-sa Pas-tý - ři če - ka - jí již; nás Be-ren ve-de dnes

G Ami G Ami Ami *mezihra 1* G Ami G

v svou bit-vu po-sled-ní, strach v na-ších o-čích víc ne - u - vi-díš!

B Ami G Ami G F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G

Naugladúr:
Co si mys-líš, že se ti pros-tě vzdám, lids-ký star-če, zšed - lý vě-kem, mám svou hr-dost,

F G Ami G Ami G F G **C** Ami G Ami G F G

Beren:
Ma - hal mi svěd-kem je, ne - u - te - ču před člo-vě-kem! Tvo-ji hr-dost, pa - ne štol, ne-ha-ním,

Ami G Ami G F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G

chy-bí ti však cha - rak-ter, čest, pro lesk zla-ta lhá - řům jsi u - vě-řil, před-sud - ky ses

F G **B+C** 8 *mezihra 1* 2 **B+C** 8 **C** 8 *mezihra 1* 2

ne - chal u-nést. Nemluv mi... Vidím, krev ti... Bitva to však...

C+B 8 **D** Ami F G Ami F E Ami F G Ami F E Ami F G Ami

Naugladúr: Jakou to máš... *Beren:* Pro-klí-nám tě, zla - to Do - ri - a-thu! Jde ti pou-ze o sil-ma-ril! *Naugladúr:* Mám-li ze-mřít

F E Ami F G Ami F E *Ami mezihra 2* G Ami

na bře-zích A - sca-ru, pro-klí - nám jej z po - sled-ních sil!

G Ami B+C Ami G Ami G F G Ami G Ami G

Beren: Sbo-hem, ří-kám ti, pa-ne No-gro-du, Ma-hal na své

F G Ami G Ami G F G Ami G Ami G F Ami

dě - ti če - ká; po-klad, kte-rý ze záš-ti pro-klel jsi, o - čis - tí svou dla - ní ře - ka.

Předehra

(A) *Sbor*: Dlouho jsme čekali ve stínech schování,
dlouho jsme váhali do boje jít,
v skrytu jsme doufali v mír a klid příštích dní,
však krev dnes prolitou nelze zapřít.

(A) Krev krále, jenž nám byl z králů všech nejbližší,
národu drobnému schne na rukách
a vojsko v železe táhne na Doriath.
Má nám snad nadále diktovat strach?

Mezihra 1

(A) Napněte tětivy a znovu vzpomeňte –
šípů svist, rohů zpěv, z něhož mrazí.
Nespatří drobný lid svoji smrt přicházet,
do hor se nevrátí lháři, vrazi.

(A) Útěk je marný po úbočí Dolmedu,
kde lesa Pastýři čekají již;
nás Beren vede dnes v svou bitvu poslední,
strach v našich očích víc nevidíš!

Mezihra 1

(B) *Naugladúr*: Co si myslíš, že se ti prostě vzdám,
lidský starče, zšedlý věkem,
mám svou hrdost, Mahal mi svědkem je,
neuteču před člověkem!

(C) *Beren*: Tvoji hrdost, pane štol, nehaním,
chybí ti však charakter, čest,
pro lesk zlata lhářům jsi uvěřil,
předsudky ses nechal unést.

(B) *Naugladúr*: Nemluv mi o pomluvách, předsudcích,
mocný tvůj tchán dobře je znal!

(C) *Naugladúr*: V čem je tedy lepší on, než jsem já? /

Beren: V čem jsi tedy lepší než býval on?

Naugladúr: Zaslouží, co lid můj mu dal!

Mezihra 1

(B) *Beren*: Vidím, krev ti ulpívá za nehty,
nevinný byl Thingolův lid!

(C) *Naugladúr*: Snad sis tchána nakonec oblíbil,
že se za něj se mnou chceš bít!

(C) *Oba*: Bitva to však bude tvá poslední,
Naugladúr: rychle stárnou lidské kosti, /

Beren: neujdeš spravedlnosti,

Beren: ač jsem znovu po boji netoužil,
ruce mé se pomsty zhostí.

Mezihra 1

(C) *Naugladúr*: Jakou to máš morální převahu,
když tvé oči zlato vidí,

(B) *Naugladúr*: však pokladu znovu se nedotkne /

Beren: Navrať, co sis neprávem nakradl!

Naugladúr: nikdo z elfů, nikdo z lidí!

(D) *Naugladúr*: Proklínám tě, zlato Doriathu!

Beren: Jde ti pouze o silmaril!

Naugladúr: Mám-li zemřít na březích Ascaru,
proklínám jej z posledních sil!

Mezihra 2

(B) *Beren*: Sbohem, říkám ti, pane Nogrodu,
Mahal na své děti čeká;

(C2) poklad, který ze zášti proklel jsi,
očistí svou dlaní řeka.

Poslední loučení

Emiadd2 **A2**

Ví-tej-te, ztra-ce-ný při-te-li, vi-dím vás ze srd-ce rád.

Emiadd2 **xx** **xx** **Emiadd2**

Než-li nás dva má smrt roz-dě-lí, z hří-čů svých chtěl bych se kát.

Předehra – 4 takty

Vítejte, ztracený příteli,
vidím vás ze srdce rád.
Nežli nás dva má smrt rozdělí,
z hříčů svých chtěl bych se kát.

Ke smíru podávám pravici,
byť ukřivděn, přijmete snad
upřímnou omluvu hlupáka,
jenž nechtěl dávat, jen brát.

Omyl ten, vážený hobite,
písemně jsem již napravil,
k vám, jakmile se vše přichystá,
z pokladu dopraví díl.

Děkuji vám, drahý zloději,
řemeslu vašemu čest.
Mně lepšího druha po boku
štěstěna nemohla snést.

Přeji vám štěstí a blahobyt,
pokojné dny, mír a klid.
Kéž jednoho dne, milý Bilbo,
můžete mi odpustit.

Text: BS, Hudba: JiS

Potápění

A1 C F C G C F

Pod A-mon E-reb prá - vě dnes po - div-nou zprá-vou šu - mí les, sed - mi-ce bra-trů, co tam dlí,

G C **A2** C F C G C

ji jis-tě o-ce - ní. V kr-va-vé bit-vě na bro-dě elf nic ne-ne-chal ná - ho - dě, tr - pas - lí-kům

F G C **B** F C G C

vza - li lup. *Pak co?* Do vo - dy s ním- šup! Pa - dl Thin-gol, pa - dl Do - ri-ath,

Dmi F C G Ami D E Ami

o zby-tek se su-pi zač-li prát, tak - že v tom po - kla - du byl sko-ro jis-tě sil - ma - ril.

B **B** **B** **A1** **A2**

To, že zloděj... A že Beren... Vždyť poklady... Naši bratři... Takže teď přímo...

mezihra 1 F C G C Dmi F C G

1. Ami D Ami D E

2. Ami D Ami D E

C C Ami G C Ami Dmi G Ami

Nol-dor, ti se vo-dy ne-bo-jí! I když o ni vů-bec ne-sto-jí! Teď však jde o po - klad

D Ami D E **C** 8

náš, á tak - že po - tá - pět se snaž. Voda je tu...

Ami *mezihra 2* D Ami D

C F G [A1] 8 [B] 8

F *dohra* C G C Dmi Fmi C G Ami

D C F G C

Hrnce bez ucha... A stěží kdy...

(A1) *Sbor*: Pod Amon Ereb právě dnes
podivnou zprávou šumí les,
sedmice bratrů, co tam dlí,
ji jistě ocení.

(A2) V krvavé bitvě na brodě
elf nic nenechal náhodě,
trpaslíkům vzali lup.
Rec: Pak co?
Do vody s ním - šup!

(B) *Sbor*: Padl Thingol, padl Doriath,
o zbytek se supi začli prát,
takže v tom pokladu byl
skoro jistě silmaril.

(B) *Celegorm*: To, že zloděj okrad zloděje,
může teď být naše naděje,
když ti elfi zelení
v hlavě maj jen lupení!

(B) *Curufin*: A že Beren tchána pomstít chtěl?
Celegorm: V tom bych hnedka problém neviděl.
Vždyť on už je starý tak,
že fakt mizerný má zrak.

(B) *Curufin a Celegorm*: Vždyť poklady v řece utopit,
na to musí extra tupý být,
takže stěží rozlišil
mezi šmuky silmaril!

(A1) *Curufin*: Naši bratři jsou váhaví.
Celegorm: Má rozhodnost to napraví.
Curufin a Celegorm: Ačkoliv oni chtějí klid,
my chcem náš Kámen mít!

(A2) Takže teď přímo na sever,
naberem nový cíl a směr
a svižně k řece Ascar hned
Rec: dnes
vyrazíme vpřed.

Mezihra 1

(C) *Curufin*: Noldor, ti se vody nebojí!
Celegorm: I když o ni vůbec nestojí!
Curufin: Teď však jde o poklad náš, *Sbor*: á
takže potápět se snaž.

(C) *Celegorm*: Voda je tu vážně studená,
tak, že klepou se mi kolena.
Curufin: Však kyne nám odměna, *Sbor*: á
přísaha splněná!

Mezihra 2

(A1) *Curufin a Celegorm*: Hrnce bez ucha, boty kus,
zlato, pár mrtvol, jinej hnus,
však to, co tady hledáme,
po dvou dnech nemáme.

(B) *Sbor*: A stěží kdy mítí budete,
nanejvýš tu rýmu chytnete.
Vždyť Lúthien ozdobil
svojí krásou silmaril.

Dohra

Text: JP, Hudba: E

Princezna Orleánská

Předehra **Dmi** **F**

8

Pro - chá - zím noč - ní tmou, stí - sně - na o - ba - vou, zna - ve - ná, leč
Půl - noc už bi - je zvon, stá - le tu ne - ní on, princ můj a

1. 2. 4.C **Dmi** | 3. C **Dmi** *Mezihra*
16

ne - mů - žu spát.
mož - ná i man - žel a král?

Dmi

Ne, ne, ne, já vím že: Je - ště než vyj - de den, při - je - de ví - tě - zen

F **C** **Dmi** **Dmi**

a trub-ky bu - dou mu hrát. A pak: Pod hvěz - dou ta - jem - nou sta - nu se
Vy - jde - me spo - lu ven u - ví - tat

F | 6. C **Dmi** | 7. C **D**

na - jed - nou krá - lov - nou Or - le - án - skou.
no - vý den o - ba dva, já a můj král.

Předehra

Procházím noční tmou,
stísněna obavou,
znavená, leč nemůžu spát.

Za temné noci zlé,
krůpěje na žezle,
svíce vidím v nich plát.

Půlnoc už bije zvon,
stále tu není on,
princ můj a možná i
manžel a král?

Chtěla bych znáti víc,
prstenu polovic,
zda u sebe přechovává.

Mezihra

Ne, ne, j vm, e:

Ještě než vyjde den,
přijede vítězen
a trubky budou mu hrát.

A pak:

Pod hvězdou tajemnou
stanu se najednou
královnou Orleánskou.

Vyjdeme spolu ven
uvítat nový den,
oba dva, já a můj král.

MK

Poznámka autora: Ne, nehleďte v tom žádnou souvislost s Pannou Orleánskou. Prostě se mi líbil zvuk toho slova :-)

Princezna Orleánská – doprovod

Předehra

Sopranová flétna

Altová flétna

Kytara Dmi

Mezihra

Dmi Gmi Dmi F Dmi

F C Dmi C Dmi

MK

Poznámka: Úplný doprovod si lze vyžádat u autora písň.

Princezna pastýřka

A Ami Emi Dmi Emi F

Jsem u - věz - ně - ná v plá - či, mám ú - směv pro bod - lá - či a za - po - mně - ní

Emi Ami **B** Ami Emi Dmi Emi

v chlad - ných po - ko - jích. Zná - m však i mís - ta ci - zí, tam ob - zor hla - dí bří - zy a

F Emi Ami **C** Ami G Emi

v ob - la - cích jsou be - rán - ci a sníh. Jak la - buť z čer - ných kří - del smím

Dmi Emi F Emi Ami Emi

zmi - zet z va - šich sí - del, jak hr - di - no - vé za - ká - za - ných knih. *Ref:* U - tí - kám,

G D Emi G D Emi Ami

kam u - tí - kám, ve vla - sech ví - tr zvlá - št - ních na - dě - jí, u - tí -

Emi G D Emi D Ami Emi

kám, kam u - tí - kám, od mo - ře dál, od stí - nů a - le - jí.

(A) Jsem uvězněná v pláči,
mám úsměv pro bodláčí
a zapomnění v chladných pokojích.

(B) Znáám však i místa cizí,
tam obzor hledí břízy
a v oblacích jsou beránci a sníh.

(B) Tam v horách slunce padá
za křišťalová stáda,
jak kaluže, když mizí na očích.

Ref: Utíkám, kam utíkám,
ve vlasech vítr zvláštních nadějí,
utíkám, kam utíkám,
od moře dál, od stínu alejí.

(A) Jsem slavík nebo mince,
spíš dívka z chudobince,
dvou citů někam dávno ztracených.

(B) Otázky neustálé,
dnes nejsem dcerou krále,
už nejsem kráskou v bílých závojích.

Ref:

(C) Jak labuť z černých křídel
smím zmizet z vašich sídel,
jak hrdinové zakázaných knih.

Ref:

Prokletý

A1 *capo 6* Bmi Emi A^b D Bmi Emi

Zas kle-čím na ko-le-nou a všech-no je zpát-ky, co v ru-kách tou-žil jsem mít,

A^b D Bmi Emi

se roz-pad - lo v prach. Tak hoř-ce chut-ná prav-da: ži-vot je

A^b D Bmi Emi A^b D 1.

krát - ký, tím spíš, jak na hru-di tvé vy-kvé-tá nach.

B 2. Bmi Emi A^b D Bmi Emi A^b D

Pro-sím od-pust', pří - te - li, že moud-ré ra-dy se ne - se - ly v ú-rod-ný lán.

E^b A Bmi Emi A^b D Bmi Emi

Byl jsem hlu-pák, teď to vím, jen - že už to ne - na - pra -

A^b D E^b A **A2** Bmi Emi

vím. Tys o - de - šel, na-vždy o - de-šel. Třpyt o - čí tvých ná-hle zhas

A^b D Bmi Emi A^b D

a jsem tím vin - ný, pro-klí-nám ho-di - nu zlou, kdy pro mě jsi šel.

Bmi Emi A^b D

V pa-tách mi od dět-ství jdou jen žal a stí - ny,

Bmi A^b C A^b
 Emi D D

po-kaž-dé ji-nak to skon - cí, ji-nak, než jsem chtěl. dal. Ješ-tě

G^b A^b E^b G^b E^b G^b
 C D A C A C

ne, ješ-tě zbý - vá co říct. Meč tvůj pá - lí v dla-ni a čer-ná če - pel

E^b G^b A^b E^b
 A C D A

chrá - ní mne před vším, než - li po - mstu vy - ko - nám. O -

G^b A^b E^b G^b E^b
 C D A C A

su-de, ješ-tě se bu-du chví - li bít! Slad-ké vo - dy chla-dí mé

G^b E^b G^b A^b E^b G^b A^b
 C A C D A C D

rá - ny, je a hla-dí, že se no-vé sí - ly i na-děj na - vra - cí.

(A1) Zas klečím na kolenou a všechno je zpátky,
 co v rukách toužil jsem mít, se rozpadlo v prach.
 Tak hořce chutná pravda: život je krátký,
 tím spíš, jak na hrudi tvé vykvétá nach.

(A1) Kéž sílu Valar bych měl, moh změnit běh světa,
 na každé poučení jak rád bych dal,
 ještě bys nezraněn žil a po dlouhá léta
 v boji i míru mi po boku stál.

(B) Prosím odpusť, příteli,
 že moudré rady se nesely v úrodný lán.
 Byl jsem hlupák, teď to vím,
 jenže už to nenapravím.
 Tys odešel, navždy odešel.

(A2) Třpyt očí tvých náhle zhas a já jsem tím vinný,
 proklínám hodinu zlou, kdy pro mě jsi šel.
 V patách mi od dětství jdou jen žal a stíny,
 pokaždé jinak to skončí, jinak, než jsem chtěl.

(A1) Proč vždy, když nadějí mám, někoho ztrácím?
 Vždyť z nás dvou pod kamením teď měl jsem spát já.
 Věrnost, péči a lásku nevděkem splácím,
 proč zrnka štěstí jsou hořem sypaná?

(B) Ardou více nezazní,
 moji tvář nerozjasní tvůj tichý smích.
 Jak krutě si osud hrál,
 žes mou rukou dokonat!
 Anglachel štká! I ten meč štká!

(A2) Do duše padá mi tma, srdce bije prázdné,
 a rvát se s životem dál náhle nezbývá sil.
 Vše, co bych vykřičet chtěl, mi v hrdle vázne,
 kolem mne obchází smrt, o niž ses neprosil.

(A1) Jediný přítel je pryč. Co víc mi zbývá?
 Lidem navždy je upřen Mandosův sál,
 pro Valar člověk je nic, tak už to bývá,
 snad abych ruku svou též raděj smrti dal.

(C) Ještě ne, ještě zbývá co říct.
 Meč tvůj pálí v dlani a černá čepel chrání
 mne před vším, nežli pomstu vykonám.
 Osude, ještě se budu chvíli bít!
 Sladké vody chladí mé rány, je a hladí,
 že se nové síly i naděj navrací.

Prší, prší

Pr-ší, pr-ší, jen se le-je, kam ko-níč-ky po-je-de-me, po-je-dem do Ro-ha-nu, tam já pi-vo do-sta-nu.

Prší, prší, jen se leje, kam koníčky pojedeme,
pojedem do Rohanu, tam já pivo dostanu.

Prší, prší, jen se blýská, po masakru se mi stýská,
poletím jak Thorondor přímou cestou na Gondor.

Prší, prší, jen se leje, kam koníčky pojedeme?
Pojedem na Hustoles, Aragorn tam taky vlez.

Ptáci zpívají, slunce pálí, koníčky mi mizí v dáli,
kolem Jam a Podlesí, tam se sedlo nenosí.

Zase prší, kalná voda, Sarumana není škoda,
ať si běží do Kraje, kdo uteče vyhraje.

Text: lidový a kolektivní, Hudba: lidová

Předposlední dík 1

Emi G Hmi Ami Emi
Tvá krá - sa ne - zha - sí - ná, tvé svět - lo sví - tí dál, za vo - dou za - vzpo -

G Hmi Ami Emi D Ami
mí - ná, kdo smu - ten od - plou - val. Zde, v kru - zích smr - tel - ní - ků, smí

Emi G D Hmi Emi
ze - mě i u - va - dat, znám mno - ho zpě - vů dí - ků, kte - rý ti za - zpí -

G D Hmi Ami Emi
vat? Zná - m mno - ho zpě - vů dí - ků, kte - rý ti za - zpí - vat?

Tvá krása nezhasíná, tvé světlo svítí dál,
za vodou zavzpomíná, kdo smuten odplouval.
Zde, v kruzích smrtelníků, smí země i uvadat,
znám mnoho zpěvů díků, který ti zazpívat?
Znám mnoho zpěvů díků, který ti zazpívat?

V lucernách, září bílé, té září tepané,
píseň o vůni chvíle, kterou už nemáme?
Kdy v hájích slavík zpíval, Doriathu Thingol král,
než boj zlo krví smýval, nifredil uvadal,
než boj zlo krví smýval, nifredil uvadal.

Či píseň světla Stromů, tobě tak vzdálenou,
touhu, co volá domů svou věčnou ozvěnou?
Od prsou rve ti děti, dál k Eldamaru spějí
a lehké lodě letí, mstí se a zabíjejí,
a lehké lodě letí, mstí se a zabíjejí.

Snad zpěv Čtvrtého věku o lidu slunečním,
zástupy chrabrých reků a bílých mohyl stín?
Se sudbou umírají, hlinou je přikryli
a v tobě zůstávají, proto se zrodili,
a v tobě zůstávají, proto se zrodili.

Tvá krása nezhasíná, tvé světlo svítí dál,
za vodou zavzpomíná ten, kdo tě miloval.
Zde, v kruzích smrtelníků, jen smrtelní smí žít,
znám mnoho zpěvů díků, kterým tě utišíš?
Znám mnoho zpěvů díků, kterým tě utišíš?

Předposlední dík 2

Emi D Emi

Tvá krá - sa ne - zha - sí - ná, tvé svět - lo sví - tí dál, za vo - dou za - vzpo -

D G

mí - ná, kdo smu - ten od - plou - val. Zde, v kru - zích smr - tel - ní - ků, smí

D Emi D

ze - mě i u - va - dat, znám mno - ho zpě - vů dí - ků, kte - rý ti za - zpí -

Emi Hmi Emi

vat? Zná - m mno - ho zpě - vů dí - ků, kte - rý ti za - zpí - vat?

Tvá krása nezhasíná, tvé světlo svítí dál,
za vodou zavzpomíná, kdo smuten odplouval.
Zde, v kruzích smrtelníků, smí země i uvadat,
znám mnoho zpěvů díků, který ti zazpívat?
Znám mnoho zpěvů díků, který ti zazpívat?

V lucernách, záři bílé, té záři tepané,
píseň o vůni chvíle, kterou už nemáme?
Kdy v hájích slavík zpíval, Doriathu Thingol král,
než boj zlo krví smýval, nifredil uvadal,
než boj zlo krví smýval, nifredil uvadal.

Či píseň světla Stromů, tobě tak vzdálenou,
touhu, co volá domů svou věčnou ozvěnou?
Od prsou rve ti děti, dál k Eldamaru spějí
a lehké lodě letí, mstí se a zabíjejí,
a lehké lodě letí, mstí se a zabíjejí.

Snad zpěv Čtvrtého věku o lidu slunečním,
zástupy chrabrých reků a bílých mohyl stín?
Se sudbou umírají, hlinou je přikryli
a v tobě zůstávají, proto se zrodili,
a v tobě zůstávají, proto se zrodili.

Tvá krása nezhasíná, tvé světlo svítí dál,
za vodou zavzpomíná ten, kdo tě miloval.
Zde, v kruzích smrtelníků, jen smrtelní smí žít,
znám mnoho zpěvů díků, kterým tě utišíš?
Znám mnoho zpěvů díků, kterým tě utišíš?

Text: KN, Hudba: Athan Galadwen

Přístavy

předehra Emi G Hmi

Emi D Hmi D

Emi [A] Emi D

Mo-ře vl - na - mi o - mů - vá zeď pří-stav - ní, o - či
o - to - čí, od - vrá - tí od mo-ře zrak, z le-sa

C G Emi D

pře - hlí - ží še - da - vou pláň, mla-dý Ca - la - dir na strá - ži ten - to den
po ces - tě houf při - chá - zí, ma - jí zna - ve - né tvá - ře, šat od pra - chu

Emi 1. G 2. G

sto - jí, ko - lem o - ště - pu sví - rá se dlaň. Hla - vu
še - dý, v o - čích za - hléd - neš sta - ne - sná - zí.

[B] G C D G D G C

Už po - vel „stát!“ k nim o - zvě - na ne - se, v chů - zi se za - sta - ví
„Me - ne - groth do - mo - vem byl nám, už ne - ní,“ ne - se se od - po - věď

C Emi G C D G D G

kaž - dý je - den. „Od - kud jste vy - šli a proč k nám jde - te?“ Ca - la - dir
pod - ve - če - rem. „Vy - vrá - cen zlo - bou, zá - ští a tou - hou, jak vy - hnan - ci

D G D 1. G 2. G

pře - jí - ždí dav po - hle - dem.
blou - dí - me po svě - tě ši - rém.“

Ami *mezihra* G Emi Ami

G Ami C G Emi

Předehra

(A) Moře vlnami omývá zeď přístavní,
oči přehlíží šedavou pláň,
mladý Caladir na stráží tento den stojí,
kolem oštěpu svírá se dlaň.

(A) Hlavu otočí, odvrátí od moře zrak,
z lesa po cestě houf přichází,
mají znavené tváře, šat od prachu šedý,
v očích zahlédneš sta nesnázi.

(B) Už povel „stát!“ k nim ozvěna nese,
v chůzi se zastaví každý jeden.
„Odkud jste vyšli a proč k nám jdete?“
Caladir přejíždí dav pohledem.

(B) „Menegroth domovem byl nám, už není,“
nese se odpověď podvečerem.
„Vyvrácen zlobou, záští a touhou,
jak vyhnanci bloudíme po světě širém.“

Mezihra

(B) „Vítejte, přátelé, vejděte v míru,
kraj je tu poklidný, místa je dost.
S dobrými úmysly každý je vítán
a bude ctěn jak vzácný host.“

(A) Naši poutníci našli cíl cesty své,
avšak příběh náš vine se dál,
padl Gondolin, úprk a za pár let zase
zástup vyhnanců před branou stál.

(B) Lid trojí konečně spojil se v jeden,
kde Sirion své vody moři dává,
kraj, který Ulmova moc tajně chrání,
poslední Morgothu odolává.

(A) Moře vlnami omývá zeď přístavní,
oči přehlíží šedavou pláň,
Mořské křídlo dnes za obzor do dálek míří,
kdo zná osud, co čeká tam naň?

Půjdem spolu k městu Dolu

předehra - flétny

D E A G A7 D Hmi

Pů-jdem spo-lu k měs-tu Do-lu, zla-to za to, zla-to za to, zla-to do-sta-neš: Ho - bi - te, lá - ká tě

Emi A7 D G A7 D Hmi Emi A7 D

po-klad tr-pas-lí-ků, do-bro-druž-ství, ho - bi - te, lá - ká tě vý - let za po-kla-dem, tak už běž!

Půjdem spolu k městu Dolu,
zlato za to, zlato za to, zlato dostaneš:
Hobite, láká tě
poklad trpaslíků, dobrodružství,
hobite, láká tě
výlet za pokladem, tak už běž!

Půjdem spolu kolem trolů,
žula, rula, žula, rula, žula, rula, svor:
Hobite, honí tě,
slunce už vychází nad obzorem,
hobite, honí tě,
slunce už vychází nad obzor.

Za Elrondem spolu půjdem,
luna, runa, luna, runa, luna, runa, znak:
Hobite, učí tě,
Elrond na runy je extratřída,
hobite, učí tě,
Elrond na runy je kabrňák.

A už je tu horda skřetů,
dýka, píka, dýka, píka, dýka, píka, gháš:
Hobite, honí tě,
Glum tě nesežere, Prsten získáš,
Hobite, honí tě,
Glum tě nesežere, Prsten máš.

Smečka vrrků kolem smrků,
vedle jedle vedle jedle, vedle jedle dub:
Hobite, lez hbitě,
orli natotata zachrání tě,
hobite, lez hbitě,
orli budou tady co by dup.

Meddědovi všechno poví
koník, poník, koník, poník, koník, poník, vůl:
Hobite, hostí tě,
Medděd proškolí si skřety pěstí,
hobite, hostí tě,
Medděd rád na skřety vezme hůl.

Co semele se v Temném lese?
Tma, hlad, žízeň, tma, hlad, žízeň, tma, hlad, žízeň, děs:
Hobite, honí tě,
pavouci si na vás zuby brousí,
hobite, honí tě,
elf je nevlídný, tak pročs tam lez?

Plujem v sudu vstříc osudu,
ryba, chyba, ryba, chyba, ryba, chyba, rak:
Hobite, hostí tě,
v Esgarothu velké pozdvižení,
hobite, hostí tě;
Hora na obzoru a v ní drak.

Ještě mílí a jsme v cíli,
brána, vrána, brána, vrána, brána, vrána, rýč:
Hobite, vstaň hbitě,
Durin odhalí ti tajné dveře,
hobite, vstaň hbitě,
Durin odhalí ti, nač je klíč.

Vlezeš hloupě v dračí doupe,
strach a pach a strach a pach a strach a pach a krok:
Hobite, zlobí tě,
drak je namyšlený, ty moc žvaníš,
hobite, zlobí tě,
drak rád předvede ti holý bok.

Jezerňane, město plane,
plaza zkáza, plaza zkáza, plaza zkáza, šíp:
Hobite, slyš hbitě,
Bard je lukostřelec, drozd poradí,
hobite, slyš hbitě,
Černý šíp našel cíl a drak chcíp.

Bitvy vřava zleva, zprava
v břítu svitu, v břítu svitu, v břítu svitu štít:
Hobite, zmiz hbitě,
armád pět a poklad je jen jeden,
hobite, zmiz hbitě,
dobro zvítězí a je čas jít.

Půjdem spolu z města Dolu,
zlato za to, zlato za to, zlato dostaneš:
Hobite, láká tě
teplo domova a postel měkká,
hobite, láká tě
domů cesta dlouhá, tak už běž!

Text: DB, Hudba: lidová

Radosti manželské

A1 Aadd9 D E D

Aredhel: V še - ru se rá - no pro - bou - zím, v pří - tmí pro - ží - vám den

Aadd9 D F C D

už mno - ho lét a mno - ho zim, pak do čer - na noc bar - ví sen.

A2 Aadd9 D E G D

Chy - bí mi svět - lo, slun - ce jas, jen v děc - ku ú - tě - chu mám,

Aadd9 D F C

chci zpát - ky hud - bu, rod - né, čas, co spo - leč - nost zve k tan - ci a

D **B1** Aadd9 C D Aadd9 E A

hrám. *Eöl:* Hvěz - dy své kou - zlo ne - ztrá - cí, vol - ní jsme víc, než - li

E Aadd9 C D Aadd9 F

král, i po - stel s měk - kou ma - tra - cí máš tu, já

C A **B2** Aadd9 C D Aadd9 E

všech - no ti dal. Ti - cho klid du - ši na - vra - cí, za - há - ní

A E Aadd9 C D Aadd9

stes - ky i strach a jest - li ne - máš co na prá - ci,

F C A **C** F G D

tře - bas kvě - ty o - zdob práh. Nech to - ho, do - stá - vám hlad.

Recitativ:

Aredhel: Eöle! Eöle!

Eöl: Hm?

Aredhel: Služebnictvo zase pozhasínalo všechny lampy!

Eöl: No, je pomalu čas jít spát. . .

Aredhel: A náš syn už zase mlčí!

Eöl: Asi nemá co říct. . .

Aredhel: Eöle, teď vážně

Eöl: Copak?

Aredhel: Musíme si promluvit. . .

(A1) *Aredhel:* V šeru se ráno probouzím,
v přítmí prožívám den
už mnoho lét a mnoho zim,
pak do černa noc barví sen.

(A2) Chybí mi světlo, slunce jas,
jen v děcku útěchu mám,
chci zpátky hudbu, rodné, čas,
co společnost zve k tanci a hrám.

(B1) *Eöl:* Hvězdy své kouzlo neztrácí,
volní jsme víc, nežli král,
i postel s měkkou matrací
máš tu, já všechno ti dal.

(B2) Ticho klid duši navrací,
zahání stesky i strach
a jestli nemáš co na práci,
třebas květy ozdob práh.

(B1) Kolikrát jsme už tančili,
když něžně halil nás stín,
chceš-li zas, půjdeme za chvíli,
snad přijde i další syn.

(A1) *Aredhel:* Jako bys má slova nevnímal,
já tady uvádám, víš?
I kdybys uspořádal bál,
k čemu je pro šedou myš?

(B1) *Eöl:* Nechápu, nač si stěžuješ,
vždyť je nám dobře, no ne?
Chceš místo lesů radši věž,
co se chladně k nebi pne?

(A1) *Aredhel:* Chtěla bych vidět přátele. . .

(B2) *Eöl:* Vrahy a zrádce, já vím.

K lůze máš city zjemnělé,
tu návštěvu nedovolím!

(A1) *Aredhel:* Copak jsem vězněm, kováři?

(B1) *Eöl:* Dobře víš, jak mám tě rád.

(A1) *Aredhel:* Bez světla klenot nezáří.

(C) *Eöl:* Nech toho. Dostávám hlad. . .

Rhovanion

A Ami F7maj Dmi

To se, mi-lý, to se stá-vá, že zby-de jen step-ní trá-va, že zby-dou jen pla-ší

Ami D Ami D

ko - ně, sim-bel-my - ně plá - ní vo - něl. *Ref:* Tak pojd-me tan - čit do se - tmě - ní,

F7maj D Emi D Ami **B** Ami

až zem vy - dá no - vé kla-sy, až tě - lo v stéb-lo změ-ní po-ma - te - ní. A pře-ce je tu

D F7maj D Emi D Ami

sim-bel-my-ně, hrob-ky krá-lů sto - jí vzpří-ma, chlad-ný děšť a tep - lá hlí - na za-vzpo-mí-ná.

(A) To se, milý, to se stává,
že zbyde jen stepní tráva,
že zbydou jen plaší koně,
simbelmyně plání voněl.

Ref: Tak pojdme tančit do setmění,
až zem vydá nové klasy,
až tělo v stéblo změní
pomatení.

(A) To se, milý, to se stává,
že zbyde jen Rhovanion,
na něm žádná hříva plavá,
koně bijou, koně krotí.

Ref: Tak pojdme lámat kopím hroty,
je čas následovat stíny,
zbytky žíní,
hm. . .

(B) A přece je tu simbelmyně,
hrobky králů stojí vzpříma,
chladný děšť a teplá hlína
zavzpomíná.

(A) To se, milý, to se stává,
že zbyde jen Rhovanion,
na něm žádná hříva plavá,
koně bijou, koně krotí.

Road song

Ami G Ami

Pat-náct div-nejch jezd - ců se su - ne kra - ji - nou, buď svůj po - klad

vokál

G Ami

do - sta-nou a ne - bo za - hy - nou. Kde je ko-nec pro - slu - ně - ným

G Ami G Ami

lou-kám ho - bi - tím? Kde je ko-nec zpě - vu, smí - chu? Vše za - ha - lil stín.

Road song 1

Patnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Kde je konec prosluněným loukám hobitům?
Kde je konec zpěvu, smíchu? Vše zahalil stín.

Tedka tiše jedou krajem hradů prastarých,
přijde déšť a potom soumrak, Bilbo z toho kých.

Moudrý Gandalf někam zmizel, rychle padla noc,
Rozbít tábor v mokřině, to není nic moc.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší.
Jestli v lese nastydnou či najdou přístřeší.

Road song 2

Patnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Poslední dům domácký už je jen vzpomínka,
do hor jezdcí stoupají víc, než jen zlehýnka.

Přišla rychle horská bouře, hrom tu stíhá blesk,
Bilba zase jímá strašný po domově stesk.

Mělký převis příliš dobrý úkryt neskýtá,
když obři hrajou házenou, Thorin přemítá.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší.
Jestli v horách nastydnou či najdou přístřeší.

Road song 3

Čtrnáct divnejch jezdců se sune krajinou,
buď svůj poklad dostanou a nebo zahynou.

Spoustu útrap zakusili naši pocestní,
teď však stoly přetékají, síní píseň zní.

I hodokvas musí skončit, čas je loučení,
tedy vzhůru, za dědictvím, drak to ocení.

Jet na lodi v pohodlíčku bylo báječné,
na břehu pak nechali je lidi nevděčné.

Tak se tedy podívejme, jak to vyřeší,
zda v pustině nastydnou či najdou přístřeší.

Rozhodnutí

prolog
trans - 7

Ami Emi Dmi Ami Emi Emi Hmi Ami Emi

Sly-šel jsi la-ment to-ho dí - tě-te? Jak se mám ne-po-hnout? Jak se mám

E H A Ami Emi Emi Hmi Ami Emi

roz-hod-nout? Smrt, to je dar, kte-rý se ne-od-ní - má. Žal, to je cit, jenž Va-lu

E H Ami Emi Emi Hmi Ami Emi

ne-do-jí - má. Já jsem je-nom ten, kte-rý du-še při-jí - má. Proč te-dy ny-ní je - jí

Emi Hmi H F# B Ami Emi H F# Ami Emi

smu-tek vní - mám? Jen Je - di - ný smí roz-hod-nout, zda mož-nost vol-by tu
Je - di - ný, teď roz-hod-ni, zda mož-nost vol-by tu

H F# Emi Hmi H F# Emi Hmi 1. H F# 2. H F#

je, zda vol - ba bu - de svo-bod-nou a lás - ka zda o - ži - je. Tak
je, zda elf a člo - věk jsou hod-ni své lás - ky a na-dě - je?

mezihra/dohra *8va*

8va

8va

Prolog (Mandos + šepot):
Slyšel jsi lament toho dítěte?
Jak se mám nepohnout?
Jak se mám rozhodnout?

(A) *Mandos:* Smrt, to je dar, který se neodnímá.
Žal, to je cit, jenž Valu nedojímá.
Já jsem jenom ten, který duše přijímá.
Proč tedy nyní její smutek vnímám?

(B) *Mandos:* Jen Jediný smí rozhodnout,
zda možnost volby tu je,
zda volba bude svobodnou
a láska zda ožije.

(B) *Sbor Valar:* Tak, Jediný, teď rozhodni,
zda možnost volby tu je,
zda elf a člověk jsou hodni
své lásky a naděje?

Mezihra (Eru promlouvá)

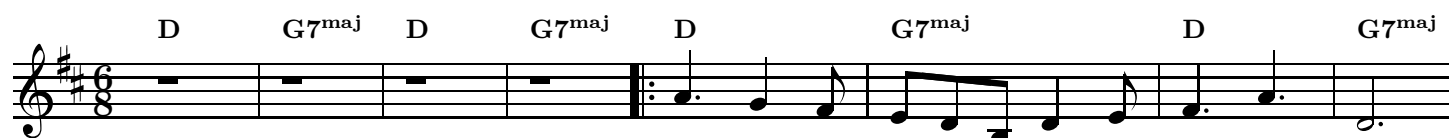
(A) *Mandos:* Slyš tedy vůli Eru Jediného:
Rozhodni teď o sudbě své i jeho.
Věčnost a blaženost elfů nebo
s ním prožít jeden krátký lidský život?

(B) *Lúthien:* Já dobře vím, co zvolit mám.
Vždyť možnost je jediná.
Za jeden život všechno dám.
A cena je laciná!

(B) *Lúthien:* Jak mohla bych žít blažená
bez lásky duše mojí?
Jak snadno volím Berena!
A smrti se nebojím!

Dohra (Eru promlouvá a činí)

Rozloučení (Namárië)

Dál, až za hra-ni-ce svě-ta ve-de nás

ces-ta, ta, kte-rá na li-di če-ká, když při-jde čas, věč-ná bla-že-nost

Zá-pad-ní ří-še ať se roz-ply-ne v dým, ten, kdo lás-ku zná, ten dob-ře ví, že

pů-jdu s ním. na-vě-ky na-má-ri-ě, na-má-ri-ě.

Dál, až za hranice světa
vede nás
cesta, ta, která na lidi čeká,
když přijde čas,
věčná blaženost Západní říše
ať se rozplyne v dým,
ten, kdo lásku zná, ten dobře ví, že
půjdu s ním.

Dál bez nás léta a věky
poběží,
ptám se, na věcech, jimiž jsme žili,
zda záleží,
naš syn ponese dědictví dále
a děti jeho dětí,
odkaz zůstane, přestože duše
odletí.

Dál, dál než kdokoli tuší,
vede nás
touha vzájemně spojených duší,
zní lásky hlas,
krátký okamžik čeká nás, než smrt
svou tvář odkryje,
pak jen vzpomínka zůstane s vámi,
navěky namárië, namárië.

Text: JŽ, Hudba: E+FD

Řekni, kde ty entky jsou

C Ami F G7 C
 Řek-ni, kde ty ent - ky jsou, co se s ni - ma moh - lo stát, řek-ni, kde ty
 Ami F G7 C Ami F
 ent - ky jsou, kde mo - hou být? Skře-ti je tu bě-hem dne vy - ká - ce - li
 G7 F C F G7 C
 do jed - né, kdo to kdy po - cho - pí, kdo to kdy po - cho - pí?

Řekni, kde ty entky jsou,
 co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty entky jsou,
 kde mohou být?
 Skřeti je tu během dne
 vykáceli do jedné,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti skřeti jsou,
 co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti skřeti jsou,
 kde mohou být?
 Sauron si je vyhlédl,
 do Mordoru odvedl,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

A kde je ten Sauron,
 co se s ním jen mohlo stát,
 a kde je ten Sauron,
 kde může být?
 Hobit Pytlík vyrazil,
 prstýnek mu pokazil,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti Pytlíci,
 co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti Pytlíci,
 kde mohou být?
 Co to bylo za nápad,
 táhnout s elfy na Západ?
 Kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti elfové,
 co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti elfové,
 kde mohou být?
 Odcházejí, blednou dál,
 na zemi je člověk král,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti lidi jsou,
 co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti lidi jsou,
 kde mohou být?
 Smog a zhoubná záření,
 zničili se, vážení,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

A kde je ta pustá poušť,
 co se s ní jen mohlo stát,
 a kde je ta pustá poušť,
 kde může být?
 Entky vyšly z úkrytu,
 zase stromy sází tu,
 kdo to kdy pochopí,
 kdo to kdy pochopí?

JŽ+PŽ

Sauronův výslech

[A1] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Tak to - hle že má být skře-tí hlíd-ka? Važ-te slo-va plyt-ká! Jen sbír-ka kre-a - tūr.

[B1] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Kdo jste? Tak mluv-te! Pů-vod tu - ším... Zřím od-lesk va-šich du - ší a v o-čích el - fi vzdor.

[B2] Ami E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 Ami E7

Pý - chu Nol-dor po-znám zdá - li i kouz-la, kte - rá ha - lí, co zro-dil Va - li - nor.

mezihra Ami E7 Ami Dsus4 Ami

Dsus4 1. Ami E7 2. Ami E7 [A2] Ami

Ty snad? Ne!

E7 Ami Dsus4 Ami Dsus4 E7

Hlu - pák - člo - věk - ske - ta... Tu je ten „zá - zrak svě - ta!“ A teď ti zlo - mím vaz!

(A1)
Tak tohle že má být skřetí hlídka?
Važte slova plytká!
Jen sbírka kreatūr.

(A1)
Ubohý převlek! Co však značí?
Zběhové, vyzvědači?
Vítejte na můj dvůr!

(B1)
Kdo jste? Tak mluvte! Původ tuším...
Zřím odlesk vašich duší
a v očích elfí vzdor.

(B2)
Pýchu Noldor poznám zdáli
i kouzla, která halí,
co zrodil Valinor.

(A1)
Hithlum či Himring? Jižní říše?
Či zvědi z tajné skrýše,
co hledám mnoho let?

(B1)
Kdo z vás mě zbaví pochybností,
moji vzácní hosti,
kam zalez Turgon? Hned!!

Mezihra

(A1)
Mlčte si; každý na začátku,
než splatí první splátku,
mi sotva řekne víc.

(B2)
Líbeznost mé pohostinnosti
vás zbaví tužeb, zlosti,
každý mi vyjde vstříc.

(A1)
Dost bylo řečí! Kdo vám velí?
A kdo že byl tak smělý,
že kouzlem chrání vás?

(A2)
Ty snad? Ne! Hlupák – člověk – sketa...
Tu je ten „zázrak světa“!
A teď ti zlomím vaz!

Recitativ: Ne!

(A1)
Uměním svým můj zájem budiš,
já dám ti šanci, budiž,
chci seznat moc tvoji.

(B2)
Ať ti, kteří kouzlem písňe vládnu
tu hádanku nesnadnou
rozřeší v souboji.

Setkání Berena a Lúthien

předehra *capo 4* **A** G#mi E F# D#mi G#mi
Emi C D Hmi Emi

Lúthien: Bí - lý svlék-ni háv, ze - mě mi - lá, kraj-kou sví - rá dál v ná-ru - cí

E7maj F# G#mi
C7maj D Emi *mezihra*

zi - ma ži - vot, co se tou - ží pro - bu - dit.

B G#mi E F# D#mi G#mi
Emi C D Hmi Emi

Beren: Zdál se mi sen, že na chví - li pou - hou v dla-ních jsem

E7maj F# D#mi G#mi E F#
C7maj D Hmi Emi C D

měl ra - dost i štěs - tí, mod - ra - vý den, hvězd - na - té

D#mi G#mi E7maj F# 1. 3. D#mi 2. 4. 5. G#mi
Hmi Emi C7maj D Hmi Emi

no - ci svit, la - bu - tí běl... a zřel sou - mrak kvěs - ti. žít.

Předehra

Lúthien:

(A) Bílý svlékni háv,
země milá, krajkou svírá
dál v náručí zima život, co se touží probudit.

(A) Cítíš slunce žár?
Hřeje, hladí, sílu sbírá,
tát by mohly vločky, řeky znovu tančit z pramenů.

(A) Zpívá hlasem múz
jaro, cestu otevírá
snům, kráse i písním, které naděj zpátky navrací.

Mezihra

Beren:

(B) Zdál se mi sen, že na chvíli pouhou
v dlaních jsem měl radost i štěstí,
modravý den, hvězdnaté noci svit,
labutí běl... a zřel soumrak kvěsti.

(B) Nádherný sen mne rozechvěl touhou,
rozezněl zvon, jenž zemřít měl v tmách.
Sůl mořských pěn sladký déšť něhy smyl,
o břehu pěl racek na vlnách.

(B) Hrál osud, hrál, já točím se v kole,
prchavý jas nahradil stínem.
Co dal, hned vzal, má náruč je prázdná,
sám bloudím dál, žalem svým vinen.

(B) Pohled tvůj hřál, ač paže mám holé,
na duši mé teď hoduje mráz.
Jak bych si přál být sponou v tvém plášti!
Dlít srdci blíž... Kéž potkám tě zas.

(B) Kéž směl bych říct, zašeptat: „Má krásko,“
jedinkrát jen, víc nemusím mít.
Tvůj sladký hlas v paměti uchovám.
Spoután láskou, jen s ní chci dál žít.

Sláva Meddědovců

Dmi C F Ami Dmi C Ami F

Medděd: Za dáv - ných dní, kdy mlád svět byl mých před - ků klan se u - sa - dil, a v kli - du čas po mno - ho let, než z prů - smy - ků se zje - vil skřet. Co vzít nám

Trpaslíci: vokál

Dmi C Ami C F Ami | 1. Dmi | 2. Dmi

žil pod ští - ty hor všem stráž - ním zlým a smr - ti vzdor. V mí - ru šel moh, to vzít nám chtěl a zká - zu vů - kol roz - ná - šel. Po - vstal od - váž -

Ami F Ami Dmi

né - ho li - du vzdor po - sta - vit se stvů - rám na od - por a od těch srd - ce na - pl - nil, sot - va de - sá - tý díl v ho - rách zbyl tam v jes - ky -

F C Dmi Ami C | 1. Dmi | 2. Dmi

dob je zhou - bou rod můj skře - tům, v pís - ních pro - sla - ven. Hrů - zou je - jich ních, v tem - ných sí - ních se je - jich zby - tek taj - ně skryl. (Snad stov - ky)

mezihra

Dmi F C Dmi C

B Ami Dmi Ami Dmi

(A) Za dávných dní, kdy mlád svět byl
mých předků klan se usadil,
a v klidu žil pod štíty hor
všem strážním zlým a smrti vzdor.

(A) V míru šel čas po mnoho let,
než z průsmyků se zjevil skřet.
Co vzít nám moh, to vzít nám chtěl
a zkázu vůkol roznášel.

(B) Povstal odvážného lidu vzdor
postavit se stvůráám na odpor
a od těch dob je zhoubou rod
můj skřetům, v písních proslaven.

(B) Hrůzou jejich srdce naplnil,
sotva desátý díl v horách zbyl
tam v jeskyních, v temných síních
se jejich zbytek tajně skryl.

Mezihra

(A) Snad stovky let proud řeky vzal,
však věčná touha plane dál
našich hor pás svobodný mít,
kde znovu žít bude náš lid.

(A) Pochmurný byl mi osud dán,
poslední dnes jsem klanu pán,
co stvůráám zlým se postavil,
ač z mužů sotva zlomek zbyl.

(B) Silou medvědí já vládnout smím,
zuřivost svou v boji obracím,
jak Medděd vám jsem jistě znám,
Beornem svým lidem jsem zván.

(B) Blízký tuším čas, kdy zase skřet
přijde z hor zlou zkázu roznášet.
Já připraven vyjdu v ten den,
svůj rod zřím v slávě obnoven.

Dohra

Text: JP, Hudba: JP+E

Sláva Númenoru

Dmi Ami Dmi Ami C

Tři ro - dy E - dain mí - ří s na - dě - jí k zá - pa - du, zář E - ä - ren - di -

Emi Ami C (C) Ami

lo - va nás ve - de na ra - du Va - lar, kte - ří s lás - kou nám zbu - do - va - li

G Dmi F Dmi Ami Dmi

jen o - strov E - len - na, zva - ný též Da - ro - va - ná zem. Sem El - dar z E - res -

Ami Dmi Ami C Emi Ami

sě - y na lo - dích kou - zel - ných při - vá - ží po - žeh - ná - ní, Bla - že - né ze - mě

C (C) Ami G Dmi

smích, když bí - lý Nim - loth vzrús - tá, kdo by se smut - ku bál, ve zdra - ví buď

C G F G C Dmi F

za - cho - ván El - ros, náš mi - lý král. Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál

Ami Dmi Ami F G Dmi ↗

hr - dě k ne - bi ční, dnes vze - šel nám den prv - ní, kéž ne - ní po - sled - ní.

Tři rody Edain míří s nadějí k západu,
zář Eärendilova nás vede na radu
Valar, kteří s láskou nám zbudovali jen
ostrov Elenna, zvaný též Darovaná zem.

Sem Eldar z Eressëy na lodích kouzelných
přiváží požehnání, Blažené země smích,
když bílý Nimloth vzrůstá, kdo by se smutku bál,
ve zdraví buď zachován Elros, náš milý král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den první, kéž není poslední.

* * *

Zní fanfáry a bubny, z výpravy východní
vrací se zástup lodí po stovkách dlouhých dní,
flotila Númenoru, co asi přiváží,
snad pohanu či slávu z dálného zámoří?

Slyš, lide Númenoru, raduj se, poběž sem,
nám koří se i moře, i celá Středozem,
když lesk a vliv náš vzrůstá, kdo by se času bál,
dlouho buď nám zachován Aldarion, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den slávy, kéž není poslední.

Jak dlouhé roky plynou, krátí se staletí
a moudrost králů mizí v smrtelném oběti,
čím větší sláva a moc, tím menší blaženost
a Zápovědi Valar jen nahánějí zlost.

Poselství Valinoru, ta vzbuzují jen smích
a Středozem ať úpí, král trvá na daních,
když skvostná hrobka vzrůstá, kdo by se smrti bál,
navěky buď zachován Ancalimon, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den moci, kéž není poslední.

* * *

Dým z Stromu obzor halí, chrám Temna pne se výš
a oltář Meneltarmy pod trestem nespátíš,
je zavržen rod Eldar i se svým jazykem,
král Věrné mocí drtí, válka zas Středozem.

My poznali jsme pravdu, Pán Sauron, rádce náš,
ví, kdo je nám nakloněn a kdo je otrokář,
když hněv i loďstvo vzrůstá, kdo by se Valar bál,
navždy budiž zachován Ar-Pharazôn, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den vzpoury, nebude poslední.

Sláva Númenoru

1 A Dmi FG Dmi Ami Dmi Ami

Tři ro - dy E - dain mí - ří s na - dě - jí k zá - pa - du, zář

9 C Emi Ami C

E - ä - ren - di - lo - va nás ve - de na ra - du Va - lar, kte - ří

Va - lar, kte - ří

14 Ami G Dmi F

s lás - kou nám zbu - do - va - li jen o - strov E - len - na, zva - ný též

s lás - kou nám zbu - do - va - li jen o - strov E - len - na, zva - ný též

19 Dmi Ami Dmi B Ami Dmi

Da - ro - va - ná zem.

Da - ro - va - ná zem. Sem El - dar z E - res - sě - y na lo - dích kou - zel -

24 Ami C Emi Ami C

ných při - vá - ží po - žeh - ná - ní, Bla - že - né ze - mě smích, když

ných při - vá - ží po - žeh - ná - ní, Bla - že - né ze - mě smích, když

29 Ami G Dmi

bí - lý Nim - loth vzrůs - tá, kdo by se smut - ku bál? Ve zdra - ví buď

bí - lý Nim - loth vzrůs - tá, kdo by se smut - ku bál? Ve zdra - ví buď

34 C G F G C C Dmi F Ami

za - cho - ván El - ros, náš mi - lý král! Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál hr - dě k ne - bi

za - cho - ván El - ros, náš mi - lý král! Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál hr - dě k ne - bi

40 Dmi Ami F G Dmi

ční, dnes vze - šel nám den prv - ní, kéž ne - ní po - sled - ní. *fanfára*

ční, dnes vze - šel nám den prv - ní, kéž ne - ní po - sled - ní.

47 Dmi **D** zpěv
 Ami Dmi Ami C

Zní fam-fá - ry a bub - ny, z vý - pra - vy vý - chod - ní vra - cí se zá - stup

pikola

tuba

53 Emi Ami C

lo - dí po stov - kách dlou - hých dní, flo - ti - la Nú - me - no - ru, co

58 Ami G Dmi F Dmi Ami

a - si při - vá - ží? Snad po - ha - nu či slá - vu z dál - né - ho zá - mo -

63 Dmi E Ami Dmi Ami

ří? Slyš, li - de Nú - me - no - ru, ra - duj se, po - běž sem, nám

68 C Emi Ami C

ko - ří se i mo - ře, i ce - lá Stře - do - zem, když lesk a vliv náš

73 Ami G Dmi C G

vzrůs - tá, kdo by se ča - su bál? Dlou - ho buď nám za - cho - ván Al -

78 F G C F Dmi F Ami

da - ri - on, náš král! Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál hr - dě k ne - bi

83 Dmi Ami F G Dmi

ční, dnes vze - šel nám den slá - vy, kéž ne - ní po - sled - ní.

90 Dmi G zpěv Ami Dmi Ami C

Jak dlou - hé ro - ky ply - nou, krá - tí se sta - le - tí a moud - rost krá - ľů

klávesy

96 E mi A mi C A mi

mi - z í v smr - tel-ném ob - je - tí, čím vět - ší slá - va a moc, tím men - ší bla - že -

102 G mi D mi A mi D mi A mi D mi H

nost a Zá - po - vě - di Va - lar jen na - há - ně - jí zlost. Po - sel - ství Va - li -

108 A mi D mi A mi C E mi A mi

no - ru, ta vzbu - zu - jí jen smích, a Stře - do - zem ať ú - pí, král tr - vá na da -

114 C

Ami Gmi Dmi

ních, když skvost-ná hrob-ka vzrůs-tá, kdo by se smr-ti bál? Na - vě - ky buď

120 Cmi Gmi Dmi Gmi Cmi^I Dmi F Ami

za-cho - ván, An - ca - li-mon, náš král! Hle, ští - ty Me-nel - tar - my dál hr - dě k ne-bi

126 Dmi Ami F G Dmi

ční, dnes vze - šel nám den mo - ci, kéž ne - ní po - sled - ní.

133 Dmi J Ami Dmi Ami Dmi

Dým z Stro - mu ob - zor ha - lí, chrám Tem - na pne se výš a

138 Ami Emi Ami Emi C Ami

ol - tář Me - nel - tar - my pod tres - tem ne - spat - říš, je za - vr - žen rod

143 Emi Ami F G7(Hdim) Dmi Ami

El - dar i se svým ja - zy - kem, král Věr - né mo - cí dr - tí, vál -

148 Dmi Ami Dmi K Ami Dmi Ami

ka zas Stře - do - zem. My po - zna - li jsme prav - du, Pán Sau - ron, rád - ce

153 Dmi Ami Emi Ami Emi C

náš, ví, kdo je nám na - klo - něn a kdo je o - tro - kář, když

158 Ami Emi Ami F G7(Hdim) Dmi

hněv i loď - stvo vzrûs - tá, kdo by se Va - lar bál? Na - vždy bu - diž

163 Emi Ami Dmi Emi Ami L Dmi F Ami

za - cho - ván, Ar - Pha - ra - zôn, náš král! Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál hr - dě k ne - bi

169 Dmi Ami F G Dmi

ční, dnes vze - šel nám den vzpou - ry, ne - bu - de po - sled - ní.

DB

Slib a dar

A1 Hmi Emi A Hmi Emi A Emi
Beleg: Pů - jdu s ním, kam až o - sud do - vo - lí, pří - te - le po bo - ku ať
 Hmi **A2** Emi Hmi Emi A Emi Hmi Emi
 má. Ač mlá - dí moud - ře vždy ne - vo - lí, do - bro v něm ú -
 A Hmi Emi **B** Hmi Emi A Hmi
 kla - dy pře - ko - ná. *Thingol:* Ne - leh - ký ú - kol sis před - se - vzal, zda - li
 Emi A D Hmi D A F#
 víš, co tě mů - že stát? Přec na - dě - jí jsi tam, kde se - lhal král,
 Hmi Emi A Hmi Hmi *mezihra* A
 po - žeh - ná - ní a dar chtěl bych ti dát.
 Emi A Emi D A
 Hmi Emi Ami Emi A Emi
 (Zlo - ba)

(A1) *Beleg:* Půjdu s ním, kam až osud dovolí, přítele po boku ať má.

(A2) Ač mládí moudře vždy nevolí, dobro v něm úklady překoná.

(B) *Thingol:* Nelehký úkol sis předsevzal, zda-li víš, co tě může stát?

Přec nadějí jsi tam, kde selhal král, požehnání a dar chtěl bych ti dát.

(A1) *Beleg:* Pane můj, pak dej mi dobrý meč, skřetí brň ať lehce prorazí.

(A2) Jak tuším, čeká mne mnohá seč a přijde vhod vše, co zlo porazí.

(B) *Thingol:* Vybírej si ze všech, které mám, jediný Aranrúth mi nech.

(A2) *Beleg:* Anglachel chci, smím-li zvolit sám, vždyť břittem svým přetne snad i dech.

Mezihra

(A1) *Melian:* Zloba v něm ti málo poslouží, ruku tvou nebude mít rád,

(A2) dlouhý čas ti sloužit netouží.

Beleg: Ten, co mám, však bude poslouchat!

Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory

F7maj G Ami F7maj

Můj pů-vod vzdá-len va-šim dnům, mám vzne-še-ný rod, vzpo-meň-te si, ne-vzni-kl jsem

G F7maj E Ami E7

sou-hrou ná-hod: mě moc-ný vše-ho svě-ta vlád-ce za-řa-dil do své-ho stád-ce a

F7maj F E Ami G C

kdy-bych v Prv-ním vě-ku vy-šel, ví-těz-ství bych zís-kal hlad-ce. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

Ami G C Ami E

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, in-ves-ti-ti-ce

Ami E F7maj F E Ami(A)

do roz-vo-je, ty mě ne-trá-pí, však mu-sím dbá-ti o svůj chrup a o svo-je drá-py.

F7maj G Ami Fmi7maj G

Lů-za o mně pro-hla-šu-je, že jsem ne-tvor, od-pouš-tím jim, na-cti-u-tr-há-ní

Lů-za o mně pro-hla-šu-je, že jsem ne-tvor, od-pouš-tím jim, na-cti-u-tr-há-ní

Lů-za o mně pro-hla-šu-je, že jsem ne-tvor, od-pouš-tím jim, na-cti-u-tr-há-ní

cello

F7maj E Ami E7 F7maj

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

vzdor. Je-jich níz-ká ob-vi-ně-ní vy-vra-cím, však co to změ-ní; je za-jí-má jen

F E Ami G C

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

bez-prá-ví a ma-jet-ků mých vy-vlast-ně-ní. Ref: Já ne-jsem žád-ný bur-žo-a,

Ami G C Ami E

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

jsem a-ris-to-krat, o bla-ho sta-ro-žit-nos-tí pe-ču-ji rád, do-těr-nost vám

Ami E F7maj F E7 A

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun - ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun - ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

po-dob-ných mě ne - za - jí - má, to vá - let šun - ky ve zla - tě, jó, to je pří - ma!

Předehra – 4 takty

Můj původ vzdálen vašim dnům, mám vznešený rod,
vzpomeňte si, nevznikl jsem souhrou náhod:
mě mocný všeho světa vládce
zařadil do svého stádce
a kdybych v Prvním věku vyšel, vítězství bych
získal hladce.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
investice do rozvoje, ty mě netrápí,
však musím dbáti o svůj chrup a o svoje drápy.

Rád vyhledávám společnost jen sobě rovných,
však příbuzných a přátel kosti již pokryl sníh.
Služebnictvo moje ptačí
mě tak leda ožebračí;
dnes stýkám se jen s nepřáteli, a to vskutku
nestačí.

Ref:

Můj život je osamělý, dím bez ptaní,
věnuji se studiu a rozjímání.
Mé srdce kryjí šupiny,
smaragdy a rubíny,
že zahořkl jsem nepochopen, nejste ani
vy bez viny.

Ref:

Lůza o mně prohlašuje, že jsem netvor,
odpouštím jim, nactiutrhání vzdor.
Jejich nízká obvinění
vyvracím, však co to změní;
je zajímavá jen bezpráví a majetků mých
vyvlastnění.

Ref: Já nejsem žádný buržoa, jsem aristokrat,
o blaho starožitností pečuji rád,
dotěrnost vám podobných mě nezajímá,
válet šunky ve zlatě, jó, to je příma!

Smrákání

Emi D Emi D

Při - šla jsi tak, ja - ko smrá - ká - ní, do tem - ných le - sů sem k nám.

Emi D Emi C Emi

Při - šla jsi sem, do mé ná - ru - če, nej - hez - cí dí - vka, co znám.

Emi předehra a mezihra Ami Emi D

Emi Ami Emi C Emi

Předehra

Přišla jsi tak, jako smrákání,
do temných lesů sem k nám.
Přišla jsi sem, do mé náruče,
nejhezčí dívka, co znám.

Přišla jsi tak, jako smrákání,
proměnila jsi můj svět.
Řekni však, co ti jen zabrání,
abys mi utekla zpět.

Přišla jsi tak, jako smrákání,
na koni projela tmou.
Doprovod tvůj už tě nechrání,
kde teď tví přátelé jsou?

Mezihra

Přišla jsi tak, jako smrákání,
odvanul všechen můj hněv.
Jinak Noldoli odháním se zbraní,
na jejich rukou lpí krev!

Přišla jsi tak, jako smrákání,
připomínáš hvězdný svit.
Pospíchám rychle a bez ptaní
uvítání připravit.

Půvabná jsi jako oblaka
a silou plamenů pláš.
Překrásná, nezkrotná paní má,
teď mi svou svobodu dáš!

Text: SS+MK, Hudba: MK+DB

Poznámka: Normální člověk či elf by asi dívku přirovnal ke svítání. Leč Eöl nebyl tak úplně normální a co se světla týče, měl, řekněme, specifické preference, takže on přirovnával Aredhel k smrákání.

Smrt Glaurungova

Hmi Ami

1. Tro - ji - ce mí - ří ml - ha - vou no - cí, ne - zna - jí, co o - sud na - dě - lí dnes.

Gmi Ami

Tú - rin je v če - le, bez bás - ně krá - čí, tam kde proud dra - vý ces - tu si kles - tí.

Hmi Ami

2. U - kry - ti sou - mra - kem krá - če - jí ti - ší, hle - da - jí, kde ne - tvor před ni - mi le - ží.

Gmi Ami

Rok - li - na straš - ná ces - tu jim hra - dí, str - má je stez - ka trh - li - nou do - lů.

Hmi Ami

3. Rmou - tí se Dor - las, srd - ce mu kle - sá, ne - na - šel od - va - hy pro se - stup těž - ký.

Gmi Ami

Sta - teč - ní mu - ži, slé - za - jí pro - past, stu - de - ný proud jim u - bí - rá sil.

Hmi Ami

4. Hlí - da - jí dra - ka, zda chys - tá se po - hnout; dý - chat se ne - dá, kluz - ká je ská - la.

Gmi Ami

Hun - thor, ach, věr - ný za - chy - til re - ka, vzá - pě - tí pa - dá, v rok - li se ří - tí.

Hmi Ami

5. Ko - neč - ně ne - tvor se ku - pře - du su - ne, ků - ži svou od - ha - lil, ne - tu - še nic.

Gmi Ami C Gmi B F#-7

Tú - rin, ač ze - mdle - ný, po - stře - hl šan - ci, do bři - cha dra - ku vbo - dl meč vráz.

Hmi Ami

mezihra

Gmi

Ami

Hmi Ami

6. Ra - cho - tem vzduch se na - pl - nil ná - hle, smr - tel - nou kře - cí za - trás se sráz.

Gmi Ami

Hroz - ný had po - ra - něn ku smr - ti spě - chá; če - pel rek o - pus - til, ži - vot si za - cho - val.

Hmi Ami

7. Ne - dba - je tmy, ne - dba - je kru - tých běd, pře - bro - dil ře - ku, vý - ši skal zdo - lal.

Gmi Ami

Leč stá - le dý - še drak, za - vře - ná víč - ka, a Tú - rin tak - to po - hr - da - vě dí:

Hmi Ami

8. „Po - zdra - ven bu - diž, Mor - go - thův ha - de, ve tmu se pro - pad - ni, ty zhoub - če kle - tý!“

Gmi Ami

Meč z rá - ny ta - há, zpět by jej do - stal, mr - ši - nu po - ne - chá na po - spas vra - nám.

Hmi Ami

9. Krev moc-ně trys-ká, ru - ku mu pá - lí, při - ná - ší bo - lest, čer - ná a hor - ká.

Gmi Ami

Drak se však po-hnul, po de - chu la - pá; vy - hle - dal hr - di - nu, zlob - ně naň hle - dí.

Hmi Ami

10. Tú - rin mu do o - čí po - hlé - dl zpří - ma; za - sa - žen zlo - bou, po - kle - sl ná - hle.

Gmi Ami

Na bře - hu pus - tém hla - vu svou slo - žil, za - po - mněl na svět, ve spán - ku spo - čí - nul.

Hmi Ami

mezihra

Gmi Ami

11. S ve - če - rem vy - šli mu - ži ze sí - ní, na Bran - dir žád - ný se ne - vrá - til z nich.

Truch - li - vý o - sud na - pl - nil cí - ši; sple - te - ní sud - by na - šlo svůj cíl.

Text: PB, Hudba: PB+DB

Sny a ambice

A Dmi C A Dmi

Jak moud-rým se o - tec zdá, když spí, hýč - ká si svá

C A F Gmi A Dmi

drob - ná ta - jem - ství z pra - dáv - ných hlu - bin snů a ka - me - ne, co

C B Dmi C

vy - rval z vý - hní Naug-rim; z pla - me - ne, jenž sot - va vy - dal ta - jem - ství,

B A Dmi C B

o nichž o - tec stá - le sní; jenž sot - va vy - dal všech - na ta - jem - ství,

Dmi A Dmi **B** C

o nichž můj o - tec mar - ně sní. Jak moud-rým se o - tec zdá, když

A Dmi C A F Gmi

spí, však zdá - ní kla - me, až se pro - bu - dí, zas bu - de

A Dmi C B

jen král ma - li - cher - nos - tí, co tři - dí, pou - tá, nu - dou po - hos - tí.

Dmi A B A

Ni - kdy ne - pře - kro - čil vlast - ní stín, ni - kdy ně - se - stou - pil do hlu - bin,

Gmi B Edim A Dmi A Dmi

brí - dil a u - bo - žák bez am - bic, však ot - če, věz, já chci víc!

(A) Jak moudrým se otec zdá, když spí,
hýčká si svá drobná tajemství,
z pradávných hlubin snů a kamene,
co vyrval z výhni Naugrim; z plamene,
jenž sotva vydal tajemství,
o nichž otec stále sní;
jenž sotva vydal všechna tajemství,
o nichž můj otec – marně – sní.

(B) Jak moudrým se otec zdá, když spí,
však zdání klame, až se probudí,
zas bude jen král malicherností,
co třídí, poutá, nudou pohostí.
Nikdy nepřekročil vlastní stín,
nikdy nesestoupil do hlubin,
břídil a ubožák bez ambic,
však otče, věz, já chci víc!

Recitativ:

Eöl (vzbudí se): Maegline, jdi se podívat, zda nevyhasl oheň.

Maeglin (pokloní se): Jistě, otče. . .

Mezihra

(A) Jak šťastnou se matka zdá, když spí,
jak ocel jasná, když se rozezní,
jak sokol v letu, motýl ve vánku,
jak Luna bílá; matka ve spánku
jen sotva zapře dědictví
krve noldorské, když sní;
jen sotva zapře krve dědictví
Noldor, matka má, když spí.

(B) Jak šťastnou se matka zdá, když spí,
však zdání klame, až se probudí
zas bude jen stín, tón, co zaznít měl,
jak tupý meč, jak sokol bez křídel.
Bez pomoci nepřekročí práh
Nan Elmothu. . . Odhoď stud a strach,
ač krve Noldor mám jen polovic,
jsem si jist, matko, i ty chceš víc!

Recitativ:

Maeglin: Otec brzy odjede do Nogrodu za trpaslíky.

Pojď, utečeme spolu, až nebude doma. . .

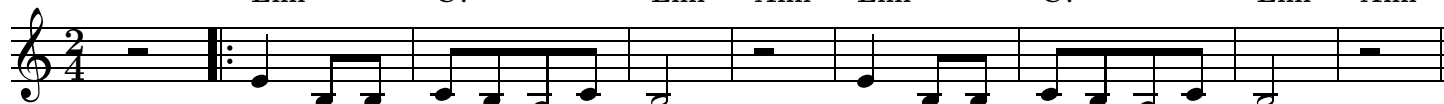
Dohra

DB

Souboj Saurona s Finrodem

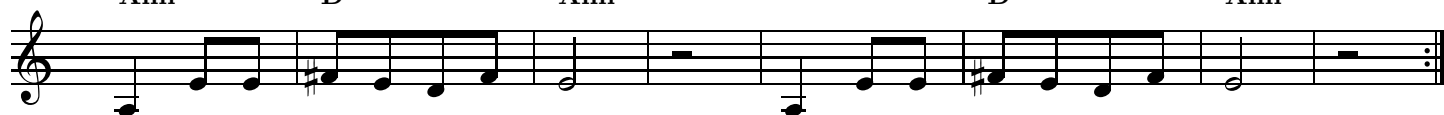
1. část

A Emi C7maj Emi Ami Emi C7maj Emi Ami

Sauron: Roz - luč se se svou svo-bo - dou, svit slun-ce víc už ne-spat - říš.
Roz - luč se se svým do-mo - vem, br - zy se vtros-ky pro-mě - ní.
Roz - luč se se svou ro - di - nou, rád je vsvé mo-ci u - ví - tám.
Roz - luč se se vším, cos kdy chtěl, při - jdeš o všech-no, cos měl rád.
Roz - luč se se svým ži - vo - tem, i se svým mar-ným po-slá - ním.

Ami D Ami D Ami

Finrod: Tem - no - ty já se ne - le - kám, třpyt hvězd je mé-mu srd - ci blíž.
Můj do-mov byl vždy za Mo - řem a na tom ty nic ne-změ - níš.
Že - nu jsem žád-nou ne - po - jal, vol - né je srd - ce mé, jsem sám.
Když jsem se vy - dal na ces - tu, tu - šil jsem, co mě bu - de stát.
Znám o - sud svůj, co při - jal jsem, zá - va-zek svůj rád vy - pl - ním.

B D G C D G C Ami Ami

Finrod: Znám o - sud svůj, co při - jal jsem, zá - va-zek svůj rád vy - pl - ním. *Finrodova mezihra*

2. část

C Ami G Ami D Ami D G³

Finrod: Moc - ným ma-iou bý-vals před vě - ky, kde - že je ten čas, kdy moud-ros - tí o - hro-mils
Vlád - neš o-hněm, lží a o - ce - lí, cha-rak - ter a čest jsi vy - mě - nil za tvr-dou
Au - lě byl tvým pá-nem, ne Mor-goth, jen hlu-pák vy - mě - ní Ko - vá - ře za O - tce
Tvůj pán se rád zlos - tí o - pá - jí; ne-máš ně-kdy strach, že v hně-vu tě roz - dr - tí
Vů - lí Moc-ných zpup-ně po - hr - dáš, tvůj trest je stá - le blíž, což se hně - vu Va - lar ne - bo -

Ami Ami Dmi Ami E Ami Dmi Ami E

nás? *Sauron:* Moc - ným ma-iou stá - le jsem, po - znáš, dřív než skon-čí den.
pěst. Slo - va cha-rak - ter a čest jsou jen do-zvuk prázd-ných gest.
lží. Čer - ve, jsi snad po - vo - lán sou - dit, kdo je lep - ší pán?
v prach? Ne - trap se o - su-dem mým, já si jis - tě po - ra - dím.
jíš? O Va - lar se ne-sta - rám, bát by ses měl spíš ty sám.

D Ami B Ami Gmi Ami B A

Sauron: O Va - lar se ne - sta - rám, bát by ses měl spíš ty sám.

Dmi B Dmi Gmi Dmi B

Sauronova mezihra

Dmi Gmi Dmi B Ami B

Dmi B Ami B Ami Gmi Dmi

3. část

E Emi C7maj Emi Ami Hmi E 1.-4. Hmi Ami

Sauron: Roz - luč se se svou svo - bo - dou... Finrod: Moud - rost jsi dáv - no o - pus - til...
 Roz - luč se se svým do - mo - vem... Jak snad - no za - pro - dal jsi čest...
 Roz - luč se se svou ro - di - nou... Jen pro moc hlu - pá - kem ses stal...
 Roz - luč se se vším, cos kdy chtěl... Mor - goth, věz, vrt - ka - vý je pán...
 Roz - luč se se svým ži - vo - tem... Což - pak se Va - lar ne - bo -

5. Hmi E **F** D G D

jíš? Finrod: Což - pak se Va - lar ne - bo - jíš?

4. část

G Dmi B Dmi Gmi Dmi

Recitativ:

Sauron: A ty? Sauron: Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě do - ká - že svých u - nést ná - sled - ky

B Dmi Gmi Dmi B Ami

či - nů; buď si jist, že já u - mím me - zi řád - ky číst. Své ces - ty za - ta - jil jsi cíl, přes - to jsi

B Ami Ami F Ami Dmi Ami

mno - hé pro - zra - dil: Vždyť ten, kdo vzpo - mí - ná Va - li - nor, z A - ma - nu pr - chl, Va - lar vzdor, ten,

F Ami Dmi Ami F Emi

kdo skrý-vá po-kry-tec-ky tvář, mu - sí být vzbou-ře-nec a lhář. Mys-líš, žes ne-pro-zra-dil víc?

F Emi Emi C Emi Ami

Kaž - dé slo - vo má rub i líc. Ten, kdo se jak ty ho-led - bal, bý - vá ro - dem nol-dor-ský

Emi C Emi Ami Emi C

král. Vzpo-meň na Fě - a - no-rův hněv, pro - li - tou v Al-qua-lon-dě krev. Pro-zrad: I tys meč v ru-ce

Hmi C Hmi H Emi F Emi

měl, ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel? Ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel?

I Hmi G Hmi Emi Hmi

Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě svou vi - nu zvlá - dá nést.

DB

Stará pochodová

G Ami D7 G D7 G Emi D G A D Ami

Ces - ta jde po - řád dál a dál ku - pře-du, pryč jde od mých vrat. Na leh-kých no - hou
Da - le - ko už mi u - tek - la a mu-sím za ní pos - pí-chat.

Ces - ta jde pořád dál a dál ku - pře-du, pryč jde od mých vrat. Na leh-kých no-hou
Da - le - ko už mi u - tek - la a mu-sím za ní pos - pí-chat.

Emi D Emi D G A D G Ami D7 G D7 G

dám se vést až k ces-tě vět - ší, než - li znám, tam, kde se stý - ká mno - ho cest.
A po - tom kam? To ne - vím sám. A po - tom kam? To ne - vím sám.

dám se vést až k ces-tě vět-ší, než - li znám, tam, kde se stý-ká mno - ho cest.
A po - tom kam? To ne - vím sám. A po - tom kam? To ne - vím sám.

Cesty vedou dál a dál,
přes hvozdy a pohoří,
v klínu věčně stinných skal,
řek, jež touží po moři;
sněhem mnoha krutých zim,
kvetoucí pak lučinou,
přes trávu i kamením,
pod horami, pod lunou.

Cesty vedou dál a dál
pod mraky i hvězdami,
ale ten, kdo cestoval,
teď se domů vrátit smí.
kdo zřel meč a plameny,
kdo zná slují děs a chlad,
luh teď uzří zelený,
známý vrch a známý sad.

Cesta jde pořád dál a dál
kupředu, pryč jde od mých vrat.
Daleko už mi utekla
a musím za ní pospíchat.
Na lehkých (těžkých) nohou dám se vést
až k cestě větší, nežli znám,
tam, kde se stýká mnoho cest.
A potom kam? To nevím sám.

Cesta jde pořád dál a dál
kupředu, pryč jde od mých vrat.
Daleko už mi utekla
a já bych raději šel spát.
Ať jiní jdou tou dlouhou cestou
na nová vlastní putování;
mě nohy do hostince nesou,
kde čeká dlouhé klidné spaní.

Text: J.R.R. Tolkien, Překlad: Fr. Vrba, St. Pošustová, Hudba: DB

Střezem

Emi C D Emi C D Emi

8

Kra-ji-na pus-tá, ob-zor tak še-dý, ve-čer se vkrá-dá do Stře-do-ze-mě. *Ref 1: Dnes na-po-*
 Báz-li-vá ús-ta dnes na-po-sle-dy do chvě-ní vět-ru od-po-ví ně-mě.

C D H7 Emi C D Emi C D

sle-dy řa - dí se voj-sko pě - šá - ků, ob-zor tak še-dý má strach a stvů-ry ve zna -

Emi Emi C D H7 Emi C

ku. *Ref 2: Me-če jsou kří - že, dnes na-po - sle-dy, dnes na - po - sle-dy*
 blí - že, ob - zor tak še-dý, ob - zor tak še-dý

D | 1. H7 Emi | 2. Emi C D Emi | Emi

řa - dí se voj-sko pě - šá - ků, k smr-ti je stvů-ry ve zna - ku. *Ref 3: Ve-čer se*

C D H7 Emi C D H7

vkrá - dá do Stře-do - ze - mě, ve - čer se vkrá - dá do Stře-do - ze - mě.

Krajina pustá,
obzor tak šedý,
večer se vkrádá do Střezemě.

Bázlivá ústa
dnes naposledy
do chvění větru odpoví němě.

*Ref 1: Dnes naposledy
řadí se vojsko pěšáků,
obzor tak šedý
má strach a stvůry ve znaku.*

Krajina tichá,
k smrti je blíže,
jsou vyslovena poslední přání.

Těžce se dýchá,
meče jsou kříže,
kdo by chtěl zemřít bez požehnání.

*Ref 2: Meče jsou kříže
dnes naposledy,
dnes naposledy
řadí se vojsko pěšáků,
k smrti je blíže,
obzor tak šedý,
obzor tak šedý
má strach a stvůry ve znaku.*

Krajina smutná
povzděchy plýtvá,
večer se vkrádá do Střezemě.

Už ví, jak chutná
prohraná bitva,
odpověď větru přiletla ke mně.

*Ref 3: Večer se vkrádá do Střezemě,
večer se vkrádá do Střezemě.
Večer se vkrádá do Střezemě,
večer se vkrádá do Střezemě.*

Sudba Hadorova rodu

A D Emi Hmi G

Je vla-há noc a měs - to skry - té spí, rod Ha - do - rův se

D Emi A G Hmi

ze sna pro - bu - dí, dva bra - tři jdou, bě - ží na pa - ho - rek,

G Hmi

dnes mož - ná spat - ří, jak skon - čí ten - to věk, dnes mož - ná

A 1.-2. Hmi A D

spat - ří, jak skon - čí ten - to věk. („Po-hled', ta)

3. Hmi A D F#mi **B** Hmi A Hmi

(šíp.“) O mno-ho let dřív, na vý - chod v pus - ti - nách,

F#mi Hmi A Hmi A

se hvězd - ná zář po - no - ří v zems-ký prach, Tem - ný elf ká - men, co

Hmi A Hmi F#mi Hmi

z hvěz - dy zbý - vá, zřel a sní o me - či jmé - nem Ang - la - chel,

A Hmi F# Hmi A D

a sní o me - či jmé - nem An - gui - rel. (Bra-tři za -)

(A) *Vypravěč*: Je vlhá noc a město skryté spí,
rod Hadorův se ze sna probudí,
dva bratři jdou, běží na pahorek,
dnes možná spatří, jak skončí tento věk,
dnes možná spatří, jak skončí tento věk.

(A) *Húrin*: „Pohleď, ta zář, to hvězda padá snad,
Huore, teď si musíš něco přát,
to já bych chtěl znát sudbu, ovlivnit
budoucnost rodu svého, věčně žít,
budoucnost rodu svého, věčně žít.“

(A) *Huor*: „Húrine, věz, já v sudbu nevěřím,
budoucnost svěřím radši pažím svým,
znát sudbu svou, já neměl bych se líp,
to spíš ať raní mě slepota či šíp,
to spíš ať raní mě slepota či šíp.“

(B) *Sbor*: O mnoho let dřív, na východ v pustinách,
se hvězdná zář ponoří v zemský prach,
Temný elf kámen, co z hvězdy zbývá, zřel
a sní o meči jménem Anglachel,
a sní o meči jménem Anguirel.

(A) *Vypravěč*: Bratři zatím dál vedou svoji při:
Húrin: „Ať ženu mám a syna, když ne tři,
co pro své činy i elfy bude ctěn
a získá přízeň elfích princezen
a získá přízeň elfích princezen.“

(A) Ať vládne mečem, ze stvůr ať nemá strach,
i kdyby měl překročit smrti práh,
ať zbraň mu dodá odvahu a cíl,
i kdyby naději Teiglinu proud skryl,
i kdyby naději Teiglinu proud smyl.“

(A) *Huor*: „Ženu, syna, nu, kdo by nechtěl mít,
co odvahu má a v očích elfí svit?
Než zhoubce stvůr, spíš než dobyvatel,
záchranou mnohým on stát by se měl,
záchranou mnohým kéž stát by se směl.“

(B) *Sbor*: O mnoho let dřív, u lesa Doriath
Temný elf splácí v meči dlužný plat.
Jeden meč Thingol v Menegrothu skryl,
o druhý Maeglin otce připravil,
o druhý Maeglin otce připravil.

(A) *Sbor*: Je vlhá noc a Gondolin už spí,
i Menegroth a nikdo netuší,
že meče, které zrodil hvězdný třpyt,
jsou připraveny sudbu vyplnit,
jsou připraveny sudbu vyplnit.

Svatební píseň

A1 G C Ami

družičky

Dnes vzý - vám Va - lar pís - ní svou, ať shléd - nou na ten

E G D7 G C G D7

pár, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - vě štěs - tí jim

G **A2** C Ami

Beren a Lúthien

Dnes vzý - vám Va - lar pís - ní svou, ať shléd - nou na nás

dá.

E G D7 G Ami G D7

dva, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - vě štěs - tí nám

G **B** C E7 Ami E7

Lúthien

dá. Smím to - - bě, pa - - ne,

Smím te - - be, pa - - ní, svo - jí zvat. Je

Ami H7 E Beren a Lúthien D7 G C

ru - ku dát. Ted' lás - ku smí - me pro - ží - vat, svým

elfové a družičky

mi - nu - los - tí žal. Ted' lás - ku smí - te pro - ží - vat, svým

G D7 G Cmi G Emi

dě - tem jed - nou ji dát.

dě - tem jed - nou ji dát. Lás - ky po - žeh - ná -

Hmi Ami E D7

Tvá ces - ta mou se stá - vá, o - sud je - di - ný

ní! á...

G

dán. Lás - ky dán dar.

Lás - ky dán dar.

(A1) *Družičky*: Dnes vzývám Valar písní svou,
ať shlédnou na ten pár,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí jim dá.

(A2) *Beren a Lúthien*: Dnes vzývám Valar písní svou,
ať shlédnou na nás dva,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí nám dá.

(B) *Beren, elfové a družičky*: Smím tebe, paní, svojí zvat.
Lúthien: Smím tobě, pane, ruku dát.

Všichni: Je minulostí žal.
Teď lásku smíme / smíte prožívat,
svým dětem jednou ji dát.

(C) *Elfwé a družičky*: Lásky požehnání!
Beren a Lúthien: Tvá cesta mou se stává,
osud jediný dán.
Všichni: Lásky dán dar.

Text: JP, Hudba: Giuseppe Verdi

Šahanvey

G D Emi (D) | 1. Emi | 2. Emi Emi

Ref: Ša-han - vey, ša-han - vey, Or - bel - te, krá - li, Ša-han - O - prá - tka
vey, ša-han - vey, srd - ce tě šá - lí.

G D Emi H Emi

vla - sů se o - ví - jí, by - li - ny kr - ví jsme zbar - vi - - li. U - tí -

G D | 1. Emi | 2. Emi | A Emi

kej, u - tí - kej, u - tí - kej. U - tí - kej. Or - belt,
Dnes v no - ci

G D Emi H Emi

ne - pří - tel, lás - kou spou - tán, ne - vi - dí, ne - sly - ší, ne - má strach.
v pe - les - tích po - kve - te rou - ta, zí - tra jej vy - ne - sou na ma - rách.

B C Emi Ami C G

Pla-me-nem ho - ří lás - ka a lás - kou pla - men sám. V něm

C Emi Ami G Ami

král ja - sa - nů pra - ská, on bří - zy křeh - ké pán.

Ref: Šahanvey, šahanvey, Orbelte, králi,
Šahanvey, šahanvey, srdce tě šálí.
Oprátka vlasů se ovíjí,
byliny krví jsme zbarvili.
Utíkej, utíkej, utíkej.
Utíkej, utíkej, utíkej.

(A) Orbelt, nepřítel, láskou spoután,
nevidí, neslyší, nemá strach.
Dnes v noci v pelestích pokvete routa,
zítra jej vynesou na marách.

(A) Pojď, pane, svklékni se,
zhasíme svíci,
půlnoc se pomalu překlání.
Z koupele voní to po měsíci,
krev ať v ní utopí svítání.

(B) Plamenem hoří láska a
láskou plamen sám.
V něm král jasanů praská,
on břízy křehké pán.

(A) Eukruen nemohu bez tebe žítí,
vždyť z touhy skonám a změním se v
prach.
Pojď paní, neboj se, budem se bítí,
ať meče vzpříčí se v královnách.

(A) Sudbu svou sám jsi dnes
dal do mých dlaní,
vím, krev dnes dojistá poteče.
Jen jedno království, jeden rod za ni,
tak bez zbroje, bez šatů do zteče.

(B) Po bílé rudá stéká,
dýka hruď odmyká,
tvá nevěsta už čeká,
volejte hrobníka.

(A) Orbel Erarien alin ey layno
Nin Theya Nin Vheya Nin ya Nvah
Puer šantiney a sterel šarbon
Uvatre y Thrie y Threy šyan.

(B) Eian eyan nienvey
Eu na Eo navel
yankarar entui šentiney
Beher Aši - Šahanvey.

Ref:

KN

Šmakova smrt

C Dmi G G7 C F7maj

Nad ob - zo - rem pla - ne tem - ně ru - dá zář, „Král pod Ho - rou svo - je zla - to ku - je!“

C Dmi G G7 C F7maj

Es - ga - roth - ští já - sa - jí, jen jed - na tvář ne - štěs - tí a zká - zu pro - ro - ku - je.

G7 C F7maj G7 C F7maj G

„Jó, zla - to ře - kou te - če! Jó, nech to - ho, člo - vě - če! Jó, jó, jó, jó. Jó!“

C mezihra - trubka G C G C

Předehra – 2 takty

Vypravěč: Nad obzorem plane temně rudá zář,

Esgarothští: „Král pod Horou svoje zlato kuje!“

Vypravěč: Esgarothští jásaají, jen jedna tvář
neštěstí a zkázu prorokuje.

Esgarothští: „Jó, zlato řekou teče!

Jó, nech toho, člověče! Jó, jó, jó, jó. Jó!“

Bard: „Trpaslíky jistě dávno sežral drak,

prý Král pod Horou!, naděje vás klame.

Teď zaútočí na nás, věřte, je to tak,

však to říkám, už ho tady máme!“

Sbor: Jó, pěkný pozdvižení.

Jó, slzy, pláč a klení. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: Drak se vzteká, chrlí ohně plameny:

Teď okusíte sílu jeho hněvu!

Starosta jen mlčky krčí rameny,

Esgarothským už není do zpěvu.

Sbor: Jó, celý město plane,

jó, jak si drak zamane. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Mezihra

Vypravěč: Lučištník Bard burcuje lid ze všech sil:

Bard: „Strhněte most, chopte se svých zbraní!“

Vypravěč: Marně šípy míří k nebi, minou cíl,

dračí břicho drahokamy chrání.

Sbor: Jó, šípy pozřel plamen,

jó, drak je neporaněn. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Bard: „Černý šípe, věrný, poslední, cos zbyl,
léta dobře sloužil, nemáš vadu.

Vykovaný v Dolu, nikdys nezradil. . .“

Drozd: „Zadrž ještě, poslyš moji radu.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý ptáci,

jó, rozumí svý práci. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: Co mu cvrdlíká starý drozd na římse

Bard poslouchá a diví se té zvěsti

o slabině draka, věru, diví se:

Bard: „Potkalo nás nečekané štěstí.“

Sbor: Jó, jsou to dobrý zprávy,

jó, konec je bezpráví. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Drozd: „Potomkem jsi Giriona, tedy slyš:

lysinu má drak na levém boku.

Až se stočí vlevo a sestoupí níž,

zdar tvým pažím, sokolímu oku!“

Sbor: Jó, černej šíp už letí,

jó, drakovo prokletí. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Vypravěč: A to byl konec; neomylně černý šíp

do dračího srdce vnik od hrotu

až po pířka; vy ten příběh znáte líp;

Šmak se zřítíl v trosky Esgarothu.

Sbor: Jó, konec dračí zlosti,

jó, už mu tlejou kosti. Jó, jó, jó, jó. Jó!

Šťastné shledání

C Dmi C D C Ami D

Smíš-ku můj dra-hý, tu jsi, slá - va, hle-dám tě dlou-hý čas.

Dmi G F D C Dmi C

Za-blou-dils a - si, to se stá - vá. Snad ne - jsi zra-něn? Co tvo - je

D G C Ami D C *mezihra* F C

hla-va? Ve dvou tu vál - ku zvlád-nem snáz.

F C F G C C D C

Dovětek: Pi - pi - ne, pro-sím, po - hřbíš mě...

PIPIN:

Smíšku můj drahý, tu jsi, sláva,
hledám tě dlouhý čas.
Zabloudils asi, to se stává.
Snad nejsi zraněn?
Co tvoje hlava?
Ve dvou tu válku zvládnem snáz.

Mezihra

Viděl jsem zástup, v něm nesli živí
raněné na márách.
A mrtvý král, obličej sivý,
spí v poli padlí,
pak kdo se diví,
jaký já měl o tebe strach?

Mezihra

SMÍŠEK:

Byli jsme dva, každý jen z půle
mužem by mohl se zvat.
Ztraceni v poli, z osudu vůle
přízrak se zmýlil
v nás, ke své smůle,
a paži mou teď svírá chlad.

Mezihra

Obzor se kloní, v mlze se ztrácí,
můj zrak se vzdává tmě.
Ta divná rána, co nekrvácí...
A doma v Kraji
zpívají ptáci...
Pipine, prosím, pohřbíš mě?

Dovětek: Pipine, prosím, pohřbíš mě...

DB

Štítonoška

4

A Ami G Ami E Ami Dmi G

Ro-han-ská s hr-dos - tí dív - ka krá - lů pro svůj už pla - kat ne - u - mí

E Ami E G E Ami F E

lid, jsouc k lůž - ku pou - tá - na ka - men - ných sá - lů, sot - va - kdy mů - že zví - tě -

Ami **B** E Hmi Ami E Ami F

zit. Si po - hrd - li že - nou, ne - boť že - na jeh - lu či meč, Štít

Ami E Ami G Ami E Ami

neb plát - no tří - má, zů - sta - ne v le - gen - dách vy - zdvi - že - na, (vždyť) na mís - to

F E Ami *flétna* G Ami

lás - ky jen sou - cit jej jí - má.

G Ami Dmi C E Ami

C Ami E Ami C Ami

(A) Rohanská s hrdostí dívka králů
pro svůj už plakat neumí lid,
jsouc k lůžku poutána kamenných sálů,
sotvakdy může zvítězit.

(B) Si pohrdli ženou, neboť žena
jehlu či meč, Štít neb plátno třímá,
zůstane v legendách vyzdvížena,
vždyť na místo lásky jen soucit jej jímá.

(A) Mocnému svém ve pánu lůnu
dědice sotva nadělí,
král srdce ještě prázdného trůnu
rozťal jí ostrou čepelí.

(B) Zve nárokem vlasti oběť své ctnosti,
s paží i životem nezdolnou drtí
vznešenost mládí vzdor společnosti.
Pod uzdou není proč, hrdinná smrti.

Tanec pod hvězdami

C G F G Ami

Ona: Slun - ce se k zá - pa - du sklá - ní. *On:* Svla - čec ti do vla - sů dám.

C G F G Ami

Ona: Tan - če - me dnes do sví - tá - ní. *On:* Tvé kro - ky po - ve - du sám.

C G F G Ami

On: Mě - síc ti po tvá - ři splý - vá *Ona:* Z tvých o - čí za - vo - něl mech.

C G F G Ami

On: Do no - ci o - kam - žik zby - vá. *Ona:* Tou - hou se za - ta - jil dech.

C G F G Ami

Oba: Na ne - bi Eä - ren - dil vstá - vá. Na - dě - je vzpo - mín - ku zříš.

vokál

C G F G Ami

Zá - pa - du mi - lost nám dá - vá. Po - slou - chej, zpě - vy zní blíž!

Ami (Hmi) G (A) Ami (Hmi) Emi (F#mi)

Ref: Zved - ni po - hár výš a při - pij stí - nu le - sa,
Dnes se ko - ná bál, ra - dos - tí du - še ple - sá,

cello

Ami (Hmi) Ami^V (Hmi^V) G (A) Ami (Hmi)

sta - rou, do - brou číš, je pl - ná po o - kraj.
svo - le - - ní král dal, - no tak, hud - bo, hraj!

Ona: Slunce se k západu sklání.

On: Svlaček ti do vlasů dám.

Ona: Tančeme dnes do svítání.

On: Tvé kroky povedu sám.

On: Měsíc ti po tváři splývá.

Ona: Z tvých očí zavoněl mech.

On: Do noci okamžik zbývá.

Ona: Touhou se zatajil dech.

Oba: Na nebi Eärendil vstává.

Naděje vzpomínku zříš.

Západu milost nám dává.

Poslouchej, zpěvy zní blíž!

Ref: Zvedni pohár výš a připij stínu lesa,
starou, dobrou číš, je plná po okraj.

Dnes se koná bál, radostí duše plesá,
svolení král dal, no tak, hudbo, hraj!

Ona: Loutna na mýtině zpívá.

On: O lásce nutí mě snít.

Ona: Struny v srdci rozechvívá.

On: Úsměvem vzalas mi klid.

On: V rytmu bílé nožky víří.

Ona: Růž vidím ve tváři kvést.

On: Hedváb tvůj barvami hýří.

Ona: Tón písně bude nás vést.

Oba: Podívej, pochodně svítí.

Nad nimi zář Vardy hvězd.

Přivoň k čarovnému kvítí.

Zdobí nejnežnější z cest.

Ref:

Ona: Harfa si pozornost žádá.

On: Tajemný zasněný hlas.

Ona: Po nitkách představy spřádá.

On: Až splete je, zastaví čas.

On: Rosou ti zjemněla říza.

Ona: Tětiva napíná luk.

On: Má paní je útlá bříza.

Ona: Můj pán je ztepilý buk.

Oba: Dlaně jsou jak horké svíce.

Spojil je oheň a žár.

Co můžeme my dva chtít více?

Máme nejceněnější dar.

Ref: 2× (podruhé v hmoll)

Text: BS, Hudba: JiS+BS

Tar-Míriel

Dmi G Dmi F G

Tar - Pa-lan - tír, tvá dce-ra se dnes vdá - vá a hoř - ké sl - zy jí
 Tar - Pa-lan - tír, to se tak ně - kdy stá - vá, že pyš - ní mu - ži si

Dmi A C Dmi B 2 Dmi 4

smá - če - jí šat, je - nom brát.
 na - vyk - nou brát,

Dmi B Gmi

Ne - pro - sil, ne - žá - dal, ne - ptal - se, pros - tě jen bral,

Dmi B Gmi

pyš - ný je že - nich můj a srd - ce sví - rá mi žal.

G Dmi

Zpup - ný je, so - bec - ký, kru - tým se Pha - ra - zôn stal,

G Dmi Ami

dych - ti - vý bo - hat - ství, tou - ží teď ří - kat si král.

G A

F Dmi

on i to jmé - no mi vzal...

Tar-Palantír, tvá dcera se dnes vdává
a hořké slzy jí smáčejí šat.
Tar-Palantír, to se tak někdy stává,
že pyšní muži si navyknou brát, jenom brát.

Ach, otče můj, proč nezplodil jsi syna?
Proč křehká dívka teď má břímě nést?
Ach, otče můj, ač ruka žezlo třímá,
než moudrost předků je mocnější pěst, tvrdá pěst.

Mezihra

Ref: Neprosil, nežádal, neptal se, prostě jen bral.
Pyšný je ženich můj a srdce svírá mi žal.
Zpupný je, sobecký, krutým se Pharazôn stal,
dychtivý bohatství, touží teď říkat si král.

Tar-Palantír, ach, proč syn bratra tvého
násilím za ženu chce si mne brát?
Tar-Palantír, já obávám se zlého.
(Vždyť) poruší zákon a zavrhne řád, věčný řád.

Ach, otče můj, on říká, jak jsem krásná,
leč touhou po moci hoří jak vích.
Ach, otče můj, proč nesmím býti šťastná?
Nečistý sňatek mi sebere smích, dívčí smích.

Mezihra

Ref:

Tar-Palantír, tvá dcera se dnes vdává,
ta, kterou's Míriel v kolébce zval.
Tar-Palantír, to se tak někdy stává,
on i to jméno mi vzal...

SS+(BS+MK+DB)

Tarn Aeluin

A Ami Emi Ami C Dmi C

předehra
Je - ze - ro u - pro - střed še - di, vo - du krev zbar - vi - la na - chem a

G Ami Emi Ami Emi Ami

mě - dí v ten truch - li - vý pod - zim - ní den. Kní - že a pán té - hle ze - mě

C Dmi C G F G

po - sled - ní mr - tev je, zvěs - tu - jí tem - ně ti na vět - vích vrá - ny a

C Ami Dmi C G Ami

kr - kav - ců hej - na a hla - di - na Ae - lu - in ne - bu - de stej - ná teď pro to - ho,

Emi Ami **B** F G Dmi Ami

kdo zbu - de sám. Teď, Be - re - ne, vstá - vej, vždyť sen už se krá - tí, zkus

F G Dmi Ami F G Dmi

o - kla - mat sud - bu a před - běh - nout čas. Snad po - sel - ství mrt - vé - ho na - dě - ji

C Ami Dmi Ami G Ami

dá ti, jenž hoř - kos - ti po - hár pil do dna a na - dě - ji zhas.

Předehra

(A) Jezero uprostřed šedi,
vodu krev zbarvila nachem a mědí
v ten truchlivý podzimní den.
Kníže a pán téhle země
poslední mrtev je, zvěstují temně
ti na větvích vrány a krkavců hejna
a hladina Aeluin nebude stejná
teď pro toho, kdo zbude sám.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť sen už se krátí,
zkus oklamat sudbu a předběhnout čas.
Snad poselství mrtvého naději dá ti,
jenž hořkosti pohár pil do dna
a naději zhas.

(A) Oklamán Severu vládcem
zemřel i poslední přítel a zrádce,
co zprávu zlou přinést měl dřív.
Otec a pán téhle země
i druhové padli, zní píseň vran temně
a nepřítel chvátá se pochlubit smrtí,
jíž Sosnové země vzdor konečně zdrtí,
a křídla tmy rozestře snáz.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť den už se krátí,
teď mstitelem rodných jen zbývá ti být.
A snad králův prsten teď naději dá ti,
co v zástavu přátelství dán byl,
máš skřetům ho vzít.

(A) Jezero uprostřed šedi,
hladina leskne se zlatem a mědí.
Dne poslední paprsek zhas.

Táto, vrať se zpátky

A D A7sus D D4 Dadd9 G A7sus

Synové: Mor - go-thův zmar se ší - ří, tvá du - še ja - ko vždyc-ky pla - ne ko - lem
Ostatní: Byl jsi na - še svět - lo v dál - ce, jen - že pak čer - ný Va - la od - nes všech - no

A Emi G6 G A7sus D Dadd9

nás, jen - že zá - hy mi - zí, z tě - la zbyl jen prach. *Ostatní:* Kéž bys byl zas zpát - ky!
 pryč. Na - děj ne - u - mí - rá, při - sa - hu svou splň. *Synové:* Tá - to, vrať se zpát - ky!

A D **B** D A D D4 D

Synové: Tá - to, vrať se zpát - ky! *Všichni:* Co v srd - cích nás všech dří - má, tvé po - sel - ství a
Ostatní: Kéž bys byl zas zpát - ky!

G D6 A Emi G6 G

z mi - nu - los - ti dob - ré i to zlé pí - šem do po - hád - ky, náš stesk ať zho - jí čas.

A7sus D Dadd9 A7sus A D **C** A7sus A13 D

Synové: Tá - to, vrať se zpát - ky! *Ostatní:* Kéž bys byl zas zpát - ky! *Všichni:* Kéž bys nám sí - lu dal!

(A) *Synové:* Morgothův zmar se šíří,
 tvá duše jako vždycky
 plane kolem nás,
 jenže záhy mizí,
 z těla zbyl jen prach.
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!

(A) *Ostatní:* Byl jsi naše světlo v dálce,
 jenže pak černý Vala
 odnes všechno pryč.
 Naděj neumírá,
 přísahu svou splň.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(B) *Všichni:* Co v srdcích nás všech dřímá,
 tvé poselství a z minulosti
 dobré i to zlé
 píšem do pohádky,
 náš stesk ať zhojí čas.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(A) *Synové:* Morgothův zmar se šíří,
 přísaha žene nás
 a nedopřeje klid.
 Kéž se všechno vrátí
 a štěstí potká nás.
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!

(A) *Ostatní:* Byl jsi naše světlo v dálce.
 Kdo další bude tvoji
 velkolepost mít?
 Naděj neumírá,
 doufat smíme dál.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(B) *Všichni:* Co v srdcích nás všech dřímá,
 tvé poselství do budoucnosti
 dobré, ne to zlé.
 To jsou nové počátky,
 však vzpomínáme dál.
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!
Synové: Táto, vrať se zpátky!
Ostatní: Kéž bys byl zas zpátky!

(C) *Všichni:* Kéž bys nám sílu dal!

A. L. Webber/BS+E

Temný hvozd

A Ami G Ami G Ami

Krá - číš te-mno-tou, co by lo ven-ku je jen stí - - nem, vlá - kna

flétna

G Ami **B** Hmi

pa - vu - čin tlu - mí kaž - dý zvuk i krok. Sta - rá ce - sta hvo - zdem pod klen - ba - mi stro - mů

C Hmi Ami Hmi C E Ami

mi - zí v še - ru hlu - bo - kém, v o - kol - ní tmě pla - nou pá - ry žlu - tých o - cí, nez - bý - vá než dát se vpřed.

Ami G Ami G Ami G Ami G

dohra

Ami G Ami G Ami G Ami C

část I *Předehra*

(A) Kráčíš temnotou, co bylo venku je jen stínem,
vlákna pavučin tlumí každý zvuk i krok.

(B) Stará cesta hvozdem pod klenbami stromů mizí v šeru hlubokém,
v okolní tmě planou páry žlutých očí, nezbývá než dát se vpřed.

(A) Slyšíš, temný proud, snivou píseň spánku zpívá,
voda chladivá, čeká na tvůj volný pád.

(B) Teď můžeš se jen dívat, jak tvá bílá loďka mizí v šeru hlubokém,
tak na cestu se vydej, druha svého zvedni, nezbývá ti než jít vpřed.

(A) Vidiš ohně plát, možná je tam i sud s vínem,
musíš rady dbát, cesty drž se, nechod' tam.

(B) Podmanivě voní, chutná elfí krmě, na jazyk se slina sbíhá,
nemůžeš už dále odolávat hladu, třikrát zkoušíš kráčet vpřed.

část II *Předehra*

(A) Sekáš do sítí, s kamarády síly sbíráš,
věrné Žihadlo, krutý postrach pavoucí.

(B) Jak utíkáš lesem, pavoučí kruh houstne, nenávistné skřeky sílí,
mečem svým se ohnat, párkrát kolem bodnout, a pak zase běžet vpřed.

(A) Drzý hobite, rušiteli elfích jídel,
budeš litovat, žes' do lesa vkročil k nám.

(B) Tajnou lesní stezkou kamarády vedou, tak tak jejich průvod stíháš,
a pak v elfím sídle zlatá brána padá, nemůžeš se vrátit zpět.

Dohra

Théodenovo procitnutí

A Ami Dmi Ami Dmi

Sto - jí tu ne - če - kán a ni - kým ne - ví - tán, snad Sa - ru - ma - nův špeh, co
 Mlu - ví na krá - le, prý bou - ře při - chá - zí, zlo - děj ko - ní sta - rý prý
 Moud - rý Grí - ma snad nám dob - rou ra - du dá! Vy - žeň že - brá - ka, kde svých

1.-2. Ami 3. G

a - si při - nes nám? Ref: Thé - o - de - ne, Thé - o - de - ne, bu -
 po - moc při - ná - ší!
 ti - síc mu - žů má!

F G Ami G F E Ami G Ami

deš mi na - slou - chat? Ne - ní ješ - tě všech - no tem - né, vstaň, dej mu - žům řád! Thé -

G F G Ami G F E

o - de - ne, Thé - o - de - ne, ty ne - jsi nad hro - bem! Vstaň a o - pušť noč - ní sně - ní,

Ami G Ami **B** Ami E F Ami

ven - ku pla - ne den! Moc - ná slo - va a své srd - ce zno - vu sly - ším bíť!

Ami E F Ami Dmi Ami F

Sto - jí vprav - dě za svou ze - mi ješ - tě chví - li žít. Pro - pušť - te hned É - o - me - ra, pra - vou vů - li

Ami E F Ami Dmi Ami

měl, za své či - ny, od - va - hu, již dos - ti vy - tr - pěl. Sta - rý blá - zen byl jsem snad, však

E Ami G F E Ami G Ami

ny - ní na - stal čas! Zved - nout hla - vu, k bo - ji vo - lat, mu - žům ve - let zas.

(A) THÉODEN: Stojí tu nečekán a nikým nevitán,
snad Sarumanův špeh, co asi přines nám?
Mluví na krále, prý bouře přichází,
zloděj koní starý prý pomoc přináší!
Moudrý Gríma snad nám dobrou radu dá!
GRÍMA: Vyžeň žebráka, kde svých tisíc mužů má!

Ref: GANDALF: Théodene, Théodene, budeš mi naslouchat?
Není ještě všechno temné, vstaň, dej mužům řád!
Théodene, Théodene, ty nejsi nad hrobem!
SBOR: Vstaň a opusť noční snění, venku plane den!

(B) THÉODEN: Mocná slova a své srdce znovu slyším bít!
Stojí vpravdě za svou zemi ještě chvíli žít.
Propusťte hned Éomera, pravou vůli měl,
za své činy, odvahu, již dosti vytrpěl.
Starý blázen byl jsem snad, však nyní nastal čas!
Zvednout hlavu, k boji volat, mužům velet zas.

Ref: GANDALF: Théodene, Théodene, přijmi zpět svůj meč!
Odhoď strach a lítost, dělej, co je třeba teď!
Théodene, Théodene, orthanské moci vstříc!
SBOR: Na západ ať jedou muži; tam ti řekne víc!

(B) THÉODEN: Pravdu díš, jednu starost stále ještě mám!
Mistra Grímu na poradu nyní přivolám.
Ať ukáže svoji moudrost, svoji udatnost,
pouze činy, už ne slova, přijmu na milost.
Jestli však se bude zdráhat k boji hotovit,
ať je vyhnán, pohár hořký do dna bude pít.

PB+DB

Théodenovo zakletí

A B G B G A B G

Thé - o - de - ne, chci tvou sí - lu, tvá moc bu - de má,
ne - chám ti tu své - ho Grí - mu, ten ti ra - dy dá.

Gmi Bmi A Gmi **B** B G B G

Ref: Glo - bat sha - ra, dur - bat uzg, Thé - o - de - ne, z vě - že svo - jí
krim - pat ma - dur, a - zat duth. vnu - tit li - dem vů - li svo - jí,

A B G **C** B G B G A B

vi - dím jas - ný cíl, Thé - o - de - ne, ma - rce tvo - jí ny - ní vlád - nu
na ti - sí - ce mil.

G B G B G A B G

já, na se - ve - ru už věž sto - jí, vrá - ny křik - nou krá!

(A) Théodene, chci tvou sílu, tvá moc bude má,
nechám ti tu svého Grímu, ten ti rady dá.

Ref: Globat shara, durbat uzg, krimpat madur, azat duth.

(A) Théodene, cítíš slabost, ta tě pohltí,
tíhy v duši, té ať máš dost, ať tě rozdrtí.

Ref:

(B) Théodene, z věže svojí vidím jasný cíl,
vnutit lidem vůli svoji, na tisíce mil.

(C) Théodene, marce tvojí nyní vládnou já,
na severu už věž stojí, vrány křiknou krá!

PŽ+DB

Thingolův dědic

Ami *predehra* E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami

A1+A2 Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G#

Dior: Sa-mo-ten při - chá - zím, dí-tě le - sů ji - ných, při-zra-ky mi ces-tu stí - ny při - šly
Kro-ky mé však váz - nou, no-hy lis - tí vá - že, Do-ri-ath za-hy-nul, Eg - la - dor nám

flétna

Ami E7/G# Ami E7/G# Ami E7/G#

u - ká-zat; dá-vno zha-sla svět-la ve snech šťast-ných, teď lípí krev na stro-mech, ne - ní,
zů-stal snad, ny - ní do svých hlu-bin zve mě, smut-ná, o - puš - tě - ná ze-mě, zem - ře,

Ami E7/G# 1. Ami 2. Ami B F G

co by - lo - les po - hl - til chlad. sbor: Do - ri - a - the,
co ži - lo - zno-vu jsme Eg - lath. zpus - to - še - ný,

C C/H Ami Dmi G B Esus4 1. E 2. E

jak po - cho - pit, co jsi ztra - til, zda smíš ješ - tě snít? Jsi
zkr - va - ve - ný, z ran ti čně - jí zčer-na - lé kme - ny Jsi bříz.

A1 A2 B C F G C

16 16 9 16 16 16

Samoten přicházím... Samoten usedám... Nový králi... *Dior:* Pro - sím vás, ne - sud' - te mě, le - sy,

E F G B Esus4 E A2 16

já pro - sím vás, od - pust' - te mi, ře - ky za - kle - té, všech - ny chyby, které...

16

Předehra

(A1) *Dior*: Samoten přicházím, dítě lesů jiných,
přízraky mi cestu stíny přišly ukázat;
dávno zhasla světla ve snech
šťastných, teď lpí krev na stromech,
není, co bylo – les pohltit chlad.

(A2) Kroky mé však vážnou, nohy listí váže,
Doriath zahynul, Eglador nám zůstal snad,
nyní do svých hlubin zve mě,
smutná, opuštěná země,
zemře, co žilo – znovu jsme Eglath.

(B) *Sbor*: Doriathe, jak pochopit,
co jsi ztratil, zda smíš ještě snít?
Jsi zpustošený, zkrvavený,
z ran ti čnějí zčernalé kmeny bříz.

(A1) *Dior*: Samoten přicházím, smrtelný a cizí,
ale dědic jména vznešeného, kralovat.
Menegroth se v stínech topí,
na zdech po sekerách stopy,
z toho žalu teď trůn můj má povstat.

(A2) Samoten usedám, kde on dříve sedal.
Bdí se mnou Elwého stín, snad máme stejný cíl,
menší dědic velkého krále,
duši dám lesu a skále,
Dior nakrátko, navždy Eluchíl.

(B) *Sbor*: Nový králi, kým vlastně jsi?
Máš dobré srdce? Valar úmysly znáš?

(C) *Dior*: Prosím vás, nesuďte mě, lesy, já
prosím vás, odpusťte mi, řeky zakleté,
všechny

(A2) chyby, které přijdou, rozhodnutí těžká,
vždyť oproti lidu svému jsem ještě tak mlád!
Stopu krve setru z listí,
nebe od slz se vyčistí
a zas smích i zpěv pozná Doriath.

Text: FA, Hudba: E+FD

Thuringwethil

capo 2

A F#sus4 Hmi A Emi G7maj F#sus4 A G7maj
Esus4 Ami G Dmi F7maj Esus4 G F7maj

Stí - nem zro - ze - ná, tem - ný plášť ti vla - sy ha - lí, kříd - la ko - že - ná, ble - dé tvá - ře,

B F#sus4 Hmi A G7maj Esus4 G F#mi
Esus4 Ami G F7maj Dsus4 F Emi

ost - ré spá - ry. Žíz - niš po kr - vi, tou - hou ru - dé re - ty pla - nou, tvý - mi po - kr - my

G Aadd9 Hmi C C#mi C
F Gadd9 Ami B Hmi B

mno - zí mla - dí - ci se sta - nou. Ref: Ti - še tu při - chá - zíš sou - mra - kem, při - ná - šíš

Hmi F#sus4/H F#sus4/A F#sus4/G# F#sus4/A F#sus4/H D E F#mi
Ami Esus4/A Esus4/G Esus4/F# Esus4/G Esus4/A C D Emi

šed. Po - lib - kem kou - sa - vým v tem - no - tu sta - hu - ješ hned. mezihra

H C#mi Hmi A C#mi
A Hmi Ami G Hmi

(A) Stínem zrozená,
temný plášť ti vlasy halí,
křídla kožená,
bledé tváře,
ostré spáry.

(B) Žízniš po krvi,
touhou rudé retы planou,
tvými pokrmy
mnozí mladíci se stanou.

Ref: Tiše tu přicházíš soumrakem, přinášíš šed.
Polibkem kousavým v temnotu stahuješ hned.

(A) Posel Saurona,
Thuringwethil ti říkají,
oči démona
půvab v sobě ukrývají.

(B) Temný je tvůj pán,
to jen on zná tvoji žízeň,
Vládce stínů zván,
může zmírnit tvoji trýzeň.

Ref: Vlčí věž řítí se, od světla spálená líc,
konec je krásy tvé, než stínem nebudeš víc.

Mezihra

(A) Sudbou vedená
musíš teď do stínu jít,
všemi zrazená
Berena jdeš zachránit.

(B) Pláštík upíří,
tváře blednou, líc se mění,
křídla zavíří,
z vlasů je háv zapomnění.

Ref: Upírem chvíli být Lúthien okřídlená,
Draugluinova kůže zbyla tu pro Berena.

(A) Melkor kývne jen,
temný plášť ti k nohám padá,
bílá Lúthien,
stojíš tu teď před ním nahá.

(B) Žízni po krvi,
touhou po tvých rtech však plane,
byť by byl prvý,
naslouchat ti nepřestane.

Ref: Temnota, úklady, klenotů ničivá zář,
ze stínů slepota ovane zjizvenou tvář.

(B) Křídla kožená,
Melkor se ti k nohám sklání,
prober Berena
a utíkej bez ustání.

Text: VM+JaS, Hudba: AK+JaS+HK+DB

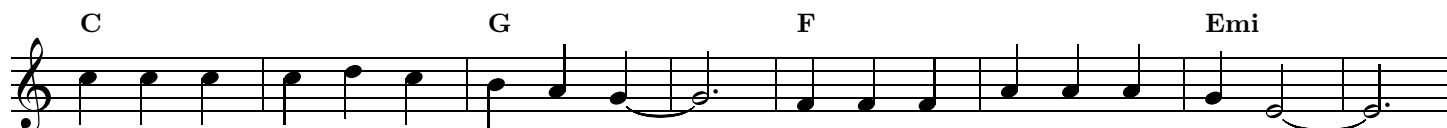
Tirion

Na bí - lém po - bře - ží Il - ma - rin, dřív než mě tvůj o - tec znal.

Dřív než tam do - sá - hl Mel - ko - rův splín, pře - krás - ný dům Nol - dor stál.

S vě - že - mi vrost - lý - mi k ne - be - sům, stro - pem do hvězd - ných drah Va - lar.

V Skle - ně - ných sí - ních stál Fin - wě - ho trůn a po Tů - ně vo - do - pád pa - dal.

Sto - jí na pa - hor - ku Tů - - ně mě - sto O - te - vře - ných bran. Na
hla - di - nách zá - ři - vých tů - - něk zr - cad - lí svůj dra - ho - - - -

kam. A pak dál, a pak dál, a pak dál. A pak dál.

Na bílém pobřeží Ilmarin,
dřív než mě tvůj otec znal.
Dřív než tam dosáhl Melkorův splín,
překrásný dům Noldor stál.

S věžemi vrostlými k nebesům,
stropem do hvězdných drah Valar.
V Skleněných síních stál Finwëho trůn
a po Tůně vodopád padal.

Ref: Stojí na pahorku Tůně
město Otevřených bran.
Na hladinách zářivých tůněk
zrcadlí svůj drahokam.

Na schodech z křišťálu Maglor hrával,
hitovky napsané v běhu.
Světlem, co proudilo Calaciryou,
je věnoval druhému břehu.

V zahrádce Nerdanel růže plály,
skoro jako Fëanor.
To Amrod s Amrasem byli malí
a nikdo nešířil vzdor.

Ref:
Ze zřidel ve stržích stoupala pára,
hodiny běžel jsi sady.
Přes štíty Pelóri řepkali Maiar,
byli hned tam a hned tady.

Vairë ti stezku osudu pletla,
koním's uzdu popustil.
A bylo město veškerého světla
u paty Taniquetil.

A pak dál, a pak dál, a pak dál...
A pak dál, a pak dál, a pak dál...

Tam světlem žil žehnan lid Vanyar
v průvodu rudozlatém.
Zato nás, tomu se i Mandos smál,
nás cesta žehnala blátem!

(protože) Noldoli jsou bouře letící pláni
a blesky křížují z očí.
Plamen je žene, neklid popohání,
dokud se na kůži nepromočí!

A pak k nám, a pak k nám, a pak k
nám...
A pak k nám, a pak k nám, a pak k
nám...
(kde)

Ref:

Tlyžna za plštýnek

D

Byd-lím v dí - že ž ka - me - ní, je - di - né po - tě - še - ní
Žnám ho, je můj ne - pší - tel, o - šun - tě - lý ni - ši - tel,

G D F C

šeb-ual ma - lý pán a žmi-žel š ním.
vžal mi čo šem kdy - ši na - jít šměl. Ref: Mau-ně pát-lám v pod-že-mí,

F C F C F G C

mau-ně hle-dám šměl, mau-ně čí - hám ve ští - nu, ně - kam o - de - šel.

Bydlím v díže ž kamení,
jediné potěšení
šebual malý pán a žmizel š ním.

Žnám ho, je můj nepšitel,
ošuntělý nišitel,
vžal mi, čo šem kdyši najít šměl.

Ref: Mauně pátlám v podžemí,
mauně hledám šměl,
mauně číhám ve štínu,
někam odešel.

Už šem dlouho, dlouho šám,
nevím, čo ši pošit mám,
plštýnek mi žmizel kdo ví kam.

Můj jediný dálešek
má teď nový domešek,
v jeho kapšiškách še štuatil hned.

Žnám ho, je můj nepšitel,
ošuntělý nišitel,
vžal mi, čo šem jenom já mít šměl.

Ref:

Někam odešel,
Někam odešel,
Někam odešel. . .

Tmavý úsvit

A Cmi Gmi Fmi Cmi B

Ko - neč - ně při - chá - zíš, tak dlou - ho če - kám, však při - liš poz - dě,

Gmi Cmi Gmi Fmi Cmi

ztra - ce - ni jsou. Zlo - vol - ný o - sud s če - list - mi vl - ka za - tne teď

B Gmi Cmi **B1** Cmi Gmi F

zu - by i do nás dvou. Já se ho ne - bo - jím, víc co ztra - tit

Cmi B Gmi Cmi B

ne - mám, kr - ví se o - po - jí a jed - nou snad je - ho hlad u - ko - jí,

Gmi Cmi Gmi Fmi Gmi

až se - be - re vše nám. Kdo mů - že v sou - bo - ji s o - su - dem stát?

B2 Cmi Gmi F Cmi

Kdo blou - díš ztra - cen a tem - - no - tou svá - zán, o - - su - dem

Kdo blou - díš ztra - cen a tem - no - tou svá - zán, o - su - dem

B Gmi Cmi B Gmi

čer - ným, jak Mor - goth sám, ve sto - pách krá - čí ti smrt, zmar a

čer - ným, jak Mor - goth sám, ve sto - pách krá - čí ti smrt, zmar a

Cmi Gmi Fmi Gmi/Cmi

zká - za, sud - ba má jed - nu z nej - lač - něj - ších tlam.

zká - za, sud - ba má jed - nu z nej - lač - něj - ších tlam.

mezihra

Tur - go - ne, měs - to tvé sed - mi jmen

tou - žím zřít zas, na - pl - nit o - či své nej - vět - ší z krás, po - sled - ní

pla - men v mém ži - vo - tě zhas, zlo - me - ný pro - sím: Vy - slyš můj hlas.

Húrin (rec.): Eledhwen?

Morwen:

(A) Konečně přicházíš, tak dlouho čekám,
však příliš pozdě, ztraceni jsou.
Zlovolný osud s čelistmi vlka
zatne teď zuby i do nás dvou.

(B1) Já se ho nebojím, víc co ztratit nemám,
krví se opojí a jednou snad
jeho hlad ukojí, až sebere vše nám.
Kdo může v souboji s osudem stát?

(A) Ulehni vedle mne, manželé drahý,
vždyť není pro nás dál pro co žít.
Vím, příští úsvit zůstane tmavý,
snad k našim dětem smíme už jít.

Sbor:

(B2) Kdo bloudíš ztracen a temnotou svázán,
osudem černým, jak Morgoth sám,
ve stopách kráčí ti smrt, zmar a zkáza,
sudba má jednu z nejlačnějších tlam.

Mezihra

Vypravěč:

(A) Ulehli pospolu, se sluncem Morwen
odchází, Húrin bloudí jak v snách.
V zoufalství lapen, smysly pomýlen,
Gondolin hledá, stane v horách.

Húrin:

(C) Turgone, město tvé sedmi jmen toužím zřít zas,
naplnit oči své největší z krás,
poslední plamen v mém životě zhas,
zlomený prosím: Vyslyš můj hlas.

Mezihra

Vypravěč:

(A) Jen ticho odpoví, starce chorého
zář Ondolindě už neoslňuje,
Morgoth konečně dosáhne svého,
Skrytému městu se čas naplní.

Sbor:

(B2) Kdo bloudíš ztracen a temnotou svázán,
osudem černým, jak Morgoth sám,
ve stopách kráčí ti smrt, zmar a zkáza,
sudba má jednu z nejlačnějších tlam.

To radši bych šel na Vlka

A Emi Hmi Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi

Po-saď-te se, přá-te-lé, vy-slech -ně-te, jář - ku, o mém vel-kém trá-pe - ní tu-hle pí-seň ná-řků.

B C D C D Emi

Své - ho sy - na Tú - ri - na, že jít hle - dat mu - sí, u Nar - go - thron - du

D C D Emi Emi D C

že prý byl, tak tam za - jít zku - sí. Ref: Hej, he - ja hou, he - ja, kůň se kro - kem
Hej, he - ja hou, he - ja, co bych vám po -

Hmi G D Emi D Emi

ký - vá, cá - klou žen - skou ho - ní - me po le - se sa - má dí - ra.
ví - dal, rad - ši bych šel na Vl - ka, než Mor - wen v le - se stí - hal.

(A) *Mablung*: Posadte se, přátelé, vyslechněte, jářku, o mém velkém trápení tuhle píseň nářků.

(A) Začalo to zvečera, jaksi nenápadně, Morwen tehdy vypadala jako vždycky chladně.

(B) Svého syna Túrina že jít hledat musí, u Nargothrondu že prý byl, tak tam zajít zkusí.

(A) Král ji to chtěl vymluvit, ale všechno marné, no a ráno zmizela, že tu nezestárne.

(A) Thingol se hned zachmuřil a po chvíli pravil: „Vezmi sobě jezdců houf a chraňte její zdraví.“

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, kůň se krokem kývá, cáklou žensku honíme po lese samá díra.
Hej, heja hou, heja, co bych vám povídal, to radši bych šel na Vlka, než Morwen v lese stíhal.

(A) *Morwen*: Svého syna Túrina na západ hledat spěchám, teď se mi však do cesty postavila řeka.

(A) Co si počnu, nebohá, kdo mě teď zachrání? A už Mablung přijíždí a deset jezdců za ním.

(B) Elfí lodě schované o kus dál v rákosí, převozníci převezou ty, co je poprosí.

(A) Na druhém břehu je nás víc nebo se to zdá mi? Vítr zlato odhalí, Niënor je tu s námi!

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, kůň se krokem kývá, cáklý ženský vezeme po cestě samá díra.
Hej, heja hou, heja, co bych vám povídal, to radši bych šel na Vlka, než tyhle dvě teď hlídal.

(A) *Niënor*: Morwen zkusím přesvědčit, ať se vrátí zpátky; to bych být dcera nesměla tvrdohlavé matky.

(A) Bažinami, rákosím, šedivým polesím, nebýt dcera Húrina, tak se asi děsím.

(B) K ničemu je odvaha, můžu jí mít za sta.
Mablung: Na pahorku budeš stát, prostě fidli basta!

(A) Obě jsem je zanechal obklopeny stráží a vůbec mi nevadilo, že byly trochu v ráži.

(A) Do Nargothrondu na průzkum po bříse se plazím, když tu Glaurung vyšel ven, že se vůbec snažím!

(B) Dračí oheň smísený s vodou tvoří páry, k tomu smradu přešrl, morgothovské čáry.

(A) V husté mlze páchnoucí zakončím svou píseň, jestli se nám povedla, padla na vás tíseň!

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, drak už mostem kývá, na Amon Ethir do dálky dračí zrak se dívá.
Hej, heja hou, heja, Glaurung, to je třída, o tom, co se dělo dál, ať jiný vám povídá!

Text: MK, Hudba: MK+E

Tol Sirion

A1 Emi D C Emi D

Huan: Lú-thi-en nád-her-ná, Thin-go-la dce-ra, ve spě-chu blou - dí, po-moc hle-dá.

Emi D C Emi Hmi

Be-re-na dr-ží teď Mor-go-tha ce-la, bez-na-děj za-je-tí, děs a bě-da!

A2 Emi D C

Z vě-ze-ní ve vět-vích u-prch-la ne-vin-ná, štěs-tí jí do ces-ty

Emi D Emi D C

při-ved-lo vás! Do pev-nos-ti ve-jít a od-vést Be-re-na moc va-še po-mů-že;

D Emi Emi C D **B1** D C D

a je-jí hlas. *Celegorm*: Ta-ko-vou krá-su jsem ni-kdy dřív ne-spat-řil,

Dmi Ami Dmi F C

ta-ko-vou krá-su já mu-sím mít sám! Ta-ko-vou krá-su snad do-ká-ží dva bra-tři

Dmi Ami Dmi **B2** D C D

s při-sli-bem po-mo-ci do-vést až k nám! *Ce+Cu*: Za těž-ké dve-ře na čas za-mkne-me ji,

Dmi Ami Dmi F C Dmi

Skry-té-mu krá-li po-šle-me vzkaz, že dce-ru vi-dět má je-di-nou na-dě-ji,

Ami Dmi Hmi Emi *mezihra* D

C jest-li ji pro-vdá za jed-no-ho z nás! Emi D Emi D A

Hmi Emi D C

(A1) *Huan*: Lúthien nádherná, Thingola dcera,
ve spěchu bloudí, pomoc hledá.
Berena drží teď Morgotha cela,
beznaděj zajetí, děs a běda!

(A2) Z vězení ve větvích uprchla nevinná,
štěstí jí do cesty přivedlo vás!
Do pevnosti vejít a odvést Berena
moc vaše pomůže; a její hlas.

(B1) *Celegorm*: Takovou krásu jsem nikdy dřív nespatriil,
takovou krásu já musím mít sám!
Takovou krásu snad dokáží dva bratři
s příslibem pomoci dovést až k nám!

(B2) *Celegorm a Curufin*:
Za těžké dveře na čas zamkneme ji,
Skrytému králi pošleme vzkaz,
že dceru vidět má jedinou naději,
jestli ji provdá za jednoho z nás!

(A1) *Lúthien*: Pro krásu svoji vždy znovu vězněná,
pro krásu, která spíš prokletím je.
Hluboko v duši jsem však ženou Berena,
srdce mé na cáry; ještě žije?

(A2) *Huan*: Nebohá Lúthien, co jsem ti udělal?
Věrnosti mé odpusť, je tak slepá,
naděje Berena, nyní tak ztemnělá,
musí být opět zažehnuta.

(A2) *Sbor*: Tajnými cestami, Lúthien, pospíchej,
plášť svůj si oblékni, skryje tak vás.
Na hřbet mu nasedni, nic se neostýchej,
chvat a vytrvalost Berena spas!

Mezihra

(B1) *Vypravěč + vokál Lúthien*:
Na mostě stanula, čistá a strašlivá,
divý hlas rozdrtil základy zdí.
Z temnoty rozvalin kdosi tam též zpívá,
zlomený Beren však myslí, že sní.

Vokál Lúthien + Beren

(A1) *Vypravěč*: Sauronovi vlci se na most stahují,
jednoho po druhém Huan dává.
Když potom podlehl strašlivý Draugluin,
Sauron se coby vlk k boji staví.

(A2) *Huan*: Kouzla ni tesáky, ni jed mě nesrazí,
má síla pochází z Valinoru!
Proměň se na vlka, proměň se na hada,
Na zemi ležíš teď bez odporu.

(B1) *Lúthien*: Huan tě porazil, uniknout můžeš jen
vysvlečen z těla a živý stěží.
Ke svému pánu běž v hanbě a na posměch
nebo mi vládu dej nad svou věží.

(B1) *Věžňové*, vyjděte do světla měsíce,
Berene, láska má, ozvi se mi.
Jsme zase spolu, i zoufalství pomine,
Finroda pohřbíme v čisté zemi.

sbor 1 + sbor 2

Text: E+FD+JŽ, Hudba: E+FD

Tomova

A A D G F G
 Hop a skok! Vždyť slun - ce sví - tí, sníh roz - ta - je a
 F G A D G F
 při - jde ja - ro. Hop a skok! Roz - kve - te kví - tí
 G F C D B A D G F
 a jas - ný den vy - že - ne še - ro. Hop a skok! Tak ho - nem k nám,
 C G F C 1. 2.
 vždyť smut - né je být v no - cích sám, vždyť

(A) Hop a skok!
 Vždyť slunce svítí,
 sníh roztaje a přijde jaro.
 Hop a skok!
 Rozkveté kvítí
 a jasný den vyžene šero.

(A) Hop a skok!
 Potůček bublá,
 voda z hor spěchá údolím.
 Hop a skok!
 Krajina celá
 halí se zeleným listovím.

(A) Hop a skok!
 Slaviček zpívá,
 sladká píseň kletby rozhání.
 Hop a skok!
 Radostné bývá
 v šumící lese shledání.

(A) Hop a skok!
 I tráva raší,
 měkký koberec rozestřel mech.
 Hop a skok!
 Poběžte braši!
 U nás potom naberete dech.

(A) Hop a skok!
 Paní líbezná,
 s lekníny u nožek bílých.
 Hop a skok!
 Jen Zlatěnka má
 roztančí dům v smutných chvílích.

(A) Hop a skok!
 Než večer přijde
 plamínek v krbu zabliká.
 Hop a skok!
 Když slunce zajde,
 Tomův dům přivítá poutníka.

(A) Hop a skok!
 Obloha hvězdná
 oblékla stříbrnou loktuši.
 Hop a skok!
 Poutníčky ze sna
 u Toma žádná tma neruší.

(B) Hop a skok!
 Tak honem k nám,
 vždyť smutné je být v nocích sám,
 vždyť smutné je být v nocích sám.

Trampoty pana Bulvy Cvalimíra se sýrem

Je - de Bul - va Cva - li - mír, ví - tr rum pum pum Je - de Bul - va Cva - li - mír, ví - tr rum pum
na vo - ze má vel - kej sýr.

hej - sa - sa - sa na vo - ze má vel - kej sýr, ví - tr rum pum pum. Je - de ho - ry - já

do - li - já ví - tr rum pum hej - sa - sa ho - ry - já do - li - já ví - tr rum pum pum.

Jede Bulva Cvalimír
na voze má velkej sýr.

Koupil si ho v Bralovsku,
teď si hraje na vozku.

Sýr je žlutý, kulatý,
stál ho jen tři dukáty.

V Hobitíně u mostu
potkal Bulva starostu.

„Zdráv buď Bulvo, co to máš
čistou pravdu, jen se snaž.“

Vymlouvá se Cvalimír,
nepřizná, že veze sýr.

Ve středu či v neděli,
Bulva, ten se neděli.

Rychle práskne do poní,
sotva kdo ho dohoní.

Jízda hlava nehlava,
pro Bulvu je zábava.

Ví, že nesmí zastavit,
dřív než spatří Řeky svit.

Starostova pravomoc
za Řekou už nemá moc.

V dálce Řeka zasvítí,
vůz se s lesa vyřítí.

V cíli, jak už to bývá,
komplikace se skrývá.

Uprostřed mostu stojí
stračena v plně zbroji.

Do Cvalimíra hrkne –
co když ho kráva trkne?

Nechtěl by ji porazit,
kde teď honem kámen vzít?

Mává, píská, huláká
krávu odchod neláká.

Jenom Řeka sama ví,
kde se teď vůz zastaví.

Bulva opatř strhne
do řečiště se vrhne.

Poně celí, břehu kus,
v proudu převržený vůz.

Marně hledá Bulva sýr,
odnesl ho vodní vír.

Smutně k domovu kráčí,
celé je mu to k pláči.

Jak tak pajdá podél vod
spatří v dáli žlutý bod.

Horempádem uhání
už ho vidí pod strání.

Zasekl se v křovinách:
„... a já o tebe měl strach!“

Šťastný úsměv na tváři
domů poklad odnáší.

V komoře ho uskladní,
zůstane tam spoustu dní.

Zatím poně u žlabu
v ovsu hledaj zábavu.

„Nežli řeka,“ zařehtaj,
„lepší domov, suchá stáj.“

Za dva týdny pospolu
sedí hosté u stolu.

Bulva svůj sýr předloží,
rychle sáhne po noži.

Krájí, seká, porcuje,
ale ouha, co to je?

„Nebyl jsem dost bedlivý,
sýr je celý plesnivý.“

To bude tou koupelí
předminulou neděli.“

Kroutí hlavou: „Co teď s tím?
Vyhodím ho nebo sním?“

S nedůvěrou ochutná.
„Lepší chuť sotvakdo zná!“

A tak Bulva, pokud vím
vynalezl hermelín.

Text: DB, Hudba: lidová, aranžmá Jaroslav Krček

Trpasličí výprava

A1

předehra

Naugladúr a Pelchar: Ta - vit, slé - vat, te - pat, hřát,
ko - vad - li - ně sný - tu - jem

zvony

vy - ko - vá - me hrud - ní plát, na - sa - dí - me ra - me - na, ať je zbroj do -
krouž - ko - vou zbroj, tak pojd' sem, kuk - lu k to - mu do - sta - neš, se - ke - ru a

1. 2. B

kon - če - na. Na Ta - vit, slé - vat, te - pat, hřát, vy - ro - bí - me
na stráž jdeš. Z hlu - bin dra - hé ka - me - ní, krá - su je - ho

A1

ten - ký drát, ze zla - ta či stříb - ra jen krás - né šper - ky od - li - jem.
o - ce - níš, pla - me - ny svíc tan - čí tu na fa - ze - tách dé - man - tů. Ta - vit, slé - vat...

C Hmi

D

mezihra 1

elektrická kytara *Kradma:* O hroz - ném ma - sak - ru ne - se - me zprá - vu,

Hmi

D

Hmi

Lháli: sta - lo se ne - štěs - tí, *Kradma:* by - li jsme v prá - vu! *Lháli:* El - fi král Naug - la - mír
Kradma: Dí - lo jsme do - da - li,

D

Hmi

D

pod - vod - ně zís - kal, *Kradma:* u - kra - dl sil - ma - ril *Lháli:* a tím se blýs - kal!
Lháli: pro - ved - li vzor - ně, *Kradma:* od - mě - nu žá - da - li *Lháli:* sluš - ně, po - kor - ně.

D Ami **D**

Kradma: Spo - jít chtěl kle - no - ty pře - krás - né v je - den,
Kradma: Thin - gol pak u - ká - zal po - va - hu kry - sí,

Hmi **D** Hmi 1. **D** 2. **D**

Naugladúr: kéž by ten syn čub - čí za - hy - nul je - dem!
Lháli: z to - ho, jak za - pla - til, tuh - ly nám ry - sy! *Kradma:* Kdo

C Hmi **D**

zla - to chtěl, kr - va - vou od - mě - nu do - stal,
Kradma: Blýs - ka - ly me - če, *Lháli:* dech se nám ú - žil,

Hmi **D**

Lháli: sek - nu - tí, *Kradma:* bod - nu - tí *Lháli:* a pak už ne - vstal!
oba: jen rych - lý ú - těk spa - sil nám ků - žil! *rec.: Pelchar:* Ach ne!

E Dmi Ami **F** Dmi Emi

všichni: V je - di - né chví - li zha - še - ny ži - vo - ty vý - ji - meč - ných, co

Dmi Ami Dmi Ami

krá - sy moh - li vy - tvo - řit u - mem ru - kou svých!

Dmi Ami **G** Ami

Ko - le - go - vé a přá - te - lé již ni - kdy ne - vsta - nou

Dmi Ami **F** Dmi

a je - jich vý - hně ztem - ně - lé na - vě - ky vy - chlad - nou.

mezihra 2 3 **F** Ami **G** Ami **G**

rec.: Naugladúr: Tak dost! *Naugladúr:* Už ne - sta - čí je - nom mlu - vit, pojď - me na ně vy - ra - zit!

Ami G Ami G C Dmi

Lháli: Pojď-me tu - hle el - fi chás-ku jed-nou pro-vždy po - ra - zit! *Kradma:* Je-nom ať se stra-chy tře - se

C Dmi C Dmi C Dmi

pyš - ná el - fi nád - he - ra! *Pelchar:* Jak se cho-vat, na - u - cí je mo - je těž - ká se - ke - ra!

mezihra 3 Ami G Ami G Ami G

buben *flétna* *všichni:* Ob-lék - ni
Krá - čí - me

Ami G Ami C G C G

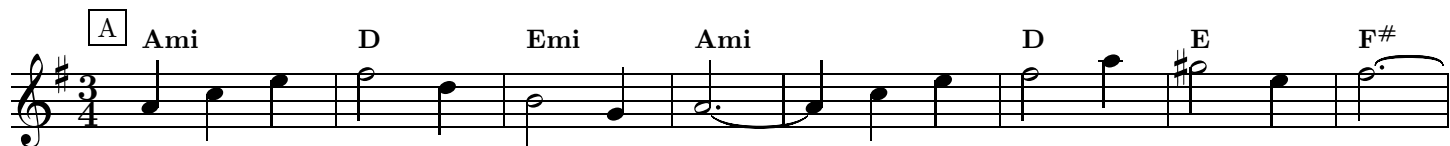
zbroj, če - ká nás boj, náš moc-ný voj už v ru-ce zbra-ně sví - rá!
vpřed, hle-dá-me střet, hor - ší než skřet je elf, co se nám vzpí - rá!

Ami mezihra 4 G Ami G Ami 18

flétna Oblékni zbroj...

Túrinův pohřeb

A Ami D Emi Ami D E F#

D A Ami Emi F G

Ami **B**

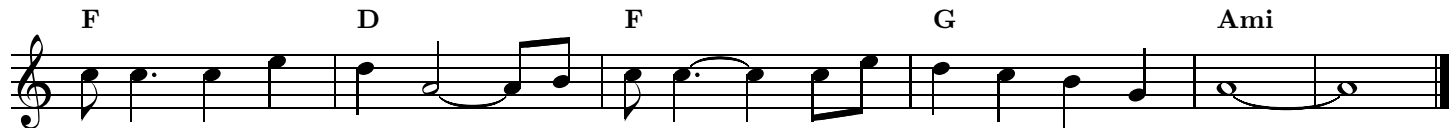
F G Ami F

C Ami G D F D

F D F G Ami

E+FD+BS

Tváře

Emi G A C Emi7^{maj} Emi G A C Emi7^{maj} **A** Emi

předehra Ve-če-ry deš-ti-vý,

G A C Emi7^{maj} Emi G A

po-lo - stí - ny, o-pa-daj mod-ří - ny; a

C Emi7^{maj} Emi G A C Emi7^{maj} Emi Ami

chlad. Tam pů-jdu sám, než bych si klek před vá - mi, snad čer - ný vrá - ny

Emi Hmi Emi G A C Emi7^{maj} Emi G A

mezihra ne - bu - dou se mě bát.

C Emi7^{maj} **B** Emi G A C Emi7^{maj} Emi

Chlap-če, tak při-dej se k nám, pro-pad-lý tvá - ře a rá - ny. Hej! I kaž-dej

G A Emi G A C Emi7^{maj}

z nás křiv-du zná. Až při-jde sníh, bu-dou ti dob-rý i

Emi Ami Emi Hmi Emi Emi G A

čer - ný vrá - ny. *Ref:* Na - še ru - ce o - brá - ce-ný pro - ti všem;

A7 Emi G A Ami Emi

a když ří-kám, že pro - ti všem, tak jdem ti ve sto-pách. Ne-bu-de stín, ne-bu-de

G A Ami Emi G F#mi Emi G F#mi Emi

den, jen bu-dou dál na - še tvá - ře v tem - no - tách.

Předehra

(A) *Túrin*: Večery deštivý, polostíny,
opadaj modříny; a chlad.
Tam půjdu sám, než bych si klek před vámi,
snad černý vrány nebudou se mě bát.

Mezihra

(B) *Psanci*: Chlapče, tak přidej se k nám,
propadlý tváře a rány.
Hej! I každéj z nás křivdu zná.
Až přijde sníh, budou ti dobrý
i černý vrány.

Ref: Naše ruce obrácený proti všem;
a když říkám, že proti všem,
tak jdem ti ve stopách.
Nebude stín,
nebude den,
jen budou dál
naše tváře v temnotách.

Mezihra

(A) *Túrin*: Dál v polostínu
zůstanu stát,
trny a hlínu a chlad
volím si sám, než bych si klek před vámi
jak černý vrány.

Ref:

Ref: Naše ruce obrácený proti všem;
a když říkám, že proti všem,
tak jdem ti ve stopách.
Nebude stín,
nebude den,
jen budou dál
naše tváře v temnotách, v temnotách.

Ty víš

Ami G F E **A** Ami G F E C F

Elwing: Po-věz mi, po-věz, ty kaž-dé-ho znáš, jak zpí-va-la mat - ka, smál

Dmi E Dmi G C F Emi Ami

se o - tec náš? Ko-lik jen, ko-lik, u - ply-nu - lo let, co ne-mo-hu zpát - ky a

G Ami **B** Dmi Ami G Ami F G

ne-smím jít vpřed. Ven-ku se se-tmě - lo, tak, ja - ko kdy-si, na čích to kos-tech dnes

E Ami C G Ami F Dmi F

ho-du - jí kry-sy? Ži - je - te, ne-bo ne, bra-tříč-ci mo-ji? Prázd-no-tu v srd-ci mém

E **C** Ami G F

Elwing, Eluréd, Elurín, Dior a Nimloth:
sot - va čas zho-jí? Snít zbý - vá mi, zá - zrak si

G C Dmi F E Dmi G

přát, smýt hřích těž - ko, když je krev plat, *Eluréd, Elurín:* vzít všech-no zpát - ky

Ami F G E

Dior a Nimloth:
pře-staň už chtít, dál bu - de - me nad te - bou bdít.

D Ami G Ami F E

Všichni: Znáť, tou - žím znát, zda kaž-dý, kdo ne - se tě, vždy ně - co ztra-tí.

Ami G Ami F E

Dát, co mám dát, vše do ní vlo-že - né hra víc ne-na-vrá - tí.

E Ami G F G Dmi E F

Pří - sa - ha, na - dě - je, vý - kup - né, pro - kle - tí, spa - sí nás, zra - dí nás, až k ne - bi

E Ami G F Dmi E

vy - le - tí, sil - ma - ril, dra - ho - kam, dě - dic - tví, ú - děl náš,

Ami Dmi G Ami F E Ami

E - ru, tys je - di - ný, kdo ce - lou prav - du znáš.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, ty každého znáš,
jak zpívala matka, smál se otec náš?
Kolik jen, kolik, uplynulo let,
co nemohu zpátky a nesmím jít vpřed.

(B) Venku se setmělo, tak, jako kdysi,
na čích to kostech dnes hodují krysy?
Žijete, nebo ne, bratříčci moji?
Prázdnotu v srdci mém sotva čas zhojí?

(C) *Elwing, Eluréd, Elurín, Dior a Nimloth*:
Snít zbývá mi // ti, zázrak si přát,
smýt hřích těžko, když je krev plat,
Eluréd, Elurín: vzít všechno zpátky přestaň už chtít,
Dior a Nimloth: dál budeme nad tebou bdít.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, tys každého zřel,
Jak vypadal Beren? A Tinúviel?
Kolik jen, kolik si upřeli snů,
než zmizeli navždy za hráz našich dnů?

(B) Vznešená princezna, žebračka pouhá,
přes všechny rady zas roste má touha,
dotknout se, pochopit, okusit světa,
„Doma jsi v bezpečí,“ je pouhá věta!

(C) *Elwing, Beren a Lúthien*:
Znám // znáš, jak chutná slaná tříšť vln,
nést však musím // musíš plášť plný skvrn,
Beren: jít svobodně štěstí vstříc smíš,
Lúthien: dřív než zbledne života líc.

(A) *Elwing*: Pověz mi, pověz, ty znáš jejich bol,
jak miloval Melian Elu Thingol?
Kolik jen, kolik směli prožít krás,
než osud je rozdělil, vzal společný čas?

(B) Přijdu si jak malá lodička z kůry,
hozena do proudu, počítám chmury,
navěky bezvěká, napořád sama,
jak najdu odvahu jít do neznáma?

(C) *Elwing, Thingol a Melian*:
Dál nesu // neseš si s sebou ten dar,
svár, naději, vzpomínky zmar,
Thingol: vím, pravda je tenoučká nit,
Melian: však lépe ochrání tě nežli štít.

(D) *Všichni*: Znát, toužím znát,
zda každý, kdo nese tě // chtěl by tě, vždy něco ztratí.
Dát, co mám dát,
vše do ní vložené hra víc nenavrátí.

(E) Přísaha, naděje, výkupné, prokletí,
spasí nás, zradí nás, až k nebi vyletí,
silmaril, drahokam, dědictví, úděl náš,
Eru, tys jediný, kdo celou pravdu znáš.

U Mlsného hobita

A C F C C G C F7maj D7 G

U Mls - né - ho ho - bi - ta sto - jí sklín - ka roz - pi - tá na sto - le, na sto - le.

C G Ami Emi

Ref: Mož - ná se na vý - pra - vu dal, mož - ná ho po - že - nou
šel tra - vou ze - le - nou
s po - div - nou o - zvě - nou

C G Ami Emi

ces - ty dál, mož - ná ho Gan - dalf s se - bou vzal,
v el - fi sál. Mož - ná už o - pus - til náš svět
smut - ných vět, mož - ná se vrá - tí za pár let s his - tor - kou slo - že - nou.

B C F C C G C F7maj G C

U - ro - dil se chmel i klas, ho - bi - ti zas pi - jí kvas před spán - kem, před spán - kem.

(A) U Mlsného hobita
stojí sklínka rozpitá
na stole, na stole.

(A) Kdo že ji tu nedopil,
kdo nakusil jenom díl
historek, historek.

Ref: Možná se na výpravu dal,
možná ho poženou
cesty dál,
možná ho Gandalf s sebou vzal,
šel travou zelenou
v elfí sál.
Možná už opustil náš svět
s podivnou ozvěnou
smutných vět,
možná se vrátí za pár let
s historkou složenou.

(A) U Mlsného hobita
každý ho rád přivítá
se džbánkem, se džbánkem.

(B) Vždyť urodil se chmel i klas,
hobiti zas pijí kvas
před spánkem, před spánkem.

U sekery

Dmi C

U se - ke - ry na se - ke - ru ne - ní rad - no pít, to bys mu - sel,
 Tr - pas - lí - ci, to jsou ho - ši znač - ně od rá - ny, bez zla - ta k nim
 Po - ví - dám ti, dej si po - zor na je - jich lo - kál, to ra - dě - ji

1.-2. 3. Dmi Ami

ka - ma - rá - de, sak - ra ma - chr být.
 ne - jdou a - ni ost - rý kum - pá - ni. dál. Ref: Jó, tr - pa - sli - čí ma - fi - e
 ob - lou - kem jdi o jes - ky - ni

Emi Ami Dmi Ami Emi Ami Dmi

vždy ti rá - da na - li - je, má však svo - je zá - sa - dy, dej na mo - je ra - dy.

U sekery na sekeru není radno pít,
 to bys musel, kamaráde, sakra machr být.

Trpaslíci, to jsou hoši značně od rány,
 bez zlata k nim nejdou ani ostrý kumpáni.

Povídám ti, dej si pozor na jejich lokál,
 to raději obloukem jdi o jeskyni dál.

Ref 1: Jó, trpasličí mafie
 vždy ti ráda nalije,
 má však svoje zásady,
 dej na moje rady.

Onehdá jsem U sekery se známými byl,
 popili jsme, pojedli a probrali svůj cíl.

Když se náhle protější stůl vznesl jak bys pliv,
 to nějaký hlupák dal si příliš mnoho piv.

Hned partička trpaslíků, ramena co dva,
 vzala si ho do parády, ten panečku řval.

Ref 1:

Jindy zase sedlák hobit přišel na vínko,
 jenže nějak nepočítal, přebral malinko.

U sekery hned sekerou holili mu chlup,
 pelášil a s penězi byl zpátky coby dup.

A že všechno uhradil, tak nalili mu zas,
 to mu ale na chodidlech nezbyl ani vlas.

Ref 1:

Elfové tam platí vstupné, sedí za mříží,
 ozbrojení trpaslíci na ně dohlíží.

Nechají je hodovat a občas také pět,
 přeci jen i elfové jsou výdělečný kšeft.

Běda jim však, kdyby chtěli mezi hosty jít,
 to by rovnou jinou cestu mohli nastoupit.

Ref 1:

U sekery na sekeru jen blázen by pil,
 to by vážně, kamaráde, život ukrátil.

Trpaslíci, to jsou hoši rovný, ale fest,
 neplať, chlastej, řvi a skuč a buď rád, že jen pěst.

Povídám ti, dej si pozor na jejich lokál,
 to raději obloukem jdi o jeskyni dál.

Ref 1:

Ref 2: Tralala a ejchuchů!
 Šupajdá a juchuchů!
 Jupi jou a ha ha ha!
 A jsi do naha!

Ukolébavka pro malého elfíka

D E^{mi} A⁷ D A D A⁷

A - ri - en od - plou - vá, na Zá - pad se tě - ší, mráč - ky za ní ja - ko

A - ri - en od - plou - vá, na Zá - pad se tě - ší, mráč - ky za ní ja - ko

D A E⁷ F#^{mi}

o - več - ky jdou. Až ty bu - deš spát, bu - - de jin - de hřát, a

o - več - ky jdou. Až ty bu - deš spát, bu - - de jin - de hřát,

E⁷ H^{mi} E A G A

ji - ným bu - de zpí - vat pís - nič - ku svou.

ji - ným zpí - vat pís - nič - ku svou.

Arien odplouvá,
na Západ se těší,
mráčky za ní jako ovečky jdou.
Až ty budeš spát,
bude jinde hrát
a jiným bude zpívat písničku svou.

Tilion přijíždí,
z Východu k nám spěchá,
hvězdy za ním jako ovečky jdou.
Až ty budeš spát,
bude se usmívat
a střežit bude sen tvůj písničkou svou.

Hvězdičky zpívají,
stromy přizvukují,
kývají se mírně ze spánku.
Ty se také ztiš,
ať je nevzbudíš,
zas ráno budete si hrát ve vánku.

Text: DB, Hudba: W. A. Mozart

Ukolébavka pro Morgotha

předehra 8 *capo 2*

A1 D C A G D C Emi Dmi

Straš-ný pes u brá-ny sto-jí, ko-řist svou o - če - ká - vá, však

A2 D C A G G F D C

o - má - men bě - los - tí mo - jí mdlo - ba jej pře - ko - ná - vá.

B1 G F D C G F D C

Tem - no - to při - zni - vá, skryj nás, po - moz nám pro - nik - nout,

A2 D C A G G F D C

kam člo - věk ni elf ne - při - šel, mu - sí - me dál a hloub.

B2 G F D C G F D C

Že u - te - čem sa - mi a spo - lu, prin - cez - na a li - dí král. Kéz

A3 D C A G G F D C

kle - not, co jen zká - zu no - sil, teď štěs - tí při - ne - se nám.

Předehra

(A1) Strašný pes u brány stojí,
kořist svou očekává,

(A2) však omámen bělostí mojí
mdloba jej překonává.

(B1) Temnota příznivá, skryj nás,
pomoz nám proniknout,

(A2) kam člověk ni elf nepřišel,
musíme dál a hloub.

(A1) Melkore, mocný i strašný,
Lúthien přišla ti hrát,

(A2) v klidu seď na trůně děsu,
překrásně ti zazpívám.

(A1) Víčka tvá únavou ztěžkla,
všude je mír a klid,

(A1) jemně se usmívej ze sna,
nemusíš víc už mít,

(B2) silmaril v koruně tvojí
dychtivě očekává.

(A1) Spíš než rytíř ve zbroji
Beren teď vykonává,

(B2) co přísahal před trůnem otce,
jenž z pýchy mu podmínku dal,

(A2) že chce-li mne za ženu získat,
by silmaril do ruky vzal.

(A1) Houpej se ve spánku lehkém,
tvůj sen ať nic neruší,

(A2) až ten, jenž osudem vázán,
sevře klenot v náručí.

(B1) Jen jeden ze tří smíš získat,
Berene, lásko má,

(A1) kdo chtěl víc, musí teď prchat,
tak jak je souzeno nám.

(B2) Že utečeme sami a spolu,
princezna a lidí král.

(A3) Kéz klenot, co jen zkázu nosil,
teď štěstí přinese nám.

Ukolébavka pro Zuzanku

Spin-kej, spin-kej ti - še, vždyť už ve-čer při - šel, O - li - ver tě bu - de hřát, ten-hle ko-cour má tě rád.

Spinkej, spinkej tiše,
vždyť už večer přišel,
Oliver tě bude hřát,
tenhle kocour má tě rád.

Spinkej, spinkej sladce
venku na zahrádce,
pod stromem je vlhý stín,
pohlídá tě Karolín.

Spinkej, ať jsi zdráva,
na mezi je tráva,
Arnošt tě pak zpod meze
na krunýři přiveze.

Nech si zdát sen známý
v náručí své mámy,
o pohodě, o lásce,
v krásné snové procházce.

Spinkej, spinkej, dítě,
táta pochválí tě,
pak si s tebou bude hrát,
nejdřív ale musíš spát.

Útěk do Rómenny

A Emi G Emi G Emi G Ami Emi

Vý - chod je Váš, tak moc - ný pán mu - sí být vy - vo - le - ný.

G Emi G Emi G Ami Emi **B** Dmi

Ó, vlád - ce náš, u - bo - hý kmán stra - chem je ro - ze - chvě - ný. Po-slou -

Ami Dmi Ami Dmi

chá - me, přá - ní má - me, a - bys pro - mlu - vil už. Ja - ké zprá - vy bou - ří da - vy? Svo - jí

Ami Dmi Ami Dmi **C** F C F C Dmi

ra - dou nám služ! Stál Nim-loth bí - lý, měl E - len - di - li rád.

F C F C Dmi

Snad ješ - tě chví - li smím vás pln sí - ly vů - ní zvat.

(A) Východ je Váš, tak mocný pán
musí být vyvolený.
Ó, vládce náš, ubohý kmán
strachem je rozechvěný.

(B) Posloucháme, přání máme,
abys promluvil už.
Jaké zprávy bouří davy?
Svojí radou nám služ!

(C) Stál Nimloth bílý,
měl Elendili rád.
Snad ještě chvíli
smím vás pln síly vůni zvat.

(A) Osude zlý! šíří se zvěst,
nešťastné, co říci mám?
Zatoužil prý povstání vést
proti Vám Amandil sám.

(B) Sluch náš šálí, pověz, zda-li
vskutku nechal se svést?
Jestli s pílí sbírá síly
proti nám zvednout pěst?

(C) Vítr zem čistí,
stříbrné listí svál.
Dál Ardou zpívá,
na slova křivá marně lál.

(A) Blíží se noc, zakryje stín,
neuniknete, Věrní.
Sauron má moc, popel a dým,
čepel se leskne černí.

(B) Utíkáme, klopýtáme,
ale řekni mi, kam?
Dál na východ, dál na východ,
přístav Rómennu znám.

(C) Zoufalý nářek
naděje strávil žár,
královský symbol
zmizel a lidem zůstal svár.

BS

Poznámka: V části A se obvykle nehrají akordy, pouze jednotlivé tóny, a to E e g e, E e g e, E e g a c1 a e.

Útěk z Hírilornu

předehra

Dmi Ami Dmi **A** Dmi Ami Dmi Ami G^{III}

Kap-ka deš-tě na zem sté-ká ja-ko sl-za po lí-ci,

Dmi Ami Dmi Ami G^{III} **B** Dmi Ami

jed-na, dru-há, ce-lá ře-ka, až se při-dá ti-sí-ci. Noc po no-ci za-se sa-ma,

Dmi Ami G^{III} Dmi Ami Dmi Ami

u-věz-ně-ná ve vět-vích, u-pla-ka-ná ble-dá dá-ma, kte-ré smu-tek od-ňal smích.

G^{III} Dmi G^{III} F

Ref 1: To, co by-lo psá - - no, má se vy-pl-nit, Stře-do-ze-mě, jak

G^{III} F A Dmi G^{III}

ty, če-ká na ú-svit. *Ref 2:* Jed-no lid-ské přá - ní, je-den dív-čí vzdor,

F G^{III} F A Dmi

nic jim ne-za-brá - ní jít spo-lu za ob-zor, za ob - zor.

(A) Kapka deště na zem stéká
jako slza po líci,
jedna, druhá, celá řeka,
až se přidá tisíci.

(B) Noc po noci zase sama,
uvězněná ve větvích,
uplakaná bledá dáma,
které smutek odňal smích.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.

(A) Ruka ruku nepohladí,
společně nemohou snít,
dva, kteří se mají rádi,
museli se rozloučit.

(B) Silmaril za ruku moji
slíbil Beren opatřit,
ať to stojí, co to stojí,
i kdyby měl přestat žít.

Ref 1:

(A) Rozum srdci neporučí,
k čemu nekonečně let?
Kdo chce, ten se všemu učí
z několika prostých vět.

(B) Sbohem, otče, matko milá,
sbohem, zrádný příteli,
v odvahu strach proměnila
láska; nás teď rozdělí.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.
Ref 2: Jedno lidské přání, jeden dívčí vzdor,
nic jim nezabrání jít spolu za obzor, za obzor.

Už je vydraženo

A *předehra* D A D A D A D A E A E G

flétna

B A D A D A D A E

Sbor: Ces - ty ve - dou přes hvoz - dy a po - ho - ři, v klí - nu skal a řek, jež tou - ží po mo - ři.

flétna

C A D A E A D A E D A

Přes trá - vu, kve - tou - cí lu - čí - nou, ka - me - ním přes ho - ry, pod lu - nou, až se do - mů při - blí -

E D A E A2 A F#mi Dmi A

ží. Co ho a - si če - ká? U - vi - dí - te!

mezihra 2

E Hmi E B A

Když tak do - mů spě - chá? U - vi - dí - te! Ces - ty ve - dou pod mra -

D A D A D A E C A D

ky i hvěz - da - mi, ces - to - va - tel se svě - tem se se - zná - mil. Kdo zřel meč, slu - jí děs,

A E A D A E D A E D

pla - me - ny, po ro - ce u - zří luh ze - le - ný. *Bilbo:* Co se to ta - dy dě - je? *mezihra 2*

A E A2 A F#mi Dmi A

Sbor: Už je vy - dra - že - no! Lžič - ky! Stříb - ro!

E Hmi E A7 D E Hmi E

Všech - no vy - dra - že - no! I Dno Pyt - le. Už je vy - dra - že - no! *Bilbo:* Lo - bé - li - e?

A B A

Sbor: Všech - no vy - dra - že - no! *Bilbo:* Huš! *Sbor:* Bil - bo ztra - til re - pu -

D A D A D A E C A D

ta - ci ho - bi - tů, když tak poz - dě při - šel do - mů z vý - le - tu. Je - mu to ne - va - dí,

A E A D A E D E E A

po - znal svět, sy - nov - ci má o čem vy - prá - vět, do kni - hy všech - no za - psal.

dohra E G A D A D A D A D
flétna
 A D A E A - D E G A
Frodo: Strýčku, budeš...

Předehra

(B) *Sbor:* Cesty vedou přes hvozdy a pohoří,
v klínu skal a řek, jež touží po moři.

(C) Přes trávu, kvetoucí lučinou,
kamením přes hory, pod lunou,
až se domů přiblíží.

Mezihra 2

(A2) Co ho asi čeká? / Uvidíte!
Když tak domů spěchá? / Uvidíte!

(B) Cesty vedou pod mraky i hvězdami,
cestovatel se světem se seznámil.

(C) Kdo zřel meč, slují děs, plameny,
po roce uzří luh zelený.

Bilbo: Co se to tady děje?

Mezihra 2

(A2) *Sbor:* Už je vydraženo! / *Hobit 1 a 2 (rec.):* Lžičky! Stříbro!

Sbor: Všechno vydraženo! / *Hobit 3 (rec.):* I Dno Pytle

(A7) *Sbor:* Už je vydraženo! / *Bilbo (rec.):* Lobélie?

Sbor: Všechno vydraženo! / *Bilbo (rec.):* Huš!

(B) *Sbor:* Bilbo ztratil reputaci hobitů,
když tak pozdě přišel domů z výletu.

(C) Jemu to nevádí, poznal svět,
synovci má o čem vyprávět,
do knihy všechno zapsal.

Dohra

Frodo (rec.): Strýčku, budeš mi vyprávět o svojí cestě za pokladem?

Text: JaS, Hudba: E

Valacirca

předehra 4

A G Hmi G Emi C Hmi

El - fi rod stá - le při je - ze - ře spal, když Tin - tal - lë zdo - bi - la

G Emi G Hmi G Emi G Hmi

ne - bes - ký sál. Pří - nes - la svět - lo hvězd jim pra - cí svou, ať ni - kde ne - blou - dí,

C G **B** G Hmi Emi

až pro - cit - nou. *Beren:* Já se teď sklá - ním před moud - ros - tí Va - lar, na - ko - nec
Já sklá - dám pří - sa - hu Moc - nos - tem Ar - dy, po - sled - ním

C G Hmi Emi

při - jde soud všech skut - ků zlých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -
vý - de - chem z pís - - ní mých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -

C Hmi G Hmi Emi C

cir - ca je na ne - be - sích. Tam ně - kde ven - ku za že - lez - nou bra - nou tam ně - kde
cir - ca je na ne - be - sích. Le - žím tu v tem - no - tě, zbyl jsem už sám, svou věr - nost

1. Ami Hmi 2. D G

ven - ku dál hvěz - dy pla - nou. Moc - ným teď vy - zná - vám.

Předehra

(A) Elfi rod stále při jezeře spal,
když Tintallë zdobila nebeský sál.
Přinesla světlo hvězd jim práci svou,
ať nikde nebloudí, až procitnou.

(A) Každý, kdo strádá nocí a tmou,
severní směr najde pro cestu svou.
Hle, znamení z hvězd jak na nebi plane,
poutníkům k potěše, výstraže dané.

(A) Znamení stvořené v bezslunném čase,
světla, jež zpívají o věčné kráse.
Z Ninquelótë rosa jej tvoří,
sedm hvězd na klenbě nebeské hoří.

(B) *Beren:* Já se teď skláním před moudrostí Valar,
nakonec přijde soud všech skutků zlých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Tam někde venku za
železnou branou,
tam někde venku
dál hvězdy planou.

(B) Já skládám přísahu Mocnostem Ardy,
posledním výdechem z písni mých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Ležím tu v temnotě,
zbyl jsem už sám,
svou věrnost Mocným
teď vyznávám.

Text: PB, Hudba: PB+DB

Víno a slzy

Emi G Ami C Emi
Vo - da tu prýš - tí, je čis - tá jak sil - ma - ril, kde na - jdem přiš - tí,

Hmi Emi G Ami C
kdo na - pít po - dá nám? Zbraň zkul jsem sám a v té vo - dě za - ka - lil,

Emi Hmi B Hmi H2
tou - ha je stá - lá, na vá - šeň při - sa - hám. Krev ne - ní vo - da,

Hmi H2 A2 Ami A2 Ami Hmi
já a mí dra - zí, vždyc - ky je stej - ná, stej - ný sen, stej - ný žár. Ko - ho smíš

H2 Hmi H2 A2 Ami A2 Ami
pro - dat? Bra - tří a vra - zi me - če své zved - nou, pou - ta jsou čer - ve - ná.

(A) Voda tu prýští, je čistá jak silmaril,
kde najdem příští, kdo napít podá nám?
Zbraň zkul jsem sám a v té vodě zakalil,
touha je stálá, na vašeň přísahám.

(B) Krev není voda, já a mí drazí,
vždycky je stejná, stejný sen, stejný žár.
Koho smíš prodat? Bratři a vrazi
meče své zvednou, pouta jsou červená.

(A) Krev z rány prýští, je rudá jak plameny,
kdo bude příští, kdo splatí sudby daň?
Cítím se sám a až do dna znavený,
zas živý vstaň, vždyť já s tebou umírám.

(B) Krev není voda, pij víno a slzy,
jdi o hladu spát, zhasla zář klenotů.
Činy a slova, je pozdě i brzy
slibů se ptát, kdy je smrt zbytečná.

(A) Voda z ran prýští, je rudá jak silmaril,
zhasl den příští a dnešek není zván.
Svět zůstal sám a struny si rozladil,
miluji krví a krví i proklínám.

(B) Krev není voda, slib přišel brzy,
a proč vůbec spát, rudé je svítání.
Touha i zloba, víno a slzy,
nech v poháru stát. Kde láska přebývá...

Vítání léta

flétna 1

C Dmi G C

flétna 2

F C Dmi G C

flétna 2

F C Dmi G C

flétna 2

C Ami F C Dmi G Ami

Pů - - jdem spo - lu o - ta - va - mi až tam, kde se sos - na sklá - ní.
 Dív - - ky tan - čí v ří - ze bí - lé, Ya - van - ni - na kněž - ka zpí - vá.

flétna 2

pouze při druhém opakování

C Ami F C Dmi G C

Věn - - ce z kla - sů vem - me s se - bou lé - - tu v po - - ctě dát.
 Nej - - um - něj - ší z hu - deb - ní - ků prá - - vě zač - - li hrát.

flétna 2

C Dmi G C F

Ref: E - la - nor svaž s ko - pre - ti - nou, zvon - ky, má - ky se k nim vi - nou,
Ky - ti - ci ať ře - ka hou - pá, ná - pěv sí - lí, vzhů - ru stou - pá.

flétna 1

flétna 2

pouze při druhém opakování

C Dmi G C F

pla - nou rů - ži při - dej k to - mu a květ bar - vy své - ho Do - mu,
Na - še dí - ky, štěd - rá pa - ní, za ú - ro - du, po - že - hná - ní.

C Dmi G 1. C 2. C

jed - nu snít - ku roz - ma - rý - ny na - vrch mů - žeš dát.
Pro Te - be teď ze sed - mi dřev o - heň bu - de plát.

Předehra

Půjdem spolu otavami
až tam, kde se sosna sklání.
Věnce z klasů vemme s sebou
létu v počtě dát.

Dívky tančí v říze bílé,
Yavannina kněžka zpívá.
Nejumnější z hudebníků
právě začli hrát.

Ref: Elanor svaž s kopretinou,
zvonky, máky se k nim vinou,
planou růži přidej k tomu
a květ barvy svého Domu,
jednu snítku rozmarýny
navrch můžeš dát.

Kytici ať řeka houpá,
nápěv sílí, vzhůru stoupá.
Naše díky, štědrá paní,
za úrodu, požehnání.
Pro Tebe teď ze sedmi dřev
oheň bude plát.

Bouřná bosé nohy laská,
vodopádu tříšť tvář chladí,
Ithil pluje po obloze,
stříbrem objímá.

Louka kvete, vůní mámí,
korunami listí šeptá.
V kruhu ruka ruku tiskne,
slavíc léta čas.

Ref:

Text: BS, Hudba: JiS

V Nan Elmoth

A Aadd9 C7maj Emi Hmi7 Aadd9 Aadd9
 Ví - tr hla - dí noč - ní kví - tí, bo - sá nož - ka tra - vou brouz - dá,
 srd - ce te - pe lás - kou k ži - tí, dív - ka se mu slast - ně od - dá. ... čas ve dvou tak
 C7maj Emi Hmi7 Aadd9 **B** Aadd9 C7maj
 rych - le bě - ží, ne - chce če - kat, chce stá - le vpřed. Blíz - kost dvou těl ro - ze - chví - vá,
 Emi Hmi7 Aadd9 C7maj Emi Aadd9 C7maj
 v po - lib - cích se mí - sí dech, kouz - lo no - ci pí - seň zpí - vá, ze rtů splý - vá tou - - hy
 C Emi Aadd9 C7maj Emi
 vzdech, tou - hy vzdech. *mezhra*
 Hmi7 Aadd9 C7maj Emi Hmi7 Aadd9

(A1) Vítr hladí noční kvítí,
bosá nožka travou brouzdá,
srdce tepe láskou k žití,
dívka se mu slastně oddá.

(A1) Říza tiše padá na zem,
bělost Paní září jasně,
stébla třou se o šatů lem,
slavík o ní skládá básně.

(A2) V kvítí šat zapomněn leží,
o kousek vedle Eölvův pléd,
čas ve dvou tak rychle běží,
nechce čekat, chce stále vpřed.

(B) Blížkost dvou těl rozechvívá,
v polibcích se mísí dech,
kouzlo noci píseň zpívá,
ze rtů splývá touhy vzdech,
touhy vzdech.

Mezhra

(A1) Aredhel je vězněm lásky,
něžně chová Lómiona,
bystré oči, černé vlásky,
pro ně matka ráda skoná.

(A1) V bílých tvářích dotek růže,
vznešenost noldorských pánů,
samet hlasu poznat může,
co si druzí přejí ve snu.

(B) Spinkej sladce, dítě ticha,
brzy spatříš slunce plát,
pro něj tvoje matka vzdychá,
jednou nás zas bude hřát,
bude hřát.

V zajetí

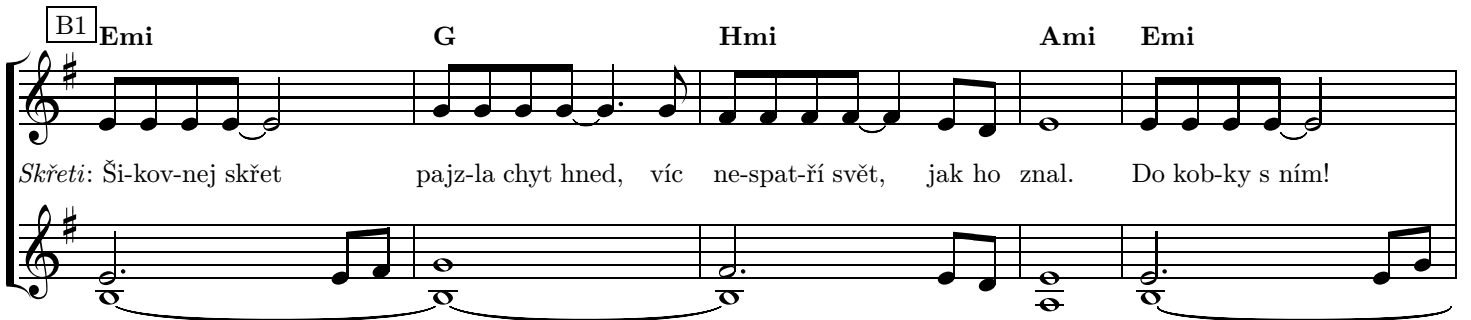
Skřeti: Chňap! Past sklap - la! Pajz - ly lap - la. Lap! Past sklap - la. Na - děj skáp - la!

Velký skřet: Hled - me, kdo - pak za - ví - tal k nám, bíd - ní čer - vi, kdo vás sem zval?

Na zá - pra - ži čí - hat, slí - dit, špe-hou - ni jste! Na to hla - vu bych dal.

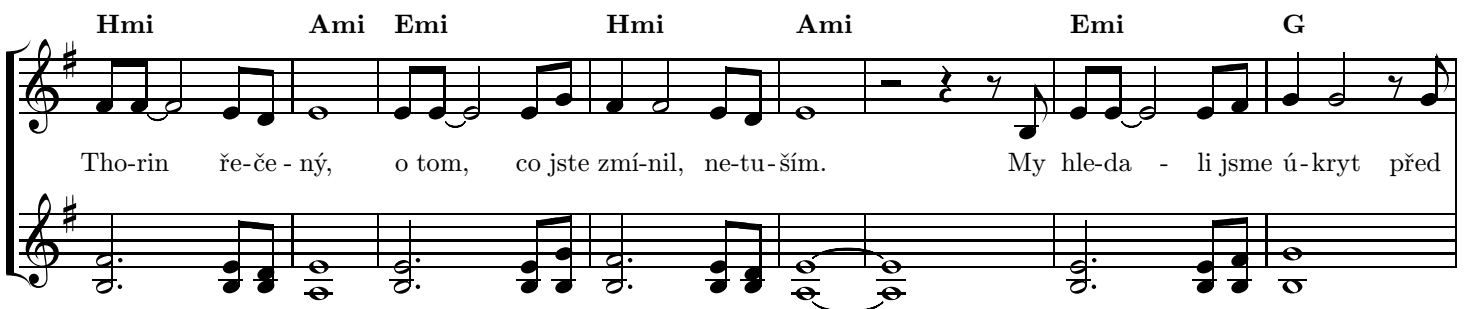

Skřeti: Ši-kov-nej skřet pajz-la chyt hned, víc ne-spat-ří svět, jak ho znal. Do kob-ky s ním!

Trpaslíci: vokál

Ne-bo ho sním? U - vi - dím... *Velký skřet:* Nekalosti... *Thorin:* Tr - pas-lík, k va-ším služ-bám,

Tho-rin ře-če - ný, o tom, co jste zmí-nil, ne-tu-ším. My hle-da - li jsme ú-kryt před

Hmi Ami Emi Hmi Ami **A** **B2**

bou-ří, věř-te mi, že skře-ty já ni ve snu ne-ru-ším. *Velký skřet:* To říkají... *Thorin:* Navštívit...

C Ami G Ami Emi Ami G Ami Emi E7

Velký skřet: Bij-te je! Hryž-te je! Se-kej-te, škrá-bej-te! Hned! Přá-te-le el-fou-nů, vra-hou-ny mor-duj-te! Vpřed!

Skřeti: Chňap! Past sklapla!
Pajzly lapla.
Lap! Past sklapla.
Naděj skápla!

(A) *Velký skřet:* Hledíme, kdopak zavítal k nám,
bídni červi, kdo vás sem zval?
Na zápraží číhat, slídit,
špehouni jste! Na to hlavu bych dal.

(B1) *Skřeti:* Šikovnej skřet pajzla chyt hned,
víc nespatri svět, jak ho znal.
Do kobky s ním! Nebo ho sním?
Uvidím. . .

(A) *Velký skřet:* Nekalosti čmouchám z dálky,
co chystáte? Jen s pravdou ven!
S elfama jste jedna ruka?
Všechno zjistím, dřív než skončí se den!

(B2) *Thorin:* Trpaslík, k vašim službám, Thorin řečený,
o tom, co jste zmínil, netuším.
My hledali jsme úkryt před bouří, věřte mi,
že skřety já ani ve snu neruším.

(A) *Velký skřet:* To říkají všichni v nouzi,
když jim začne o život jít.
Odkud jdete, kam a pročpak?
Pěkně dbejte nic nezatajit!

(B2) *Thorin:* Navštívit jdeme příbuzné z mnohého kolena
na východ od těchto milých hor.
Po všech dlouhých letech volá dovolená,
s úctou se poručíme za obzor. . .

Skřet patolízal: Ale on lže, pane! Tohle si nesli s sebou!

(C) *Velký skřet:* Bijte je! Hryžte je! Sekejte, škrábejte! Hned!
Přátele elfounů, vrahouny mordujte! Vpřed!

Vstávej, semínko líné

A C G C F C G C

Když při - jde čas, tak keď i strom vstá - vá ja - ko Se - re -

G C G C F G C

gon, vstá - vej, se - mín - ko lí - - né, bu - de z te - be sim - bel - my - ně.

B Emi Ami Emi Ami

Vstá - vej, se - mín - ko, v ze - mi víl, bu - de z te - be ni - fre -

G C G C F G C

dil, vstá - vej, se - mín - ko lí - - né, ho - la, ho - py, hou, hou, hou.

(A) Když přijde čas, tak keď i strom
vstává jako Seregon,
vstávej, semínko líné,
bude z tebe simbelmyně.

(B) Vstávej, semínko, v zemi víl,
bude z tebe nifredil,
vstávej, semínko líné,
hola, hopy, hou, hou, hou.

(B) Vstávej, semínko, v hloubi hor,
bude z tebe elanor,
vstávej, semínko líné,
hola, hopy, hou, hou, hou.

(A) Budeš-li myslet poskrovnu,
vyrosteš do výšky mallornu,
vstávej, semínko líné,
bude z tebe simbelmyně.

(B) Rozevři náruč rose,
vypučíš jako Oiolossë,
vstávej, semínko líné,
hola, hopy, hou, hou, hou.

(A) Nabídni včelám sladký pel,
zaplaneš růží Nerdanel,
vstávej, semínko líné,
bude z tebe simbelmyně.

(B) Zakryj svou dlaní zemský klín,
vyroste z tebe alfirin,
vstávej, semínko líné,
hola, hopy, hou, hou, hou.

(B) Však když král tě přiloží pod obvaz,
pochopíš, že zvou tě athelas,
vstávej, semínko líné,
hola, hopy, hou, hou, hou.

Vzhůru na palubu

Ami G Ami G Ami

Vzhů - ru na pa - lu - bu, dál - ky vo - la - jí, ví - tr už pří - hod - ný va - ne nám,

G Ami G Ami

ta - jem - né pří - bě - hy nás teď če - ka - jí, tvým do - mo - vem bu - de o - ce - án.

F G C F G C Dmi

V ráh - no - ví ví - tr plach - ty na - dou - vá, že - ne loď v ši - rou dál, ko - lé -
Po - sád - ku a - ni Os - sě ne - le - ká, bou - ře ni u - ra - gán, pří - tom -

Ami Dmi | 1. E | 2. E Ami

bá bo - ky pla - chet - ni - ce, jak by si s ní je - nom hrál.
nost ze - mě o - hlá - sí nám pří - le - tem kor - mo - rán.

Vzhůru na palubu, dálky volají,
vítr už příhodný vane nám,
tajemné příběhy nás teď čekají,
tvým domovem bude oceán.
V ráhnoví vítr plachty nadouvá,
žene loď v širou dál,
kolébá boky plachetnice,
jak by si s ní jenom hrál.
Posádku ani Ossě neleká,
bouře ni uragán,
přítomnost země ohlásí nám
příletem kormorán.

Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj,
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
Příd krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Text: Zdeněk Štěpán, Hudba: Alain Le Meur

Poznámka: Píseň v originále nemá text, ten existuje pouze v české verzi seriálu *Dva roky prázdnin*.

Vzývání Valar

Emi D

Já slý - chá - val pří - bě - hy o skry - tím krá - lov - ství,

Emi A Emi

o nád - he - ře Gon - do - li - nu mat - ka mi vy - prá - vě - la, za še - ra pod stro - my

D C D Emi

sním o svém dě - dic - tví, kon - čí sně - ní, teď při - šel čas, kdy ho spa - třít smím.

Já slýchával příběhy o skrytém království,
o nádheře Gondolinu matka mi vyprávěla,
za šera pod stromy sním o svém dědictví,
končí snění, teď přišel čas, kdy ho spatřit smím.

Ó, Ulmo, Vládce vod, cítím, že mocí svou
chráníš osud skryté říše, dlíš v proudech Sirionu,
zrak ostrý mám a bude pro město posilou,
aby na něj nedopadl sudby Noldor stín.

Mezihra

Smím projít každou z bran pevnou a hlídanou,
mramor ulic, perleť věží, podloubí stříbrosivá,
závrať mne přepadá nad každou fontánou,
zář a ladnost nádhernější, než kdo si moh přát.

Ó, Aulë, Kováři, k tvé poetě zazpívá
kovadlina, již má paže ocelí rozezvoní,
tvůj dotek vidinu v srdci mi otvírá;
nejkrásnější sedmá brána jednou bude stát.

Ční věže královské, mocné a vznešené,
kdo je spatří, pozná slávu, sílu noldorských pánů
přijde čas, kdy všechen elfí lid vzpomene,
že, ač zrozen v temnotách, jsem krví Noldor král.

Mezihra

Ó, Manwë Súlimo, ó, Vardo Elbereth,
všechny divy Gondolinu najednou zastínila
dívka, jež u trůnu stojí, a já vím hned,
že bude má, vždyť z krásy její mi plamen v hrudi vzplál.

Za všechno může čaroděj

předehra C G C F C G C G

V Ho - bi - tí - ně se to ži - je, nik - do ne - chce od - sud jít. Už

C G C F C G C G F

vů - bec Bil - bo, ten jen kou - ká, jak si spí - že na - pl - nit. *Ref:* A - le to by ča - ro - děj

C G C F

ne - směl vy - rýt na ve - řej ru - nu, kte - rá ha - ba - děj špat - ných hos - tů při - vá - dí. Kdy - by sem jen ča - ro - děj

C G C C G

ne - str - kal svůj nos dlou - hej, moh ho - bit píct už ko - láč stej, ni - ko - mu ne - dat díl. *dohra*

C G F C G C G C G F G C

Za všechno může čaroděj I

Předehra – jako dohra bez repetice

V Hobitíně se to žije,
nikdo nechce odsud jít.
Už vůbec Bilbo, ten jen kouká,
jak si spíše naplnit.

Ref: Ale to by čaroděj
nesměl vyrýt na veřej
runu, která habaděj
špatných hostů přivádí.
Kdyby sem jen čaroděj
nestrkal svůj nos dlouhej,
moh hobit píct už koláč stej,
nikomu nedat díl.

Teď jen může Bilbo koukat,
jak mu mizí proviant.
Do nory mu vlez' kdejakej
trpasličí deviant.

Trpajzlíci ziskuchtiví!
Nikdo není jak oni.
Proč se teda Bilbo díví,
že teď hopsá na koni?

Ref: To protože čaroděj,
ve svém srdci dobroděj,
řek' že Bilbo je zloděj,
takže s nima musí jít.
Prý dobrodružství miluje!
Jestli tohle přežije,
čaroděje zabije,
jen tak bude mít klid.

Dohra – s repeticí

Za všechno může čaroděj II

Předehra – bez repetice

Do Hobitína se vrací
Bilbo Pytlík, velký pán,
úsměvama všem oplácí,
velkým světem vychován.

Už z poníka seskakuje
dračí poklad v náručí,
zlato, šperky, všechno tu je,
blahobyt mu zaručí.

Ref: To protože čaroděj
kdysi vyrýl na veřej
runu, která habaděj
dobrodružství přinesla.
A protože čaroděj
řek, že Bilbo je zloděj,
stal se z Bilba Pan zloděj,
mistr řemesla.

Dohra – s repeticí

E + DB

Zaječí

Hmi *předehra* Hmi/A# Hmi/A Hmi/G# G7maj A

1. D A 2. D A1 Hmi Hmi/A#

Laboth: Jsem jen za-jíc, co vy-ra-zil vstříc

Hmi/A Hmi/G# G7maj A D A

hla-do-vé vl - čí smeč - ce. Če-ká mě zdar či mi - se zmar? Kéž vy-hnu se kaž - dé léč - ce!

Hmi Hmi/A# Hmi/A Hmi/G# G7maj A

Rych-lý jak šíp, břit-ký jak vtip na vrub nol-dor-ských pá - nů; mě ne-do-sta-nou; jen ať si vy-jou

D B F#mi Hmi G A F#mi

vzte-ky do kon - ce dnů. Cí - lem mým je Do - ri - ath, co ne - su,

Hmi G A Hmi Hmi/A# Hmi/A

to mi ne - dá spát; jen ne-ztra-tit směr; ne - ní to fér sed-mi-ce na jed -

Hmi/G# G7maj A D C Hmi

no - ho; teď a-bych jim plách! Jen žád - ný strach, jde k zá-pa-du cest mno - ho. *Curufin:* Tám - hle

F#mi G A Hmi F#mi G A

bě - ží! Chyť-te ho, než nám plách - ne... I se zá - tě - ží! Sko-ro ho dr-žím! Ach ne!

Maedhros:

Caranthir:

Celegorm:

Maedhros:

Hmi F#mi G A Hmi

Ne-chals ho jít! Já bych ho chyt... Nech si ty ke - cy, bra - tre! Už pře-kro-čil brod! Je

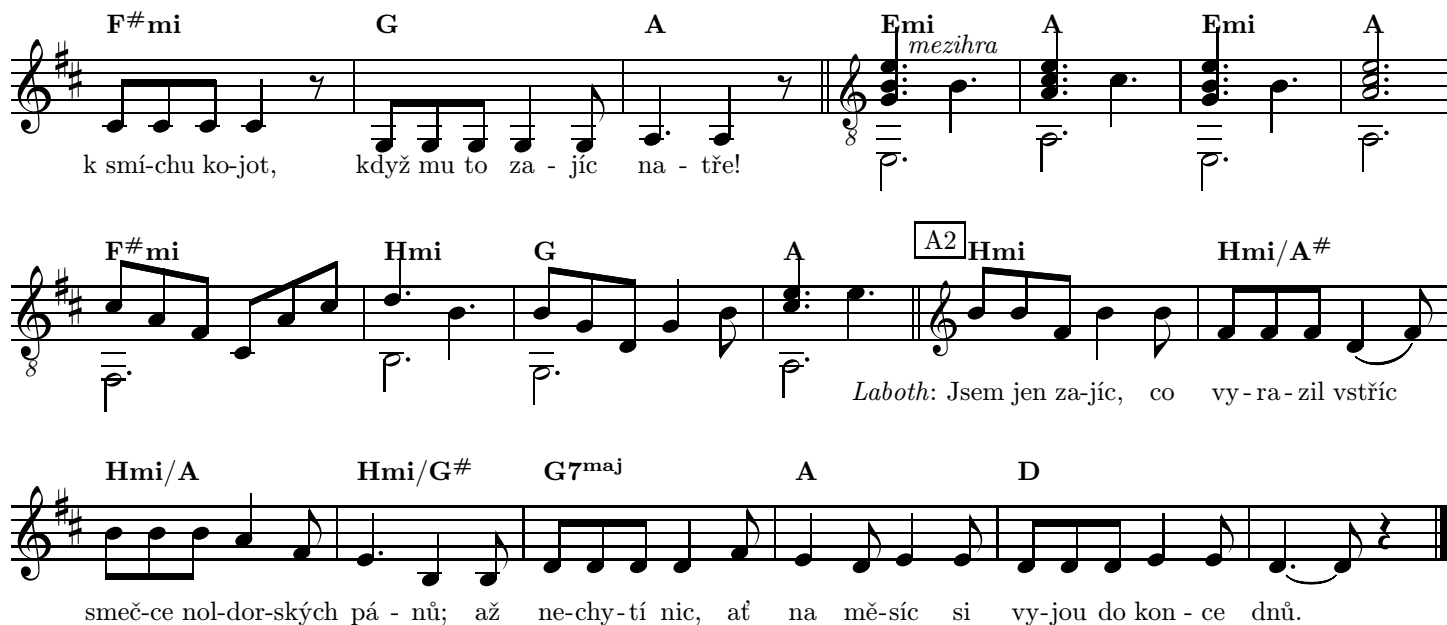
Caranthir:

Curufin:

Celegorm:

Caranthir:

Maedhros:

F#mi G A Emi *mezihra* A Emi A

k smí-chu ko-jot, když mu to za - jíc na - tře!

F#mi Hmi G A A2 Hmi Hmi/A#

Laboth: Jsem jen za-jíc, co vy-ra-zil vstříc

Hmi/A Hmi/G# G7maj A D

smeč-ce nol-dor-ských pá - nů; až ne-chy-tí nic, ať na mě-síc si vy-jou do kon - ce dnů.

Předehra

(A1) *Laboth*: Jsem jen zajíc, co vyrazil vstříc hladové vlčí smečce.

Čeká mě zdar či mise zmar?
Kéž vyhnu se každé léčce!
Rychlý jak šíp, břitký jak vtíp
na vrub noldorských pánů;
mě nedostanou; jen ať si vyjou
vzteky do konce dnů.

(B) Cílem mým je Doriath,
co nesu, to mi nedá spát;
jen neztratit směr; není to fér
sedmice na jednoho;
teď abych jim plách! Jen žádný strach,
jde k západu cest mnoho.

(B) Vůdce smečky rezavý
u brodu stráž postaví;
kdysi do pasti šláp a o jednu z tlap
pak přišel; teď číhá v mlází.
Jeho styl znám a drsným hrám
se vyhnu bez nesnází.

(C) *Curufin*: Táhle běží!

Maedhros: Chyťte ho, než nám pláchne. . .

Caranthir: I se zátěží!

Celegorm: Skoro ho držím!

Maedhros: Ach ne!

Caranthir: Nechals ho jít!

Curufin: Já bych ho chyt. . .

Celegorm: Nech si ty kecy, bratře!

Caranthir: Už překročil brod!

Maedhros: Je k smíchu kojot,

když mu to zajíc natře!

Mezihra

(A1) *Laboth*: Jsem jen zajíc. . .

(B) Paní má, váš odkaz ctím,
vzácný náklad doručím.
Mám život dát v šanc a neztratit glanc,
předvídat kdejakou past,
vyhledám skryš, do korun, výš,
stopaře musím znást.

(C) *Celegorm*: Zmizel!

Maedhros: Kde je?

Caranthir: Odletěl?

Curufin: Nemám zdání!

Celegorm: Teď se nám směje. . .

Maedhros: Naše sudba ho chrání!

Běž údolím!

Curufin: Já půjdu s ním.

Maedhros: Vy dva na hřeben skály. . .

Laboth: Je jich jen pár. . . Díky Valar!

Počkám, až se vzdálí.

Mezihra

(B) Šplhám pěšky klínem skal,
kůň, ten by jen zdržoval;
oběhnu les, skryje mě vřes,
v potoce smočím tváře,
jen malou chvíli naberu síly
a předstoupím před vladaře.

(A2) Jsem jen zajíc, co vyrazil vstříc
smečce noldorských pánů;
až nechytí nic, ať na měsíc
si vyjou do konce dnů.

Zatmění

Ami E Ami E Ami E

předehra *flétna*

Ami

E Ami **A** Dmi

Pod - lěš - ky zá - - ří, sl - za na
Po - mněn - ky zá - - ří, proč ze všech

Ami Dmi

tvá - - ří, to je - nom ví - - tr s pra - chem si
tvá - - ří čtu strach a lí - - tost ne - ko - neč -

Ami E

hrál. S lis - tím a ka - mín - ky, slz te - čou
nou? Z leh - kos - ti ži - vo - ta hla - va se

Ami Dmi

pra - mín - ky; kdo by snad před dra - kem to - lik se
za - mo - tá, na dra - čí o - čí mám za - po - me -

Ami **B** E

smál? A já jsem se smá - - la s truch - le - ním
nout? A já u - tí - ka - - la, či - lá i

Ami E

od ma - lá, s ra - dos - tí zpí - va - la od ja - ra
o - spa - lá, na mech u - lé - ha - la od ja - ra

Ami Dmi

do ja - ra. Kvě - ti - ny sbí - ra - la, v ky - ti - ce
do ja - ra. Kvě - ti - ny sbí - ra - la, do vla - sů

Ami

1. Dmi

vá - za - la, do váz je dá - va - la, šťast - ná i
 vplé - ta - la,

E Ami E Ami E Ami

zou - fa - lá. mezihra flétna

E

Ami E Ami

2. E Ami

že jsem tě pot - ka - la, před - stí - ra - la.

Předehra

(A) Podléšky září,
 slza na tváři,
 to jenom vítr
 s prachem si hrál.
 S listím a kamínky,
 slz tečou pramínky;
 kdo by snad před drakem
 tolik se smál?

(B1) A já jsem se smála
 s truchlením od mala,
 s radostí zpívala
 od jara do jara.
 Květiny sbírala,
 v kytice vázala,
 do váz je dávala,
 šťastná i zoufalá.

Mezihra

(A) Pomměňky září,
 proč ze všech tváří
 čtu strach a lítost
 nekonečnou?
 Z lehkosti života
 hlava se zamotá,
 na dračí oči mám
 zapomenout?

(B2) A já utíkala,
 čilá i ospalá,
 na mech uléhala
 od jara do jara.
 Květiny sbírala,
 do vlasů vplétala,
 že jsem tě potkala,
 předstírala.

Text: E, Hudba: E+FD

Zem jitřní hvězdy

Zem jitř-ní hvěz-dy u - mí - rá v tmách, nad pyš-ným pa-lá-cem zve-dá se prach. Zem jitř-ní hvěz-dy teď

u-krý-vá dým, jak kříd-la dra-čí se roz-tá-hl stín. *Ref:* Nú-me-no-rě, Nú-me - no-rě, sud-ba

tvá tě stih-nout má, Nú-me - no-rě, Nú-me - no-rě, už se blí-ží chví-le zlá.

Zem jitřní hvězdy umírá v tmách,
nad pyšným palácem zvedá se prach.
Zem jitřní hvězdy teď ukrývá dým,
jak křídla dračí se roztáhl stín.

Ref: Númenorě, Númenorě,
sudba tvá tě stihnout má,
Númenorě, Númenorě,
už se blíží chvíle zlá.

Zem jitřní hvězdy je ztracená všem,
naději naší teď buď Středozezem.
Zem jitřní hvězdy, už slábne tvůj hlas,
jen hořká vzpomínka zůstane v nás.

Ref:

Zem jitřní hvězdy umírá v tmách,
nad pyšným palácem zvedá se prach.
Zem jitřní hvězdy teď ukrývá dým,
jak křídla dračí se roztáhl stín.

Ref:

Země Luku a Přilby

8

Dmi C Dmi C Dmi

Na vrcho - lu A - mon Rûdh pří - by - tek je hr - di - nův, co mno - ho ve - li -

C Dmi C Dmi C Dmi

kých či - nů vy - ko - ná pro tu - to ze - mi. Spo - jen s dáv - ným pří - te - lem, před ni - mi se

C Dmi C Dmi C Dmi

chvě - je zem, on blýs - ká čer - ným že - le - zem - Tú - rin, hned za ním Be - leg.

Ami C Ami

Ref: Střez - te se, už jdou sem! Dra - cí přil - ba, no - vý den, ne - je - den skřet po - ra - žen

C Dmi Ami C

v ze - mi Lu - ku a Přil - by. Bel - thron - ding, An - gla - chel, Čer - ný meč, co

Ami C Dmi

Be - leg měl, ten če - ká je - nom na po - vel: Vy - raž v kraj Lu - ku a Přil - by!

Předehra

Na vrcholu Amon Rûdh
příbytek je hrdinův,
co mnoho velikých činů
vykoná pro tuto zemi.

Spojen s dávným přítelem,
před nimi se chvěje zem,
on blýská černým železem –
Túrin, hned za ním Beleg.

Ref: Střezte se, už jdou sem!
Dračí přilba, nový den,
nejeden skřet poražen
v zemi Luku a Přilby.
Belthronding, Anglachel,
Černý meč, co Beleg měl,
ten čeká jenom na povel:
Vyraž v kraj Luku a Přilby!

Úkryt mezi skalami
znamenán je slzami,
seregon pod hvězdami
jak jasná krev tam září.

Zrada mezi kamením,
zrádce zván buď drobný Mím,
Túrin zajat je a s ním
padá ten kraj Dor-Cúarthol.

Ref: 2×

Text: FD, Hudba: irská lidová

Země ticha

Ami Emi Dmi Ami Emi Ami

Ve - li - ké mo - ře, ši - ro - ši - rá pláň ti - chá, báz - ní ne - dý -

Emi Ami G Emi G C Ami D G Emi

chá ten, kdo spat - ří tvo - ji tvář, jas - nou zář, třpyt - ný sen, o - kouz - len

C Ami G Ami G Ami G Dmi

na - vždy zů - stá - vá. Ve - li - ké mo - ře, ši - ro - ši - rá pláň ti - chá.

Veliké moře, široširá pláň tichá,
bázní nedýchá
ten, kdo spatří tvoji tvář,
jasnou zář,
třpytný sen,
okouzlen
navždy zůstává.
Veliké moře, široširá pláň tichá.

Veliké moře, tajuplná pláň snění,
svůj život změnil
ten, kdo pozná tvoji moc,
temnou noc,
odlesk vln,
touhy pln
navždy zůstává.
Veliké moře, tajuplná pláň snění.

Veliké moře, hrůzyplná zem bouří,
jen ti, kdo moudří
jsou, život svůj zachrání,
svítání
spatří břeh,
spásou všech
je přístav šedivý.
Veliké moře, hrůzyplná zem bouří.

Zlatý strom

capo 5

Ami Dmi B Ami Gmi Dmi F B Ami
Emi Ami F Emi Dmi Ami C F Emi

Sté - na - la ze - mě pod skře - tů kro - ky, co že - nou ko - řist svou dál na se - ver.

Dmi Gmi B C Dmi C B Ami Dmi
Ami Dmi F G Ami G F Emi Ami

Ná - hle však, kde je tok Teig - li - nu měl - ký, les - ní lid cho - pil se ost - rých se - ker.

Ami Dmi B Ami Gmi Dmi F B Ami
Emi Ami F Emi Dmi Ami C F Emi

Zve - dl se ví - tr a su - ché lis - tí od - ne - sl do dá - li Teig - li - nu proud.

Dmi Gmi B C Dmi C B Ami Dmi
Ami Dmi F G Ami G F Emi Ami

O - štěp své do stro - mu za - bo - dl ost - ří, dív - ka se vy - da - la na ces - tu tmou.

C B Fadd9 Dmi Fadd9
G F Cadd9 Ami Cadd9

Ref: Mor - me - gil! Mor - me - gil! Kde - pak je ny - ní? Vzkaž - te mu, pro - sím, že ta - dy teď jsem.

Dmi Gmi B Ami Dmi Fadd9 C F
Ami Dmi F Emi Ami Cadd9 G C

Mor - me - gil! Mor - me - gil! Sud - ba tvá le - ží na to - bě sa - mém, ne za jmé - nem.

Sbor: Sténala země pod skřetů kroky,
co ženou kořist svou dál na sever.
Náhle však, kde je tok Teiglinu mělký,
lesní lid chopil se ostrých seker.

Zvedl se vítr a suché listí
odnesl do dále Teiglinu proud.
Oštěp své do stromu zabodl ostří,
dívka se vydala na cestu tmou.

Ref: Finduilas a Gwindor:
Mormegil! Mormegil! Kdepak je nyní?
Vzkažte mu, prosím, že tady teď jsem.
Mormegil! Mormegil! Sudba tvá leží
na tobě samém, ne za jménem.

Sbor: Halethin lid pak mohyly vršil
a v dálce Nargothrond hrozivě plál.
Zima se vkrádala do tamních končin,
drakův hlas Túrína na sever hnal.

V Hithlumu Morwen dávno však není,
s Nienor před časem uprchla v dál.
Sudbou zlou do pasti lapen je nyní,
Finduilas najít hned pospíchal.

Ref: Finduilas a Gwindor

Sbor: Pod stromy chmurná mohyla leží,
tam k ní ho dovedl Halethin lid.
Činů svých přehořce lituje nyní,
Mormegil ve stínu vin ztratil klid.

Po zimě dlouhé jaro zas přišlo
a Túrín Glaurungem zmaten už ví,
Zlatý strom zachránit dávno už nešlo,
její hlas navěky krajem tím zní.

Zlé zprávy

Ami Dmi Ami

Ja-ké zprá-vy při - ná - ší - te, mluv-te rych-le, mluv-te hbi-tě, ja - ké zprá-vy

Dmi Ami

ne-na-dá - lé, co se sta - lo v do-mě krá - le? Tma a zká - za, u - smr - ce - ní,

Dmi Ami Dmi

hroz-něj-ší - ho skut - ku ne - ní, o - tec můj tam za-bit le - ží, mo-hu vám jen

Ami Dmi

vě - řit stě - ží. Kde jsou ny - ní sil - ma - ri - ly, což je strá - že ne - stře - ži - ly?

Ami Dmi Ami Emi

Kde je po - klad srd - ci blíz - ký? U - kra - dl jej lu - pič níz - ký.

Ami Ami E Ami G C E Ami

Ref: Pro - klí - nám, pro - klí - nám, čas pro - klí - nám!

Jaké zprávy přinášíte, mluvte rychle, mluvte hbitě, jaké zprávy nenadálé, co se stalo v domě krále?

Tma a zkáza, usmrcení, hroznějšího skutku není, otec můj tam zabít leží, mohu vám jen věřit stěží.

Kde jsou nyní silmarily, což je strážce nestřežily? Kde je poklad srdci blízký? Ukradl jej lupič nízký.

Ref: Proklínám, proklínám, čas proklínám!

Manwë, pohleď, ruku zvedám, slova nyní těžko hledám, temnotou zle zasažený, nářkem, strachem obklopený.

Melkor zrádný, jméno ztratil, ke světlu se neobrátil, Nepřítelem nechť je zvaný, hledaný a potrestaný.

Morgoth Bauglir, černý Vala, neskryje jej žádná skála. Kde se skrývá, půjdu najít, nebude mi nikdo bránit.

Ref: Proklínám, proklínám, Valmar proklínám!

Proč jsem přijel na pozvání, otce mi nic nezachrání, Manwë kletý, tys to věděl, neřek nic a jenom seděl.

Finwë drahý, otče milý, proč jsem tady, marním chvíli, byl bych s tebou nebýt zrady, samé tance, pusté rady.

Jděte z cesty se svým tancem, dobrovolně budu psancem, hledat vrahy, temné stíny, nezbaví se svojí viny.

Ref: Proklínám, proklínám, vás proklínám! Proklínám, proklínám, všechny vás proklínám!

Text: PB, Hudba: PB+DB

Zlo v Nauglamíru

A1 Dsus4 předehra Dmi Dsus2 Dmi modulace Emi B C

flétna

B1 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F C

Thingol: Dlou - hou do - bu v za - myš - le - ní, mlč - ky, sám, Naug - la - mír chla - dil na ko - le - ni.
Stej - ně dí - tě ne - vrá - tí mi kle - not, jenž mě vo - lá slo - vy má - mi - vý - mi;

Gmi Dmi F C B C Dmi

Vzpo - mín - ka ji - né - ho chla - du mě v srd - ci mra - zí - strom s ja - rem ne - ob - ra - zí?
svá - dí mě, pá - lí, a - však sám po - znat by chtěl chlad - Naug - la - mír prý mám mu dát!

A2 Dsus4 Dmi Dsus2 Dsus4 Dmi Dsus2

Silmaril: Sil - něj - ší než ty jsem já, sil - něj - ší na mně klet - ba spo -

D5 Dsus4 Dmi Dsus2 Dsus4

čí - vá. Já moc - něj - ší jsem, po - žeh - ná - ní Va - lar mám, Sud - bou

Dmi Dsus2 D5 Dmi Emi B C

pat - řím ke hvěz - dám.

B2 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F

Kradma: Te - pe - me krá - su, ko - vá - me ú - žas, a přec si Še - do - plášť ne - vá - ží
Tě - šíš se, krá - li, z na - še - ho dí - la, ptám se však, čím - pak si za - slou - ži -

C Gmi Dmi F C B C Dmi

nás, svit Stro - mů spou - tá - me v dra - ho - ka - mech - a Ar - da za - ta - jí dech!
la ru - ka tvá, cham - ti - vá, Naug - la - mír mít, a dě - dic - tví nám u - přít?

B3 Gmi Dmi F C Gmi Dmi F C

Kradma: Dej pryč ty pa - zou - ry, je - jich pra - cí zá - zra - ky v by - tí se ne - o - bra - cí.
Dost by - lo u - rá - žek, dos - ti ha - ny! Ne - víš, že sto - jíš tu bez o - chra - ny?

Thingol: Pý - - cha li - du za - krs - lé - ho, cham - ti - vost scho - va - ná v pláš - ti lí - bi - vé - ho!
Já jsem star - ší než lu - ny svit, byl jsem dřív, než znal svět pí - seň ptá - ků den - ních.

Gmi Dmi F C B C Dmi

Vy-smát se, u - men - šit, vy - u - ží - ti? Naug - la - mír ne - pa - tří ti!
Per - lík je ost - rý, má zlo - věst - ný svist, tak zní na - še ne - ná - vist!

Ná - ro - de níz - ký, co jen zná bah - no a chtíč, bez plat - by od - táh - ni pryč!
Král a pán Be - le - ri - an - du! Ar - dou ať zní mo - je slo - va po - sled - ní.

(A1) *Předehra*
Modulace

(B1) *Thingol*: Dlouhou dobu v zamyšlení,
mlčky, sám, Nauglamír
chladil na koleni.
Vzpomínka jiného chladu mě v srdci mrazí –
strom s jarem neobrazí?

(B1) Stejně dítě nevrátí mi
klenot, jenž mě volá
slovy mámivými;
svádí mě, pálí, avšak sám poznat by chtěl chlad –
Nauglamír prý mám mu dát!

(B1) Šedé moje přemítání,
do šeda obloha
bledne při svítání,
v soumraku šedém, v mrazivé vteřině ticha
sedá na šíji pýcha.

(B1) Tíží jako zapomnění,
ohýbá, zraňuje,
slzy v kámen mění.
Ztratil jsem, získal: silmaril vysměje se mi.
Ať krk mi ohne k zemi!

(A2) *Silmaril*: Silnější než ty jsem já,
silnější na mně kletba spočívá.
Já mocnější jsem, požehnání Valar mám,
Sudbou patřím ke hvězdám.

Modulace

(B2) *Kradma*: Tepeme krásu, kováme úžas,
a přec si Šedoplášť neváží nás,
svit Stromů spoutáme v drahokamech –
a Arda zatají dech!

(B2) Těšíš se, králi, z našeho díla,
ptám se však, čímpak si zasloužila
ruka tvá chamtivá Nauglamír mít,
a dědictví nám upřít?

(B3) duet

(B3) *Kradma*: Dej pryč ty pazoury, jejich práci
zázraky v bytí se neobrací.
Vysmát se, umenšit, využití?
Nauglamír nepatří ti!

(B3) Dost bylo urážek, dosti hany!
Nevíš, že stojíš tu bez ochrany?
Perlík je ostrý, má zlověstný svist,
tak zní naše nenávisť!

Dohra (= Předehra)

Thingol: Pýcha lidu zakrslého,
chamtivost schovaná v plášti líbivého!
Národe nízký, co jen zná bahno a chtíč,
bez platby odtáhni pryč!

Já jsem starší než lunny svit,
byl jsem dřív, než znal svět píseň ptáků denních.
Král a pán Beleriandu! Ardou ať zní
moje slova poslední.

Text: FA, Hudba: FD

Zlobří kuchařka

A1 F B G7

Trp 1: Tak to - hle a - si ne - do - pad - ne dob - ře. Trp 2: Pro - pust' nás, ty

flétna

C F B

za - tra - ce - nej zlob - ře! Trp 3: Pře - ce nás ne - mů - žeš jen tak u - píct!

G7 C **B1** C

Trp 4: Fě - ro - vý je dát nám šan - ci u - týct! Zlob 1: Ti - cho, vy dr - zou - ni!

G F G

Co nám do va - ře - ní ke - cá - te? Zlob 2: Ne - dá se moc zka - zit, ma - sič - ka

C G

stej - ně moc ne - má - te! Zlobři: U - du - sit, roz - va - řit, flam - bo - vat, res - to - vat,

F G C

moš - to - vat? V ta - ko - vym kra - vá - lu ne - dá se po - řád - ně pra - co - vat.

A2

F B G7

Trp 1: Tak to - hle a - si do - pad - ne dost bíd - ně. Trp 2: Zkus - me teď - ka

C F B

vy - jed - ná - vat vlíd - ně. Trp 3: Hej, sy - no - vé z ma - jes - tát - ní ho - ry,

G7 C C G

Trp 4: co kdy - by - ste vod - táh - li do no - ry? Trpaskíci: My jsme to - tiž od pří - ro - dy

F G C

hroz - ně tu - hý, Trp 2: kaž - dý dru - hý Trp 1: straš - li - vou cho - ro - bu má.

G F

Trp 3: Ú - pla - vi - cí! Trp 4: A vši v kšti - cí! Trpaskíci: Čer - va - ma

C G C A1

pró - lez - - lí jsme a my va - ru - jem vás! Koukněte, jak... 16

B2 C G F G

Zlob 1: Po - lív - ka? Ta ne - za - sy - tí prázd - ný bři - cha! Gandalf: Já chci baš - tit

C G

řád - nej bif - tek z tr - paj - zlí - ka! Zlob 2: Kde chceš hle - dat bif - tek na tr -

F G C

pas - lí - ko - vi? Gandalf: U - řež - me a u - peč - me si je - nom no - hy!

A2 C G F G

Když voni jim... Zlobři: My jsme to - tiž straš - ný zlob - ři ne - na - žra - ný! Vy - cho - va - ný

C G

pěs - tí a ko - pan - ce - ma. No - to - ri - ci! Nic v pa - li - ci!

F C G C

Gandalf a trpaslíci: A slun - ce za kop - cem v ka - me - ní pro - mě - ní vás!

Akord

(A1) *Trp 1:* Tak tohle asi nedopadne dobře.

Trp 2: Propuštěj nás, ty zatracenej zlobře!

Trp 3: Přece nás nemůžeš jen tak upíct!

Trp 4: Férový je dát nám šanci utýct!

(B1) *Zlob 1:* Ticho, vy drzouni! Co nám do vaření kecáte?

Zlob 2: Nedá se moc zkazit – masička stejně moc nemáte!

Všichni zlobři: Udusit, rozvařit, flambovat, restovat, moštovat?

Všichni zlobři: V takovym kraválu nedá se pořádně pracovat.

(A2) *Trp 1:* Tak tohle asi dopadne dost bídně.

Trp 2: Zkusme teďka vyjednávat vlídně.

Trp 3: Hej, synové z majestátní hory,

Trp 4: co kdybyste vodtáhli do nory?

(C) *Všichni trpaslíci:* My jsme totiž od přírody hrozně tuhý,

Trp 2: každý druhý

Trp 1: strašlivou chorobu má.

Trp 3: Úplavici!

Trp 4: A vši v kštici!

Všichni trpaslíci: Červama průlezlí jsme a my varujem vás!

(A1) *Zlob 1:* Koukněte, jak dojemně se snaží!

Zlob 2: Šup na rožeň – jen ať už se smaží!

Gandalf: Smažit ne, to přijdem vo šfávičku.

Zlob 3: Uděláme radši polívčičku!

(B2) *Zlob 1:* Polívka? Ta nezasytí prázdný břicha!

Gandalf: Já chci baštit řádnej biftek z trpajzlíka!

Zlob 2: Kde chceš hledat biftek na trpaslíkovi?

Gandalf: Uřežeme a upečme si jenom nohy!

(A2): *Zlob 1:* Když voni jim ty nohy strašně smrdí.

Gandalf: Bez omáčky budou hrozně tvrdý!

Zlob 2: Podusíme je na bílým víně.

Zlob 3: Já bych si je dala na slanině!

(C) *Všichni zlobři:* My jsme totiž strašný zlobři nenažraný!

Vychovaný

pěstí a kopancema.

Notorici!

Nic v palici!

Gandalf a Všichni trpaslíci: A slunce za kopcem v kamení promění vás!

Zpěv Rohanských

Dmi Ami Dmi C

Zvuk ro - hu za - zněl z dál - ky a pro - lét ce - lou zem, jas - ným hla - sem vo - lá,
Stroj - te ko - ní hří - vy a při - věs - te jim štít, na - o - stře - te me - če, vždyť

Ami Dmi C Dmi F

všich - ni mu - ži sem. *Ref:* Vzhů - ru, E - or - lin - gas, hors - ký ma - ják plá, svo - je věr - né
kr - ve bu - dou pít. Vzhů - ru, E - or - lin - gas, s vět - rem vý - chod - ním, do Gon - do - ru

1. C Dmi 2. C Dmi

pře - ce Bí - lé měs - to dob - ře zná. na po - moc po - je - de - me s ním.

Zvuk rohu zazněl z dálky a prolét celou zem,
jasným hlasem volá, všichni muži sem.

Strojte koní hřívy a přivěste jim štít,
naostřete meče, vždyť krve budou pít.

Ref: Vzhůru, Eorlingas, horský maják plá,
svoje věrné přece Bílé město dobře zná.
Vzhůru, Eorlingas, s větrem východním,
do Gondoru na pomoc pojedeme s ním.

Král teď v čele velí, skončil míru čas,
vyjeď, vojsko mocné, už bitva čeká nás.

Dejte sbohem ženám a rozveselte tvář,
nad obzorem vstává už války rudá zář.

Ref: 2×

Zrádci a vrazi

A Dmi B Dmi C A Dmi

Turgon: Ví - tej, sest - ro mo - je mi - lá, v tvůj ná - vrat já už ne - dou - fal,
Turgon: Ví - tej, mi - lý sest - ry sy - nu, má zem ti bu - diž do - mo - vem.

B Dmi C A

Maeglin: Je vy - prá - věj mi, kde jsi by - la, zda pro - vá - zel tě ples či
Maeglin: Je mi ctí! Vždyť Gon - do - li - nu vždy slá - vu po - znat tou - žil

Dmi **B** Gmi Dmi BDmi Gmi

žal? *Aredhel:* Stras - ti - pl - nou ces - tu mo - ji o - myl le - mo - val a
jsem. *Turgon:* Se - znam se teď s dce - rou mo - jí. *Maeglin:* Zje - ve - ní je to, či

Dmi A B C A Dmi 1. BDmi C A

stín, snad ná - vrat do - mů rá - ny zho - jí... Zde je Maeg - lin, toť můj
sen? *Idril:* Tvůj pří - chod na - ši ra - dost zdvo - jí...

Dmi 2. B Dmi C B F F

syn. *Maeglin:* Tvůj jas před - cí i A - ri - en! *Ref 1: sbor:* Pří - chod

B C F B C F

váš teď všech - no změ - ní, ra - du - je se lid i král, ať

B C F B C F

pad - nou stras - ti v za - po - mně - ní, již ne - vrá - tí se smu - tek, žal!

F B C F B C F

Ref 1: Aredhel: Můj do - mov je zde! Ko - nec sně - ní! *Maeglin:* Kéž jed - nou bu - du Nol - dor král!

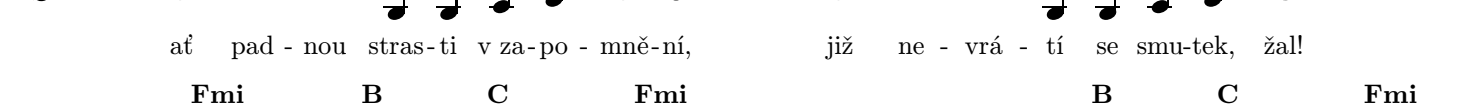
Ref 1: sbor: Pří - chod váš teď všech - no změ - ní, ra - du - je se lid i král,

B C F B C F

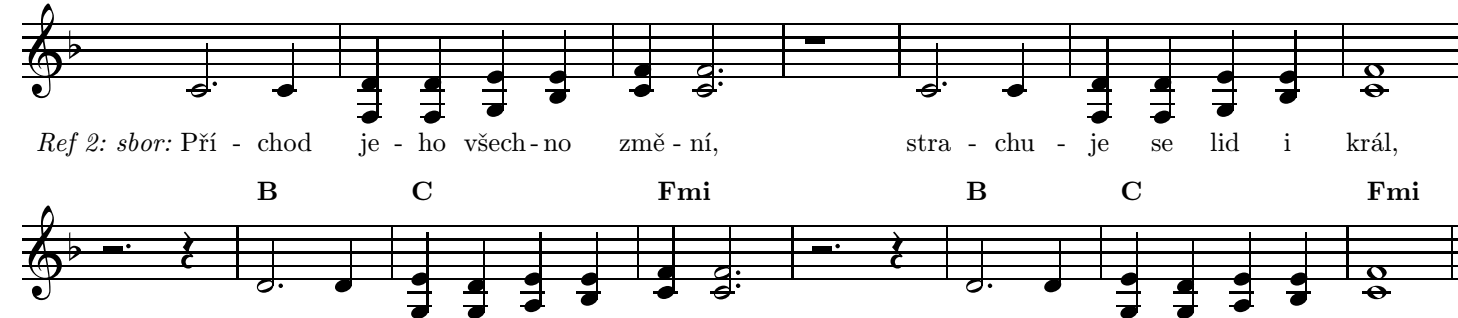
Idril: On bu - dí ve mně po - de - zře - ní... Turgon: V ná - vrat tvůj jsem ne - dou - fal.

Fmi B C Fmi B C Fmi

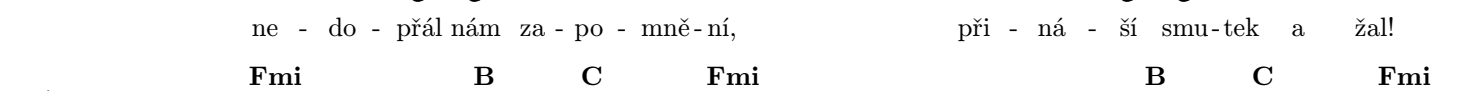
ať pad - nou stras - ti v za - po - mně - ní, již ne - vrá - tí se smu - tek, žal!

B C Fmi B C Fmi

Ref 2: sbor: Pří - chod je - ho všech - no změ - ní, stra - chu - je se lid i král,

Fmi B C Fmi B C Fmi

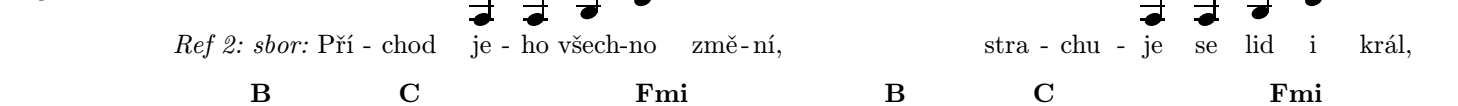
ne - do - přál nám za - po - mně - ní, při - ná - ší smu - tek a žal!

Fmi B C Fmi B C Fmi

Ref 2: Aredhel: Můj do - mov je zde! To ne - změ - ní! Maeglin: Kéž vy - cá - že ho Nol - dor král!

B C Fmi B C Fmi

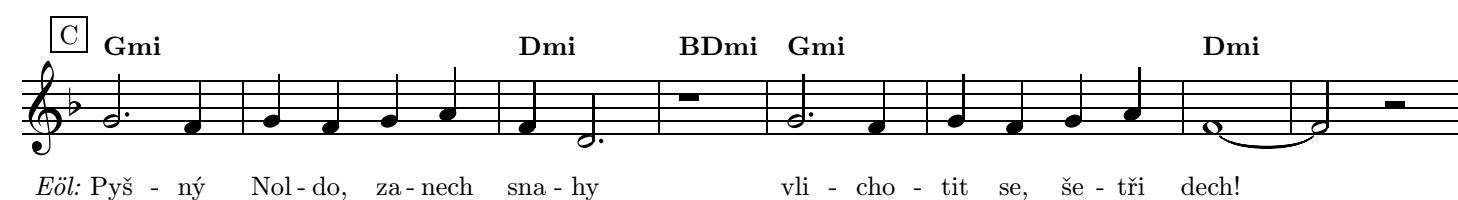
Ref 2: sbor: Pří - chod je - ho všech - no změ - ní, stra - chu - je se lid i král,

B C Fmi B C Fmi

Idril: On bu - dí ve mně po - de - zře - ní... Turgon: Do - sud jsem ho ne - po - znal...

[C] Gmi Dmi BDmi Gmi Dmi

Eöl: Pyš - ný Nol - do, za - nech sna - hy vli - cho - tit se, še - tři dech!

Gmi Dmi BDmi A Dmi

Ne - mám zá - jem byd - let s vra - hy v gon - do - lin - ských pus - tých zdech!

(A) *Turgon*: Vítej, sestro moje milá,
v tvůj návrat já už nedoufal,
vyprávěj mi, kde jsi byla,
zda provázel tě přes či žal?

(B1) *Aredhel*: Strastiplnou cestu moji
omyl lemoval a stín,
snad návrat domů rány zhojí...
Zde je Maeglin, toť můj syn.

Turgon: Zdá se, že toho ještě dost nevím...!

(A) *Turgon*: Vítej, milý sestry synu,
má zem ti budiž domovem.
Maeglin: Je mi ctí! Vždyť Gondolinu
vždy slávu poznat toužil jsem.

(B2) *Turgon (k Maeglinovi)*: Seznam se teď s dcerou mojí.
Maeglin (k divákům): Zjevení je to, či sen?
Idril (k Maeglinovi, formálně): Tvůj příchod naší radost
zdvojí...
Maeglin (k Idril, vyjeveně): Tvůj jas předčí i Arien!

Ref 1: sbor: Příchod váš teď všechno změní,
raduje se lid i král,
ať padnou strasti v zapomnění,
již nevrátí se smutek, žal!

Ref 1: sbor + sólisté:
Aredhel (radostně): Můj domov je zde! Konec snění!
Maeglin (k divákům): Kéž jednou budu Noldor král!
Idril (k divákům stran Maeglina): On budí ve mně
podezření...
Turgon (k Aredhel): V návrat tvůj jsem už nedoufal.

(*Přibíhá strážný - Zpěv nebo recitace:*)

(A) *Stráž*: Pane, zajali jsme zvěda,
sám nám vběhl do rány,
prý svou zrádnou ženu hledá,
stráž ho drží u brány.

(B1) *Sinda* vzhledu sveřepého,
počíná si troufale,
prý žádat chce zpět, co je jeho,
a předstoupit před krále.

Turgon: Předvedte ho! (*Stráž odkluše.*)

(A) *Turgon (pohoršeně)*: Kdo se jenom opovážil?
Aredhel (starostlivě): Běda, tuším, kdo to je:
můj muž, dohnat se nás snažil...
Maeglin (naštvaně): Přišel dělat rozbroje.

(B2) *Aredhel (nešťastně)*: Zmizet mu nám není přáno...
Idril (k Aredhel): Počkej, jak se to vyvine.
Maeglin: Kéž nespátí už další ráno!
Idril (k Maeglinovi): Dej mu šanci, Maegline.

Ref 2: sbor: Příchod jeho všechno změní,
strachuje se lid i král,
nedopřál nám zapomnění,
přináší smutek a žal!

Ref 2: sbor + sólisté:
Aredhel (bojovně): Můj domov je zde! To nezmění!
Maeglin (nešťastně): Kéž vykáže ho Noldor král!
Idril (k Turgonovi stran Eöla): On budí ve mně podezření...
Turgon (k Idril): Dosud jsem ho nepoznal...

(*Eöl je přiveden stráží.*)
Turgon: Pusťte ho!

(A) *Turgon*: Vítej, švagře, v Skrytém městě,
rád zde jistě budeš žít.
Odpočiň po dlouhé cestě,
je zde bezpečí a klid.

(C) *Eöl*: Pyšný Noldo, zanech snahy
vlichotit se, šetři dech!
Nemám zájem bydlet s vrahy
v gondolinských pustých zdech!

(C) *Eöl*: Vrať mi syna, vydej ženu!
Nebo víš co? Tu si nech!
Zrádce k zrádci, svůj ke svému...
Maegline, pojd!
Turgon: Žádný spěch!

(A) *Turgon*: V zemi naší zákon platí,
že kdo vstoupí, nesmí ven;
kdo se vzepře, život ztratí...
Eöl: Já se zrodil svobodou!

(C) *Eöl*: Neuznávám zákon zrádce!
Turgon: (To) náš lid drží nad zlem stráž!
Dost však řečí! Ptám se krátce:
Život či smrt? Dobře važ!

Eöl (rozmýšlí): Volím to druhé pro sebe i pro syna!
(*Hodí kopí - letí během sloky.*)

(C) *sbor*: Kopí letí, hrot se blýská,
kam dopadne, netušíš.
Kdo co ztratí, kdo co získá?
Odpověď je stále blíž!

(*Kopí míří na Maeglina, Aredhel vstoupí do rány.*)
Aredhel: Né! (*Zasažena hroutí se k zemi.*)

Zrcadlo I

Dmi C Dmi Gmi C Dmi C Dmi Gmi C
 Vše-ch-ny tvé ces-ty by-ly zlé, Hú - ri-nův sy-nu, ne-vděč-ník, zra-dils pří-buz-né, tam v Dor-ló-

Dmi F B Dmi C Dmi GmiC Dmi Gmi C | 1.-4. Dmi
 mi-nu. Spat-ři mat-ku svou, jař-mem tí-že - nou, a ty, ve své pý - še, o-děň jak kní - že.

5. C Dmi C A
 - či - li, zká-zu při - ná - šíš! Ted' víš! Ted' zříš se - be v zr-cad - le či - rém!

mezihra Dmi C B F Dmi C Dmi
 A mi Dmi C B F B F Gmi
 A Dmi C B C Dmi C B
 A B Dmi B Dmi
 B Dmi Gmi B A

(A) Všechny tvé cesty byly zlé, *Húrinův synu*,
nevděčník, zradils příbuzné, *tam v Dor-lóminu*.
Spatři matku svou,
jářmem tíženou,
a ty, ve své pýše,
oděn jak kníže.

(A) *Elfí pán*, co tě vychoval, *Húrinův synu*,
poznal tvé srdce z olova, *soucít chce dřinu*.
Ten, kdo se ti smál,
zemřel v klínu skal.
Zhrdnout milostí krále
(je) akt mysli nevyzrálé!

(A) *Přátelství čisté jak hvězd třpyt*, *Húrinův synu*,
ukončil hladový tvůj břit, *tam v lese stínu*.
Zbrklé seknutí
k pláči tě nutí?
Však nic divného, zdá se,
hle – další zásek:

(A) *Nargothrond padl zvůli tvou*, *Húrinův synu*,
otevřels cestu kamennou, *ty neseš vinu*.
Bídny velitel,
nezdárny přítel.
Tys zdupal lásku páru,
nedopřáls jim zdaru.

Kurzívou je vyznačena část, kterou zpívá sbor.

(A) *Elfy té neslyšel jsi pláč*, *Húrinův synu*?
Vidiš teď, cos byl vlastně zač, *nesmyješ špínu*.
Chováš se jak král
a jenom bys bral.
Pro všechny, co jen chvíli
ti přízeň ti propůjčili,

(B) *zkázu přinášíš!*
Teď víš!
Teď zříš
sebe v zrcadle čirém!

Mezihra

(A) Nyní jdi, milost moji máš, *Húrinův synu*,
běž domů, dřív než všechno vzdáš, *hledej tu ženu*,
které jsi jen žal
do tváře vytesal.
Táhni, *Húrinův synu*,
spěchej *do Dor-lóminu!*

Zrcadlo II

Dmi C Dmi Gmi C Dmi C

Ko - neč - ně sto - jíš pře - de mnou, Hú - ri - na dce - ro, ješ - tě než hvěz - dy

Dmi Gmi C Dmi F B Dmi C Dmi

vy - bled - nou, zviš prav - du ce - lou. Jen se za - ra - duj, zde le - ží bra - tr tvůj, po

Gmi C Dmi Gmi C Dmi *dohra* Dmi

le - tech mar - né pí - le hle - dá - ní do - šlo cí - le.

C B F Dmi C Dmi Ami

(A) Konečně stojíš přede mnou, *Húrina dcero*,
ještě než hvězdy vyblednou, *zviš pravdu celou*.
Jen se zraduj,
zde leží bratr tvůj,
po letech marné píle
hledání došlo cíle.

(A) A teď jej jistě budeš znát, *Húrina dcero*,
kdo bodá ve tmě tolik rád, *zrad povícero*.
Rodu prokletí,
zlou sudbu nes i ty,
nejhorší z jeho činů
pocítíš ve svém klínu.

(A) Nyní jdi, milost moji máš, *Húrina dcero*,
utíkej, příkrou rokli znáš, *skryje tě šero*.
Nevíš už, jak dál?
Túrin všechno vzal.
Ledové vody pádí,
divoké vášně zchladí!

Recitativ: Cha cha cha!
Buď zdráva, *Húrina dcero*!

Dohra

Kurzívou je vyznačena část, kterou zpívá sbor.

Zrnka písku

Dmi B C Ami A Dmi

Dlou - hé vě - ky
Do - ri - a - the,

B C Dmi F

kou - zel ře - - ky v ti - chu ply - ne proud. Kdo skry - tý ú - - děl
sí - ně zla - - té, bys mi do - mo - vem po sta - le - - tí,

B C 1. Dmi 2. Dmi

na - pl - nit směl, smí teď spo - či - nout.
ži - vot tře - tí, po - mí - jí můj sen.

B Dmi B Ami C Ami

Krá - sa ta zá - ři - vá pa - mě - tí pro - chví - vá, hlas Hud - by po - čát - ku zas

Dmi Dmi B Ami C Ami

zní, o - bra - zy, ná - pa - dy, po - bře - ží, za - hra - dy, hle, El - dar po - vstá - va - jí

Dmi Gmi A Gmi

z ní. Květ tou - hy: E - ä! po - čal čas; ten pří - běh na - pl - nil se

A B2 Gmi A

v nás! ... pí - sek se sy - pe v ho - di - nách!

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The top staff is the vocal line, starting with a whole note G4, followed by a half note A4, and then a half note G4. The bottom staff is the piano accompaniment, starting with a whole note G3, followed by a half note A3, and then a half note G3. The key signature has one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The lyrics are 'v nás!' followed by '... pí - sek se sy - pe v ho - di - nách!'.

dohra B vokál C B C B

Detailed description: This system contains the third and fourth staves of music. The top staff is the vocal line, starting with a whole note G4, followed by a half note A4, and then a half note G4. The bottom staff is the piano accompaniment, starting with a whole note G3, followed by a half note A3, and then a half note G3. The key signature has one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The lyrics are 'dohra' followed by 'B vokál'.

C B C A B Gmi

Detailed description: This system contains the fifth and sixth staves of music. The top staff is the vocal line, starting with a whole note G4, followed by a half note A4, and then a half note G4. The bottom staff is the piano accompaniment, starting with a whole note G3, followed by a half note A3, and then a half note G3. The key signature has one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The lyrics are 'C B C A B Gmi'.

A B Gmi A D

Detailed description: This system contains the seventh and eighth staves of music. The top staff is the vocal line, starting with a whole note G4, followed by a half note A4, and then a half note G4. The bottom staff is the piano accompaniment, starting with a whole note G3, followed by a half note A3, and then a half note G3. The key signature has one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The lyrics are 'A B Gmi A D'.

Předehra

(A) Dlouhé věky kouzel řeky
v tichu plyne proud.
Kdo skrytý úděl naplnit směl,
smí teď spočinout.

(A) Doriathe, sítě zlaté,
byls mi domovem
po staletí, život třetí,
pomíjí můj sen.

(B1) Krása ta zářivá paměti prochvívá,
hlas Hudby počátku zas zní,
obrazy, nápady, pobřeží, zahrady,
hle, Eldar povstávají z ní.
Květ touhy: Eä! počal čas;
ten příběh naplnil se v nás!

(A) Plnost vizí v zášti mizí,
bratrem přestal být,
kdo vetkl vůlí do soukolí
naostřený břit.

(A) Ardy zraní příslib chrání
skryt v Yavannin háv,
zázrak žití touhu sytí:
les, moře, pláně trav.

(B1) Eru má Děti své zdávna již čekané,
plíží se Středozeří strach.
Zvůli, jež boží řád, čelit má touha snad?
Jen pár zrn písku na vahách...
Svět bledne, ztrácím v rukou cit,
blíží se konec, musím jít.

(A) V jeden se spojí osud dvojí,
až zastaví se čas,
pouta žití lásky nití
setkám v pevný Pás.

(A) Pak, můj milý, krátkou chvíli
v tichu naděje,
dáme světu zázrak v květu,
slavík zapěje.

(B1) Když Osud svou paží mách,
písek se drolí v prach,
tvůj výrok tok řeky obrátil.
Skloní šij Sedmilhář vzpomínce tváří v tvář,
hle: člověk má v ruce silmaril.
Vím, nový motiv Hudbou zní,
váš první, můj už poslední.

(A) Dlouhé věky kouzel řeky
v tichu plyne proud.
Kdo skrytý úděl naplnit směl,
smí teď spočinout.

(A) Doriathe, sítě zlaté,
pár chvil loučení
po staletích život třetí
v druhý promění.

(B2) Když Osud svým mečem řal,
do prachu klesl král
a vítr hrad z písku rozvěje.
Odcházím, odlétám
do jara, do léta,
do země snů a naděje.
Mé tělo rozpadá se v prach;
písek se sype v hodinách!

Dohra

Text: DB, Hudba: FD

Život a smrt

capo 2

Ami
Gmi

Emi7
Dmi7

Ami
Gmi

Ne - ní mým o - su - dem o - mýt se v vo - dách tvých, straš - ný

F
E^b

G
F

Ami
Gmi

F
E^b

Teig - li - ne, vem si jen Ní - ni - el smích; od - nes ho da - le - ko,

G
F

Ami
Gmi

Emi7
Dmi7

F
E^b

G
F

Ami
Gmi

ja - kos od - ne - sl ji, já Skok sud - by straš - li - vé ne - po - špi - ním.

Túrin:

Není mým osudem
omýt se v vodách tvých,
strašný Teigline, vem
si jen Níniel smích;
odnes ho daleko,
jakos odnesl ji,
já Skok sudby strašlivé
nepošpiním.

Gurthangu, zdravím tě,
do konce zůstáváš,
tiskneš v mé se dlaně,
ač věrnosti neznáš,
kam obrátím tvůj hrot,
rozhodí smrt svůj plášť.
Tak ptám se, zda těž smrti
rychlé mi dáš?

Gurthang:

Rychlou smrt ti dám rád,
pro ni ukut jsem byl,
jsem jen zášť, skon a chlad:
krví jsi nešetřil
nevinnou ani zlou,
vždy byl tak jasný cíl,
přišla noc – jen já a ty
kráčíme tmou.

Nech mne zapomenout
na krev danou tobě,
zlom mne, nech spočinout
nás dva v jednom hrobě.
Pro tu krev nevinnou
sudbě nelze prchnout,
pro Brandira, Belega
pít chci krev tvou.

Dohra

Text: FA, Hudba: FD

Obsah

Andúnë	1
Arcikam	3
Aredhelin neklid 1	6
Aurë an Tol Eressëa	7
Aurë Entuluva	8
Velmi smutná balada o zlatém hřebenu a dobrém úmyslu	9
Belegova smrt	12
Bitva pěti armád	14
Bitva pod hvězdami	20
Borondir	21
Březová lodička	22
Carcharoth	24
Cesta do Doriathu	25
Cesta do tmy	27
Co víc mám dát?	28
Čas zapomenout I	32
Čas zapomenout II	33
Čekání	35
Červivec a Éowyn	36
Daleko je Roklinka, daleko je Kraj	38
Darování Calenardhonu (2015)	39
Darování Calenardhonu (2012)	40
Dernhelm	45
Dědictví	46
Dívčí příběh	48
Dobrý rádce	50
Domy smrti	52
Dotyky 1	54
Dotyky 2	56
Dračí jezero	58
Dům výkupného	59
Dům zadostiučinění	60
Elrondův žalozpěv	63
Entí zahrada	64
Eölovo putování	65
Eölův konec	67
Erendis	69
Fëanorova smrt	70
Fingone, Turgone	72
Finrodova smrt	73
Framovo dobrodružství	74
Gandalfovy obchodní úspěchy	75
Gimli's love	77
Glumovo blues	78
Gondolinská lidová	79
Gwindorova hvězda	80
Haradský děvče	81
Helcaraxë	82
Hoď mi klacik!	83
Hon na Vlka	85
Hostina na Taniquetilu	88
Hra na schovávanou	90
Húrin před Morgothem	92
Chůvičky aneb Když jsme byli malí	94
Já mám koně	95
Jezdec na soudku	96
Jezdec z Rohanu	100
Jó, ohně plály	101
Jo ho ho!	102

Kdopak to přichází?	103
Když jsem já šel Gondolinskou branou	105
Klenot za klenot	106
Kníže Imrahil vdává dceru	107
Kocábky (3×3)	108
Konfrontace	109
Královská zástava	111
Královské srdce – instrumentální	112
Krásní koně	117
Křižovatky	118
Laer Cú Beleg – Veliké srdce	120
Lament Lúthien	122
Léodúv pohřeb	124
Létám	125
Lómion	126
Maglor	127
Mandosova sudba	128
Minas Ithil	130
Mlžná cesta	131
Muž na měsíci	133
Námluvy	136
Námořní objevy	137
Nářek Dor-lómínských	138
Návrat do Menegrothu	139
Návrat na Númenor	141
Návrat Nauglamíru	143
Návrat Théodreda	145
Nebezpečná cesta	146
Nejmilejší hvězda	149
Nemám zájem	151
Není cesty zpět	156
Nienor Níniel	157
Noldorští páni	158
Obnovená přísaha	160
Odchod z Nevrastu	161
Odjezd z Gondolinu	163
Olwého přesvědčení	164
Oslava dětí Ilúvatarových	166
Ošklivé probuzení	168
Otec Fëanor měl sedm synů	169
Pavouci	170
Pěšáci Osudu	171
Píseň druhého nifredilu	173
Píseň Růženky Chaloupkové	174
Píseň Thorina Pavézy a jeho společníků	175
Píseň věrných	176
Plátno z Valinoru	177
Plav se s plachtou napnutou	179
Plenění Menegrothu	180
Podrobení Felarófa	183
Podvojná píseň	185
Pochyby	187
Pojď ke mně blíž	188
Pojďme si hrát	190
Poslední boj	192
Poslední loučení	195
Potápění	196
Princezna Orleánská	198
Princezna Orleánská – doprovod	199
Princezna pastýřka	200
Prokletý	201

Prší, prší	203
Předposlední dík 1	204
Předposlední dík 2	205
Přístavy	206
Půjdem spolu k městu Dolu	208
Radosti manželské	210
Rhovanion	212
Road song	213
Rozhodnutí	214
Rozloučení (Namárië)	216
Řekni, kde ty entky jsou	217
Sauronův výslech	218
Setkání Berena a Lúthien	219
Sláva Meddédovců	220
Sláva Númenoru	222
Sláva Númenoru	224
Slib a dar	232
Smaug Zlatý z Thangorodrim a Hory	233
Smrákání	236
Smrt Glaurungova	237
Sny a ambice	240
Souboj Saurona s Finrodem	242
Stará pochodová	245
Středozem	246
Sudba Hadorova rodu	247
Svatební píseň	249
Šahanvey	251
Šmakova smrt	252
Šťastné shledání	253
Štítonoška	254
Tanec pod hvězdami	255
Tar-Míriel	257
Tarn Aeluin	259
Táto, vrať se zpátky	260
Temný hvozd	261
Théodenovo procitnutí	262
Théodenovo zakletí	264
Thingolův dědic	265
Thuringwethil	267
Tirion	268
Tlyžna za plštýnek	269
Tmavý úsvit	270
To radši bych šel na Vlka	272
Tol Sirion	273
Tomova	275
Trampoty pana Bulvy Cvalimíra se sýrem	276
Trpasličí výprava	277
Túrinův pohřeb	280
Tváře	281
Ty víš	283
U Mlsného hobita	285
U sekery	286
Ukolébavka pro malého elfíka	287
Ukolébavka pro Morgotha	288
Ukolébavka pro Zuzanku	290
Útěk do Rómenny	291
Útěk z Hírilornu	292
Už je vydraženo	293
Valacirca	296
Víno a slzy	297
Vítání léta	298

V Nan Elmoth	300
V zajetí	301
Vstávej, semínko líné	303
Vzhůru na palubu	304
Vzývání Valar	305
Za všechno může čaroděj	306
Zaječí	307
Zatmění	309
Zem jitřní hvězdy	311
Země Luku a Přílby	312
Země ticha	313
Zlatý strom	314
Zlé zprávy	315
Zlo v Nauglamíru	316
Zlobří kuchařka	318
Zpěv Rohanských	322
Zrádci a vrazi	323
Zrcadlo I	326
Zrcadlo II	328
Zrnka písku	329
Život a smrt	332